

ஓடிபாதி

புரதம ஓசரிபர் : க.புரணிதரன்

28

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு - 2011

சிறப்பு மலர்

கனல இலக்கிய மாத சஞ்சிகை

தை - 2011

100/=

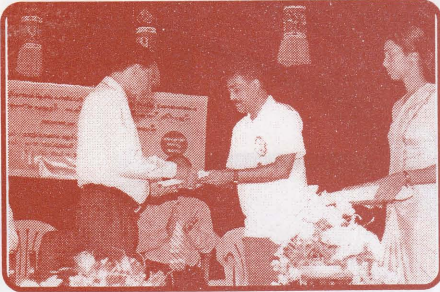
75 ஆவது ஆண்டு பவள விழா காரணம் ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலை

இல. 234 கே.கே.எஸ் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

T.P. No: 021 222 2573

கடந்த 75 வருடங்களாக எமது மண்ணில்
கல்விப்பணியாற்றி வருகின்றோம்!

- ☛ முன்பள்ளியிலிருந்து பாடசாலை, பல்கலைக்கழகக்கல்வி வரையான நூல்கள்
- ☛ சிறுகதை, நாவல், இலக்கியவகை நூல்கள்
- ☛ பிறமொழி, கல்வியியல் நூல்கள், வெளியீடுகள்
- ☛ பாடசாலை உபகரணங்கள்

மலிவு விற்பனை!
விசேட கழிவுகஸ்டன்

ஸ்ரீலங்கா புத்தகசாலையின் 75 ஆவது ஆண்டு பூர்த்தியை
முன்னிட்டு யாழ். மாவட்ட வறுமையான மாணவர்கள் பயிலும்
10 பாடசாலைகளுக்கு மூன்று லட்சம் பெறுமதியான நூல்களை
யாழ் தேசிய கல்விக்கல்லூரி பீடாதிபதியுடாக
நிறுவன தலைவர் திரு. க. இராஜேந்திரன் அவர்கள்
பாடசாலை அதிபர்களுக்கு வழங்குகின்றார்.

கல்வியே எமது சொத்து

நத்யீஸுள்ளோ...

கலைத் தலை

ஷெல்லிதாசன்
த.ஜெயசீலன்
நீலாபாலன்
த.கலாமணி
வே.ஜ.வரதராஜன்
மன்னார் அழகன்
இ.ஐ.வகாநுண்யன்
வெ.துஷ்யநாதன்
ச.முருகானந்தன்

தட்டுறைத் தலை

பேராசிரியர் சபா, ஜெயராசா
பேராசிரியர் ம.இரகுநாதன்
கலாநிதி அம்மன்கிளி முருகதாஸ்
கலாநிதி த.அருந்தவராஜா
பேராசிரியர் செ.கிருஷ்ணராஜா
பேராசிரியர் செ.யோகராசா
லெ.முருகபூட்டி
க.ரதிதரன்
ஈ.குமரன்
தி.ஆனாசேகரன்
சாமிநாதன் விமல்
கெகிராவ சஹானா

சிறுகதைத் தலை

இ.இராஜேஸ்வரன்
தெனியான்
அருட்திரு இராசேந்திரம் ஸ்ரீரவின்
பா.தனபாலன்
அ.விஷ்ணு வரதநிளி
க.பாணீதரன்

ஆதர்தலை

தெனியான்

சிற்பம்

ச.முருகானந்தன்

கலை இலக்கிய நிதிக் குழு

ஜீவநதி

2011 தை இதழ் - 28

பிரதம ஆசிரியர்

கலாமணி பரணீதரவீ

துணை ஆசிரியர்

வெற்றிவேல் துவீயந்தவீ

பதிப்பாசிரியர்

கலாநிதி த.கலாமணி

தொடர்புகளுக்கூ :

கலை அகம்

சாமணந்தரை ஆலடிமிளையார் வீதி

அல்வாய் வடமேற்கு

அல்வாய்

இலங்கை.

ஆலோசகர் குழு:

திரு.தெனியாவீ

திரு.கி.நபராஜா

தொலைபேசி : 0775991949

0212262225

E-mail : jeevanathy@yahoo.com

Fax : 0212263206

வங்கித் தொடர்புகள்

K.Bharaneetharan

Commercial Bank

Nelliady

A/C - 8108021808

CCEYLKLY

இச்சஞ்சிகையில் இடம்பெறும் அனைத்து ஆக்கங்களின் கருத்துக்களுக்கும் அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்புடையவர்கள். பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் படைப்புகளைச் செம்மைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமை உண்டு.

- ஆசிரியர்

ஜீவநதி

(கலை இலக்கிய மாத சஞ்சிகை)

அறிஞர் தம் இதய ஓடை

ஆழ நீர் தன்னை மொண்டு

செறி தரும் மக்கள் எண்ணம்

செழித்திட ஊற்றி ஊற்றி...

புதியதோர் உலகம் செய்வோம்!

- பாரதிதாசன் -

சர்வதேச

தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு - 2011

"எழுத்து படைப்பாளிக்கு உயிராக இருக்கிறது. உயிராக இருக்கிறபோதே, அது மெய்யாக (சத்தியமாக) இருக்கிறது. உயிராகவும் மெய்யாகவும் இருப்பதால் ஆயுதமாகவும் விளங்குகிறது. உயிரின் துடிப்பாக எது இருக்கிறதோ மெய்யின் தேடலாக எது இருக்கிறதோ, அந்த எழுத்து ஆயுதமாக இருப்பதில் வியப்பில்லை..."

இவை பா.செயப்பிரகாசம் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் எழுதியவரிகள். சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு நடைபெறும் இவ்வேளையில் எழுத்தின் வலிமையை, எழுத்தின் இலக்கை உணர்த்தும் இவ்வரிகள் எழுத்தாளர் ஒவ்வொருவருமே உள்வாங்கிக் கொள்ள வேண்டியவை.

எழுத்தாளர் ஒருவரின் படைப்பு, சத்திய தரிசனமாக இருக்கவேண்டும். தனது தரிசனத்தை தனது படைப்பின் மூலம் எளிய முறையில் கலாபூர்வமாக சமுதாயத்தினர்க்கு உணர்த்துகின்ற வல்லபம் அந்த எழுத்தாளருக்குக் கைவரப்பெறவேண்டும். சுற்றுச்சூழலில் தான் அநுபவித்த வற்றை, இச்சூழலில் வாழும் மனிதர்களின் வாழ்வியலை, உறவுநிலைகளை கலவையாக்கி, சமூக யதார்த்தத்தைத் தேடுவதே ஓர் எழுத்தாளரின் பணியாகும். இவ்வாறான சமூக யதார்த்தத்தின் தேடல் அச் சமூகத்தை மேல் நிலைக்கு உயர்த்தும் நோக்குடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். சமூக யதார்த்தம் குறித்த, அறிவை, எழுத்தாளர் ஒவ்வொருவரையும் 'வேண்டுவது மானுட வாழ்க்கையின் மேன்மை' என்ற மகுடவாசகத்தின் கீழ் ஓரணியிற் திகழச் செய்யவேண்டும்.

இன்றைய உலகியல் மாற்றங்களின் துரிதம் மனித வாழ்வுக்கு அச்சுறுத்தலாகவே விளங்குகின்றது. இந்த ஓட்டத்தில் ஈடுகொடுக்க முடியாதவாறு தத்தளிப்போரைக் கைதூக்கிவிடவேண்டிய பொறுப்பு எழுத்தாளருக்கு உண்டு. சமூக யதார்த்தத்தைத் தெளிவாக எடுத்துரைப்பது மட்டும் எழுத்தின் பணியன்று, மாற்றத்துக்கான விசையாகவும் கருவியாகவும் எழுத்துவிளங்கவேண்டும். எழுத்தாளர்க்கு எழுத்து வெறும் பொழுது போக்கு அன்று, அதுவே அவர்தம் வாழ்வும் வளமுமாகும்.

“சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர்” என்ற அடையாளம் எதனைச் சுட்டுகின்றது என்பதனைத் தெளிவுபடுத்தவேண்டியது இன்றைய சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டின் நோக்கங்களுள் ஒன்றாக இருக்கவேண்டும். தமிழ் எழுத்தாளர்களிடையே பல்வேறு குழுக்கள் இருப்பதும் அவை வெவ்வேறு கருத்தியற் தளங்களில் இயங்குவதும் நம் எல்லோர்க்கும் தெரிந்ததே இந்நிலையில் ‘வேற்றுமையில் ஒற்றுமை’ (unity in diversity) காண்பது எவ்வாறு என்பதற்கு வழிகாட்டுகின்ற ஒன்றாக இச் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு அமையவேண்டும்.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டிலே வாசிக்கப்பட இருக்கின்ற ஆய்வரங்கக் கட்டுரைகள் பற்றிய அதிக எதிர்்பாற்புகள் இலக்கிய ஆர்வலர்களிடையே உண்டு. ஆய்வரங்கக் கட்டுரைகளின் தேர்வில், கட்டுரையாளர்களின் ஆய்வனுபவம், குறித்த புலத்தில் கொண்ட ஈடுபாடு, எழுத்தனுபவம் என்பவை கவனிக்கப்படவேண்டும். இத்தேர்வில் குழுவிலை வாதத்துக்கு (groupism) இடங்கொடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் இம்மாநாட்டினது ஏற்பாட்டாளர்களின் பொறுப்பாகின்றது என்பதையும் இங்கு சுட்டிக்காட்டவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டின் வரலாற்றுப்பதிவாக விளங்கப்போவது இம்மாநாட்டில் வெளியிடப்பட இருக்கும் மாநாட்டு மலரே இவ்வகையில் இம்மலரின் தயாரிப்பு முயற்சிகளிலும் அதிக கவனம் தேவை. இன்று இவ்வாறான ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல் வெளியிடப்படும்போது, ஆய்வுக்கட்டுரைகளை குறித்த புலம் சார்ந்த புலமையாளர்களிடம் மதிப்பீட்டுக்கென அனுப்பி, அவர்கள் கூறும் கருத்துகளுக்கமைய அக்கட்டுரைகளில் மாற்றங்களைச் செய்து, பின்பு நூலில் இடம்பெறச் செய்வதே வழமையாக இருந்து வருகின்றது. இந்நடைமுறை இலக்கியத்திருட்டை இலக்கியப் புலட்டாக்கத்தைத் (plagiarism) தவிர்த்துக் கொள்ளவும் வழிசெய்யும்.

சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு பற்றிய ஆரம்ப அறிவித்தல்கள் வெளிவந்து இன்று ஒரு வருடமாகிவிட்டது. இம்மாநாடு குறித்த வாதப் பிரதிவாதங்களும் ஏற்கெனவே நடந்தேறிவிட்டன. எனவே இம்மாநாட்டின் கொள்கை நோக்கங்களை இன்னும் அறிமுகம் செய்வதோடு அழுத்துவதோடும் மாத்திரம் நின்று விடாமல் நான்கு நாட்களாக இடம்பெறவிருக்கும் மாநாட்டின் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தையும் நடைமுறைகளையும் தெளிவாக, நேரத்துக்கே தெரியப்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பும் மாநாட்டின் ஏற்பாட்டாளர்களைச் சார்ந்ததே, வருடத்தொடக்கத்தில் வெளிமாவட்டங்களிலிருந்து வந்து நான்கு நாட்கள் கொழும்பில் தங்கியிருப்பதில் பேராளர்களும் பார்வையாளர்களும் பல சிரமங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதையும் நாம் மறந்து விடலாகாது.

தமிழ் என்பது ஆகுபெயராக நின்று தமிழர் என்பதைச் சுட்டுவது, தமிழின் வாழ்வு என்பது தமிழர் தம் வாழ்வுமாகும். இவ்வகையில் தமிழின் எதிர்காலம் என்பது தமிழர் தம் எதிர்காலமும் ஆகுமெனக் கொண்டு, தமிழ் அடையாளத்தின் தமிழ் இன அடையாளத்தின் நிலைபெற்றுக்கும் (sustainability) வழிவகைகளைக் காண்பதாகவும் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு அமையவேண்டும்.

தமிழ்க்கலாசாரத்தின் எதிர்காலம் எப்படியாகுமென்ற சந்தேகங்களும் அச்சமும் கூட இன்று மேலெழுவது தவிர்க்க முடியாததாக உள்ளது. பல்கலாசாரங்கள் சங்கமிக்கும் சூழலில் புலம் பெயர்ந்து வாழும் நிலையில் தட்ப,வைப்ப, கால, தேச வர்த்தமானங்களுக்கேற்ப அங்கு வாழும் தமிழர்களின் நடை, உடை, பாவனைகளில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், தமிழ்க்கலாசாரத்தை தக்க வைக்கும் முயற்சிகளை எவ்வாறு மேற்கொள்ளலாம் என்ற சிந்தனைக்குச் செயலூருவம் கொடுப்பதற்கான திட்டமிடற் களமாகவும் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு அமைய வேண்டும்.

ஈழத்திலிருந்து தொடர்ச்சியாக வெளிவரும் முன்னணிச் சஞ்சிகைகளுள் ஒன்று என்ற வகையில், ‘சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர்’ என்ற ஒரு குடையின் கீழ் நடைபெறவிருக்கும் இம்மாநாட்டின் அடையாளமாக, இச் சிறப்பு மலரை ஜீவநதி வெளியிடுகின்றது. இச் சிறப்பு மலருக்கான ஆக்கங்களை மிகக் குறுகிய கால அவகாசத்திலேயே அனுப்பிவைத்த படைப்பாளிகளுக்கு ‘ஜீவநதி’ நன்றியைக் கூறிக்கொள்கிறது. சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டின் தொடர்ச்சியானது இம்முதலாவது மாநாட்டின் ஒழுங்கமைப்பிலும் வெற்றியிலுமே தங்கியுள்ளது என்பதனால் இம்மாநாடு வெற்றிபெறவேண்டுமெனவும் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர்களிடையே புரிந்துணர்வை வளர்க்க உதவவேண்டுமெனவும் ஜீவநதி வாழ்த்தி நிற்கிறது.

- க.பரணீதரன் (பிரதம ஆசிரியர்)

தமிழில் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சி

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா

குழந்தைகள் பற்றிய அணுகுமுறை சமூக இருப்பினால் கட்டுமை (CONSTRUCT) செய்யப் பட்ட தொன்றாகும். விசைப் பொறிகள் உருவாக்கம் பெறத் தொடங்கிய தொழிற் புரட்சிக்கு முன்னைய காலகட்டங்களில் உற்பத்திச் செயல்முறை பெருமளவிலே மனித உடனுழைப்புடன் தொடர்பு பட்டிருந்தது. அந்நிலையிலே சிறுவர்கள் வளர்ந்தோரின் 'சிறுநூல்களாக' நோக்கப் பட்டனர். உலகளாவிய முறையில் இதுவே பிரதான தோற்றம் ஆயிற்று. சிறுவர்க்குரிய உடல், உள்ள மனவெழுச்சித் தனித்துவங்கள் ஆழ்ந்து நோக்கப்படுவதற்குரிய தேவைகள் அந்நிலையில் தோற்றம் பெறவில்லை.

பிரித்தானிக் கல்வி ஏற்பாடுகள் ஆங்கில மொழிவழியாக உட்புகுந்த குழந்தை உளவியல் அறிகை, மொன்ரிசோரி அம்மையாரின் குழந்தைக் கல்விச் செயற்பாடுகள் பற்றிய அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொண்டமை, ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக் கலைத்திட்டத்தில் குழந்தைகளுக்கான கற்பித்தலியல் உள்ளடக்கப்பட்டமை ஆகிய நிகழ்ச்சிகளின் செல்வாக்குகள் நவீனமயப்பட்ட அல்லது உளவியல் மயப்பட்ட குழந்தை இலக்கியத்தைத் தமிழிலே தோற்றுவிப்பதற்கு விசையூட்டின.

பாரதிபாடிய 'பாப்பாப்பாட்டு', 'புதிய ஆத்தி சூடி' ஆகியவற்றை முழுமையாக சிறுவர் இலக்கியம் என்ற வகைப்பாட்டினுள் அடக்கிவிட முடியாது. வளர்ந்தோர் நோக்கிலே சிறுவர்மீது விடுக்கப்படும் 'பணிப்பு' நிலையிலே தான் அவை காணப் படுகின்றன.

சிறுவர் இலக்கியம் தொடர்பான நவீன அணுகுமுறைகளை உள்ளடக்கிய முதலாவது தொகுப்பு நூல் 1935ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் முதன்முதல் வெளிவந்தது. அதற்கு முன்னரும் சில நூல்கள் வெளிவந்தனவாயினும் அவை முற்றாக உளவியல் மயப்படவில்லை. அக்காலத்திலே கல்வி

அதிகாரியாக இருந்த க.ச.அரூள் நந்தி அவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று ஆசிரிய கலாசாலையிலே பயிற்சி பெற்றோரின் பாடல் ஆக்கங்கள் 1935இல் வெளிவந்த, அந்நூலில் இடம் பெற்றன. குழந்தை உளவியல் பற்றிய நவீன அறிவின் உற்றுணர்வு அவருக்கு இருந்தமையால் 'பிள்ளைப்பாட்டு' என்ற தொகுப்பு உளவியற்கல்வி வழியாக உருவாக்கம் பெற்றது.

பள்ளிக்கூட ஆசிரிய மரபு வழியான சிறுவர் இலக்கிய ஆக்கம், அவ்வகை மரபு சார இலக்கிய ஆக்கம் என்ற இருகிளைகளாக தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் சிறுவர் இலக்கிய வளர்ச்சி ஏற்படலாயிற்று.

பள்ளிக்கூட ஆசிரிய மரபு வழியான சிறுவர் பாடலாக்க வரிசை இலங்கையில் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவருடன் ஆரம்பமாகின்றது. இந்தியாவில் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளையுடன் ஆரம்பமாகின்றது மலேசியாவில் இந்தமரபு கவிஞர் நெடுமாறனுடன் வளர்ச்சி பெறுகின்றது.

இலங்கையில் ஆசிரிய வழியிலான சிறுவர் ஆக்கமரபில் வித்துவான் க.வேந்தனார், புலவர் மு.நல்லதம்பி, அல்வாயூர் மு.செல்லையா, பண்டிதர் க.வீரகத்தி, செல்வி செளந்தரம் சந்தன நங்கை கந்தப்பு, அம்பி, திமிலைத்துயிலன் செ.கதிரேசர்பிள்ளை, வ.இராசையா, தில்லைச் சிவன், தம்பு உபாத்தியாயர், பண்டிதர் சத்தியசீலன், கேணிப்பித்தன், நாகூர் பாவா, பண்டிதர் ச.வே.பஞ்சாட்சரம், கவிஞர் துரையார், கனக செந்தி நாதன், கவிஞர் த.துரைசிங்கம், விரிவுரையாளர் சச்சிதானந்தம், கல்வயல் குமாரசாமி முதலியோர் தடம் பதித்தனர். அந்த மரபு நீண்டு செல்கின்றது.

அவர்கள் குழந்தைப்பாடல்களிலே கவனம் செலுத்திய அளவுக்கு சிறுவர் இலக்கியத்தின் ஏனைய வடிவங்களிலே தடம் பதிக்காமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவர்கள் அனைவரும் இலக்கண மரபு தழுவித் தமிழ் மொழிக்கையளிப்பை

மேற்கொண்டவர்கள். சிறுவர்க்கான உரை நடையை எழுதும் பொழுது சிறாரின் பேச்சு மொழியும் வசனக் கட்டமைப்பும் இலக்கண விதிகளுக்கு மாறுபட்டிருக்கும் என்று எண்ணியமையால் அவர்கள் உரையாக்கங்களை முன்னெடுக்காது விட்டிருக்கலாம். நவீன மொழியியற்கண்ணோட்டங்களில் அவர்கள் ஈடுபாடு கொள்ளாத நிலையும் ஒரு விதத்திலே சுட்டிக்காட்டப் படத்தக்கது. அக்காலத்திற் சிறுகதையாக்கங்களை மேற்கொண்டவர்கள் பேச்சு மொழியைப் பயன்படுத்தியமைக்கும் எதிரான அல்லது மாறுபாடான கருத்தைக் கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலக்கண வழுவின்றிப் பாடல் யாத்தமைக்கு முத்தமிழ்ப் புலவர் மு.நல்லதம்பியின் பின்வரும் ஒரு பாடலைச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

*"கமல மலர் விரியும்
காவெங்கும் புள்ளியம்பும்
குமுதமலர் விரியும் - கிளியே
கொழுந் தேனே கண்வளராய்"*

மேலும் நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர் எழுதிய பாடல்கள் இலக்கண விதிப்படி திரும்ப எழுதப்பட்ட செய்தியும் உண்டு.

பள்ளி ஆசிரியப் பணியை மேற்கொள்ளாதவர்களும் சிறுவர்க்கான பாடல் ஆக்கங்களைப் பயனுள்ள வழியில் மேற் கொண்டனர். அந்த மரபு பாரதிதாசனுடன் எழுச்சி பெறுகின்றது.

பள்ளி ஆசிரியராக இல்லாவிடினும் சிறுவர் இலக்கியத்திலே ஆழ்ந்த தடம் பதித்தவர்களுள் அழ.வள்ளியப்பா குறிப்பிடத்தக்கவர்.

சிறுவர் இலக்கியத்துக்கான 'அறிகை இயக்கத்தை' அவர் ஆரம்பித்து வைத்தார். "ஈசாப் கதைப் பாடல்கள்", "ரோஜாச் செடி", "உமாவின்பூனைக்குட்டி", "அம்மாவும் அத்தையும்", "மணிக்கு மணி", "மலரும் உள்ளம்", "கதை சொன்னவர்கதை", "மூன்று பரிசுகள்", "எங்கள் கதையைக் கேளுங்கள்", "நான்கு நண்பர்கள்", "பர்மா ரமணி", "நல்லநண்பர்கள்" "பாட்டினிலே காந்திக்கதை", "குதிரைச் சவாரி", "நேரு தந்த பொம்மை", "நிலாமாலா", "பாடிப்பணிவோம்", "வாழ்க்கை விநோதம்", "சின்னஞ்சிறு வயதில்", "பெரியார் வாழ்விலே சுவையான நிகழ்ச்சி" முதலான பெருந்தொகையான நூல்களை அவர் வெளியிட்டார். காந்தியக் கல்விச் சிந்தனைகள் அவரது ஆக்கங்களிலே ஆழ்ந்து ஊடுருவி யிருந்தன.

காந்தியக் கல்வி முறையில் வினாவிடை முறை சிறப்பாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அவரது ஜீவந்தி

பாடல்களில் அந்த முறை மேலும் சிறப்பாக எடுத்தாளப்பட்டது. வகை மாதிரிக்கு ஒரு பாடல் வருமாறு.

*"ஒட்டைச் சிவிங்கி கழுத்து மிகவும்
நெட்டையானதேன்? அது
எட்டி எட்டி இலையுந்தழையும்
பறித்துத்தின்றதால்"*

குழந்தைக் கல்வியிலே கையாளப்படும் "ஒலிப்பு முறையையும் அவர் தமது பாடல்களிலே பயன்படுத்தினார். ஓர் எடுத்துக்காட்டு வருமாறு:

*"டிங்டாங் டிங்டிங்
டிங்டாங் டிங்டிங்
கோயில் யானை வருகுது.
குழந்தைகளே பாருங்கள்"*

நவீன அறிவியலின் பரிமாணங்களைச் சிறுவர்க்கு அறிமுகம் செய்யும் முயற்சிகளும் தமிழில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அறிவியற் செய்திகளைக் கூறவரும் பொழுது அழகியற் பண்புகளைச் சுருக்கிவிடமுடியாது. அவ்வாறான ஆக்கங்களை அதிக கவனத்துடன் மேற் கொண்டவர்களுள் அய்யாசாமி, இக்பால் அலி, வாகரை வாணன், மு.பொன்னம்பலம், கண்டி மு.இராமச்சந்திரன், இ.சிவானந்தன், செ.யோகநாதன், க.குணராசா முதலியோர் தனித்துவம் பெறுகின்றனர்.

பாரதி மரபிலே சிறுவர் பாடல்களை முன்னெடுத்தவர்கள் உருவாக்கிய "ஓசையின்பம்" முக்கியமானது அவர்களுள் பாரதிதாசன், கம்பதாசன், தமிழ் ஒளி, தமிழ் அழகன், தமிழ்வேள், சுப்பு ஆறுமுகம், சக்திக்கனல், புலவர் பார்வதி நாதசிவம், ஓ.ஏ.குணநாதன், பீதாம்பரன், டாக்டர் ஜின்னாஹ் சரிபுதீன், முதலியவர்களை வகை மாதிரியினராகச் சுட்டிக்காட்டலாம்.

சிறுவர்க்கான நாடகம், கதை, நெடுங்கதை, கட்டுரை முதலியவற்றின் ஆக்கங்கள் பாடல்களோடு ஒப்பிடும் பொழுது அதிகம் வெளிவராத குறைநிலை காணப்படுகின்றது. சிறுவர்க்கான இதழ்களின் வளர்ச்சி உரைநடை ஆக்கங்களை எழுதும் செயற்பாடுகளைத் தூண்டின. இந்த வகையில் இலங்கையில் வெளிவந்த அர்ச்சுனா (உதயன் வெளியீடு, ஆசிரியர் விசாகசுந்தரம்) மேற் கொண்ட பங்களிப்புச் சிறப்பாகச் சுட்டிக்காட்டப்படத்தக்கது.

தமிழகத்தில் வெளிவந்த பல்வேறு சிறுவர் இதழ்கள் உரைநடை சார்ந்த ஆக்கங்களுள் உற்சாகமளித்தவேளை உலக இலக்கியப் பரப்பில் இடம் பெற்ற "பட இணைப்புக் கதையுரைத்தல்"

என்பதைப் பரவலாக வளர்த்துவந்தன.

பாட்டுவால் வழியான சிறுவர் இலக்கிய எழுத்தாக்கம் என்ற பிறிதோர் இணக்கம் வளர்ச்சியுற்றமை குறிப்பிடப்பட வேண்டிய பிறிதொரு பரிமாணமாகும். யோ.பெனடிக்பாலன், வி.என்.எஸ்.உதயச்சந்திரன், எம்.ஸீ.எம்.சுபைர், பேராசிரியர் மௌனகுரு, சு.வே.த.கனகரத்தினம், ராணி ஸ்ரீதரன், ஏ.இக்பால், திக்வலை கமால் முதலியோர் இத்துறையிலே பங்களிப்புக்களைச் செய்தனர்.

எலத்திரன் தொடர்பாடல் வழியான சிறார் இலக்கிய ஆக்கம், கலையாக்கம் என்ற வேறொரு பரிமாணமும் தமிழில் வளர்ச்சியடைந்து வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறுவர் நாடக எழுத்துருவாக்கம் தனித்துவமான ஓர் இலக்கிய வடிவமாக வளர்ச்சியுற்று வருகின்றது. குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவர்களால் சிறப்புற வளர்க்கப்பட்ட இந்த இலக்கியச் செயற்பாட்டை அவரது மாணவர்கள் உற்றுணர்வுடன் வளர்த்து வருகின்றனர்.

நெடுங்கதை வடிவம் என்பதும் சிறுவர்கான இலக்கிய வடிவத்திலே தனித்துவம் பெறுகின்றது. தமிழில் இவ் வடிவத்தை வளமாகப் பயன்படுத்தியவர்களுள் க.நவசோசிக்குத் தனியிடம் உண்டு அவர் எழுதிய "ஓடிப்போனவன்" என்ற நெடுங்கதை பல பதிப்புக்களாக வெளிவந்துள்ளது. நெடுங்கதையாக்கம் இரு நிலைகளிலே தமிழில் வளர்ந்து தருகின்றன. ஒருநிலை பெரும் காவியங்களையும் இலக்கியங்களையும் சிறார் விளங்கும் மொழியில் எளிமை பட எடுத்துக்கூறல், இன்னொருநிலை புதியவற்றை ஆக்குதல்.

மொழிபெயர்ப்புக்கள் வழியாகச் சிறுவர்

இலக்கியத்தை வளம் படுத்தும் செயற்பாடுகளும் தமிழில் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. மேலைப்புலம் மற்றும் ஈசிய சிறுவர் இலக்கியங்களும், சிங்கள மொழியில் உள்ள சிறுவர் இலக்கியங்களும் தமிழில் பெயர்க்கப்படுகின்றன. சரோஜினி, அருணாசலம், திக்வலை கமால், மடுக்கல்வ விஜேரத்னா முதலியோர் சிங்களம் மற்றும் தமிழ்ப் பெயர்ப்புக்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

தமிழில் அதிகம் வளர்ச்சியடையாத இலக்கிய வடிவமாக சிறுவர் இலக்கியத்திறனாய்வு அமைந்துள்ளது. வளர்ந்தோர் இலக்கியங்களுக்குரிய அளவுகோல்களை வைத்துச் சிறுவர் இலக்கியங்களைத் திறனாய்வு செய்தல் முற்றிலும் பொருத்தமற்ற நடவடிக்கையாகும். ஆங்கிலத்தில் இத்துறையை பீட்டர்கள், என்.புரோட்பென்டுடி, பட்ஸ், பி.ஹொலின்டேல் முதலியோர் சிறப்பாக வளர்த்து வருகின்றனர். தமிழில் சிறுவர் இலக்கியத்துக்குரிய அடிப்படை விடயங்களைத் தொகுத்து வருபவர்களுள் பேராசிரியர். செ.யோகராசா, திரு.க.குமரன், பூவண்ணன், பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராஜா, ஏ.இக்பால், மயிலங்கூடலூர் நடராசா, தெ.மதுகூதனன் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சிறுவர் இலக்கிய வெளியீட்டுக்கெனத் தனியான பதிப்பகங்கள் இலங்கையிலே தோன்றியிருத்தல் விதந்து குறிப்பிடவேண்டிய நிகழ்ச்சியாகும். "இலக்கியப்பதிப்பகம்", "பத்மம் பதிப்பகம்" முதலியவை சிறுவர் இலக்கியங்களைத் தெரிந்தெடுத்துத் திட்டமிட்டு வெளியிட்டு வருகின்றன. சிறுவர்கான ஓவிய ஆக்கம் என்பது ஒரு தனித்துவமான ஒரு கலை அதன் வளர்ச்சியையும் தமிழ் உலகம் வேண்டி நிற்கின்றது.

ஷெல்லிதாசனின் இரு கவிதைகள்

போதனை!

அஹிம்சைப் பிரசங்கம்
அலாதியாய் மேடையில்...
பிரசங்கியின் கையில்
ஊசியாய் ஏதோ உள்ளீறங்க
சங்கராத்தில் குதித்த
மறுகை விரல்கள்
குருதிச் சிதறல்களில்
குளித்துக் கொண்டன!
ஜீவந்தி

சமாதான யுத்தம்!

கசாப்புக் கடைக்காரன்
காருண்யம் பேசுகிறான்
தான்-
கத்தி தூக்குவதெல்லாம்
உயிர்கள்
கதிமோட்சம் பெறுவதற்காம்!

நீண்ட வாரம்...

இ. இராஜேஸ்கண்ணன்

இன்றைக்கு மட்டுந்தான் இந்தப் பரபரப்பு என்று நினைத்துவிடாதீர்கள். எங்கள் வீட்டில் இது தொடங்கி ஒரு வாரமாகின்றது. ஒரு கலியாணவீட்டின் முன்னுள்ள பரபரப்புப் போலத்தான். என்னுடைய மகள் தான் அப்படியென்றால் மனைவி ஒன்றும் குறைந்த வளில்லை. ஏதோ தான்றான் மேடையேறி நாடகம் நடக்கப் போவதுபோல் மகளைவிட அதிகமாகவே பரபரத்துக் கொள்கிறாள்.

இரண்டொரு வாரமாக காலையில் பாடசாலை நேரத்துக்கு முன்னரும் பிற்பகல் வேளைகளிலும் விடுமுறை நாட்களிலும் கூட மகளை பாடசாலைக்கு ஏற்றி இறக்கிக் கொண்டுதான் இருக்கிறாள் என் மனைவி

இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்னர் மாலை நேரம் நாடகப் பயிற்சி முடியும் வேளை மகளை ஏற்றிவர நான் புறப்பட்ட போது என் மனைவியும் என்னுடன் தொற்றிக் கொண்டாள்.

“இஞ்சை நிலலுங்கோப்பா நானும் வாறன் ரீச்சரோடை பிள்ளையின்றை உடுப்பு கள், ‘மேக்கப்’ இதுகளை கதைச்சுக் கொண்டு வரவேணும் நிலலுங்கோ வாறான்”

புறப்படுபோது ஓரளவுக்கு திரும்பும் நேரம் எப்படியும் ஏழு ஏழரை ஆகிவிடும் என்பதை மட்டிட்டுக் கொண்டேன்.

அன்றைய மாலைப் பொழுது எனக்கு கொதியைத் தந்தபடி கழிந்து கொண்டிருந்தது.

ஜீவநதி

என்னுடைய மனைவி ‘ஓரளவு பறவாயில்லை’ என்பது அப்போதுதான் புரிந்தது.

“என்ன மாதிரி நாடக உடுப்பெல்லாம் தைச்சுப் போட்டினமாமே?”...

“அங்கை போய் தங்கிறது என்ன மாதிரியாம்?”

“பொடியளுக்கு நுளம்பு கிளம்பு கடிச்சு டெங்கு வந்திடும் போர்வையளெல்லாம் வடிவாக்குடுத்து விடவேணும்”

“சாப்பாடுகள் என்னமாதிரி ரீச்சர்மார் வாங்கிக் குடுப்பினம் தானே... கண்ட இடமெல்லாம் தின்னவிட வேண்டாம் எண்டு ரீச்சருக்குச் சொல்ல வேணும்”

“வாற வரிசம் எங்கொலசிப்பெல்லே இப்ப நாடகம் கூத்தெண்டு திரிஞ்சால் படிப்பு என்னத்துக்காகும்?”...

“பெற்றார் போகலாமாமே?... என்றை பிள்ளை என்னை விட்டிட்டு ஒருடமும் படுக்க மாட்டான்”

“ரீச்சருக்குச் சொல்லவேணும் ‘டிஸ்ரில் வோட்டர்’ போத்தில்லை வாங்கிக் குடுக்கச் சொல்லி வருத்தங்கள் வந்தெல்லே விடும்”

என் மனைவி உட்பட பிள்ளைகளைக் கூட்டிச் செல்லவந்து நின்ற தாய்மார் தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டவை இவை மட்டுமல்ல.

அன்றுடன் என்மகளின் விடயமாக இந்தப் பாடசாலைப் பக்கம் வருவதேயில்லை என்றுதான் அவசரமாக முடிவெடுத்திருந்தேன். ஆனால் இன்றைக்கு என்னால் வராமல் நிற்க முடியவில்லை. முதன்முதல் என் மகள் நானோ என் மனைவியோ இல்லாமல் தூரப் பயணம் புறப்படுகின்றாள். தாய் ஸ்தானத்தை புரிந்து கொண்ட ஆசிரியைகள் தான் அழைத்துச் செல்கிறார்கள் என்பது அறிவதற்கு தெரிந்தபோதும், உணர்வுக்கு சமாதானம் சொல்ல முடியவில்லை.

எட்டு வயதைக் கடந்துவிட்ட போதிலும் இன்றும் அவள் பிறந்த அன்று இருந்த அப்பாவின் உணர்வுடன் தான் மனம் துடித்துக் கொள்கின்றது.

காலையில் பல் விளக்கி விடுவது தொடக்கம் இரவு படுக்கைக்குச் செல்ல முன்னர் சிறுநீர் கழிக்க விடுவதுவரை எல்லாவற்றிலும் இணைந்து நிற்கும் போதுதான் மனம் திருப்தி பெறுகின்றது.

நாளை மறுதினம் திரும்பி வந்து விடுவாள் என்று தெரிந்தும் கூட இடையில் வரப்போகும் ஒரு நாள் ஒரு நீண்ட காலமாய் விரிவதுபோல ஒரு உணர்வு மனதை ஆக்கிரமிக்கத் தொடங்கிவிட்டது.

நாங்கள் சென்று பாடசாலை வாயிலில் நுழையும் போதே பயணத்துக்கான 'மினிபஸ்' வண்டி தரித்து நின்றது. வண்டியை கண்டதும் என் மகளின் குதூகலத்தை என்ன வென்று சொல்வது... அவள் இறங்கி ஓடிச் சென்று தன் நண்பிகளோடு ஐக்கியமாகி நின்றாள்.

பாடசாலை முன்றலில் புறப்பட இருக்கும் மாணவர்களிலும் பெற்றோரே அதிகமாக நின்றனர். எங்களைப் போலவே ஒவ்வொரு பிள்ளைகளின் பெற்றாரும் தாயும் தந்தையுமாக வந்திருந்தனர்.

"இஞ்சரப்பா... ஒருக்கால் பிள்ளையின்ரை 'பாக்'கை கவனமாப் பாருங்கோ.. எல்லாம் கிடக்குதோ எண்டு... பெட்சீட், இரவுக்குப் போட்டுப் படுக்கிற உடுப்பு, தண்ணிப் போத்தில், பிஸ்கட் பெட்டி..."

என் மனைவிதான். இத்துடன் மூன்றாவது தடவை மகளின் பயணத்துக்கான பையினை சரிபார்க்கின்றேன்.

"பிள்ளை... இந்தா பார் அம்மா அப்பா இல்லாமல் தனியப் போறாய்... கவனம் என்ன?... கண்ணாடியுக்குள்ளாலை எட்டிப் பார்க்க கூடாது என்ன... ரீச்சரோடையே நிக்க வேணும். 'பாக்' குக்குள்ளை கரைப் பொக்கட்டுக்கை இருநூறு ரூபா காசு கிடக்கு. வைச்சிரு, திரும்பி வருக்கை ரீச்ச ரெட்டை குடுத்து ஏதும் வாங்கிச் சாப்பிடன்.. நுளம்பு கடிக்காமல் வடிவா போத்துப் படுக்க வேணும். டெங்கு வந்திடும் பாசலுக்கை இடியப்பம் முட்டைப் பெரியல் கிடக்கு இரவுக்குச் சாப்பிட்டிட்டு படுக்கவேணும் படுக்கப் போக முன்னம் 'பாத்ரூம்' போவிட்டுத்தான் படுக்க வேணும். என்னடா..."

நான் பயணப்பையை சரிபார்ப்பதற்கு இடையில் ஒரு குட்டிப் பிரசங்கமே நடத்தி விட்டாள் என் மனைவி அவ்வளவும் நானும் சொல்ல நினைத்து என் மனதுள் அமுக்கிக் கொண்டிருந்த அறிவுரைகள் என்பதால் எனக்கும் ஒரு ஆறுதல். என் மகள் தலையை அசைத்துக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

ஆசிரியை பிள்ளைகளின் பெயர்களை கூவி, தான் வைத்திருந்த பட்டியலைச் சரிபார்த்து ஒவ்வொருவராக 'மினிபஸ்ஸினுள்' ஏற்றிக் கொண்டிருந்தார். பிள்ளைகளின் மனதில் ஜீவந்தி

மகிழ்ச்சி வெள்ளம். துள்ளி ஏறி தமது குதூகலத்தை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

என்னுடைய மகளின் பெயர் கூப்பிடப்படுகின்றது. ஆட்டுக் குட்டியைப் போல துள்ளிப் பாய்ந்து வாகனத்துள் ஏறிவிட்டாள்.

எனக்கு உள்ளமெல்லாம் உளைவு எடுத்தது. சின்னப் பிஞ்சு ஒரு நீண்ட தூரப் பயணத்தில் அப்பா அம்மாவின் எண்ணம் வந்து விட்டால்...

இப்போது பெற்றார் வாகனத்தின் கண்ணாடிகளின் வழி தங்கள் பிள்ளைகளுடன் பேசிக் கொள்கிறார்கள்.

பிள்ளைகளுக்கு 'ஆனையில் ஏறின புகழம்! பெற்றாரின் முகங்களில் கனதி

"பிள்ளை... கவனம் என்ன..."

"குட்டி... விசுகோத்தை கையிலை வைச்சிருங்கோ சப்பிட்டுக் கொண்டு போங்கோ..."

"அம்மா... வான் ஓடேக்கை எழும்பி நிற்க கூடாது சரியே... விழுந்து போடுவியள்"

"ராசாத்தி... 'செப்பிங் பாக்' தேசிக்காயை கையிலை எடுங்கோ... சத்தி வந்தாலும்..."

கண்ணாடிகளின் வழி அறிவுரைகள் வாகனத்துள் புகுந்து சுமை ஏற்ற முன்னர் அது குதூகலங்களைத்தாங்கி புறப்படத்தயாரானது.

வாகனம் பாடசாலை முன்வாயிலை நோக்கி மெதுவாக நகர்ந்து செல்லச் செல்ல எனக்கும் பிள்ளைக்குமான உன்னத உறவை யாரோ வெளியே நின்று உறிஞ்சி இழுத்து எடுப்பது போல...

கைகளை அசைத்து விடைகொடுத்து அனுப்பு கின்றோம் பிள்ளைகள் கண்ணாடி வழியே குதூகலமாய் கையசைக்கின்றனர்.

நகரும் வாகனத்தின் ஒவ்வொரு கண்ணாடிகளின் உள்ளும் முகிலின் வழிகசியும் குதூகல நிலாக்களாய் தெரியும் பிள்ளைகளின் முகங்கள்.

அப்போது தான் கவனித்தேன் யாரையும் பார்த்து கையசைக்காது முகத்தில் ஏக்கம் போர்த்தபடி அந்தப்பிள்ளை... ஐயோ! இதுவரை கண்டு கொள்ளாமல் இருந்து விட்டேனே... கண்ணாடியில் தன் முகத்தைச் சாத்திக்கொண்டு குதூகலிக்கும் பிள்ளைகளுக்கு கையசைக்கும் பெற்றாரை ஏக்கத்துடன் பார்த்தபடி அவளுக்கு கையசைப்பது யார்?... என்மீது வானமே இடிந்து விழுவதாய் ஒரு வித உணர்வு.

"அப்பா... இவதான் சாரி இவவின்ரை அப்பா... அம்மா... ஒரு தம்பி... எல்லாரும் சண்டை நடந்த இடத்திலை செத்துப் போட்டினமாம்... எங்கடை வகுப்புத்தான்... பாவம் என்னப்பா..."

அன்றொருநாள் அந்தப் பிஞ்சினைக் காட்டி என் பிஞ்சு கூறிய வார்த்தைகள் மனக்கிடங்கில் மிதப்பெடுத்தன.

ஊர்ந்து சென்ற வாகனம் பாடசாலை வாயிலைக் கடந்து வேகம் எடுத்தது. இரும்பாய் இறுகிய மனம் அமைதி தேடி அங்கலாய்த்தது. □□□

இலங்கையில் தேசியம் -மாறிவரும் சிந்தனைகள் ஈழத்துத் தமிழ்க்கவிதைகளினூடான ஒரு தேடல்

தற்கால அரசியல் உலகில் தேசியம், தேசிய உணர்வு, தேசியவிடுதலைப் போராட்டம் ஆகிய சொற்றொடர்களைப் பலரும் பயன்படுத்தி வருவதைக் காணக்கூடியதாகவுள்ளது. அரசியல் உலகில் மிகவும் பிரபலம் பெற்று விளங்குகின்ற இச் சொற்றொடர்கள் அனைத்திற்கும் அடியாகவுள்ள 'தேசியம்' என்னும் சொல்லின் தோற்றகால வரலாற்றை நோக்கும் போது அது திட்டவாட்டமான தொரு பொருளைக் குறித்ததாக இல்லாமல் காலத்திற்குக் காலமும் நாட்டுக்கு நாடும் வெவ்வேறு பொருள்களில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருப்பதைக்காண முடிகின்றது.

தேசியம் தொடர்பாகக் கருத்துக்கூறிய D.C.குப்தா என்ற அரசியல் ஆய்வாளர், தேசியம் என்பது 16ஆம் நூற்றாண்டில் புனித ரோம சாம்ராச்சியத்தின் அழிவில் தேசிய அரசுகள் தோன்றியபோது ஐரோப்பிய சொற்களஞ்சியத்தில் நவீன பொருளுணர்ச்சியில் காணப்பட்ட சொல்லாகும் என்கின்றார். மேலும் தேசங்களின் சுயநிர்ணய உரிமை, இறைமை ஆகிய கருத்து நிலைகளை உலகிற்களித்த பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் (1789) பின்னர் அது முக்கியத்துவமடைந்தது என்பதுடன் தேசியம் என்பது வெவ்வேறு மக்களுக்கு வெவ்வேறு வகையான கருத்துக்களை உணர்த்துவதாகவும் அமைந்தது. கொடுங்கோன்மையான சர்வாதிகார முடியரசின்கீழ் உள்ளவர்களுக்கு அத்தகைய நிறுவனங்களை அகற்றுதலே தேசியத்தின் இலக்கானது. ஜனநாயகம், இறைமை ஆகியவற்றைப் பெற்ற மக்களுக்கு பொருளாதார, கைத்தொழில், சமூக அபிவிருத்தியே தேசியம் ஆகியது. அந்நிய ஆட்சியின் கீழுள்ள அதிஷ்டக்குறைவான மக்களுக்கு தேசியத்தின் இலக்கு முதலில் அரசியல் விடுதலையாகவும் பின்னர் பொருளாதார சுபீட்சமாய்கவும் அமைந்தது. குப்தாவின் கருத்தினை

ஜீவந்தி

அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் உருவான தேசிய உணர்வின் நோக்கத்தினையும் தேவையினையும் நாம் புரிந்து கொள்ளமுடியும். இந்தியாவும் இலங்கையும் பிரித்தானியர்களின் குடியேற்ற நாடாக இருந்தபோது பிரித்தானியர்கள் இந்நாடுகளின் பொருளாதார வளங்களைத் தமது இலாப நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்துவதிலேயே அதிகளவு அக்கறை காட்டினர். உள்நாட்டிலுள்ள மூலப்பொருட்களைத் தமது நாட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று அங்கு அவற்றை நுகர்வுப் பண்டங்களாக்கி மீண்டும் குடியேற்ற நாடுகளில் அவற்றைச் சந்தைப்படுத்துவதே அவர்களின் வழக்கமாக இருந்தது. கைத்தொழில் துறையில் வளர்ச்சி பெற்றிருந்த பிரித்தானியாவின் உற்பத்திப் பொருட்கள் தரமானவையாகவும் உள்ளூர் உற்பத்திகளை விட விலை குறைவானதாகவும் இருந்ததால் அவற்றிற்கு அதிகளவு சந்தை வாய்ப்புக் கிடைத்தது. உள்ளூர் உற்பத்தியாளர்கள் தமது பண்டங்களுக்கான சந்தை வாய்ப்பை இழந்து கைத்தொழில்களைக் கைவிட்டனர். இவ்வாறு தொழில் வாய்ப்பை இழந்த இந்திய முதலாளிகள் பிரித்தானியாவுக்கு எதிராகச் சிந்திக்க முற்பட்டனர். இந்திய தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் முக்கிய பங்காற்றிய மாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் தனது சுயசரிதையில்,

"ஓங்கி நின்ற பெருஞ்செல்வம் யாவையும்
ஊணர் செய்த சதியில் இழந்தனன்
ஆர்ப்பு மிஞ்சப் பலபல வாணிகம்
ஆற்றி மிக்க பொருள் செய்து வாழ்ந்தனன்
நீர்ப்படுஞ் சிறு புறமுதலாமது
நீங்கவே யுளங்குன்றித் தளர்ந்தனன்"

என்று தனது தந்தையின் தொழில் முயற்சிகள் யாவும் பிரித்தானிய உற்பத்தியாளர்களின் சதியால் அழிக்கப்பட்டதை எடுத்துக் கூறியுள்ளார். இத்தகைய சூழலே இந்தியாவில்

அந்நிய சக்திகளை நாட்டை விட்டு வெளியேற்ற வேண்டும் என்ற உணர்வைத் தோற்றுவிப்பதாக அமைந்தது. இதுவே இந்திய தேசியத்திற்கும் வழியமைத்தது எனலாம். 1947 இல் இந்தியாவுக்கு பிரித்தானிய ஏகாதிபதியத்திலிருந்து விடுதலை கிடைத்தது. விடுதலைக்காக இந்தியமக்கள் கொடுத்த விலை சற்று அதிகம் தான் ஆனால் மறு ஆண்டில் இரத்தம் சிந்தாமலே ஒரு விடுதலை இலங்கைக்கும் கிடைத்தது.

அந்நிய ஏகாதிபத்தியம் இலங்கையிலிருந்து விலகிக் கொண்டபோது இலங்கையில் வாழ்ந்த மூவின மக்களிடையேயும் நாம் இலங்கையர் என்ற ஒருமித்த உணர்வு மேலோங்கியிருந்தது. இதுவே இலங்கைத் தேசிய உணர்வாகவும் கருதப்பட்டது எனினும் காலப்போக்கில் சுதந்திர இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியல், பொருளாதார, இன முரண்பாடுகளால் தமிழர்கள் தாம் சிங்கள மக்களோடு இணைந்து வாழ முடியாது எனக்கூறி இலங்கையர் என்ற உணர்விலிருந்து விலகித் தமிழர்கள் என்ற தனியான தேசிய உணர்வினை உருவாக்க முற்பட்டனர். இதுவே தமிழ்த் தேசியமாக வளர்ந்தது.

தமிழ் மக்கள் ஒரு தேசிய இனம் என்பதை வலியுறுத்தி அவர்களின் சுய நிர்ணய உரிமையைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காகப் பல்வேறு விரிவான போராட்டங்களில் ஈடுபட்டபோது அரசியல் அரங்கில் தேசி இனம், சுயநிர்ணய உரிமை என்பன தொடர்பாக மார்க்சிய மூலவர்கள் கூறிய கருத்துக்கள் வாதப் பிரதிவாதங்களுக்கு உள்ளாயின. இடதுசாரி இயக்கத் தலைவர்களில் ஒருவரான வ.பொன்னம்பலம் மார்க்சிய சித்தாந்தத்தின்படி தேசிய இனம் என்று கூறும் பொழுது அவர்கள் வரலாற்று ரீதியான வாழ்வைக் கொண்டுள்ளவர்களாகவும் பொதுவான மொழி, பொதுவான பிரதேசம், பொதுவான பிரதேசவாழ்வு ஆகியவற்றிற்கு உரித்தானவர்களாகவும் பொதுக் கலாசாரம், பண்பாடு ஆகியவற்றால் வெளிப்பாடு பெறும் உணர்வுபூர்வமான ஐக்கிய மன நிலையுடையவர்களுமான ஒரு கூட்டமாக இருக்க வேண்டும் எனக் கூறி இலங்கைத் தமிழ் மக்களை ஒரு தேசிய இனமாகக் கருதமுடியும் எனக் கூறியுள்ளார். இவர் இலங்கைத் தமிழ் மக்களை ஒரு தேசிய இனமாக ஏற்றுக் கொண்டு அவர்களுக்குரிய சுய நிர்ணய உரிமையை வழங்க வேண்டும். எனக் கூறினாலும் பிரிவினையை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இலங்கையில் வாழும் இனங்கள் ஜீவந்தி

அனைத்தும் சமத்துவமான இனங்களாக இணைந்து வாழ வேண்டும் என்றே விரும்பினார். இதுவே இலங்கையிலுள்ள இடதுசாரிகளின் பொதுவான கருத்தாகவும் இருந்தது. இலங்கைத் தமிழ் அரசியல் அரங்கில் இக்குரல் ஒங்கி ஒலிக்காவிட்டாலும் அது முற்றாகவே ஒருங்கிப் போய் விடவில்லை என்பதற்கு அக்காலப் பகுதியில் வெளிவந்த சில கவிதைகள் சான்றாக உள்ளன.

சில்லையூர் செல்வராஜன், "நானோர் இலங்கையன்" என்ற கவிதையில்,

"இலங்கையன் என்றதும் என்இனம் சாதிமதம் எல்லாம் மறந்தேனே"

என்றும் "அன்னை இலங்கை" என்ற மற்றொரு கவிதையில்,

"சிங்களவர் சோனகர் வேடர் பறங்கியர்

செந்தமிழ் மக்கள் அனைவரும் இங்கு பங்கமிலா தைந்து பாண்டவர் போல் ஒன்று பட்டுழைப்போம் வாரீர்"

என்றும் பாடும்போது மொழி, இன, மத பேதங்களை மறந்து நாம் இலங்கையர் என்று ஆனந்தப்படுவதை உணர முடிகின்றது.

வட்டுக்கோட்டைக் கவிஞர் மு.நல்லதம்பி,

"ஒருதேய மக்களெலா மோரிலங்கை

நோக்கி மிக அயர்தல் வேண்டும்

பிரிவேது மடையாமல் வினைசெயலி

னொத்துழைப்பைப் பெருக்கல் வேண்டும்.

பெரியார்மற் றெளியரெனப் பிணங்காமற்

பொதுநலத்தைப் பேணல் வேண்டும்"

எனப்பாடும் போது, இவர் மொழி, இன மத பேதங்களை மட்டுமன்றி பெரியவர், சிறியவர் என்ற சமூக ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் கூடத்துறந்து வினை செயலில் ஒன்று பட்டுழைத்து அனைவரும் இலங்கையர் என்ற ஒருதேச மக்களாய் உயர்வடைய வேண்டும் என விரும்புவதைக்காண முடிகின்றது.

கவிஞர் மு.கனகராஜன் 'சகோதரர்' என்ற கவிதையில்,

"இனிய

இலங்கை

நிர்மாணமாகி

நிமிர்ந்து வரும்

இப்போது

இனியும்

சிங்களமென்றும்

தமிழினென்றும்

சந்தி சிரிக்க

வேண்டாம்

சகோதரரென்றே

வாழ்வோம்"

என்று இன ஒற்றுமையை வலியுறுத்தியும் இலங்கைத் தேசியத்தை ஏற்றும் குரல் கொடுக்கின்றார்.

கவிஞர் காரை செ.சுந்தரம்பிள்ளை 'முயற்சி என்ற கவிதையில்,

"நாட்டிற் பிளவை வளர்ப்பவர்கள் - பெரும்
நாசம் புரிந்திடும் தீயவர்கள்
ஏட்டைப் படித்தென்ன லாபமடா - இவர்
எட்டா மரத்துக் கனிகளடா."

என்று பிரிவினையை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்கின்றார். "எண்ணி எண்ணிப் பார்த்தேன்" என்ற மற்றொரு கவிதையில்,

"ஈழமெம தென்றெண்ண முதிப்பதெப்போ
பாமுயின வெறிமாய்ந்து போவதெப்போ
பக்திநெறி யோங்கியுல குய்வதெப்போ
ஆளுமுறித் தெல்லோர்க்கு மாவதெப்போ
ஆட்டுகிற மொழிச்சிக்க லோய்வ தெப்போ
நானாமுயர் நீதிநெறி யோடு சேர்ந்த
நல்லபுது வுலகொன்று பிறப்பதெப்போ"

எனப்பாடும் போது மொழிச் சிக்கல்கள் நீங்கி இனவெறி அகன்று எல்லோருக்கும் ஆட்சியில் சம உரிமை கிடைத்து எல்லோரும் இது எங்கள் நாடு என்ற மகிழ்ச்சியோடு வாழக் கூடிய புதிய தொரு இலங்கையை வேண்டி நிற்பதை உணர முடிகின்றது. கவிஞர் புதுவை இரத்தினதுரை தென்னிலங்கைத் தோழனை நோக்கிக் கூறும்,

"கடைசி நொடியினிலும் கைகோர்த்துக்
கொள்ளிடவே
நேசமுக்கத்துடனே நீட்டுகின்றோம்
கைகளினை
பற்றிப் பிடியுங்கள் பற்றிப் பிடியுங்கள்.
.....

எல்லை பிரித்துவிட எங்களுக்கும்
விருப்பமில்லை
பாட்டனது காணியதைப் பாகம் பிரித்துவிட
எங்களுக்கும் விருப்பமில்லை..."

என்ற வார்த்தைகளிலும் ஒன்றுபட்டு வாழ்வதற் கான

ஆசை இருந்ததையே உணரக் கூடியதாக உள்ளது. கவிஞர் எம்.ஏ.நு.மான்,

"தனிநாடு அல்ல எங்களின் தேவை
மனிதனுக்குரிய வாழ்க்கை உரிமைகள்
மனிதனுக்குரிய கௌரவம்
வாழ்க்கைக்கான உத்தரவாதம்
யார் இதை எமக்கு மறுத்தல் கூடும்"

எனக் கூறி, உயிருக்காகப் போராடுவதே எமது தலை விதியாகி உயிரைப் பலிகொடுத்தும் வாழும் உரிமை களைப் பறி கொடுத்தும் மனித கௌரவத்தை இழந்தும் வாழ்கின்ற வாழ்க்கை தான் எமது வாழ்வாகிப் போனால் அந்த வாழ்வுக்கு தனிநாட்டிற் கூட விடிவு கிடைக்காது என்ற மன ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

நாம் இலங்கையர் என்ற இலங்கைத் தேசிய உணர்வு யாழ்ப்பாணத்தை மையமாகக் கொண்ட தமிழ் அரசியல் அரங்கில் கேள்விக்குள்ளாக்கப் பட்டபோது அங்கு தமிழ்த் தேசிய உணர்வு வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது. தமிழ்த்தேசிய உணர்வால் உந்தப்பெற்ற இளைஞர்களில் ஒரு பகுதியினர் தீவிரவாதிகளாகவும் மாறினர். இலங்கையில் குறிப்பாக தமிழர்கள் செறிவாக வாழும் வடக்கு கிழக்குப் பிரதேசங்கள் யுத்த பூமியாகவே மாறின. இத்தகைய சூழலிலேயே தமிழ்த் தேசியத்தை வெளிப்படுத்தும் உணர்ச்சிபூர்வமான கவிதைகள் பலவும் வெளிவந்தன. எனினும் இவ்வாறான சூழல் மிக விரைவிலேயே மாற்றமுற்றது. தமிழ் மக்களுக்குப் பெருத்த சோகத்தையும் ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்புக்களையும் ஏற்படுத்திய உணர்வு பூர்மான இச் சூழல் மீண்டும் தொடக்கப் புள்ளியை நோக்கி நகர்ந்து ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள் ஒற்றுமையாக வாழ விரும்புகின்ற ஆசையை வெளிக்காட்டியது. இது போன புத்தியை ஆனை கட்டி இழுக்கும் அறிவாளித்தனமாக இருந்தாலும் இழப்பதற்கு எதுவுமே இல்லாத ஏதிலிகளாக்கப் பட்டுவிட்ட மக்களுக்குக் கண்கெட்ட பின்னராவது ஒரு சூரிய நமஸ்காரம் கிடைக்க வழி வகுக்குமா என்ற எதிர்பார்ப்புடன் நாளைய பொழுதுக்காய்க் காத்திருப்போம். □□□

நூல் அறிமுகம்

நூல் - ஆளுமை மலர உள ஆற்றுப்படுத்தல்
(Counselling for personality development)

ஆசிரியர்- அருள்தந்தை இராசேந்திரம் எஸ்ரலின்

வெளியீடு - அகவொளி

விலை - 500/=

ஆதிக்கம்

வங்கக் கடலில் தாழ்முக்கம் தோன்றி விட்டால்
இங்கே.. வடகிழக்கில்
எப்படியும் மழையடிக்கும்
அங்கே ஒருதாக்கம் ஏற்பட்டால்
அடுத்தகணம்
இங்கும் அதன் பாதிப்பு இருக்கும்
பருவகாலம் இங்கொன்றிருந்தாலும்
அங்குதோன்றும் தாழ்முக்கம்
எங்கள் மழைவீழ்ச்சி
நனைக்கட்டும், குறைத்துவிடும்!
அங்கே முகில்திரள இங்கே குளிரடிக்கும்
அங்கே வெளிப்பென்றால்...
இங்கும் வெளித்திருக்கும்
எங்களுக்கெனவோ
வானிலை இருந்தாலும்,
எங்களுக்குக் கென்றோர்
பருவக் காற்றடித்தாலும்,
எங்கள் மழையைமட்டும் அல்ல
எம்வாழ்க்கையிலும் வங்கக் கடலேன்
செல்வாக்குச் செலுத்த ஏங்கும்?

தொடர்பு

குளிரோ மயிர்க்கொட்டி
மயிர்போலச் செறிவாக
எனது முதுகினிலும் ஒட்டிடுது.
சிவிர்ப்புநதி முதுகு வழியாய்
முள்ளந்தண் டுடசைந்து
பரவி உடல்முழுவதும்
பனிக்கட்டி ஆக்கிற்று
இறுகி ஒடுங்கி இருகை உரஞ்சுகையில்
பொறிபறக்க அளவாய்ப்
பொங்கிவரும் வெப்பமொரு
கணகணப்பை இந்தக் கடுங்குளிருள் மூட்டிடுது
பெருங்குளிரைத்...
துளியாய் விழுந்த சிறுவெப்பம்
கரையவைத்த மாயத்தைக் கண்டேன்!
உனதொருசொல்
சிறுதுளிச் சூடாய்க்
கவலைக் குளிரக்கடலை
கரையவைத்த பொது...
உனக்கும் இயற்கைக்கும் இருந்த
தொடர்பு எதுவென்று
கண்டுகொண்டேன்!

த.ஜெயசீனிவாசன்

மூன்று

கவிதைகள்

தெய்வத்துக்கு

இணை

நினைத்ததைச்
செய்ய வல்ல அதிகாரம்
உனக்கு இருப்பதனால்
உன்விருப்பம் எல்லாமும்
ஈடேற்றிக் கொண்டுள்ளாய்!
"இதைச் செய்வேன்"
என மனது
கூறும் எதையுமே
கொண்டு வந்து
தந்துவிடும் ஏவலர் கூட்டமும்
எடுபிடிகள் ஒத்துழைப்பும்
பூரணமாய் இருப்பதனால்..
பொதுவாயே வெல்கிறாய்!
"ஏன் இதனைச் செய்தாய்"
எனையுனையோ...
சீடரையோ...
யாம் கேட்க முடியா
யதார்த்தத்தால்
வாழ்ந்துள்ளாய்.
எதையும் செய்யவல்ல
அதிகாரத் தோரணையால்
தெய்வத்துக் கிணையெனவும்
புகழ்ப் படுகின்றாய்.
தெய்வம் நீ என்றுன்
சேவகர்வாய் செப்பிடுது!
"தெய்வமா நீ" என்று
தெய்வமுள்ளைக்
கேட்டதென்று?

சங்க இலக்கியங்களை

எவ்வாறு அணுகுவது

அறிமுகம்

சங்க இலக்கியத் தொகுதிகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள், நீண்டகாலமாக நடைபெற்று வருகின்றன. அவை தோன்றிய காலம், பாடல்களின் இயல்பு, அவற்றின் இலக்கியக் கொள்கை ஆகியவற்றின் அடிப்படைகளிலும், சமூகமானுடவியலடிப்படையிலும், தொல்காப்பிய இலக்கணத்தை அடிப்படையாக வைத்தும் தனித்தனித் திணைகளினடிப்படையிலும் இந்த ஆராய்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளன. உண்மையில் தமிழிலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகளைப் பொறுத்தவரை சங்க இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வுகளே அதிகமாக மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. நவீன கல்வித் தேவைகட்கேற்ப பல்கலைக்கழகங்களில் எம்.பில், பிஎச்.டிக்கென மேற்கொள்ளப்பட்ட 2000 ஆய்வுகளில் 150 ஆய்வுகள் சங்க இலக்கியம் பற்றியவை எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன (இராமசுந்தரம் 1995). பல்கலைக்கழகங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த ஆய்வுகள் சங்க இலக்கியங்களின் இலக்கண அமைப்பு, சங்ககால சமூகம், அரசியல், இயற்கைச் சூழல் தொடர்பானவையாகவும், சங்ககாலக் கவிதைகளின் இயல்பு பற்றியும் (அவை வாய்மொழிக் கவிதைகளா எழுத்திலக்கியமா என்பது பற்றியவை) அக்காலக் கலைகளைப் பற்றியும் அமைந்துள்ளன.

முக்கியமான ஆராய்ச்சிகள்

சங்க இலக்கியம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டோர் பலர் தம்மளவில் காத்திரமான பங்களிப்புகளைச் செய்துள்ளனர். வி.கனகசபைப் பிள்ளை (1800 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழகம் :1906), சு. வித்தியானந்தன் (தமிழர் சாஸ்பு), ஜே. ஆர்.மார்(The Eight Anthologies :1985), ஜோர்ஜ் ஹன்ட் (Poets of Tamil Anthologies:1979), சேவியர் தனிநாயகம்(Landscape and Poetry ; ஜீவநதி

1966), க.கைலாசபதி(Tamil Heroic Poetry :1968), கமில்ஸ்வலிப்(Literary Conventions in Akam poetry : 1988), சு.ப. மாணிக்கம் (தமிழ்க் காதல் :1962), கா.சிவத்தம்பி (Drama in Ancient Tamil society :1981), சோ.ந.கந்தசாமி (தமிழ் யாப்பியலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்:1989) போன்றோர் இவ்வகையிற் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

சங்க இலக்கியங்கள் பற்றிய காத்திரமான கட்டுரைகள் எழுதியோர் பலர். எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை (1952,1988), வி.செல்வநாயகம் (1966), கா.சிவத்தம்பி(1987,1988) போன்றோர் அவற்றின் காலம், இலக்கியம், பொருள் என்பன பற்றி ஆராய்ந்துள்ளனர். ச.அகத்தியலிங்கம்(1983), செ.வை.சண்முகம் (1989), அ.சண்முகதாள் (1997) போன்றோர் சங்க இலக்கியத்தின் மொழி பற்றி எழுதியுள்ளனர்.

சங்க இலக்கியத்தை அதன் சமூகச் சூழல், அரசியல், உளவியல், கவிதையியல் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் ஆராய்வதற்கான சூழல் 19ஆம் நூற்றாண்டில் அவற்றைப் பதிப்பிக்கத் தொடங்கியதிலிருந்து தோன்றியது. சங்க இலக்கியங்களே தமிழில் கிடைக்கின்ற இலக்கியங்களில் மிகப் பழமையான இலக்கியங்கள் என்பதும், பண்டைய இந்திய மொழிகளுள்ளே இன்று வாழும் மொழிகளுள் உள்ள மிகப் பழமையான இலக்கியங்கள் என்பதும், வடமொழிக் கலப்புக் குறைவான, திராவிடத்துக்கே உரிய தனி இலக்கியப் பண்பாட்டை உடையன என்பதும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. புதிதாகக் கண்டுபிடித்து அச்சுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட நூல்களின் பாதிப்பாலும் திராவிடமொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் போன்ற நூல்களின் பாதிப்பாலும் 19ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியிருந்த திராவிட மொழி பற்றிய முதன்மையுணர்வும், அதன் ஆதி இலக்கியங்களை ஆராய வேண்டுமென்ற இதழ் 28

உண்மையான உந்துதலும் அறிஞர்களை சங்க இலக்கியம் பற்றிய ஆய்வில் பலரை ஈடுபடுத்தியுள்ளன.

திணைக்கோட்பாடு பற்றிய ஆராய்ச்சிகள்

சங்க இலக்கியத்தின் சமூகம் பற்றிய ஆய்வாயினும், கவிதை பற்றிய ஆய்வாயினும், சூழல் பற்றிய ஆய்வாயினும் முக்கியமாகக் கருத்திற்கொள்ளப்பட்ட விடயம் அதன் கவிதையியலில் முக்கியமான இலக்கியக் கோட்பாடாகச் செயற்பட்ட திணைக்கோட்பாடு ஆகும். அதாவது சங்க இலக்கியம் பற்றி தொல்காப்பியரால் முன்வைக்கப்பட்ட திணைக்கோட்பாட்டை அடிப்படையாக வைத்தே இந்த ஆய்வுகள் பெரும்பாலும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதாவது சங்க இலக்கியம் தொல்காப்பியத் திணைக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் விளங்கிக் கொள்ளப்பட்டமையே இதற்கான அடிப்படைக் காரணமாகும். அத்திணை மரபு இயற்கை வாழ்வை அடிப்படையாக வைத்துத் தோன்றியதன் காரணமாக அப்பாடல்களில் காணப்பட்ட இயற்கையோடிணைந்த காதல் வாழ்வும் போர்வாழ்வும் பலரைக் கவர்ந்தன.

தமிழ் இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரை சங்க இலக்கியத் திணைக்கோட்பாடு பற்றி தொல்காப்பியத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இம்மரபு சங்க இலக்கியத்துக்கு மட்டும் உரியதன்று. சங்ககாலத்துக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் இம்மரபின் பெரும் பிரிவுகளான அக, புற இலக்கியங்கள் தனியே எழுவதற்கும் (கார்நாற்புது-அகம், களவழிநாற்புது-புறம்) வடமொழியிலிருந்து தழுவல் நூல்கள் எழுந்த போது அவற்றை தமிழின் அகப், புற கொள்கைகளுடன் இணைத்து அமைத்து தமிழுக்குரியதாகக் கொள்வதற்கும் (கம்பராமாயணம், நாட்டு, நகரப் படலங்கள்) பிற்கால மத காவியங்கள் (சீறாப்புராணம்) வேற்று நாட்டுக்கதைகளைச் சொல்லும் காவியங்களாயினும் தமிழ்நாட்டின் புவியியல் சூழலுக்கேற்றவாறு திணை வர்ணனையைப் பெறுவதற்கும் இம் மரபு வழி செய்தது. எனவே தான் சங்கஇலக்கியம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளில் அதன் இலக்கியக்கொள்கையாக அமைந்த திணைக் கோட்பாடு பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் அதிகமாகவுள்ளன. சங்க இலக்கியம் பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் இரு வகையில் நிகழ்ந்தன:

(1) சங்க இலக்கியப் பாடல்களை தொல்காப்பியத் திணைக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் விளக்கி விபரித்த ஆராய்ச்சிகள்.

உதாரணமாக மருதம் (வி.டி.மாணிக்கம்:1982), முல்லை வாழ்க்கை (ஆறுமுகம்: 1989), சங்க இலக்கியம் அகம் (சரளா ராஜ கோபாலன்:1988), அகத்திணைக் கொள்கைகள் (ந.சப்புரெட்டியா: 1987), பழந்தமிழர் வீரம், பண்பாடு (கதிர்காம தேவன்:1980). இவை தனித்தனித் திணைகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளாக அமைந்தன.

(2) சமூகமானிடவியல் அடிப்படையில் திணைக்கோட்பாட்டை ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சிகள் (கா. சிவத்தம்பி, பெ.மாதையன்)

சங்க இலக்கியங்களுக்குள்ளே திணைக் கோட்பாடு எவ்வாறு அமையப் பெற்றுள்ளது என்பதை விளக்கும் முதல் வகை ஆராய்ச்சிகள் பெரும்பாலும் பிரதிபலிப்புக் கோட்பாட்டினடிப்படையிலேயே அமைந்தன. பிந்தியவை உலகளாவிய சமூக மானிடவியல் ஆராய்ச்சிகளுடன் ஒப்புநோக்கி ஆராயப்பட்டன.

சங்க இலக்கியத்தின் கவிதையியலில் திணை மரபு முக்கியம் பெற்றுள்ளமையும், அதன் இலக்கியக் கொள்கையாக அது ஆகியுள்ளமையும் மாற்றமெதுவுமற்ற, விமர்சனத்துக்கு இடமில்லாத ஒன்றாகக் கருதப்பட்டே நோக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சங்கப் பாடல்கள் அனைத்தையும் தனித் தனியாக, ஒருசேர நோக்கிப் பார்க்கும்போது இத் திணைமரபு, தமிழ்நாட்டில் புவியியல், சமூக அடிப்படையிலிருந்து தோற்றம் பெற்றாலும் பின்னர் தொடர்ந்து வந்த தமிழ் இலக்கியத்துக்குரிய விதிமுறை இலக்கணமாக மாறுகின்ற நிலையை நாம் பிற்கால இலக்கியங்களில் காணமுடியும்.

சங்க இலக்கியங்களான அகநானூறு, புறநானூறு, குறுந்தொகை, நற்றிணை, கலித்தொகை, பரிபாடல், ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பத்துப்பாட்டு ஆகியவற்றில் பாடல்கள் தோன்றிய உடனேயே தொகுக்கப்பட்டவில்லை என்பதும் சிறிது காலத்தின் பின்னரே தொகுக்கப்பட்டவை என்பதும் தெளிவாக அறியக்கிடைக்கின்றன.. அவை ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாக அவிழ்த்துக் கொட்டினால் அவற்றுக்குள்ளே காணப்படக்கூடிய கால வேறுபாடுகள் உணரப்பட முடியும்.

புலவர்களின் பெயர்களும் பாடல்களும்

இத் தொகுதிகளுள்ளே எல்லாமாக 2831 பாடல்கள் உள்ளன. இப் பாடல்களை 473 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். தொழிலால் அறியப்பட்ட 102 புலவர்களின் இயற்பெயர் அறியப்பட

வில்லை. இந்த 473 பேரில் 16 பேர் 1171 பாடல் களை இப் பதினாறு பேரும் பாடியுள்ளனர். இவற்றுள் கபிலர் 235 பாடல்களையும், அம்மூவனார் 127 பாடல்களையும், ஓரம் போகியார் 110 பாடல்களையும், பேயனார் 105 பாடல்களையும், ஓதலாந்தையார் 103 பாடல்களையும், மருதனிளநாகனார் 75 பாடல்களையும், பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ 68 பாடல்களையும், ஓளவையார் 58 பாடல்களையும், நல்லந்துவனார் 40 பாடல்களையும், நக்கீரர் 37 பாடல்களையும், உலோச்சனார் 35 பாடல்களையும், கயமனார் 21 பாடல்களையும், பேரி சாத்தனார் 20 பாடல்களையும் பாடினர். மீதி ஐம்பது வீதமான பாடல்களை 475 புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். இவர்களுள் ஒரே ஒரு பாடலைப் பாடிய புலவர்களும் உள்ளனர். அத்துடன் பல புலவர்களின் பாடல்கள் மூன்று அல்லது நான்கு தொகுதிகளிலும் உள்ளன. உதாரணம் நக்கீரர் பாடல்கள் புறநானூறு, அகநானூறு, நற்றிணை நானூறு, குறுந்தொகை நானூறு, பத்துப்பாட்டு என்பவற்றிலும், பத்துப்பாட்டிலும், ஐங்குறுநாற்று நானூறு உள்ளன. ஓளவையார் பாடல்கள் புறநானூறு, அகநானூறு, நற்றிணை, குறுந்தொகை என்பவற்றில் உள்ளன. அத்துடன் முன்னால் கூறப்பட்டவாறு சில புலவர்கள், பாடல்கள் உள்ள அடைமொழியால் மட்டும் அறியப்பட்டவர்கள், செம்புலப் பெயனீரார், குறியிறையார், வில்லக விரலினார், அணிலாடுமுன்றிலார், தேய்புரிப்பழங் கயிற்றினார் போன்றோர் இவ்வாறாக பெயர் பெற்றவர்கள். இவர்களின் பெயர் அறியப்படாமையுடைய காரணங்கள் எவை என ஆராய்வது முக்கியமாகும். அவ்வாறு ஆராயும் போது பின்வரும் காரணங்கள் இருக்கலாம் போலத் தோன்றுகின்றது.

*இவர்களின் புலமைச் சிறப்புக் காரணமாக அடைமொழியால் அறியப்பட்டுப் பெயர் மறைந்திருக்கலாம். (அடைமொழியால் நூல்களுக்குப் பெயரிடல் - பத்துப்பாட்டில் "மலை படுகடாம்" பதிற்றுப்பத்துப் பாடல்களில் அடை மொழியால் பெயரிடப்படல் - "புண்ணுமிழ் குருதி")

*இவர்கள் காலத்தால் முந்தியவராக இருந்து அவர்களின் பெயரறியப்படாமற் போக அடைமொழிகளால் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

இந்த நிலைமையானது சங்க இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலத்துக்குள்ளேயே தொகுக்கப்படவில்லை என்பதைக் காட்டுகின்றன.

மேலும் அடைமொழியால் அறியப்பட்டவர்தவிர வேறுசில பாடல்களுக்கு இயற்றியவர் பெயர் இயற்பெயராலோ அல்லது அடைமொழியாலோ அறியப்படவில்லை. இந்த ஆசிரியர்களின் பெயர் தொலைந்தமைக்கான காரணம் ஏட்டில் தொகுக்கப்பட முன்னரே எழுதியவர் பெயர் மறைந்து போனமை ஆகலாம்.

இவ்வாறு நோக்கும் போது பெயரறியப்படாத பாடல்கள், பெயரறியப்பட்ட யாரேனும் புலவருடைய பாடல்களாயும் இருத்தல் கூடுமா என்ற கேள்வியும் எழ வாய்ப்புண்டு. அப்படி இல்லை எனில் பெயரறியப்படாதோர் காலத்தால் முந்தியவராயும், அறியப்பட்டோர் காலத்தால் பிந்தியவராயும் இருத்தல் முடியுமா என்ற வினாவும் எழுகின்றது.

மேலும் சங்க இலக்கியத்தில் பல பாடல்கள் தோன்றிய உடனே தொகுக்கப்படவில்லை என்பதை புறநானூற்றுப்பாடல்களின் கொளுக்கள் தெரிவிக்கின்றன.(புறம் 60,61,69,182)

உதாரணம்

(1)புறம் 61 திணை வாகை, துறை அரசவாகை

சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நலங்கிள்ளிசேட் சென்னியைக் கோனாட்டு எறிச்சலூர் மாலன் மதுரைக் குமரனார் பாடியது.

(2)புறம் 69 சோழன்குளமுற்றத்துத்

துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைஆலத்துர்கிழார் பாடியது.

குறிப்பிடப்பட்ட மன்னர்கள் உயிருடன் இருக்கும்போது பாடப்பட்ட இப்பாடல்கள் அவன் இறந்த பின்னரே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை துஞ்சிய என்ற அடை காட்டுகிறது.

எனவே பாடல்களை ஒரே காலத்தினவாக ஆராய்வதில் சிக்கல்கள் உள்ளன.

சங்க இலக்கியத்தின் கவிதையியல் பற்றிய ஆராய்ச்சி முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு தொல்காப்பியத்தின் அடிப்படையில் மேற் கொள்ளப்பட்டதன் காரணமாக பாடல்களுக்குள் வேறுபாடு அல்லது மாறும் நிலை காணப்படும் என்பது மனங்கொள்ளப்படவில்லை. இன்னொரு வகையிற் சொன்னால் குறிப்பிட்ட 300-400 ஆண்டு கால இடைவெளிக்குள் தோன்றிய இப்பாடல்கள் அதன் பின்னர் விதிமுறைப்படுத்தப்பட்ட ஒரே இலக்கண விதிக்குள் அடக்கும் போது ஏற்படக்கூடிய பிரச்சினைகள் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

தொகுப்பில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகள்

இந்நூல்கள் சிலவற்றுக்கு அவற்றைத் தொகுத்தோர் தொகுப்பித்தோர் யாரென்பது பற்றிய கதைகள் உள்ளன. சிலவற்றுக்கு அத்தகவல்கள் இல்லை. அந்த வகையில் அகநானூறு பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதியின் ஆணையினால் மதுரை உப்புரிசுடிமீழார் மகன் உருத்திரசன்மனினால் தொகுக்கப்பட்டது. குறுந்தொகை யானைக்கட்சேய் மாந்தரன் சேரல் இரும்பொறையின் ஆணையினால் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழாரால் தொகுக்கப்பட்டது. நற்றிணை பன்னாடுதந்த மாறன் வழுதியின் ஆணையினால் தொகுக்கப்பட்டது. எனினும் அகநானூறு நற்றிணை குறுந்தொகை ஆகிய வற்றின் பாடலடிகளின் அமைப்பின் வைப்பு முறையானது குறு: 1-8 அடிகள் வரையான பாடல்கள் நற் 9-12 அடிகள் வரையான பாடல்கள் அகம் 13 அடிகளும் -அதற்கு மேலும் அடிகள் உள்ள பாடல்கள் என அமைந்திருத்தல் அவை மூன்றும் ஒரே காலத்தில் தொகுக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தைக் கிளப்புகின்றன. ஐங்குறு நூறு புரிக்கோவினாலும் கலித்தொகை நல்லந்து வளாராலும் தொகுக்கப்பட்டன எனப்படுகிறது. ஏனையவற்றைத் தொகுத்தோர் தொகுப்பித்தோர் பற்றிய விபரங்கள் தெரியாது.

இவ்வாறு தொகுக்கப்பட்ட நூல்கள் மன்னர்களின் வேண்டுகோளின்படி தொகுக்கப்பட்டவையாதலால் மன்னர்களின் விருப்பு வெறுப்புகளை அவை கொண்டிருக்கும் என்பது தெளிவு.

மேலும் பின்வரும் பிரச்சினைகளும் ஆராய்ச்சியாளர்களால் (கமில் சுவலபில் 1973) முன்வைக்கப்படுகின்றன.

- 1) ஓலையில் எழுதப்பட்டுக் கையளிப்புச் செய்யப்பட்டவை
- 2) அவற்றின் அச்சுப்பதிப்பு 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே நிகழ்ந்தது.
- 3) பிரதிபேதங்கள் சரியான முறையில் அணுகப்படவில்லை
- 4) ஓலைகள் பேணப்பட்ட விதம் பற்றியோ, மரபு பற்றியோ எதுவும் அறியப்படவில்லை.
- 5) இந்த இலக்கியங்களை விளங்கிக் கொள்ள சிறப்பு அகராதிகளோ, சிறப்புச் சுட்டிகளோ காணப்படவில்லை. இடைச்செருகல் மரபு கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும் அந்நூலின் ஆக்கம் கையளிப்புச் செய்யப்பட்ட விதம் என்பன முக்கியமானவை. ஜீவந்தி

ஒருநூலின் ஆக்கம், பின்வரும் நடைமுறைகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது.

- 1) படைப்பாக்கச் செயல்
- 2) படைப்பின் வாய்மொழிப் பரிமாற்ற காலம்
- 3) படைப்புகளைத் தொகையாக்கல்
- 4) தொகைகளைக் கோவைப்படுத்தலும் தொகுப்பும்
- 5) படைப்பு பற்றிய விமர்சனங்கள், உரையாக்கம்
- 6) விமர்சனப்பதிப்பு அல்லது ஆகக் குறைந்தது மூலபாடத்திறனாய்வின் அடிப்படையில் வெளியிடப்படல் (கமில் சுவலபில் 1973 பக் 24)

இந்தச் சகல படிமுறைகளையும் கடந்தே தமிழ் இலக்கிய நூல்களும் வெளிவந்தன. அதாவது சங்க இலக்கியங்கள் உருவானமை (வாய்மொழியில் அல்லது எழுத்தில்) காலங்காலமாக அதன் கையளிப்பு தொகையாக்கம், தொகைகளுக்குப் பெயரிடல், திணை துறைப்பகுப்புகள், உரைகள், உரைகளுக்கான விளக்கங்கள், எளிய உரைகள், பல்வேறு அறிஞர்களின் பல்வேறு பதிப்புகள் எனப்பல படிமுறைகளைக் கடந்தே எமக்குக் கிடைக்கின்றன.

எனவே சங்க இலக்கியங்களை ஆராய முயலும் போது இவையும் மனங்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

வர்க்க பால்நிலை வேறுபாடுகள்

சங்க இலக்கியப்பாடல்களை ஆராய்வோர் பெரும்பாலும் தொல்காப்பியத்தில் கூறப்பட்ட இலக்கண விதிகளை வைத்து அதற்கு விளக்கம் கொடுப்பதுடன், பாடல்களின் பொருளை வைத்து அக்கால சமூகம் பற்றியும் ஆராய்கின்றனர். ஆனால் பாடல்களைப் பாடியோரின் சமூக அந்தஸ்தினைப் பொறுத்து அவர்களின் கருத்தியல்கள் பாடல்களில் செறியும் என்பதை பெரும்பாலும் யாரும் கணிக்கவில்லை. சங்கப்பாடல்களை விறலியர் தொடக்கம் வேந்தர் வரை- வணிகர் முதல் பொற்கொல்லர் வரை பாடியுள்ளனர் என்பது நாமறிந்ததே. வேந்தர் பாடல்களில் புறப்பாடலாயினும் அகப்பாடலாயினும் அவர்களின் அரசியல் மற்றும் அனுபவங்கள் தொக்கு நிற்பதைக் காணலாம். அதுபோல பாணர் பாடல்களில் பரிசீல்கடாநிலை, பரிசீல்துறைப் பாடல்கள் வருகின்றன. எனவே பாடுளரின் அந்தஸ்து களையும் பாடல்களையும் ஒப்பு நோக்கிப் பார்த்தல் அவசியமானதாகும். (பெ.மாதையன் இவ்விடயம் பற்றிக் கவனஞ் செலுத்தியுள்ளார்)

மேலும் பால்நிலை வேறுபாடுகளும் பாடல்களில் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளன. நக்கீரர் கபிலர் போன்ற ஆண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களையும், ஓளவையார், வெள்ளிவீதியார் போன்ற பெண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களையும் ஒப்பு நோக்கியாராயும் போது இவ்வேறு பாடுகளை அவதானிக்கலாம். இவ்வேறுபாடுகளை நுணுகி ஆராய்ந்தோர் மிகச்சிலரே. இக்கட்டுரை யாளர் தனது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வில் பெண்பாற் கவிஞர்களுக்கும் ஆண்பாற் கவிஞர்களுக்கு மிடையே பாடல்களிற் காணப்படும் வேறுபாடுகள் பற்றி நுணுகி ஆராய்ந்துள்ளார்.

மேலும் இப்பாடல்களின் காலம் குறிப்பிட்ட நான்கு அல்லது ஐந்து நூற்றாண்டுகள் (கி.மு 200- கி.பி.300 ஐராவதம் மகாதேவன்)

எனப்பட்டாலும் அக்காலகட்டத்துள் தோன்றிய பாடல்களுள் அதற்குள்ளேயே காலத்தால் முந்தினவும் பிந்தினவும் உள்ளன. முக்கியமாக புறநானூற்றின் இரண்டாந் தொகுதிப் பாடல்களின்(201-400) வரையான பாடல்கள். அதன் மொழிநடை நுணுகி ஆராயப்படல் வேண்டும்.அவ்வாறு ஆராயப்பட்டால் இன்னும் பல விடயங்கள் தெளிவாகலாம்.

எனவே சங்கப்பாடல்களை அவற்றுக் கிடையேயான செய்யுளமைப்பு பொருளமைதி மொழியமைதி ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு புதிய சிந்தனைகளுக்கேற்ப பால்நிலை வர்க்க வேறுபாடுகளைக் கவனத்தில் கொண்டு நோக்குமிடத்து இன்னும் பல புதிய விடயங்கள் தெளிவாக வாய்ப்புண்டு. □□□

வானம் அறிந்த

அலைகளை இந்தச்
சிறுகைகளுக்குள் அள்ளிவந்து
பட்ட கறைகளைத்
துடைக்க முடியுமா?

இது காய்ந்து போன தடங்கள்,
எத்தனை கடல்
உயர்ந்து எழுந்து வந்து கழுவினாலும்...
சுத்தப்படுத்த முடியாத தடயங்கள்.

ஓலைகள் உடுத்திய கிடுகுவேலிகளின்
அம்மணங்கள்
ஆசைகளைக் கொதுப்பி
அணிந்து வாழ்வை ஆரம்பித்த
கூறைச் சேவைகளின் சாம்பல்கள்,

நெஞ்சிலும்
நிசத்திலும் மூண்ட நெருப்போடு...
எல்லோருந்தான் பருப்புகள் தின்றோம்.

எல்லாவற்றையும் வானம் அறியும்
இருட்டில் வேவுபார்த்த
வெள்ளிகளுக்குத் தெரியும்.

பெரும் சங்கீதக் கச்சேரிகளாலும்...
'ஜனசமூக' காட்சிப்படுத்தல்களாலும்
நினைவின் பதிவுகள் அழிந்துவிடாது

தடங்கள் தடங்கள்தான்...
தடயங்கள் தடயங்கள் தான்...

ஜீவநதி

ரகசியம்

வெடிச் சத்தம் கேட்டு
இடம்மாறி... இடம்மாறி...
பதுங்குமுழிதேடி தடம்மாறி...

தடுமாறி,
சத்தங்களின்
கரியாகவும்...
கைகளின்றியும் முடிந்துபோன
மனித உருபுகள்,
மனித அழிவுகள்
வரலாற்றில் உள்வாங்கப் படுவதில்லை
அப்படி உள்ளேபோய்ச் சேரவும்
நாங்கள் விடுவதில்லை.

உண்மைகளையெல்லாம்
பைல் கோப்புகளுக்குள் திணித்துவிட்டு
உதடு கொதுப்பிய புன்முறுவலோடு
எதையும் எதிர்கொள்வோம்.

எங்கிருக்கிறது மனிதம்?

ஆடிமுடித்த அழுக்குகளைக் கழுவாமலேயே
அடுத்த ஆட்டங்களுக்குத்
தயாராகிவிட்டது நமது அணி

வாழ்க்கையில் இதுவெல்லாம்
சகசமப்பா...

- நீலா பாலன்

வெளுக்காத மனங்கள்

தெனியான்

சீ...! ஒருநேரத்தினுக்கு இப்படியா அம்புலோதிப்படுகிறது? பெருத்த அவமானம்!

வெகு ஆடம்பரமான திருமண வைபவம்.

பல நூற்றுக்கணக்கானவர்களைக் கொள்ளக்கூடிய பெரிய மண்டபம், பிரதான வீதியை அண்மித்து நீண்டு கிடக்கிறது.

மண்டபத்தை ஊடறுத்து நட் நடடுவில் ஒருபாதை விட்டு வலது பக்கத்தில் ஆண்களும் இடது பக்கத்தில் பெண்களும்... கதிரைகளில் வரிசையாக அமர்ந்திருக்கின்றார்கள். ஆண்கள் பக்கத்தில் பின்வரிசைக்கதிரைகள் சிலவற்றையும் பெண்கள் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். மண்டபம் நிரம்பி வழிகிறது. உட்காருவதற்கு ஆசனம் கிடைக்காதவர்கள் மண்டபத்து வெளிப்புறவாசலுடன் இணைந்த சிறிய கூடத்துக்குள் மணமேடையை நோக்கிய வண்ணம் நின்று கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் முகங்களில் திருப்தி இல்லை. அந்த வெளிக்கூடத்துக்குள்ளே சிறியமேசைமீது கும்பம் வைத்து குத்து விளக்கேற்றி, திருநீறு, சந்தனம், குங்குமக்கிண்ணங்களைக் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு நிற்கின்றவர்கள் திருமணவைபவத்துக்கு வருகின்றவர்கள் நெற்றியில் திலகமிடுவதுடன் தங்கள் கடமை முடிந்து விட்டதாக ஒதுங்கிக் கொள்ளுகின்றார்கள். வந்திருக்கின்றவர்களை உள்ளே அழைத்துச் சென்று உட்கார வைப்பதற்கு அவர்களுந்தான் என்ன செய்ய முடியும்?

மண்டபத்தினுள்ளே திருமணமேடைக்குக் கீழ் வலது பக்கமூலையில் அமைந்த சின்ன மேடை மீது அமர்ந்து தவில், நாடசரக் கலைஞர்கள் வாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

திருமணச் சடங்குக்கு வருகை தந்திருக்கும் ஆண்களும் பெண்களும், விசேடமாகப் பெண்கள் திருமணம் தமக்குத்தான் இன்று நடைபெறுவது போன்று எடுப்பாகக் கூறை உடுத்தி அங்கமெல்லாம் தங்க நகை அணிந்து கடைக்கண்களுக்கும் புருவங்களுக்கும் கறுப்பு மைபூசி, கூந்தலைத் தூக்கிப் பெரிய கொண்டைபோட்டு அதனைச் சுற்றி மாலகட்டி, நறுமணக் கிரீம்பூசி கொலோன் அடித்து சர்வ அலங்காரத்துடன் காட்சி அளிக்கின்றார்கள்.

திருமணமேடையில் திருமணச் சடங்குகளைச் செய்து கொண்டிருக்கும் புரோகிதர், அவர் உதவியாளர், மணமக்களின் பெற்றோர்கள் இவர்களுடன் மணமகனுக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்களும் வேண்டியவர்களும் தாங்கள்தானென விலாசம் போட்டுக் காட்டுகின்றவர்கள் ஒரு புறமும். அதேபோன்ற பெண்ணின் பக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மறுபுறம். இவர்கள் மேடையை நிறைத்துக் கொண்டு நிற்கின்றார்கள்.

மணமகள் பிளாஸ்டிக் காகித மலர்கொத்தொன்றைக் கரங்களில் தாங்கியவண்ணம் மெல்லமெல்ல நடந்து மேடைக்கு வருகின்றாள். மணமேடையில் வீற்றிருக்கும் மணமகனிடம் அந்த மலர்கொத்தைப் பௌவியமாக வழங்குகின்றாள்.

மணமகளின் சரிபாதியாக இதுவரை ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் மாப்பிள்ளைத் தோழன் சற்று விலகிநிற்க, மணமகளை மணமகளின் வலது பாகத்தில் புரோகிதர் இருத்துகின்றார். பின்னர் மந்திரம் ஜெபித்தவாறு பெரிய வெள்ளித்தாம்பாளத் துடன் தூக்கி தாலி கூறையைத் தலைப்பாகை கட்டிய தாய் மாமன் கரங்களில் அவர் வழங்குகின்றார்.

தாய்மாமன் மணமேடையில் இருந்து கீழே இறங்கி வந்து சபையோரிடம் தாலி கூறையைக் கொண்டு சென்று

ஆசீர்வாதம் பெறுகின்றார். பின்னர், பெண்கள் பக்கத்துக்கு மாமி முறையான பெண்தாலி கூறையைக் கொண்டு பெண்களிடம் செல்லுகின்றாள்.

தாலியை எடுத்து இன்னொரு வெள்ளித் தாம்பாளத்தில் வைத்துக் கொண்டு, கூறைச் சேலையை எடுத்து மணமகள் கரங்களில் மணமகளால் வழங்கச் செய்கின்றார் புரோகிதர்.

மருமகள் கூறையைப் பெற்றுக் கொண்டு பெண்கள் சிலர் பின்தொடர கல்யாண மேடையில் இருந்து கிழே இறங்கி அலங்கரிக்கும் அறைநோக்கி மெல்ல நடக்கின்றாள்.

திருமணத்துக்கு வந்திருக்கின்றவர்களுக்கு, உறிஞ்சும் குழாய்வைத்து போத்தல் சோடா, புளபளக்கும் தங்கக் காகிதத்தில் பொதிந்த சுவையான இனிப்புப் பாகு எல்லாம் வழங்கி முடிந்து விட்டது. மணமகள் கூறை உடுத்தி மீண்டும் அலங்கரித்த பின்னர், மணமகள் கழுத்தில் சூடுவதற்குத் தயாராக மலர்மாலையை விளிந்து கரங்களில் தூக்கிப் பிடித்த வண்ணம் மெது மெதுவாக மணமேடைநோக்கி நடந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றாள். முன்னர் முகத்தை மூடிக்கிடந்த மெல்லியதிரையை இப்பொழுது நீக்கி மெருகு முகம் ஜொலிக்க வருகின்றாள்.

அவள் வந்து கொண்டிருக்கும் எழிற்கோலம், சயம்வர மண்டபத்தில் அந்தநாட்டு மன்னன் மகள் தனது மனம் கவர்ந்த நாயகனைத் தேர்ந்தெடுத்து மணம் புரியக் கையில் மணமாலையை ஏந்திவருவது போலவும் அவள்மீது மோகமுற்று அங்கு வருகை தந்து வாஞ்சித்து ஏங்கிக் கொண்டிருக்கும் வேற்றுநாட்டு இளவரசர்கள் மத்தியில் மெல்லமெல்ல அவள் குறுநடையின்று செல்வது போலவும்.....

நேற்றைய தமிழ்ச் சினிமாத்நமமாக, "வாராய் எந்தோழி வாராயோ....!" பாடும்பாங்கில் பெண்கள் நால்வர் பின்தொடர அவள் திரும்பவும் திருமணமேடைக்கு வந்து சேருகின்றாள்.

மணமகள் அன்றைய அரங்கின் நாயகனாக வீற்றிருக்கின்றாள். அவள் கரங்களில் ஏந்தி வந்த மலர்மாலையை அவன் கழுத்தில் குளிந்து சூட்டுகின்றாள்.

மணமகனுக்கு வலது பாகத்தில் அவளை அமரவைத்து புரோகிதர் ஜீவந்தி

மந்திரங்கள் ஓதி, கிரியைகள் சில செய்து முடிக்கின்றார். இனி, அவளை இடது பாகத்தில் மணமகளோடு இருத்தி சிவனும் பார்வதியுமாக இருவரையும் உருவகித்து அவன் கழுத்தில் மங்கலத்தாலி அவன் அணியும் உன்னதமான சமயம்.

தாலி இன்னும் மணமகள் கழுத்தில் ஏறவில்லை. கலியாணமேடைக்குக்கீழ் சபையோருக்கு முன் இதற்காகக் காத்திருந்தவர்போல ஒருவர் வருகின்றார். இதுவரை அங்குமிங்கும் ஓடியாடித் திரிந்து சகலகாரியங்களிலும் தலைபோட்டு நிற்கின்றவர். தான் இல்லாமல் இங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் இந்தத் திருமண வைபவம் நடந்தேறாதெனக்காட்ட எத்தனிக்கும் பிரமுகத் தனமான பாவனை மனிதன். அவரை முந்திக் கொண்டு வேறுயாராவது இந்த அறிவித்தலைக் கொடுத்து விடப் போகின்றார்களே என்ற அந்தரத்துடன் அறிவிக்கின்றார்.

"எல்லாரும் சாப்பிட வாருங்கோ... சாப்பாட்டுக்கு வாருங்கோ..." சபையின் முன்பகுதியில் ஆரம்பித்து வெளிவாசல்வரை அறிவித்துக் கொண்டு விரைந்து செல்கின்றார்.

வானொலி அறிவித்தல்போல ஒரு பொது அறிவித்தல். திருமணச்சபை குழம்புகின்றது.

இன்றுதான் முதல் முறையாகத் திருமணச் சடங்குகள் கண்டு களிக்க வந்திருக்கின்றவர்கள்தோல ஆவலுடன் கூர்ந்து கூர்ந்து மணமேடையைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் எல்லாம் மறந்து இந்த அறிவித்தலையே எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தவர்கள் போலச்சபையைவிட்டுத்திரை எழுகின்றார்கள். சபை குழம்புகின்றது. சாப்பாட்டு மண்டபம் கல்யாண மண்டபத்துக்குப் பின்புறம். அந்த மண்டபம் நோக்கி ஓடும்வேகத்தில் ஒருவர்மீது ஒருவர் முட்டிக் கொண்டு விரைகின்றார்கள்.

கலியாணமண்டபம் முக்காற் பங்கும் வெறுமையாகிப் போனது.

அவர் ஆண்கள் பகுதியில் அமர்ந்திருக்கின்றார். அவரை நான் திருப்பிப் பார்க்கின்றேன்.

இந்தச் சமயம் இவர் திரும்பி அர்த்தத்துடன் என்னை நோக்கி மெல்ல நகைக்கின்றார். பின்னர் மணமேடையைப் பார்க்கின்றார். திருமணத்துக்கு வருவது திருமணக்காட்சியைக் கண்டு, மணமக்களை வாழ்த்தி, ஆசீர்வதிப்பதற்கா? அல்லது கலியாணச்சாப்பாடு தின்பதற்கா? தாலிகட்டி முடியுமுன்னர் கலியாணச்சாப்பாட்டுக்கு எழுந்து ஓடிப்போவதற்கா?

உணவின்றி உயிர் வாழ்வில்லை. உணவுதான் வாழ்வுமில்லை.

வாய்வழங்குவதில் ஒரு கௌரவம், ஒரு நாகரிகம் இருக்கவேண்டாமா? ஏழைப் பிச்சைக்காரர் போல உணவு என்றதும் எழுந்தோடுவதா? திருமணத்துக்கு அழைத்தவர்கள் அல்லது நெருக்கமான இதழ் 28

உறவினர்கள் வந்து கௌரவமாகக் கலியாணச் சாப்பாட்டுக்கு அழைத்துப்போக வேண்டும்.

பந்தி இருத்தி, வாழை இலை இட்டு உணவுமாற வேண்டும்.

இவைகளை எல்லா வற்றையும் யார் இன்று கவனத்துக்கு எடுக்கிறார்கள் யார்தான் எதிர் பார்க்கின்றார்கள்?

திருமண நிகழ்வு தாலிகட்டி, அம்மி மிதித்து, அருந்ததி காட்டி, பால்பழம் மருக்கி, ஆலத்தி எடுத்து நிறைவு பெறுகின்றது.

அடுத்து அட்சதை இட்டு ஆசீர் வதித்தல்.

சற்றுநேரம் இவர் தாமதித்து இருந்து பின்னர் மெல்ல எழுகின்றார். பெண்கள் பக்கம் திரும்பி என்னைக் குறிப்பாக நோக்குகின்றார். "நீயும் எழுந்துவா" என்பதுதான் அவர் பார்வையின் அர்த்தம்

இதற்குள் அட்சதை போடுகின்ற வர்கள் ஒன்று சேர்ந்து 'கியூ' நீண்டுவிட்டது.

இவர் பின்னால் நானும் போய் ஒட்டிக் கொள்ளுகின்றேன்.

'கீயூ' அசைந்தசைந்து திருமண மேடை நோக்கி நகருகின்றது.

இவரும் நானும் அடி அரக்கி அரக்கி ஒருவாறு மணமேடையைச் சென்றடைகிறோம். மணமக்களுக்கு அட்சதை இட்டு ஆசீர்வதித்து அன்பளிப்பும் வழங்கி, வீடியோக்காரரின் ஒளிவீச்சில் இருந்து தப்பி விடுபட்டு, கீழே இறங்கிவந்து விடுகின்றோம்.

இனிமேற்தான் போய்ச்சாப்பிட வேண்டும். அதுதான் ஒழுங்கு நாகரிகம்.

எனக்கு வியர்த்து ஒழுக்கிறது.

முன்தானையைப் பிடித்து முகத்தை அழுந்தி அழுந்தித்துடைக்கின்றேன். இவருக்கு எனது மனநிலை விளங்கிக் கொண்டு விடுகிறது.

இவர் வழமையான உதட்டுச் சிரிப்புடன் எனது முகத்தைப்பார்த்துக் கொண்டு நிற்கின்றார்.

"வாருங்கோ போவம்!"

"எங்கே..."

"வீட்டைதான்"

"பிள்ளை தன்னோடை படிப்பிக்கும் ரீச்சற்றை கலியாணத்துக்குப் போயிருக்கிறான்"

"அதுக்கு...?"

"எங்கள் இரண்டுபேருக்குமா சமைக்கப் போகிறீர்?"

"அதுக்கென்ன...! அரை மணித்தியாலத்திலை சட்டுப்பட்டுண்டு முடிச்சப் போடுவன்"

"இண்டைக்காவது ஒருநேரம் ஓய்வாக இரனப்பா"

"அண்டைக்கொருநாள் வீட்டுக்குப்போய்ச் சமைச்சத்தானே சாப்பிட்டனான்."

"அண்டைக்குத் தனிய வந்தனீர்... சரி சரி வாரும்" அவர் சாப்பாட்டு மண்டபம் நோக்கி நடக்கின்றார். நான் பின் தொடருகின்றேன்.

சாப்பாட்டு மண்டபத்தில் இன்னும் நெருக்கடி குறையவில்லை.

பெருகி நிற்கும் பெருங்கூட்டத்துக்குப் போதுமான சாப்பாட்டுக்கோப்பைகள் இங்கில்லை.

சாப்பிட்டு முடித்தவர்கள் கழுவிப்போடும் கோப்பைகளை எடுத்து வந்து மெல்லிய பொலித்தீனை உள்ளே வைத்து ஒட்டிக்கிடக்க அழுந்தி, கூழ்ந்து நின்று முட்டி மோதிக் கையைக் கையை நீட்டிக் கொண்டு நிற்கின்றவர்களிடம் கொடுக்கின்றார்கள்.

நல்ல ஏற்பாடுதான்! அத்தனையும் தகரக் கோப்பைகள்!

மண்டபத்துக்குள்ளே வாசலை ஒட்டி நீண்ட ஒருமேசை. மேசை மீது பெரிய ஒருபாத்திரத்தில் முதல் சோறு அடுத்து ஒவ்வொரு வகைக் கறி இறுதியில் அப்பளம். வரிசையாகச் சென்று கோப்பையை நீட்டிக் கொண்டு நிற்க முதலிற் சோறு போடுகிறார்கள். பின்னர் ஒவ்வொரு கறியும் கோப்பையில் வந்து விழுமும் இறுதியில் அப்பளம்.

வடை இருந்தால் சாப்பிட்டுக் கொண்டு இருக்கும் போது அதனைக் கொண்டு வந்து வைக்கின்றார்கள். இவர் பெரிய சிரமப்பட்டுக் கொண்டு நிற்கின்றார். இறுதியில் கைக்கொன்றாக இரண்டு கோப்பைகளைக் கைப்பற்றி விட்டார்.

நான் போய் ஒரு கோப்பையை கையில் வாங்கிக் கொள்ளுகின்றேன். இவருக்குப்பின் நின்று சோற்றில் ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு கறியாக வாங்குகின்றேன்.

கதிரைக்குப் போய் இருவரும் அருகருகாக உட்கார்ந்து உண்ண ஆரம்பிக்கின்றோம்.

எனக்கு உணவு உள்ளே இறங்குவதாக இல்லை சீ... என்றிருக்கிறது!

"என்ன... முந்தி எண்டால் பந்தியில் இருத்தி, வாழையிலையிலை தானே சாப்பாடு தந்தவை?"

"அப்பிடிப் பரிமாற அவையளிட்டை ஆக்கள் போதாதாம்"

"ஆரிட்டை?"

"மண்டபக்காறரிட்டை"

"கலியாணம் நடத்திறவை செய்யலாந்தானே!"

அவர் சாப்பிடுவதை சற்று நிறுத்தி விட்டு

வழமையான குறுஞ்சிரிப்புடன் என்னைப் பார்க்கின்றார்.

இந்தப் பார்வை உமக்கு இதொன்றும் விளங்காது' என்று சொல்வதாக நான் உணருகிறேன்.

'இதிலெவரிசையாக நின்று சோறு கறி அள்ளிப்போடுகிறவை கலியாண வீடுகாரர்த்தானே?'

'இல்லை மண்டபக்காறர். பிள்ளையார் கோயில் கலியாண மண்டபத்துக்குப் போயிருக்கீரீர்தானே!'

“ஓமோம்”

“சாப்பாடு கோப்பைகளில் போட்டு, நாங்கள் போய் இருந்து சாப்பிடுகிற கதிரையிலை வைச்ச விடுகினம்”

“நாய்க்குப் பூனைக்குச் சாப்பாடு வைக்கிறது போல வைச்சவிட நாங்கள் போய்க் கையிலை எடுத்து வைச்சக் கொண்டு சாப்பிட வேணும்” ஏனப்பா இப்பிட எல்லாம் செய்யிறான்கள்?

“சரி... சரி.. இப்ப சாப்பிடும் பிறகெல்லாம் சொல்லுகிறேன்”

இவர் சாப்பிட்டு முடித்து விட்டார்.

எனக்கு முடியவில்லை நான் சாப்பிட்டதாக, சோற்றுக்குள் கை வைத்து அளைந்துவிட்டு எழுகின்றேன்.

வீடு வந்து சேர்ந்த பிறகும் மனம் அமைதியாக இல்லை.

மனநிறைவைக் கொடுக்க வேண்டிய மங்கள காரியம் திருமணம். அங்கு கொடுக்கும் கலியாணச் சாப்பாடு இப்படியா எங்களைக் கேவலப்படுத்த வேண்டும்!

நான் குழம்பிப் போனேன்

இவரிடம் இது பற்றிக் கேட்க வேண்டும். இப்போது கேட்கப்போனால் சில வேளை சினந்து போடுவார் “நான் பியோன் நீர் ஏ/எல் படிச்ச பெம்பிளை. உமக்குத் தானே தெரியவேணும்!” என கேலி செய்வார்.

இவரைப் பியோன் என்று சொல்லி இவர் மனதை நோக்கடித்தவர்கள் என்னுடைய தாயும் தகப்பனுந்தான்.

இவர் ஒரு சராசரி மனிதனல்ல. முற்போக்காகச் சிந்தித்துச் செயற்படுகின்றவர். அவருடைய அணியைச் சேர்ந்த ஒருதிணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் இவர் கல்வித்தாராதத்துக்குத் தகுந்த பதவியைப் போட்டுக் கொடுத்தார்.

ஜீவந்தி

குடும்பத்தில் ஏகபுத்திரி நான். எந்தக் குறையுமில்லாமல் செல்லமாக வளர்த்தார்கள். நல்ல உத்தியோக மாப்பிள்ளையைப் பேசி சிறப்பாக எனக்குத்திருமணம் செய்து வைக்க வேண்டுமென்பது அப்பா அம்மாவின் விருப்பம். நான் இவரை விரும்பி, இவரோடு வந்துவிட்டேன். அந்தமனக் கொதிப்பில் அப்பா இவரைப் ‘பியோன்’ என்று இளக்காரமாக வசை பேசினார்.

“கோழி மேய்ச்சாலும் கோரண மேந்திலே மேய்க்கவேணும் வாளி தூக்கினாலும் வங்கியிலே தூக்க வேணும். நான் கோழிமேய்க்கிறவன்” இவர் எனக்குச் சொல்லிச் சிரித்தார்.

எல்லாவற்றையும் பெருந்தன்மையுடன் நோக்கும் இவர் இதை மட்டும் இன்னும் மறக்கவில்லை.

எனக்கு மகள் பிறந்த பிறகு அப்பா, அம்மாவின் கோபதாபங்கள் ஆறிப்போச்சு எனக்கும் ஒரு பிள்ளை தான். ஏகபுத்திரி. அப்பா பேத்தியைக் ‘குஞ்சரக்குட்டி’ என்பார். ‘குஞ்சரம் ஈன்ற குட்டி’ என்பார். சில சமயங்களில் ‘குஞ்சரம்’ என்றே வாஞ்சையுடன் அழைப்பார்.

பேத்திக்கு விரைவில் திருமணம் செய்துவைத்து தாங்கள் கண்குளிரப்பார்க்க வேண்டுமென அவர்கள் ஒரே நெருக்குவாரம். வீட்டில் தான் திருமணவைபவம் நடக்க வேண்டும் என்பதும் அவர்கள் உறுதியான விருப்பம்.

இதைக்கேட்டு, “உம்மைப்போல பேத்தியும் ஆரோடையும் ஓடி விடுவாளோ... எண்ட பயம்... எனச் சொல்லி நையாண்டியாக இவர் சிரிப்பார்.

மகள் திருமணம் நடத்தி முடிப்பதற்கு தடையாக எதுவுமில்லை. அப்பா, அம்மாவின் எனக்குரிய சொத்துப் பத்துகள் இவர் தம்பிமார் மூவரை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறார். கடைசித்தம்பிக்குத் திருமணம் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பும் இவருக்கு “பிள்ளைக்குச் செய்து வையுங்கோ! அதுக்குப்பிறகு என்னைப் பற்றி யோசிக்கலாம்” என அந்தத்தம்பி சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

எங்களுக்கு இந்தப் பெரியவீடு அவர்கள் தான் கட்டித்தந்தார்கள்.

இவருக்கு ஒரு குணம். தம்பிமாரிடமும் வாய் திறந்து ‘இதுதா அதுதா’ என்று கேட்கமாட்டார்.

அவருக்கிருக்கும் தேவைகள் அறிந்து “தம்பியவையிட்டைக் கேளுங்கோவன்” என நான் சில சமயங்களில் சொல்வேன்.

“அவன்களுக்கும் என்னென்ன கஷ்டமோ...! நெருக்கடியோ!” சொல்லிப் போட்டு இருந்து விடுவார்

தமையன் குணம் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும் அதனால் மகள் பெயரில் இடையிடை பணம் அனுப்பிவைத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்.

“பிள்ளையின்ரை கலியாணத்துக்கு நாங்கள் வரவேணும் நாங்கள் நிண்டுதான் நடத்தி வைக்கவேணும்”

என்ற ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

"செலவுகள் பற்றி... பணத்தைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம் எங்கடை குடும்பத்தில் மூத்தபிள்ளை எவ்வளவு வேணுமெண்டாலும் நாங்கள் தருவோம். எவ்வளவு சீதனமும் குடுக்கலாம்" தொலை பேசியில் எனக்குச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் இவரைத் தூண்டிக் கொண்டே இருக்கின்றேன்.

திருமணச்சடங்குகளுக்கு எங்காவது போய்வந்தால் எங்களுடைய பிள்ளைக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கவேண்டும் என்னும் துடிப்பு எனக்கு அதிகரிக்கும்.

"கெதியா மாப்பிள்ளையைப் பாத்து ஒருமுடிவு செய்யுங்கோ! எங்கடை பிள்ளைக்கு எங்கடை வீட்டில் பெரிய பந்தல் போட்டு கலியாணஞ் செய்து வைக்க வேணும்" என்பேன்.

"அப்ப மேளதாளம்...?"

"அதுகள் இல்லாமல் கலியாணமா!"

"சாப்பாடுகள் என்ன மாதிரி?"

"வாழை இலைபோட்டு பத்துக்கறி சோறு. தயிர், மோர், ரசம், நெய், அப்பளம், மிளகாய், பழம், பாயாசம், வடை,

"இந்தக்காலத்தில் ஐஸ்கிரீம்..."

"அதையும் குடும்பம்..."

இவளவும் குடுத்து வெறும் கையோடை வீட்டுக்கு அனுப்பி விடப்போகிறீரா?"

"நீங்கள் பகிடி பண்ணுறியள்"

"இல்லை, சீரியஸாகத் தான் சொல்லுகிறேன்"

"நினைவாக எந்தக்காலமும் வைத்துக் கொள்ள பெறுமதியான ஒன்றை வாங்கி எல்லாருக்கும் குடும்போம். நீங்கள் கெதியாக மாப்பிள்ளையைத் தீர்மானியுங்கோவன்!"

"அது சரி... இந்தக்காரியத்துக்கு கண்ணைத் திறந்து கொண்டுபோய் ஆத்திலெ குளத்திலெ விழுக்கூடாது. உத்தியாக மாப்பிள்ளையாக இருந்தாலும் அவன் பிறந்த குடும்பத்தையும் பாக்கவேணும்"

"நீங்களுமென்ன ஏற்றத்தாழ்வு பாக்கிறியள்போல பேசிறியள்?"

"அப்படி இல்லை. ஒழுங்கான குடும்பத்தில் பிறந்து வளந்தவனாக இருக்க வேணும். அப்படி இல்லாதவன்களுக்குக் ஜீவநதி

கட்டிக்குடுத்துவிட்டு குடும்பங்கள் படுகிறபாடு உமக்குத் தெரியாது. பாழங்கிணற்றிலெ தங்கடை பிள்ளையைத் தள்ளிப்போட்டு அவஸ்தைப்படுகிறார்கள்"

எனக்குத் தெரியும்; இவர் எதையும் தெளிவாகச் சிந்தித்து செயற்படுகின்றவர். இவர் வந்த பாதை அது

இவர் சொல்லிக் கொண்டிருந்ததுபோல மனதுக்குப்பிடித்த நல்ல ஒரு மாப்பிள்ளை தேர்ந்தெடுத்திருக்கின்றார். பெரியபதவி. பண்பான நல்ல குடும்பம்.

பொருத்தம் பார்க்க என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

"அச்சாப் பொருத்தம். இப்பிடி நூறு வீதம் பொருத்தமுள்ள சாதகங்களை நான் பாக்கவில்லை" சோதிடர் சொல்லிச் சொல்லி மாய்ந்து போனார்.

அவரே திருமணநாளும் எடுத்துத் தந்தார். வெகுசிறப்பான நாள் என்றார்.

திருமணக் கொண்டாட்டத்துக்கான காரியங்கள் ஆரம்பித்து ஒவ்வொன்றாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஆடம்பரங்களைப் பெரிதாக விரும்பாதவர் இவர். இந்த விஷயத்தில் எனது விருப்பங்களைத் தட்டிக் கழிக்காமல் நடக்கின்றார். நான் சொன்னதுபோல விலை உயர்ந்த திருமண அழைப்பிதழ் சில ஆயிரங்கள் செலவு செய்து வாங்கி வந்திருக்கின்றார்.

இனி, திருமண அழைப்பிதழ் அச்சிடவேண்டும்: உற்சாகமாக சுறுசுறுப்புடன் ஓடியாடித்திரிந்தவர் இன்று முகம் சோர்ந்து வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்திருக்கின்றார்.

இவர் குணம் எனக்குத்தெரியும் வந்தது வரமுன்னம் எதையாவது கேட்டுவிட்டால் 'வள்' என்று பாய்ந்து விழுவார்.

பல காலம் சகித்துச் சகித்து வந்த நான், ஒரு தினம் மனம் பொறுக்காமல் நெற்றிக்கு நேரே கேட்டுவிட்டேன்.

"என்ன வள் எண்டு விழுகிறியள்?"

"வள் எண்டு விழுகிறது நாய்தானே!"

நான் ஆடிப்போனேன். கண்களில் இருந்து இரண்டு சொட்டுகள் விழுந்தன.

"ஏன் இப்ப அழுகிறீர்?"

"நான் உங்களை நாய் எண்டு சொல்லவேனா!"

"சரி... சரி... அதைவிடும்" எனச் சமாதானம் பண்ணினார்.

அதன் பிறகு நான் மிக நிதானம். சற்று நேரம் ஆறி இருந்து மெல்ல அணுகவேன்.

"உங்களுக்கு ரீ ஒண்டு கொண்டு வரட்டே! சாப்பாடும் தயார்.

"பிறகு சாப்பிடுவம் இப்ப ரீயைத் தாரும்"

நான் விரைவாகத் தேநீர் தயாரித்து கொண்டு வந்து இவர் கையில் கொடுத்து விட்டு, அருகில் உள்ள கதிரையில் மெல்ல அமருகின்றேன்.

இவர் நிமிர்ந்து குறிப்பாக எனது முகத்தை

ஒருதடவை பார்த்துவிட்டு தலைகுனிந்து மௌனமாகத் தேநீரைப் பருகுகின்றார்.

இவர் மனதிலுள்ள குழப்பம் முகத்தில் அலை வீசுகின்றது. தேநீர் முழுவதையும் பருகி முடித்து மெல்ல நிமிர்ந்து கோப்பையை என்னிடம் நீட்டிவாறு கேட்கின்றார்.

“இப்ப என்னப்பா செய்கிறது?”

“என்ன கேட்கிறியள்!”

“நாங்கள் எடுத்தநாளுக்கு எல்லா மண்டபங்களும் “புக” பண்ணிப் போட்டான்கள்.”

மண்டபம் என்றதும் எனக்குத் திக் கெண்டு இதயத்தில் இடிக்கிறது. ஆனால் நான் அதை வெளியில் காட்டிக் கொள்ள வில்லை. மகளின் மங்களகரமான நல்ல காரியம் நடந்தேற வேண்டும். அபசகுண மாக வாய்திறந்து எதுவும் பேசக்கூடாது.

“அப்ப எங்கடை செட்டித்தறை சித்திவிநாயகர் கோயில் கலியாண மண்டபத்தில் செய்வோம். கிட்டத்தானே! எடுத்தேத்தியுமில்லை” என்கிறேன்.

“செட்டித்தறையிலை செய்கிறதும், எங்கடை வீட்டிலை செய்கிறதும் ஒண்டுதான்”

“அப்பிடி எண்டால் எங்கடை வீட்டிலை வைப்போம்”

“பத்துக்கறி சோறு... நெய்... தயிர்... மோர்.. வடை... வாழைப்பழம்... வடகமும் சேர்க்க வேணும் எல்லாம் கலியாணச் சாப்பாடாக வீட்டில் குடுக்கலாம் எண்டால்.

“பார்த்தியளோ.. இதே பகிடி பண்ணுகிற நேரம்?”

“இல்லையப்பா... உம்மை நான் பகிடி பண்ணயில்லை”

“கலியாணச் சாப்பாடெண்டால் எல்லாரும் சாப்பிட்டு மனம் மகிழவேணும்”

“எனக்கும் அதுதான் விருப்பம்”

“அப்ப வீட்டிலை செய்வோம் ஏன் மண்டபம் தேடி அலைகிறியள்?”

“நீர் சொல்லுகிறதுபோலெ எல்லாரும் சாப்பிட வேணும்ப்பா!”

“நீங்கள் என்னதான் சொல்லுகிறியள்! எனக்கு ஒண்டுமே விளங்குதில்லை”

பிள்ளை ஒரு கல்லூரியிலெ படிப்பிக்கிறாள் அந்தக்கல்லூரி ஆசிரியர் களுக்கெல்லாம் அவள் அழைப்பிதழ் குடுக்க வேணும்”

ஜீவநதி

“ஓம்... தன்னோடை படிச்சவை... பிறன்ஸ் எண்டு எல்லாருக்கும் குடுப்பாள்”

நான் வேலை செய்கிற கந்தோரிலை எல்லோருக்கும் அழைப்பிதழ் கொடுக்க வேணும்”

“குடுக்கத்தான் வேணும். ஆர் அழைப்புத் தந்தாலும் போய் கடைசிவரை இருந்து சாப்பிட்டுக் கீப்பிட்டுத்தானே வாறனீங்கள்”

“ஓமோம்... பிள்ளையும் அப்பிடித்தான் நடக்க வேணுமெண்டு சொல்லுறனான் அழைத்தவர்களைக் கௌரவிக்கவேணும். அது எங்கடை பண்பாடு, சாப்பாடு இல்லாமல் அங்கைபோய் தூங்கயில்லை”

“இப்பிடிப் பண்பாக நடக்கிற நீங்கள் வீட்டுக்கு அழைச்சால் எல்லாரும் தவறாமல் வருவார்கள் தானே”

“மண்டபத்துக்கு அழைச்சாத்தான் எல்லாரும் வருவினம் வீட்டுக்கு அழைச்சால் சிலர்வராமல் விட்டு விடுவினம்”

“ஏன்?”

“இன்னும் உமக்கு விளங்கவில்லையா? எங்கடை வீட்டிலே சாப்பிடக்கூடாதெண்டு”

“.....”

“என்ன பேசாமல் இருக்கிறீர்?”

“உங்கடை பணிப்பாளர் ஒரு கலியாணத்துக்கு வந்து உங்களுக்குப் பின்னாலை கோப்பையை நீட்டிக் கொண்டு நிண்டவர் எண்டு ஒரு நாள் கவலைப் பட்டனீங்கள்!”

“அது அவையின்றை மண்டபத்திலே அப்படிப் போய் நிண்டாலும்?”

“நான் ஒண்டு சொன்னால் நீங்கள் சம்மதிப்பியளா?”

“விஷயத்தைச் சொல்லுமன் சம்மதிக்கிறதைப் பிறகு யோசிப்பம்”

“இல்லை, நீங்கள் முதல் சம்மதம் சொல்ல வேணும்”

“எங்கடை பிள்ளையின்றை கலியாணம். இதில் எந்தக் குழப்பமும் இருக்கக்கூடாது எண்டதாலெதான் எல்லாம் உன்றை விருப்பப்படி செய்து கொண்டிருக்கிறேன். இதுவும் உன்றை முடிவுக்கே விட்டுவிடுகிறேன் சொல்லு!”

“பிள்ளையின்றை கலியாணத்தை நாங்கள் ஒருமனதாக எங்கடை வீட்டிலெ வைச்சுச் செய்வோம். வராமல் விடுகிறவை பற்றி நாங்கள் ஏன் கவலைப்பட வேணும்! நீங்களும் இனிக் கவனிச்சு நடவங்கோ!”

“சரி உம்மடை விருப்பம் போல அதுவும் நடக்கட்டும்... பத்துக்கறி, சோறு, பாயாசம்... எல்லாம் எனக்கும் கிடைக்குந்தானே”

சிரித்த வண்ணம் இவர் எழுகின்றார்.

திருமண அழைப்பிதழ் எழுதி அச்சுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். □□□

சைவசமய

இலக்கிய வரலாறு - ஒரு பார்வை

அறிமுகம்

பழந்தமிழர் சமயமென்ற ஒரு அமைப்பைக் கொண்டு வந்தமை மக்களின் வாழ்க்கையினை நெறிப்படுத்துவதற்கேயாகும்.

சைவம் சிவனுடன் சம்பந்தமானது என்று திருமூலர் சைவத்துக்கு இலக்கணம் கூறுகிறார். (திருமந்திரம் 1486)

"தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி

எந்நாட்டவருக்கும் இறைவா போற்றி"

என மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் கூறுகின்றார்.

எனவே சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபடும் சமயம் சைவ சமயமேயாகும். நெறிப்பாடு உடைய தமிழ்மக்களே ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக வாழ்ந்துள்ளனர். அந்தவகையில் சைவசமயமும் அக்காலத்தில் சமயம் என வழங்கப்படவில்லை. திருநெறி, மெய்மைநெறி, முன்நெறி மற்றும் சிவமாநெறி என்பதனை போல நெறியெனவே அதனை வழங்கி வந்துள்ளனர் இத்தகைய வளர்ச்சி பெற்ற சைவசமயத்தின் இலக்கிய வளர்ச்சி குறித்து சுருக்கமாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தொன்மை

மொகஞ்சதாரோ - ஹரப்பா அகழ்வாராய்ச்சிகளின் பிரகாரம் அதற்கு முற்பட்ட வரலாறு பற்றிய குறிப்புக்களை நாம் பெறுகின்றோம். உலகிலே மிகப்பழமையான உயிரோட்டமுள்ள சமயம் சைவமேயென சேர். ஜோன்மார்ஸ்ஷல் குறிப்பிடுகின்றார்.

உலகப் பண்பாடுகளில் இந்தியப்பண்பாடு மிகவும் பழமை வந்தது. இது ஆன்மீக உணர்வின் அடிப்படையிலே அமைந்தது. அவ்வுணர்வின் அடிப்படையில்தான் இந்தியாவில் வேறெங்கும் கண்டுகொள்ள இயலாத அளவில் சமயங்களும் வழிபாட்டு முறைகளும் காணப்படுகின்றன. கி.மு.800 - 900 வரையுள்ள காலத்தினைப் பக்தி ஜீவந்தி

இலக்கிய காலமெனக் குறிப்பிடலாம். இக்காலத்திலேதான் சைவ இலக்கியங்கள் அதிகளவில் தோன்றின எனலாம்.

தோத்திர நூல்கள்

காலத்தால் முற்பட்டவர்கள்

மேற்குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு முற்பட்ட சைவசமய இலக்கியவாதிகளாக நாம் திருமூலரையும், காரைக்காலம்மையாரையும் குறிப்பிடலாம். நிறைவுடையவர்களின் வாய்ச் சொல்லே மந்திரமென்ற அடிப்படையில் இங்கே திருமூலரால் எழுதப்பட்ட திருமந்திரம் நமக்குக் காலத்தால் முற்பட்ட சைவ இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. அது போலவே காரைக்காலம்மையாரின் பக்தி நெறி நம்மை வியப்பிலாழ்த்துவது அவருடைய திருவிரட்டை மணிமாலை, அற்புதத் திருவந்தாதி, மூத்ததிருப்பதிகங்கள். இவை மூன்றும் காலத்தால் முற்பட்ட இலக்கியங்களாக அமைகின்றன.

சங்ககாலத்தில் சைவசமயம்

சங்ககாலத்தில் முருகவழிபாடென்பது காணப்பட்டதனைச் சங்ககால இலக்கியங்களிலுள்ள கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல்கள் நிரூபிக்கின்றன. இது தவிர சங்க இலக்கியமான பரிபாடலில் உள்ள முருகன் பாடல்களும், பத்துப்பாட்டு நூல்களில் முதலாவதான திருமுருகாற்றுப்படையும் சைவசமய இலக்கியத்திற்கு அடிகோலியவையாகும்.

தேவாரத்தோற்றம்

தேவாரத்தைப் பாடிய திருஞான சம்பந்தரும், திருநாவுக்கரசரும் ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர். சுந்தரர் எட்டாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். இம்மூவரும் பாடிய பாடல்களின் தொகுதியே தேவாரம் எனவும் மூவர்த்தமிழ் எனவும் வழங்கப்படுகிறது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதிவரை உள்ள காலம் இருண்ட காலமாகும். இந்நிலையில் தமிழ் நன்மக்களது சமயவாழ்வு, சமுதாயவாழ்வு, இலக்கியம் என்பவற்றில் பெரியதொரு சீர்திருத்தத்தையும் விழிப்பையும், மறுமலர்ச்சியையும் உண்டு பண்ணியவர்கள் திருநாவுக்கரசரும், திருஞானசம்பந்தரும் ஆவர். இவர்கள் அருளிச் செய்த திருப்பதிகங்கள் அவர்கள் காலம் முதலாகவே தமிழ்மறை எனவும் திருநெறித்தமிழ் எனவும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இவ்விருவருக்குப்பின் எட்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியவர் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் எனப்படும் நம்பியாசூரர். பெரிய புராணத்திற்கு மூலமாகிய திருத்தொண்டர் தொகை எனப்படும் திருப்பதிகம் இவர் அருளிச் செய்ததே ஆகும். இம்மூவர் பாடியவையே முதல் ஏழு திருமுறைகளாக அமைந்துள்ளன.

திருவாசகத் தோற்றம்

மதங்கள் பலவும் தோன்றித் தெய்வக் கொள்கையுடைய மக்கள் அலைந்த காலத்தில் திருவாதவூரர் எனப்படுகின்ற மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருஅவதாரம் உளதாயிற்று. வீடுபேற்றில் விருப்பமுள்ள மக்கள் தக்கநூல்களும் நெறி உணர்ந்துவாரும் இன்மையின், சமயக் கொள்கைகளை மேலும் மேலும் வருந்திக் கற்றுத் தாம் விரும்பிய இன்பத்தைப்பெறாமல் துன்பம் அடைந்தனர். அந்நிலையில் இறைவன் கருணை மழைபொழியும் முகிலெனத் திருப்பெருந்துறையில் தோன்றி, அடிமைகளை ஆட்கொண்டருளிப் பரமானந்தப் பெரும்பயனைத் தந்தருளினார்.

இறைவன் தந்தருளிய பரமானந்தப்பயனை அடிகள், தூய திருவாய் மலராய்ச் சொற்செய்து, திருவாசக மழையாய்ப் பொழிந்தார். இத்திருவாசகமே எட்டாம் திருமுறையாக அமைந்துள்ளது.

திருமுறைப்பகுப்பு

நம்பியாசூரர் காலத்துக்குப் பின்பாக பத்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாழ்ந்தவர் நம்பியாண்டார் நம்பிகள். இவர் இராஜசோழனின் வேண்டுகோளின் படி, சுந்தரர் பாடிய திருத்தொண்டர் தொகையை விரித்து திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி என்னும் நூலை எழுதினார். அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களைக் குறித்தும் இங்கே அவர்

வகுத்துக் கூறியுள்ளார். மேலும் தேவாரத் திருமுறை ஏடுகளைத் தில்லையில் கண்டெடுத்து அவற்றை ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்தருளினார். இவர் முதலாம் இராஜேந்திரசோழன் ஆட்சிக் காலத்துத் தேவாரங்களோடு ஒத்த திருவாசகம் முதலிய பிறபாடல்களையும் பிரபந்தங்களையும் ஆராய்ந்து தேவாரங்களுக்குப்பின் எட்டு, ஒன்பது, பத்து, பதினொன்றாம் திருமுறைகள் எனப் பின்வருமாறு வகுத்தருளினார்.

திருமுறைகளின் அமைப்பு

திருஞானசம்பந்தர் அருளிச் செய்த திருப்பதிகங்கள் முதலாம் இரண்டாம் மூன்றாம் திருமுறைகளாக இடம்பெறுகின்றன. திருநாவுக்கரசர் அருளிச்செய்த பண்வகை, திருநேரிசை, திருவிருத்தம் என்பவை நான்காம் திருமுறையாக உள்ளது. அவர் அருளிச்செய்த திருக்குறுந்தொகை திருப்பதிகங்கள் ஐந்தாம் திருமுறையாகவும் திருத்தாண்டகங்கள் ஆறாம் திருமுறையாகவும் இடம்பெறுகின்றது. நம்பியாசூரர் அருளிச்செய்த திருப்பதிகங்கள் ஏழாம் திருமுறையாக இடம் பெறுகின்றது. இவை ஏழாம் சேர்த்து திருநெறித் தமிழ் எனவும் வழங்கப்படுகின்றது. திருவாதவூரர் அருளிச்செய்த திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் எட்டாம் திருமுறையாக இடம் பெறுகின்றது. திருமாளிகைத்தேவர், சேந்தனார், சேதிராயர், கருவூர்த்தேவர், பூந்துருத்தி காடநம்பி, கண்டராதித்தர், வேண்டாட்டிகள், திருவாலிய முதனார், புருஷோத்தமம்பி முதலான ஒன்பதின்மர் பாடிய திருவிசைப்பாவும் திருப்பல்வாண்டும் ஒன்பதாம் திருமுறையாக இடம் பெறுகின்றது. திருமூலர் அருளிச் செய்த திருமந்திரம் மூவாயிரம் பத்தாம் திருமுறையாக இடம் பெறுகின்றது.

திருவாலையுடையார், காரைக்காலம்மையார், ஐயடிகள் காடவன் கோன் நாயனார், சேரமான் பெருமான் நாயனார், நக்கீர தேவர், கல்லாதேவர், கபிலதேவர், பரண தேவர், இளம் பெருமான், அதிராவடிகள், பட்டினத்துப் பிள்ளையார், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் என்னும் பன்னிருவர் அருளிச்செய்த நூற்பது பிரபந்தங்கள் பதினொராவது திருமுறையாக இடம்பெறுகின்றது. பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மகாகவியும் சிவானுபூதிச் செல்வரும் ஆகிய சேக்கிழார் பெருமான், அந்பாய சோழன் வேண்டுகோளின் படி திருவருள் வழி நின்று பாடியருளியது பெரியபுராணம் என வழங்கும்

திருத்தொண்டர் புராணம் ஆகும். இந்நூல் பன்னிரெண்டாம் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டு உள்ளது. இப்பன்னிரு திருமுறைகளே சிவநெறிக்குத் தலையாய சிறந்த இலக்கியங்கள் ஆகும்.

புராணங்கள்

புராணங்களையாயினும் பெருங்காப்பியச் சிறப்பும், இலக்கியச் செழுமையும் கொண்டவை கந்தபுராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் போன்றவைகளாகும். பதினொராம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் காஞ்சி கச்சியப்பச் சிவாச்சாரியார் கந்தபுராணம் இயற்றினார். பெரியபுராணம் சேக்கிழாரால் பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இயற்றப்பட்டது. திருவிளையாடற் புராணம் பரஞ்சோதிமுனிவர் பாடியது. இது பதினாறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றியது.

சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்கள்

இவை பதி, பசு பாசங்களைப் பற்றிப் பேசுவன. பதியாகிய இறைவனைப் பசுவாகிய ஆன்மா அடைய எண்ணும்போது மாயையாகிய பாசம் சேரவிடாமல் தடுக்கின்றது. இதனை விளக்குகின்ற சாத்திரங்கள். இவற்றை மெய்க்கண்ட சாத்திரம் என்றும் அழைப்பர். பதின்னான்கு நூல்களாலான இவற்றை அனுபூதி நூல்கள் என்றும் அழைப்பர் இதன் சாரம் சிவத்திற்கு மேல் தெய்வமில்லை என்பதாகும்.

பதினான்கு நூல்கள்

இவை பின்வருமாறு காணப்படுகின்றன.

1. திருவந்தியார், 2. திருக்களிற்றுப்படியார், 3. சிவஞானபோதகம், 4. சிவஞான சித்தியார், 5. இருபாவிருப்பூது, 6. உண்மைவிளக்கம், 7. சிவப் பிரகாசம், 8. திருவருட்பயன், 9. வினா வெண்பா, 10. போற்றியப்பஹொடை, 11. உண்மை நெறி விளக்கம், 12. கொடிக்கவி, 13. நெஞ்சுவிடு தூது, 14. சங்கற்ப நிராகரணம், சைவ சாத்திரங்கள் ஆதித்தமிழ் முதல் நூலாக நிலவுவது பத்தாம் திருமுறை என வகுக்கப்பட்ட திருமந்திர மாலையே ஆகும்.

சைவ மடங்கள்

மடங்கள் வளர்த்த தமிழ் என்றே தனிநூல் அமையும் அளவுக்கு அருந்தமிழ் வளர்ந்துள்ளன. சமயப்பணியோடு செந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களைக் காப்பதிலும், பரப்புவதிலும் பெரிதும் துணைபுரிந்து வருகின்றன. 1. திருவாவடு ஜீவநதி

துறை, 2. தருமபுர ஆதினம், 3. திருப்பானந்தாள் காசிமடம், இம்மூன்றும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் காணப்படுவன. மேலும் மதுரை ஆதினம், திருப் பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடம், திருப்போளூர் சிதம்பர சுவாமிகள் மடம், திருவண்ணாமலை மடம் போன்றனவும் நற்பணிகள் புரிகின்றன. குன்றக்குடி மயிலம் பேரூர் சாந்தலிங்க அடிகள் மடங்கள், கல்லூரிகள் நிறுவிக் கன்னித்தமிழ் வளர்க்கின்றார்.

பிற்கால சைவ சமய இலக்கிய வளர்ச்சி

தோத்திர நூல்கள், சாத்திர நூல்கள் என நாம் முன்பு குறிப்பிட்டவற்றிற்குப் பின்னரும் சைவசமயத்தைப் பற்றிய இலக்கியங்கள் அதிகம் வெளிவந்துள்ளன. சிற்றிலக்கிய காலக்கட்டத்தைப் பார்த்தோமானால் அக்காலகட்டத்தில் சைவசமய நூல்களாகத் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, உலா நூல்கள் போன்ற பல நூல்கள் சைவ சமயப் பெருமையைப் பறைசாற்றுவனவாக இருப்பதை அறிய முடிகின்றது. பின்னர் வாழ்ந்த அருணகிரியார், இராமலிங்கவள்ளலார், மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை, குமரகுருபரர், சிவஞான முனிவர், சாந்தலிங்க சுவாமிகள், சிதம்பர சுவாமிகள், தத்துவராயர், தாண்டவராயர், தாயுமானவர் போன்றவர்கள் சைவசமய இலக்கியத்தைப் படைத்தவர்கள்.

நிறைவுரை

நாயன்மார்களின் பக்திப்பாடல்கள் விளைவித்த புரட்சியானது எண்ணுதற்குரியது. கடவுளுக்கு முன்னே மக்கள் எல்லோரும் சமமானவர்கள், கடவுள் ஒருவரே எல்லா மக்களுக்கும் தலைவர் என்ற கருத்தைப் பரப்ப அந்தப் பாடல்கள் உதவின. அரசர்களையும் செல்வந்தர்களையும் பாடுவதற்குப் பயன்பட்ட தமிழ், கடவுளைப் பாடுவதற்கு மட்டுமே பயன்பட வேண்டும் என்ற கொள்கை வளர்ந்தது. இக்கொள்கையே சைவ இலக்கியங்களைப் பெரிதும் வளர்க்கத் தூண்டு கோலாகியது எனலாம். இந்த இலக்கியங்களாலேயே சைவசமயம் பெரிதும் வளர்ச்சியடைந்தது என்று சொல்வது மிகவும் பொருத்தமானதே. இந்நூல்களைக் கற்கும் மக்களின் எண்ணிக்கை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்து வருவதைப் பதிகங்கள் கூறும் செய்திகள் வாயிலாகவும், மலிவுவிலை பதிப்புகளின் வாயிலாகவும் நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். இன்று சைவமடங்கள் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிவரும் தொண்டு மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். □□□

கனல்

போரில் சிதைந்து

உடைந்த பாலம்

உடைந்துப் பாய்ந்து

வளையும் நீரில்

தகிக்கும்

சூரியன்!

சிறுபரல்களையும்

மணற் தூசியையும்

பவியோட்டிலிருந்து வாரியிறைக்கும்

பகைத் பேய்க்காற்று -

ஏவுகணைப் போர்க்கருவிபோல்

'விசர்த்தமாய்' நகரும்

கரிய அம்மனிதனும்

பாரமேற்றிய

அவன் சைக்கிள் வண்டியும்

மரக்குற்றிக் கனத்துக்கு

வெட்டிய விறகுத் துண்டுகளோடு...

அதிக பிரயாசைப்படும் -

தொடர்ந்தும் உழக்க முடியாதபடி

தடுத்த நிறுத்தும்

காற்று!

திடமான முதுகை

வளைத்தபடி

மணலில்

அரைவாசியும் புதைந்துபோன

தனது ரகத்தின்

பாரிய சில்லை - அவன்

பேராவலுடன் உயர்த்துவது

கண்ணனை நினைவுப்டும்.

சைக்கிளையும் சுமையையும்

முழுமையாய்த் தூக்கிவிட

கடுமையாக -

மேலும் கடுமையாக

முயற்சிக்கையில் -

விசாலித்த கைகளை வீசி

சுற்றி வளைத்து

படைமாததாக்கியவாறே

மீண்டும்

அவனை விழுங்க வரும்

காற்று!

சாராயக் கடையிலிருந்து

நபந்துவரும் மனிதன்போல்

தட்டுத்தடுமாறி

தள்ளாடியபடியே

பாரமேற்றிய அந்தச் சைக்கிளும்

அம்மனிதனும்...

மணலின் வாரியிறைப்பில்

சைக்கிளும் அதன் சுமையும்

மனிதனும் அவன் விறகும்

ஏரிக்குள் வீழ்ந்துவிட

கரம்கொட்டி நகைத்தபடி

வெற்றி பெற்ற விஜயன்போல்

களிப்புடன் கடந்து செல்லும்

காற்று!

அந்த மனிதனின் குடினுக்கு வெளியே

பெருமூச்சுடன்

விலா எலும்பு வெளிக்தெரிய

இரு சின்னாஞ்சிறார்கள்

விறகுக்காய்

அடுக்களையில் காத்திருப்பார்.

ஆங்கில மூலம் : V. பரந்தாமன்

தமிழில் : த. கலாமணி

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக ஆங்கில விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றும்

திரு V. பரந்தாமன் ஒரு கவிதை தூல்களை ஆங்கிலத்தின் தந்தனின்.

அச்சிந்தனை வழி வந்த அணியினரும், செயல் வேகத்தோடு செயற்பட்ட காலத்திலேயே இக்கண்டனங்கள் எழுந்து விட்டன. பழமை வாதத்தைப் பேணி பாதுகாத்து வந்தவர்களும், அவர்களுடைய வாரிசுகளும் முற்போக்கு அணியினர் மீது சேறு புச ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இத்தகைய தாக்குதல்களுக்கு எல்லாம் முகம் கொடுத்து மேலெழுத்து வந்தவர்கள் தான் முற்போக்கு அணியினர். இன்று கடந்த ஒரு கால் நூற்றாண்டு காலத்து அரசியல் சமூக நிலமைகள் காரணமாக முற்போக்கு அணியினர் சற்று மௌனமாக இருக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்து வந்திருக்கின்றது. இந்த கழ்நிலைகளை தமக்கு வாய்ப்பாகக் கொண்டு கடந்த காலத்தில், உள்ளே புழுங்கிக் கொண்டிருந்த பழமை வாதிகள் இன்று கண்டனங்களை தெரிவிப்பதற்கு வெளிக்கிளம்பியிருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக, பேராசிரியர் கைலாசபதியையும், அவர் கருத்துக்களையும் தாக்குகின்றார்கள். அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் இவர்கள் எல்லாம் எங்கே ஓடி ஒழித்தார்கள். அக்காலத்திலேயே முற்போக்கு அணிக்கு எதிரான கருத்துக்களை முன்வைத்து இருக்கலாமே! ஈழத்து இலக்கிய உலகில் கைலாசபதியிடம் முன்னுரை வாங்கி, தங்களுக்கு ஒரு அங்கீகாரத்தைப் பெற விரும்பியவர்கள் அவர்களுடைய எதிர்பார்ப்பு நிறைவேறாத காரணத்தினால் கைலாசபதியையும், முற்போக்கு அணியினையும் துஷிக்கின்றார்கள். முற்போக்கு அணியினர் எழுச்சியுற்று இருந்த 50, 60 களில் கருத்து நிலையில் ஈடுபாடு இல்லாமல் பேர் புகழுக்காக சீசனுக்கு சாதியக் கதைகள் எழுதியவர்கள், அக்காலத்தில் தாங்கள் அங்கீகரிக்கப்படவில்லையென்ற வெப்பிசாரம் இன்னும் அவர்களுக்கு தீர்ந்தபாடில்லை. அவர்களுடைய அழுக்குத்தனங்கள், இன்னும் முற்றாக மாறவில்லை. ஒரு மனிதன் மறைந்த பின்னர், அவரைப்பற்றியும் அவர்களுடைய கருத்துக்கள் பற்றியும் வசைபாடுவதுதான் இவர்களது சிறந்த பண்பாடு போலும்.

4) பல்கலைக்கழக மட்டத்தில் தங்கள் எழுத்துக்களிற்கு அளிக்கப்படும் முக்கியத்துவம் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்?

பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழைக் கற்கின்ற மாணவர்களின் ஆய்வுத் தேவை கருதி எனது படைப்புக்களை, ஆய்வு செய்யுமாறு விரிவுரையாளர்கள் சிலர் வழிநடாத்துகிறார்கள். பல்கலைக்கழகங்களில் இருக்கும் சில விரிவுரையாளர்கள் எனது நண்பர்களாகவும் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் தாங்கள் எழுதுகின்ற கட்டுரைகளில் எனது பெயரை, தவிர்ந்து விடுவதையும் நான் அவதானிக்கிறேன். இவ்வாறு செய்வதற்கு எனது படைப்புக்கள் அனைத்தையும் படிக்காத குறைபாடு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். இன்றைய விரிவுரையாளர்களிடத்து இத்தகைய குறைபாடு இருப்பதையும் நான் அவதானித்து வைத்திருக்கிறேன். எனது படைப்புகள் மூலம், நான் இந்தச் சமூகத்தில் முன்வைக்கின்ற கருத்துக்கள் மீதுள்ள அதிருப்தியும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். அல்லது ஓயாமல் எழுதும் வேலையை நான் செய்யாதிருப்பதும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இன்றைய சமூகத்தில் மற்றவர்கள் இருட்டடிப்பு செய்யப்படுகின்ற சாதியம் பற்றிய கருத்துக்களை நான் ஒருவனே எழுதிக் கொண்டிருப்பது இவர்களுக்கு உவப்பு இல்லாமலும் இருக்கலாம். குறிப்பாக யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் யாழ்ப்பாணத்து மண்ணிலே தான் இருக்கிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

5) 'சாதியம் ஒழிந்து விட்டது, அது பற்றி பேசத்தேவையில்லை' என பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் மறைமுகமாகவும் வெளிப்படையாகவும் தெரிவிக்கப்படும் கருத்துக்கள் பற்றி என்ன கூற விரும்புகின்றீர்கள்?

இத்தகைய வினாவிற்கு நான் பலதடவைகள் பதிலளித்திருக்கின்றேன். ஆயினும் இங்கும் சொல்ல வேண்டும் எனக் கருதுகின்றேன். இந்த நாட்டில், ஆயுதம் எடுத்துப் போராடிய போராளிக்குழு ஒன்று தமது போராட்டத்திற்கு மத்தியில் சாதியப்பிரச்சினைகளை முன் வைப்பதனால் போராட்டம் பின்னடைத்து விடும் என ஒரு காரணத்தைச் சொல்லி சாதிபற்றிப் பேசக்கூடாது என நிர்ப்பந்தித்தது. அதனால் சாதியம், வெறி கொண்டு ஆடாது படுத்துத் தூங்கியது, அதனால் சாதியம் அழியவில்லை. பாதுகாக்கப்பட்டது. அதனைச் சாதகமான ஒரு கழ்நிலையாக வைத்துப் கொண்டு சாதியம் அழிந்துவிட்டது எனச் சொல்லிக் கொள்கின்றார்கள். புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலேயே, சாதியத்தின் கோரத்தாண்டவத்தை அறிய முடிகின்றது. இந்த நாட்டில் சாதியம் அழிந்து விட்டது எனச் சொல்வதற்கு இன்னொரு காரணம், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் எனச் சொல்லப்படுகிற மக்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற விழிப்பும், வளர்ச்சியும், மாற்றங்களும் என்றே சொல்ல வேண்டும். மாற்றங்கள் எல்லாம் பகுதியிலும்தான் நிகழுகின்றன. இவை தான் இயங்கியல் நிலை. ஆனால் சந்தர்ப்பம் வாய்க்கின்ற போது, சாதி தலைதூக்கவே செய்கின்றது.

ஒடுக்கப்பட்ட சாதியில் பிறந்தவர்கள் தங்களையும் தங்கள் சமூகத்தையும் உணர்ந்து கொள்ளாது அற்ப லாபத்துக்காகப் போலித்தனமாகப் பேசுகின்ற அறியாமையையும் அவதானிக்க முடிகின்றது. ஒன்றை உறுதியாகச் சொல்லலாம், ஒருவன் மதத்தை மாற்றலாம், மொழியை மாற்றலாம், சாதியை மட்டும் மாற்ற இயலாது ஒரு தமிழன் புதிதாக இன்னொரு தமிழனை சந்திக்கின்ற போது அவன் இரகசியமாக அறிய விரும்பும் முதல் தகவல் அந்த புதியவன் என்ன சாதி என்பது தான்.

6) இலக்கிய உலகில் உங்கள் நண்பர்கள் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்?

இலக்கிய உலகில் எனக்கு மிக நெருக்கமான நண்பர்கள் இலங்கையில் மட்டுமல்ல இன்று நாடுகடந்த நிலையிலும் இருக்கின்றார்கள். இதே சமயம் சிலரை சற்றுத் தூரவைத்துக் கொள்கின்ற இயல்பு உள்ளவன் நான். ஏனெனின் இந்தச் சிலரால் வரும் தொல்லைகளை தவிர்த்துக் கொள்வதே எனது நோக்கம், என்னோடு மனம் திறந்து, நெருக்கமாகப் பழகுகின்ற நண்பர்களின் நட்பு நீடித்தே வருகின்றது. சுயநலத்திற்காக என்னைப் பயன்படுத்த விரும்புவார்களது நட்பை நான் நீடிப்பதில்லை. அத்தகைய நட்பை துண்டிப்பதால் எனக்கு நன்மையே விளைகின்றது. என்னிடத்தில் நட்பையும், உறவையும் தவிர வேறு எதனையும் எதிர்பார்க்காத நண்பர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். நான் எதிர்பார்க்காத வகையில் எனக்கு உதவியாகவும், உறுதுணையாகவும் அவர்கள் இருப்பது இலக்கிய உலகில் எனது நூல் தொடர்ந்து வெளிவருவதற்கு ஒரு காரணம் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிவைக்க விழைகின்றேன்.

7) சாதியம் சார்ந்த பிரச்சினைகள் எந்த நிலையில் விலகும் என நினைக்கிறீர்கள்?

சாதியம் சார்ந்த சிக்கல்கள், கடந்த காலத்தை விட சற்றும் குறையாமல், இருந்து வருகிறது எனச் சொல்ல முடியாது. கடந்த காலத்தில் யாழ்.மண்ணில் நடைபெற்ற சாதியத்துக்கு எதிரான போராட்டங்களும், அதன் வெற்றிகளையும் மறந்து விட முடியாது. சாதியினால் குறைந்தவர்கள் எனக் கருதப்படும் மக்களின் பல்வேறு வகையான எழுச்சியினால் சாதியத்தளைகள், அறவே செய்யும் சாதியேறுபாடு பாராட்டுகின்றவர்கள் மத்தியில் நாகரீகமும், பண்பாடும், மனிதாபிமானமும் வளரும் போது நிச்சயமாக இப்பிரச்சினை தீரவே செய்யும். ஆனால், எப்பொழுது அத்தகையதொரு நிலை உருவாகும் என்பது ஒரு நியாயமான கேள்விதான். அதே சமயம் மிக அண்மித்த காலத்தில் இப்பிரச்சினைகளைத்தீர்த்து விடலாம் என நம்பிக்கை கொள்வதற்கும் இல்லை.

8) புகழுக்காவும் பெயருக்காகவும் எழுதிக் குவிக்கும் புதிய படைப்பாளிகளின் எழுத்துக்கள் பற்றி?

இத்தகைய எழுத்துக்களை மிகவும் அனுதாபத்துடன் நான் நோக்குகின்றேன். புகழ், பெயர் என்பதில் நாட்டமில்லாதவர்கள் யாருமில்லை என்பது உண்மை. ஒருவன் நீண்ட காலம் எழுதிக் கொண்டிருக்கின்ற போது அவனுக்கு புகழும் பெயரும் வலிந்து தேடாமலே வந்து சேரும். என் போன்ற எழுத்தாளர்கள் எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில் இன்று இருக்கின்ற சமூக அமைப்பு அன்று இருக்கவில்லை. சாதியம் மாத்திரம் அல்ல, பல்வேறு ஏற்றத்தாழ்வுகள் அன்று பெருமளவு இருந்து வந்தன. அவைகளைக் கண்டு மனம் வெதும்பி ஒரு சமூக நோக்கோடு பேனா பிடிக்க ஆரம்பித்தோம். எங்களுடைய படைப்புக்களை பிரசுரித்தவர்களும் தகுதி கண்டுதான் பிரசுரித்தார்கள். ஆனால் பெயருக்கும், புகழுக்குமாக எழுத வேண்டும் என்ற நோக்கம் எந்தக் காலத்திலும் எங்களிடம் இருக்கவில்லை. இன்று நிலைமை வேறாக இருக்கின்றது. சலபமாக பெயரும், புகழும் சம்பாதிக்கும் வழி, தன்னை ஒரு படைப்பாளியாக காட்டிக் கொள்வது, இவர்களுக்கு சரியானதொரு இலக்கில்லை. இலக்கியத்தையும், இலக்கியத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தையும் புரிந்து கொண்டவர்களாக இத்தகையவர்கள் இல்லை. புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் அக்கறையுமில்லை. தங்களைப் பற்றிய ஒரு சுயமதிப்பீடு இல்லாதவர்களாக இவர்கள் காணப்படுகின்றார்கள். இவர்களுக்கு வாய்ப்பாக இன்றைய பத்திரிகைகளும், சஞ்சிகைகளும் இருந்து வருகின்றன. பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் முதலியவற்றிற்கு ஆக்கங்களின் தேவை காரணமாக எதனை எழுதினாலும் பிரசுரிக்கின்றார்கள். அவர்களது பொருளாதாரத் தேவைக்கும் கைகொடுக்கக் கூடியவர்களாக இந்த புதிய படைப்பாளிகள் இருந்து விட்டால் எந்த வித தங்கு தடையுமின்றி அவர்படைப்புக்களை வெளியிடுகின்றார்கள். இது அவர்களை தவறான வழிக்கே இட்டுச் செல்கின்றது.

9) அண்மைக்கால இலக்கியப் போக்குகள் உங்களுக்கு திருப்தி தருகின்றதா?

இளைய தலை முறைசார்ந்த இலக்கியத் தெளிவுள்ள படைப்பாளிகள் பலருடைய படைப்புக்கள் ஜீவந்தி

மிகுந்த திருப்தியைத் தருகின்றன. குறிப்பாக, முஸ்லீம் இளைஞர்கள் மிக ஆழ்ந்து படித்து சிறப்பாக எழுதுகின்றார்கள். ஆக்க இலக்கியங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இளைய தலைமுறையினர் சிலரின் படைப்புகள் அற்புதமாக இருக்கின்றன. இவர்கள் சமூக, இலக்கிய அக்கறைபுள்ளதொரு எதிர்கால நம்பிக்கைக்கு உரிய கூட்டத்தினராக எனக்கு தென்படுகின்றனர். பெயருக்கும் புகழுக்குமாக மாத்திரம் எழுதுகின்றவர்களில் இருந்து இவர்கள் முற்றிலும் வேறுபட்டவர்களாக காணப்படுகின்றனர்.

10) நீங்கள் எழுதிய நாவல்களுள் உங்களுக்கு பிடித்தமான நாவல் பற்றிக் கூறி அதற்கான காரணங்களையும் கூறுங்கள்?

என்னுடைய குழந்தைகளில், எந்தக் குழந்தை எனக்கு பிடித்தமானவர் என்று உண்மையில் எனக்கு சொல்லத் தெரியாது. அதே போலத்தான் எனது நாவல்களும் ஏராளமான நாவல்களை நான் எழுதிக் குவிக்காத காரணத்தால் ஒரு நாவலில் இருந்து இன்னொரு நாவல் வேறுபட்டதாகவே படைத்திருக்கின்றேன். அதனால் ஒன்றோடு இன்னொன்றை ஒப்பிடுவது மிகச் சிரமமான காரியம், இந்த நாவல்களை மதிப்பீடு செய்தவர்கள் வெவ்வேறு விதமான கருத்துக்களை தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 'மரக்கொக்கு', 'பொற்சிறையில் வாழும் புனிதர்கள்', 'காத்திருப்பு' போன்ற நாவல்களை அவரவர் பார்வையில் விதந்து கூறியுள்ளார்கள் ஏன்? அண்மையில் 'கானலில்மான்' என்ற நாவலை பாராட்டி ஒரு வாரப்பத்திரிகையில் கட்டுரை ஒன்றை ஒருவர் எழுதியிருக்கின்றார். இன்று மற்றவர்கள் சொல்கின்ற கருத்துக்களைக் கேட்டு என்னுடைய நாவல்களில் எந்த நாவல் சிறந்தது என நான் ஒரு போதும் கூறப்போவதில்லை. ஏதோ ஒரு வகையில் என்னுடைய குழந்தைகள் தான் அவர்கள். அவர்களில் சிறந்தவர் யார்? குறைந்தவர் யார்? எனச் சொல்ல முடியாது.

11) புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் கருப்பொருள் எதிர்காலத்தில் இனி எவ்வாறு இருக்கும் எனக் கருதுகிறீர்கள்?

புலம் பெயர் இலக்கியத்தின் வீச்சு அடங்கிக் கொண்டு வருவதை தற்போது அவதானிக்க முடிகின்றது. எதிர்காலத்தில் தமிழில் எழுதப்போகின்ற புலம் பெயர்ந்தவர்களின் சந்ததியார் தொகை மிகவும் குறைந்தவராகவே இருக்கப் போகிறார்கள் . புலம் பெயர்ந்து சென்றவர்கள் தங்கள் கடந்த காலம் பற்றி தொடர்ந்தும் எழுதிக் கொண்டு இருக்க முடியாத சூழ்நிலைக்கு வந்து விட்டார்கள். அவர்கள் தாங்கள் வாழுகின்ற நாடுகள் பற்றிய இலக்கியங்களை தமிழிற்கு தரவேண்டும். அவ்வாறு தருவதற்கான, காலமும் அவர்களுக்கு குறைந்து கொண்டு போகலாம். முன்னர் ஒருசமயம் குறிப்பிட்டது போல அவர்களது சந்ததியாரிடமிருந்தே அத்தகைய புதிய இலக்கியங்களை நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும். அவை தமிழ் இலக்கியங்களாகத்தான் வருமா? அவ்வாறு வரின், அதன் தொடர்ச்சி நீண்டு செல்லுமா? என்பது கேள்விக்குரியது தான்.

12) உலக இலக்கியத்தரம் என்று எதனை வைத்துக் கொண்டு சில படைப்புக்களைக் கூறுகின்றீர்கள்?

எந்த அளவுகோலை வைத்து உலக இலக்கியத்தின் தரத்தை தீர்மானிக்கிறார்கள் என்பது சிந்திக்க வேண்டிய ஒன்று. குறிப்பிட்ட படைப்பு மிகச் சிறந்தது என்பதை எவ்வாறு சொல்கிறார்கள்? தற்சார்பு நிலையில் இவ்வாறு சொல்கிறார்கள். இதுவும் உயர்வு நவீற்சி அணி சார்ந்தது தான். இன்று உலக இலக்கியம் என்று பேசப்படுவதை, பெரும்பாலும் ஆங்கில மொழியில் அல்லது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பிற்கு ஊடாக வெளிக் கொண்டு வரப்பட்டவையாகவே இருக்கின்றன அவ்வாறு வருகின்ற இலக்கியங்கள் உலகின் ஆங்கில அறிவு உடைய பலதரப்பட்டவர்களாலும் படிக்கப்படுகின்றது 'நோபல்' பரிசு போன்ற பரிசுகளை பெறுவதற்கான சிபாரிசைப் பெறுகின்றது. அவ்வாறில்லாத பலரால் அறியப்படாத வேற்றுமொழியில் உள்ள இலக்கியங்களும் இல்லாது போய்விடவில்லை. அந்த இலக்கியங்கள் உலகில் பலருடைய கவனத்திற்கும் உள்ளாகாததனால் உயர்ந்த கணிப்பைப் பெறத்தவறி விடுகின்றன. எனவே உலக இலக்கியங்கள் எனக் கொள்ளப்படாது தவிர்க்கப்படுகின்றன. இந்த சூழ்நிலையை கவனத்தில் கொண்டு பார்க்கின்றபோது உலக இலக்கியங்களுக்கு என்று ஒரு தனி அளவுகோலும் இல்லை. அவை மாத்திரம் தான் உந்நமான படைப்புகளும் அல்ல. அவற்றை விடச் சிறந்த படைப்புக்கள் பலராலும் அறியப்படாமல் இருந்து வரலாம். பலராலும் அறியப்படாமலும் பேசப்படாமலும் இருப்பதனால், அவை உலக இலக்கியத்தரம் என்று சொல்லப்படும் தகுதிக்கு உரியவை அல்ல என்று ஆகிவிடாது. எனவே இது தான் உலக இலக்கியம் என்று திட்டமிட்டு சொல்வது இயலாத ஒரு காரியம்.

13) ஒரு படைப்பாளியின் படைப்பை இன்னொருவரோ அல்லது ஒரு சிலரோ செம்மைப் படுத்துவது பற்றி உங்கள் கருத்தை அறிய விரும்புகின்றேன்?

நீங்கள் குறிப்பிடும் செம்மைப்படுத்தல் மேலைத்தேச இலக்கிய அரங்கில் என்றோ நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டதாகக் கூறுகின்றார்கள். தற்பொழுதுதான் நாங்கள் அதுபற்றிச் சிந்திக்க ஆரம்பித்துள்ளோம். அதனை நடைமுறைப்படுத்தியவர்கள் மத்தியில் அது மிகவும் பழைசு பட்ட பிறகு, அல்லது அவர்கள் கைவிட்ட பின்னரே நாங்கள் அதனைத் தூக்கிப் பிடிப்பது எங்கள் வரலாறு. ஆனால் கடந்த காலத்தில் இங்கு செம்மைப்படுத்திக் கொடுத்தவர்கள் தாங்களே எழுதிக் கொடுத்ததாகச் சொல்லிக் குறிப்பிட்ட படைப்பாளிகளை அவமானப்படுத்திய கேவலமான கூத்துக்களும் நடந்தேறி இருக்கின்றன. ஒரு படைப்பாளி இத்தகைய ஆபத்தை அவமதிப்பை எதிர் கொள்ள வேண்டியவனாகவும் இருக்கின்றான். செம்மைப்படுத்தலுடன் தொடர்புபட்டவர்கள் மேலைப்புலத்தில் என்ன நடைபெறுகின்றது, என்பதனை ஆழமாகவும் தெளிவாகவும் கற்றறிந்தவர்கள் ஆகியோரிடம் இருந்தே இது சம்பந்தமாகக் கேட்டறிய வேண்டும். நான் சிறுபிள்ளைத்தனமாக இது பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்க விரும்பவில்லை. ஓர் எழுத்தாளனின் படைப்பை வேறு சிலர் படித்து தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவிப்பது வரவேற்கத்தகுந்தது. பின்னர் அந்த எழுத்தாளர், தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களில் தனக்கு தகுந்ததெனப் பட்டவற்றைக் கவனத்தில் கொண்டுதானே செம்மைப்படுத்தலாம். இன்னொருவர் செம்மைப் படுத்தும்போது பல சிக்கல்கள் உருவாகலாம். படைப்பாளியின் சயம் - தனித்துவம் அழிந்து போகக் கூடும். செம்மைப்படுத்து கின்றவர் யாராக இருக்க வேண்டும்? அவர் இன்னொரு படைப்பாளி? அல்லது படைப்பாளி அல்லாத ஒருவரா? பாடசாலை ஆசிரியர் போன்ற ஒருவரா? இது சிக்கலான ஒரு விடயம். ஆழமாக நோக்கப் பட வேண்டியது.

14) எழுத்தாளர் மத்தியில் சாதிய உணர்வு எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

இப்படி ஒரு கேள்வியை நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் கேள்வி எழுந்திருக்கிறது. அதற்கான பதில் நான் சொல்லி ஆக வேண்டும். எழுத்தாளர் மத்தியில் பாராட்டத்தகுந்த சகோதர உறவே இருந்து வருகின்றது. கடந்த காலத்தில் இன்றிருப்பதை விட மிக இறுக்கமான நெருக்கமான உறவு இருந்து வந்திருக்கிறது. இன்று மகாதந்திரமாக சிலர் 'தலித் எழுத்தாளர்கள்' எனப் பேசவும் எழுதவும் செய்கின்றார்கள். இவர்கள் குறிப்பிடும் 'தலித் எழுத்தாளர்கள்' என்பது சாதியக் கொடுமைக்கு எதிராக எழுதுகின்றவர்கள் எல்லோரையும் குறித்து நிற்கின்றதா? அல்லது குறிப்பிட்ட சாதிகளில் பிறந்தவர்களை மாத்திரந்தான் குறிக்கிறதா? எழுத்தாளர்கள் சிலர் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியில் பிறந்தவர்களை ஆசிரியர்களாகக் கொண்டு வெளிவரும் சஞ்சிகைகளின் ஊடாகத்தமது சாதிய வேறுபாடுகளை வலுப்படுத்தும் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தி வருகின்றார்கள். 'ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு யார் உரிமை கொடுக்க வேண்டும்? அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது தானே' எனச் சவால் தனமாக எழுதுகின்றார்கள். பிரபலமான எழுத்தாளர் ஒருவர், ஆண்டுமலர் ஒன்றில் சிறுகதை ஒன்றினை எழுதி இருக்கின்றார். நடந்து முடிந்த யுத்தத்தில் முள்ளி வாய்க்காலில் நடந்ததாக ஒரு சம்பவம் அக்கதையில் சித்திரிக்கப்படுகின்றது. ஒடுக்கப்பட்ட சாதியில் பிறந்த முன்னாள் பேராசிரியாக இருந்த ஒருவனை மிகவும் கேவலப்படுத்திக் குற்றவாளியாகத் திட்டமிட்டுச் சிருஷ்டித்திருக்கின்றார். நடந்து முடிந்த கொடுமைகள் அழிவுகளுக்கு அவன்தான் காரணமெனக்காட்டி இருக்கின்றார். உயர்சாதியில் பிறந்தவர்கள் மனிதாபிமானம் உள்ளவர்கள், குற்றமற்றவர்கள் எனச் சொல்லுகிறார். அதனைப் படித்ததும் அவருக்குள் பதுங்கிக் கொண்டிருக்கும் சாதிய வெறியைக் கண்டு கொண்டேன். எனது நண்பர்கள் சிலருக்கு எடுத்துச் சொல்லி அதைப்பற்றி உரையாடினேன். நண்பர் ஒருவர் அந்த சஞ்சிகையின் ஆசிரியருக்கு வாசகர் பகுதியில் கடிதம் எழுதினார். அதனைப் பிரசுரிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். ஆனால் அந்தக் கடிதம் பிரசுரிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது நிலைமையை நீங்கள் விளங்கிக் கொள்ளுங்கள்! இந்த நச்சுப்பாம்பு எங்கெங்கெல்லாம் பதுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு யார் யாரெல்லாம் பால் வார்த்து வளர்க்கின்றார்கள் என்ற உண்மையை விளங்கிக் கொள்ளுங்கள்.

15) ஜீவநதி பற்றி உங்கள் கருத்து...?

அது பற்றி நான் கூறக்கூடாது.

நீரும் பண்பாடும்

யாழ்ப்பாணத்தில் முத்துமாரியம்மன் வழிபாட்டு மரபுகள்
உடாக அறியப்படும் பண்பாட்டு நிறுவனங்கள்

பேராசிரியர் செல்லையா கிருஷ்ணராசா

அறிமுகம்

திராவிட மரபில் முத்துமாரியம்மன் வழிபாட்டு மரபின் தோற்றம், அதன் காலம், சமூகச்சூழல் யாவும் சோழப்பேரரசின் வீழ்ச்சியுடன் உருவான சமூகப்பிறழ்வுகளுடன் தொடர்புபட்டதாக இருப்பதைக்காணலாம். கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டினதன் தொடர்ந்து சமூகத்தில் ஏற்பட்ட வரட்சிகாரணமாக அதாவது குடும்ப உறவுகளில் ஏற்பட்ட விரிசல்கள், சாதிக்கட்டமைப்பு மற்றும் ஒரு சமூகத்தில் மற்றொரு சமூகம் தங்கி வாழும் முறைகள் யாவும் பராதீனப்படுத்தப்பட்டு அடிமை - குடிமை போன்ற சமூக வழக்காறுகள் என்பன நிறுவனங்களாகப் பரிணாமமடைந்த ஒரு காலகட்டத்தில் இம்முத்துமாரியம்மன் வழிபாடு தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பெருவளர்ச்சி கண்டது. முத்துமாரியம்மன் வழிபாட்டு மரபின் பின்னணியில் குளிர்ந்தி என அழைக்கப்படும் நீர்கோலப்பண்பாடும் இரண்டறக்கலந்திருப்பதனையும் காணலாம். ஆகம மரபிலும் பௌராணிக மரபிலும் காணப்படும் ஐதீகங்கள் முத்துமாரியம்மன் வழிபாட்டு மரபின் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தினைப் பதிவு செய்து வைத்துள்ளமையேக்காணலாம். இந்தவகையில் இங்கு ஆய்விற் காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட பொருள் மிகச்சுருக்கமாக இலங்கையின் நீர்வளப்பண்பாட்டின் பின்னணியில் முத்துமாரியம்மன் வழிபாட்டுமரபுகள் இற்றைவரைக்கும் மக்கள் வாழ்வில் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் பண்பாட்டு நிறுவனங்கள் தொடர்பான பங்களிப்புப் பற்றியதாகும்.

நீர்வள நாகரிகத்துடன் தொடர்புபட்ட பிரதான கடவுள் வடிவங்கள்

இலங்கைத்தீவின் பண்பாட்டிலே நீர்க்கருமங்களடனும் நீர்வளத்துடனும் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட கடவுள் வடிவங்கள் பல காணப்படுகின்றன. சிங்கள ஜீவநதி

மரபிலே பர்ஜயன்ன என அழைக்கப்படும் நீர்த்தேவதை வழிபாடு, ஐயனார் வழிபாடு (குதிரையும் மனிதனும் - அனுராதபுரம்) நாகக்கல் வழிபாடு, கணபதி வழிபாடு ஆகியன நீர்த்தேக்கங்களுடன் நீர்வழிபாட்டுடனும் தொடர்பு படுத்தப்பட்ட தெய்வங்களாகவுள்ளன. திராவிடமரபிலே கணபதியுடன் முத்துமாரி, சீதளாதேவி, சீதளாகௌமாரி, மகாமாரி, கருமாரி முதலியவள் ஆகிய தெய்வங்கள் நீருடன் தொடர்புபட்ட சமய வழிபாட்டுக்குரிய தெய்வங்களாக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். இத்தெய்வங்களுள் எல்லாம் முத்துமாரி ஆகம மரபினையும் பௌராணிக மரபினையும் இணைக்கின்ற வகையில் நீர்ச்சடங்குகளுடன் தொடர்புபட்ட, வெப்பியல் சம்பந்தப்பட்ட நோய்களைத் தீர்க்கின்ற வகையில் வட இலங்கை மக்களாலும், தென்னிலங்கை மக்களாலும் போற்றப்பட்டு வருவதைக் காண்கின்றோம். இவ்விதமாக இருபக்க நிலைப்பாடுகளுக்கும் நன்கு இணைத்த வகையில் மொழி வேறுபாடுகள் இன்றி முத்துமாரியம்மன் வழிபாடானது இலங்கைத்தீவில் பரவிக் கொண்டிருந்த வகையை மரபுகள் காண்பிக்கின்றன.

முத்துமாரியம்மன் வழிபாடானது கிராமியத் தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளிலிருந்து உருவாக்கப்பட்ட தென்பதில் எவ்விதமான சந்தேகங்களும் இருக்க முடியாது. ஒன்றுமறியாத பாமரமக்களின் நம்பிக்கை நிதியமாக முத்துமாரி விளங்கினாள். பாமரமக்கள் மத்தியிலே முத்துமாரியினுடைய முகத்தோற்றம் முதலிலே மிகவும் உக்கிரமான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தக்கூடிய வகையில் வடிவமைக்கப்பட்ட தென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கண்ணகி போன்ற மானிடத் தெய்வங்கள் பௌராணிக மரபில் ஒரு கிராமிய தெய்வமாக பூஜிக்கப்பட்ட ஒரு காலகட்டத்துக்கு முன்பதாகவே முத்துமாரியம்மன் வழிபாடு இந்திய

உபகண்டத்தின் தென்பிராந்தியத்தில் தோற்றம் பெற்றிருந்தமையைக் காண்கின்றோம்.

முத்துமாரியினுடைய தோற்றவடிவமைப்பு தொடர்பான தொல்லியல் சான்றுகளும் கிடைத்துள்ளன. தமிழ்நாட்டில் தொல்லியலாளர்கள் முத்துமாரியினுடைய தோற்றத்தைக்காட்டும் சுடுமண்ணாலான பல சிற்பங்களை கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். ஆதிச்ச நல்லூரிலிருந்து அகழ்ந்து பெறப்பட்ட சுடுமண்ணாலான சிற்ப வடிவங்களுள் சில அகோரமுகத் தோற்றத்தையுடையனவாகக் காணப்படுகின்றன. இதேபோன்று கந்தரோடையில் போல் இ.பீரீஸ் என்பவரால் 1917இல் அகழ்ந்து வெளிப்படுத்தப்பட்ட தொல்லியல் எச்சங்களுள் தலையை மட்டும் சித்திரிக்கின்ற பெண் உருமொன்று அகோரமுகத்தோற்றத்துடன் கிடைத்துள்ளது. அந்தவடிவம் இப்பொழுது யாழ்ப்பாணம் அரும்பொருளகத்தில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. இற்றைக்கு 20 ஆண்டுகளுக்கு முதல் திருகோணமலையிலுள்ள நிலாவெளியிலிருந்து மீட்டெடுக்கப்பட்ட முத்துமாரியினுடைய சுடுமண் சிற்பமொன்று கிறீஸ்தவ பாதிரியாரான 'சேவையர்' என்பவரால் அவரது LAND OF LETTERS என்ற நூலின் வாயிலாக எடுத்துக்காட்டியிருப்பதனைக்காண்கின்றோம். அவர் அந்த தாய்த் தெய்வ உருவத்தை சிந்துவெளியிலிருந்து கண்டு பிடிக்கப்பட்ட அதனை ஒத்த உருவங்களுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டியிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

முத்துமாரியம்மனின் தொன்மையைப் பற்றிய பல செய்திகள் இலக்கியங்கள் வாயிலாக எடுத்துக் காட்டப்படுவதனைக் காண்கின்றோம். ஆகம நிலையில் முத்துமாரியம்மன் வழிபாட்டை ஆராய்ந்த ஆய்வாளர்கள் அதனை கி.பி. 5ஆம் 6ஆம் நூற்றாண்டுகளிலிருந்து தோற்றுவிக்கப்பட்டதாகக் கொள்வர். உத்தர காரணாகமம் என்ற நூலில் மாராசுரனை வதம் செய்த காரணத்தினால் மகாமாரியென அவள் பெயர் பெற்றாளென குறிப்பிடுவதனைக்காண்கின்றோம். மாரி என்ற பெயர் புராண காலத்திலிருந்தே மக்கள் வாழ்வில் நிலைபெற்றுவிட்டிருந்தமையைக் காண்கின்றோம். மாரியம்மனுடன் தொடர்புடைய யமதாக்கினி முனிவர் பரசுராமர், ரேணுகாதேவி ஆகியோர்களது வாழ்வும் வழிபாடும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டிருப்பதனைக் காண்கின்றோம். கந்தபுராணத்தின் ஏழாவது காண்டமாகிய உபதேச காண்டத்திலும், ஒரு சிறந்த தலபுராணமாகிய காஞ்சி புராணத்திலும் யமதாக்கினி முனிவர், ரேணுகாதேவி ஆகியோர்களுடைய கதை களினூடாக முத்துமாரியம்மனின் வழிபாட்டு முக்கியத்துவத்தினை நன்கு அவதானிக்க முடிகிறது. சில வரலாற்றா சிரியர்கள் பரசுராமரின் தந்தையாராகிய யமதாக்கினி முனிவர் பற்றிய கதையை வேதபாசுரங்களிலிருந்து ஜீவநதி

எடுத்துக்காட்டி மாரியம்மன் வழிபாட்டின் தோற்றத்தினை வேத காலத்துடன் எடுத்துக்காட்டுவர். கீரிமலை - மாவிட்டபுரத்திலும் ஜமதாக்கினி முனிவர் வந்து தங்கியிருந்து தவம் இயற்றியதாக இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இங்கு தம்பலேஸ்வரி அம்மன் ஆலயம் ஒன்றும் அமைந்திருந்ததாகக் குறிப்பிடுவர். பாசுபார் கூட்டத்தினர் வாழ்ந்திருந்த கீரிமலையில் தம்பலேஸ்வரியான ரேணுகாதேவிக்கு ஆலயம் ஒன்று இருந்த தென்றால் அது பரசுராமருடைய நாடான கேரளத்திலிருந்து முத்துமாரியம்மன் வழிபாடாக இங்கு ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். 'காத்தவராயன் கூத்து' இதற்குரிய சான்றாதாரமாக அமைவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

காத்தவராயன் கூத்தும் எமக்கு முத்துமாரியம்மன் வழிபாட்டு மரபின் தோற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் எடுத்துக்காட்டுகிறது. காத்தவராயன் கூத்தின் பொருள் ஓர் உயர்சாதிப் பெண்ணை கீழ்மட்டத்தில் வாழுகின்ற ஒரு சாதிக்குரிய ஆண் (தொட்டியத்து சின்னானுடைய நண்பன்) திருமணம் செய்ய எடுக்கின்ற முயற்சியாக அமைகின்றது. கழுமரம் இந்தக்கூத்தினுடைய ஒரு முக்கியமான வடிவமாக அமைகிறது கழுவில் ஏற்றுதல் என்பது இழைக்கப்பட்ட குற்றத்துக்கு தண்டனையாக அமைகின்றது. காத்தவராயன் கூத்துக்கு அப்பால் 'ஏழுபிள்ளை நல்லதங்கள்' என்ற கதையிலும் கழுமரம் இடம்பெறுவதனைக் காண்கின்றோம். ஏழுபிள்ளை நல்லதங்கள் என்ற கதை வடிவமானது வடஇந்திய மரபைத்தழுவிய வகையில் மாரியம்மன் வழிபாட்டின் தோற்றத்தினை எமக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றதெனக் கூறலாம். கிறீஸ்தவ மதத்திலும் கழுமரம் ஒரு தண்டனைக்குரிய வடிவமாக மிகநீண்ட காலமாக நிலவி வந்திருப்பதனைக் காண்கின்றோம். கழுமரம் தொடர்பாக கூறப்படும் இடங்களிலெல்லாம் தண்ணீர் பற்றிய செய்திகள் இடம்பெறுவதனைக் காண்கின்றோம். கழுமரத்தில் ஏறினால் நெருப்புப்பற்றி எரியும் என்பது நம்பிக்கை. அதனை அணைப்பதற்கு தண்ணீர் இன்றியமையாததாக அமைகின்றது. முத்துமாரியம்மன் வழிபாட்டு மரபின் பின்னணியிலும் அதே தன்மை காணப்படுவதனை அவதானிக்கலாம். மாரியம்மனுக்கு குளிர்ந்தியாக பாற்கஞ்சி வழங்கப்படுகிறது. இவ்வாறு சில பொதுமையான பண்பாட்டு அலகுகள், நிறுவனங்கள், வடிவங்கள் முத்துமாரியம்மன் வழிபாட்டு மரபின் பின்னணியில் தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் தோற்றம் பெற்று நிலைபெற்றுவிட்டிருந்தன.

மட்டக்களப்பு பண்பாட்டின் வரலாற்றோடு முத்துமாரியம்மன் மரபுகள் ஒன்றிணைந்திருப்பதனைக் காண்கின்றோம். மட்டக்களப்பிலே தோற்றம் பெற்ற இலக்கியங்களில் யமதாக்கினி முனிவருடைய வரலாறு

பல வடிவங்களாக எழுதப்பட்டுள்ளன. தவம் செய்த மாரியம்மன் சிவனிடம் கண்டசுர மாலையைப் பெற்றுக்கொண்ட பின் மாராசுர அரசனது நகருக்குள் பிரவேசித்து அங்கு முத்துக்களை வீசியதாக மட்டக்களப்பு இலக்கியங்களில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்து காத்தவராயன் நாடகத்தில் மாராசுரன் என்பதற்குப் பதிலாக வைகூரராயன் என்ற பெயர் இடம்பெற்றிருப்பதனைக்காண்கின்றோம். சிங்கள மரபிலும் முத்துமாரியம்மன் வழிபாடு நன்கு வேரூன்றியுள்ளதைக் காணலாம். அதாவது கண்ணகி வழிபாட்டின் மூல வேர்கள் சங்ககால தமிழகத்திற்குரியதாக இருந்தாலும் அம்மரபு சிங்கள மக்களினுடைய வழிபாட்டில் ஒரு நெருப்புக்குரிய தெய்வ வடிவில் வெம்மையினுடைய தெய்வமாக இடம்பெற்று விட்டதைக்காணலாம். அம்மரபின் பின்னணியிலேயே சிங்கள மரபில் காணப்படும் 'தாரா' வழிபாடு அமைந்துவிட்டது. இவ்வாறு முத்துமாரியம்மன் மரபானது தென்னிந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் சேரிகளுடனும் கிராமங்களுடனும் தொடர்புபடுத்தப்பட்ட வகையில் பின்தங்கிய அடித்தட்டு மக்களான சலவைத்தொழிலாளர்கள், ஆடுமாடு மேய்க்கும் இடையர், மற்றும் பறையர் வாழும் சமுதாயத்தின் மத்தியில் முத்துமாரியம்மன் வழிபாடு பிரபல்யம் பெற்றிருப்பதனைக்காண்கின்றோம். பேராசிரியர் சிகணபதிப்பிள்ளை மிகப்பொருத்தமாக சுட்டிக்காட்டு வதைப்போல இன்றும் இலங்கையில் முத்துமாரியம் மனது ஆலயங்களில் பொங்கல், குளிர்த்தி மற்றும் மடைகளின் அமைப்பின் போது பறையடிப்பது மிக முக்கியமான ஒரு சம்பவமாக உள்ளது. ஆகம மரபு சாராத மாரியம்மன் ஆலயங்களில் சலவைத்தொழிலாளர்களே பூசாரிகளாக இன்றும் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நீர்வளப்பண்பாட்டுடன் மாரி அம்மனுக்குரியதாக இருந்து வந்துள்ள பண்பாட்டுத்தொடர்புகள் பற்றியாராய்வதும் இங்கு முக்கியமானதாகும். கி.மு.3500ஆம் ஆண்டு கட்டு முற்பட்டகாலத்தில் தோற்றம் பெற்ற சிந்துநதிப்பள்ளத்தாக்கு நகரங்களில் களிமண்ணால் செய்யப்பட்ட ஏராளமான தாய்த்தெய்வ உருவங்களை தொல்லியலாளர்கள் கண்டுபிடித்துள்ளனர். நீர்ப்பாசன வியல் தொழினுட்பத்தின் அடிப்படையில் உருவான சிந்துவெளி நகரங்களின் பொருளாதாரச் செழுமைக்கு அடிப்படையாக விளங்கிய இந்த Mother Goddesses உருவங்கள் படிப்படியாக மாரியம்மனாக உருவாக்கம் பெற்று, மக்களினுடைய நீர்ப் பொருளாதாரவளப் பாதுகாப்புத் தெய்வமாக வணங்கப்பட்டிருக்கவேண்டும் என எண்ணத்தோன்றுகின்றது. பௌத்த மரபின் பின்னணியில் அப்பெண்தெய்வங்கள் கருவளமுடைய சாலபஞ்சிகா தேவதைகளாக சங்கர் காலத்தில் ஜீவநதி

பரிணாமமடைந்திருந்தன (விருட்சத்தேவதைகள்) குப்தர் காலத்தில் அவை நதிதேவதைகளாக மாற்ற மடைந்து கொண்டன. கங்கா தேவி, யமுனா தேவி என நீரோடு தொடர்புபட்ட வகையில் குப்தர் காலத்துப் பெண்தெய்வ வணக்கமுறையானது கட்டிட - சிற்பக்கலை முறைகளுடன் இணைந்த வகையில் வளர்ச்சி பெற்றுக்கொண்டமையைக்காண்கின்றோம். மாரியம்மன் கோவில்கள் பல கட்டப்பட்டன. பார்வதியின் பல்வேறு வடிவங்கள் பார்வதி கோயில்களில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. இலங்கையில் பதவியா எனப்படும் பார்வதி புரத்தில் வெண்கலத்தாலானதும் கருங்கல்லினாலானதுமான பார்வதிச்சிற்பங்கள் நிறையவே கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொலனறுவையிலிருந்து சப்தகன்னியர்கள் சிற்பத்தொகுதி ஒன்று கிடைத்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றுள் இருந்து சோழர்காலத்திற்குரிய முத்துமாரியம்மனுடைய கற்சிற்பமும் கிடைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இச்சிற்பம் தற்பொழுது கொழும்பு தேசிய அரும்பொருட்காட்சிசாலையில் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மாரி என்ற பதமானது திராவிட மரபில் குளிர்ச்சி பொருந்திய மழைக்காலத்தை குறிப்பிடுவதற்கே மக்களால் பயன்பட்டுவருவதைக் காண்கின்றோம். மாரிமழை என்பது வருடத்தில் மிகக்கூடுதலாக மழை பெய்யும் காலத்தை குறிப்பிடுவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்ற ஒரு சொற்றொடர் எனலாம். மாரிப்போகம் என்பது நெற்பயிர்ச்செய்கையாளர்கள் பிரதான பருவத்தில் அல்லது காலபோகத்தில் நெல்லுற்பத்தியில் ஈடுபடுவதை குறிப்பிடுவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்ற ஒரு சொற்றொடராகும். மாரித்தவளை என்ற தொடரானது பருத்துவீங்கிய நிலையில் நீர்க்கோளம் பூண்டிருக்கின்ற நிலையைக் குறிப்பிடுவதற்கு உபயோகிக்கும் சொற்றொடராகும். மாரிக்குடா என்பது ஆகாய வெளியில் வடகிழக்கு மூலையை குறிப்பிடுவதற்கு பயன்படுத்தப்படும் ஒரு மரபுத்தொடராகும். இப்பின்னணியில் மாரியம்மன் என்னும் தொடர் வெளிப்படுத்தி நிற்கும் பொருள் மிகவும் தெளிவாகவே காணப்படுகிறது. கருவளச்செயற்பாட்டிற்கு உரிய பருவத்தை, மழையை வரவழைக்கின்ற அல்லது உண்டாக்குகின்ற ஒரு தெய்வத்தை குறிக்கின்ற பதமாக இருப்பதனைக் காண்கின்றோம். ஆனால் மாரியம்மன் வழிபாடு நீர்வள நாகரிகத்தின் பின்னணியில் கட்டும் வரட்சி பொருந்திய ஒரு காலச்சூழ்நிலையில் மக்கள் மத்தியில் தீவிரமடைவதைக்காண்கின்றோம். இரு சமூகக்காரணிகளின் பின்னணியில் மிகவும் வரட்சி பொருந்திய பிரதேசங்களில் மாரியம்மன் வழிபாடு ஆற்றப்படுவதைக் காண்கின்றோம். அவையாவன.

1) கட்டும் வெப்பம் காரணமாக உருவாகும் அம்மன் நோய்களை தவிர்ப்பதற்காக வேண்டி அல்லது கட்டுப்படுத்துவதற்காக வேண்டி மாரியம்மனுக்கு குளிர்ப்படையல் செய்தல். (பாற்கஞ்சி முதலானவை)

2) மழையை வேண்டி மாரியம்மனது கருணை மூலம் மழையைப்பெய்விக்க எடுக்கப்படுகின்ற ஒரு நம்பிக்கை வயப்பட்ட சடங்காக குளிர்த்திச்சடங்கை மேற்கொள்ளல்.

3) ஏழ்மைப்படுத்தப்பட்ட அல்லது சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட மக்களை குறிப்பிட்ட வழிபாட்டு முன்றலுக்கு கொண்டுவரும் நோக்கில் மாரியம்மன் வழிபாடு கட்டும் கோடை காலத்தில் ஆற்றப்பட்டது. இவ்வாறான சமூகப்பொருளாதாரக் காரணிகள் மரபுகளையும் சம்பிரதாயங்களையும் உருவாக்குவதற்கு துணை நின்றதோடு ஏழ்மை நிலையில் வாழும் மக்கள் குழுமங்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திற்கு ஜீவாதாரம் கிடைப்பதற்கேற்ற வகையில் கிராம மட்டங்களில் மாரியம்மன் வழிபாட்டிற்குரிய குளிர்த்திச் சடங்கு ஆற்றப்படுவதனைக்காண்கின்றோம். பௌத்த சிங்கள மரபிலும் இச்சடங்கு கஞ்சிச்சடங்காக பின்பற்றப் படுவதனைக் காண்கின்றோம்.

யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டைப் பொறுத்த வரையில் முத்துமாரியம்மன் கோயில்கள் பிராமணிய வழிவந்த ஆகம மரபுகள் சார்ந்த வழிபாட்டு முறைக்குள் உள்வாங்கப்பட்ட ஒரு தன்மையைக் காண்கின்றோம். யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டில் 30க்கும் மேற்பட்ட முத்துமாரியம்மன் கோயில்கள் காணப்படுகின்றன. வல்வை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோவில், தம்பசிட்டி ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோவில், அல்வாய் வேவிலந்தை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோவில், கோப்பாய் ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோவில், திருநெல்வேலி ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோவில், வேலணை பெருங்குளம் முத்துமாரியம்மன் கோவில், பாலாவோடை முத்துமாரியம்மன் கோவில், மட்டத்துக்கரை முத்துமாரியம்மன் கோவில், தொல்புரம் வழக்கம்பரை முத்துமாரியம்மன் கோவில் ஆகியன பிராமணிய சடங்காசார முறைகளுக்குள் உள்ளீர்க்கப்பட்ட வகையில் பரிவார தெய்வங்களுடனும் கொடிக்கம்ப நிகழ்வுகளுடனும் விசேட சமயச்சடங்குகளுடன் ஆகம நெறிமுறைப்படி பராமரிக்கப்பட்டு வருவதைக் காண்கின்றோம்.

யாழ்ப்பாணக்குடாநாட்டிலுள்ள முத்துமாரியம்மன் கோவில்களுள் வல்வை முத்துமாரியம்மனும் அல்வாய் வேவிலந்தை முத்துமாரியம்மனும் மிகவும் தனித்துவமானவை. இவ்விரண்டு ஆலயங்களும் வன்னிமன்னர் காலத்து மரபு வழி கதைகளின் படி

பலியிடுதலை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட கோவில்களாக இருந்து உள்ளன. இந்த இரண்டு ஆலயங்களிலும் காத்தவராயருக்கென தனித்தனியான சன்னிதிகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இரண்டு ஆலயங்களிலும் திருவீதியுலாவுக்கென குதிரை மீது அமர்ந்தவாறான காத்தவராயரது வெண்கல விக்கிரகம் அமைக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரியம்மன் உற்சவத்தின் போது வடகடல் கரையோரம் முழுவதும் அலங்கரிக்கப்பட்டு இந்திர விழா நடைபெறுகின்ற ஒரு மரபையும் காணலாம். இந்திரவிழா எனப்படுவது சிலப்பதிகார காலத்து பெரு வாணிகர் கூட்டமொன்றின் ஒன்றுகூடலைக் குறிப்பதற்காக மாதக்கணக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த ஒரு விழாவாகும். அத்தகைய ஒரு விழா வல்வெட்டித்துறை முத்துமாரியம்மன் கோவிலில் வருடத்தில் சித்திரை மாதத்தில் வருகின்ற பௌர்ணமி வரைக்கும் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்ற ஒரு முறையைக்காண்கின்றோம். ஆகாயமெங்கும் வண்ணப்புகைக் குண்டுகளால் நிரம்பப்பெற்ற அலங்காரத்திருவிழா நாட்களை வல்வை ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் கோவில் கொண்டிருப்பது ஒரு தனித்துவமான மாரியம்மன் விழாவாக அமையக்காரணமாயிற்று.

பண்பாட்டுப்பங்களிப்புகள்:

முத்துமாரியம்மன் வழிபாட்டு மரபின் பின்னணியில் நகர மக்களும் கிராமிய மக்களும் இணைந்து தனித்துவமாகவும் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். மாதத்தளையிலுள்ள முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானம் ஆற்றிவருகின்ற பங்களிப்புகள் இலங்கையில் நகரத்தாரோடு இத்தெய்வம் கொண்டிருக்கும் சிறந்த பண்பாட்டுத்தொடர்புகளுக்கு ஓர் உதாரணமாக அமைகின்றது எனலாம். அல்வாய் வேவிலந்தை முத்துமாரியம்மன் தேவஸ்தானம் ஆற்றி வருகின்ற கலைப்பணிகளும் சமுதாயப்பணிகளும் கிராமிய மட்டத்தில் முத்துமாரியினது கீர்த்தியினை மேலோங்கச் செய்துள்ளது எனலாம். நீர்ப்பாசனவியல் தொழிலுட்ப வளர்ச்சியினூடாக முகிழ்த்த சித்திரைக்கஞ்சிப்பண்பாடு இலங்கையில் குறிப்பாக வடபுல யாழ்ப்பாணத்தில் இன்னும் இன்றும் பண்பாட்டு முத்திரையை பதித்த வண்ணமேயுள்ளது என்றால் அதற்கு ஆதாரபூர்வமாக - நடுவண்ணாக - முத்துமாரியம்மன் வழிபாட்டு மரபுகள் மக்களால் போற்றப்பட்டுக்கொண்டு வரப்படுவதே காரணமாகும். குளிர்த்தி - வேப்பிலைப்பண்பாடு தொடரும் வரைக்கும் மாரியம்மனின் அருட்கடாட்சம் தமிழ் மக்களாகிய எமக்குக் கிடைத்தவண்ணமே இருக்கும்.□□□

உயர்தர வகுப்பு மாணவன் முரளி கதிரையில் கால் வைத்துப் பாய்ந்து சுக மாணவன் இளங்கோவைத் தாக்கிய அந்த நிகழ்ச்சி சாந்தினி ரீச்சரின் மனதுள் பல கேள்விகளை எழுப்பிக்கொண்டிருந்தது. 'ஏன் இந்தப் பிள்ளையள் தங்களுக்குள்ளை இப்பிடிச் சண்டை போடினம்? இவையளை எப்பிடி நல்வழிப்படுத்திறது? படிப்பில் கவனம் செலுத்த வைக்க இவர்களுக்கு நான் என்னென்ன செய்யலாம்?'. விடைதேடிச் செயற்திட்டம் வகுப்பதிலே அவள் மனம் முழுமையாக ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தது.

சின்னராசா மாஸ்தர் மாணவர்களை மட்டம் தட்டிப்பேசுவது, அவர்கள் தவறுவிடும்போது மாடுகளை அடிப்பது போல அடிப்பது இவளால் ஐரணிக்க முடியாத விடயங்கள். தங்கட பிள்ளையன்றால் இப்பிடி அடிப்பாரோ என்று அந்தப் பையன்களுக்காக வேதனைப்பட்டுக் கொள்வாள். பல தடவை அவரிடம் நேரடியாக "சேர். நாங்கள் பிள்ளையளுக்கு இப்பிடி அடிக்கிறது நல்லதில்லை சேர். அதுகளின்ரை ஆளுமையையே சிதைச்சுப் போடும். நல்லா வரவேண்டிய பிள்ளையளல்லே சேர். இந்தப் பிள்ளையளின்ரை பெற்றோர் படிக்காததுகள் என்றதுக்காகத் துணிவோடை இப்பிடி அடிக்கிறியள். அதுகளின்ரை பெற்றோர் மனித உரிமை ஆணைக்குழுவுக்கு அறிவிக்கிற நிலையிலை இருந்தால் இப்பிடி அடிப்பியளா சேர். அல்லது உங்கடை பிள்ளையளுக்குத் தன்னும் இப்பிடி அடிப்பியளா" என்று சாந்தினி ரீச்சர் கனிவோடு கூறினாலும், "இதுகளுக்கு அடிதான் சரி. வேறைய வழியில்லை. 'உதுக்கிளை' இருந்து வறதுகளைத் திருத்தேலாது. அதுகள் உருப்படாதுகள்" என்பதே அவரின் ஒரே பதிலாக இருக்கும். பிள்ளைகளை உருவாக்கும் கலையில் தேர்ச்சி பெறாத தன் இயலாமையை இவர் என்றும் உணர்ந்ததேயில்லை.

அவரைப் போலவே சின்னமணி ரீச்சரும் ஒழுங்காகப் படிப்பிப்பதேயில்லை. போனில் அடிக்கடி கதைக்கிறதும், கதைப் புத்தகம் வாசிக்கிறதும், சொண்டுத் தீன் ஜீவந்தி

சிற்பிகளும் சிதைப்போரும்

அருள்திரு இராசேந்திரம் ஸ்ரலின்

கொறிக்கிறதும்தான் அவவின் கடமை நேர வேலை. தன் அக்கா மகன்போலவே தன் மகனும் நாசாவில் விஞ்ஞானியாகி விடவேண்டும் என்ற அவவின் கனாவுக்கோ குறைச்சலில்லை. தன் குடும்பம் என்ற சுயநல வட்டத்திற்கு அப்பால் அவா என்றுமே வெளிவந்தது கிடையாது. 'இவர் களது மனச்சாட்சி செத்துவிட்டதா? மரணத்தின்போது கடவுளுக்கு தன் வாழ்விற்கான கணக்கை ஒப்புவிக்க வேண்டி வரும் என்பதை இவர்கள் கற்றதில்லையா?... எண்ணி மனம் நொந்துகொள்வாள் சாந்தினி.

மீள் குடியேற்றத்தில் வந்த பிள்ளைகளின் பாடசாலைக்குக் கூரையில்லையென்பதை ஐசிந்தா ரீச்சர் பெரிதுபடுத்தியதில்லை. இந்தப் புத்திக்காரப் பிள்ளைகளின் வாழ்வை உயர்த்த வேண்டுமென்பதே அவளின் ஒரே நோக்கமாக இருந்தது. பாடசாலை அருகேயிருந்த மாமரத்து நிழலில் வைத்துப் பாடம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தது ரீச்சருக்கு மன ஆறுதலைக் கொடுத்தது. 'ஐசிந்தாவைப்போல எல்லா ரீச்சர்மாடும் இருந்தால் எங்கட சமுதாயம் எப்பிடயெல்லாம் வளர்ச்சி காணும். இந்தப் பிள்ளையள் கெட்டிக்காரப் பிள்ளையள். ஆனால் அங்கு வற ரீச்சர்மார்தான் பிள்ளையளிலை அக்கறையில்லை. இந்தப் பிள்ளையளுக்கு வடிவாய்ப் படிப்பிச்சால் வாழ்க்கையிலை எங்கோ உயர்ந்து நிற்குங்கள். சா.... இவர்கள் எடுக்கிற சம்பளத்துக்காக எண்டாலும் படிப்பிக்கலாம் தானே'. சாந்தினி ரீச்சர் ஐசிந்தா ரீச்சரை எப்போதும் உயர்வாகவே கருதி வந்தார். தங்களுக்குப் பிடித்த சாப்பாடு செய்யிறதும், கடமையுணர்வோடை வேலை செய்யிற ரீச்சர்மாரை விமர்சிப்பதும், பிறின்பிபலைச் சோடி சேர்த்து இல்லாத கதை கட்டி அவர்கள் மனதைக் குழப்புவதுமே சின்னமணி ரீச்சரின் முழுநேர வேலை. அக்கறை எடுத்துப் படிப்பியுங்கோவன் என்று கனிவாய்ச் சொன்னால்கூட 'நக்கல் அடிக்கினம்' என்று அவர்கள் கடுப்பாய்க் கூறுவதை ஐசிந்தா ரீச்சர் அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்வது சாந்தினிக்கு மனதில் பதிந்த ஒன்று.

சாந்தினியும் ஐசிந்தாவும் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப்பிரிவில் ஒன்றாகக் கற்றவர்கள்தான். சிறப்பாகக் கற்றால்தான் எந்த வேலையையும் வினைத்திறனுடன் ஆற்றமுடியும், மக்களுக்குச் சிறந்த சேவையாற்ற முடியும், எங்கள் மக்களை நாங்கள் தான் உயர்த்த வேணும் என்று உளவியல் விரிவுரையாளர் குணரத்தினத்தின் உருவாக்கத்தில் வளர்ந்தவர்கள்தான் இவர்கள் இருவரும். குணரத்தினம் சேர் மாணவர்கள் நலனில், வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டவர். எவருக்கும் பாரபட்சம் காட்டாதவர். அவர்களில் காணப்படும் நற்பண்புகளையும் சிறப்பாற்றல்களையும் எளிதில் அடையாளம் காண்பதோடு வகுப்பில் பிறர் முன் பாராட்டுவதிலும் தாராளமாகவும் இருப்பார். இறைவனுக்கு முன்னிடம் கொடுத்தே எப்போதும் பேசுவார். மாணவர்களின் ஆளுமையை உருவாக்கவல்ல நல்ல கதைகள், அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வார். இவரிடமிருந்து உருவாகிய மாணவர்கள் சமூகநல அக்கறை நிறைந்தவர்கள்தான். மக்கள் படும் துயரமும், இளைஞர்கள், யுவதிகள் சீரழிவுப் பாதையில் செல்லுவதும், நமது சமுதாயம் பின்தங்கி நிற்பதும் இவர்கள் மனதில் பெரும் துன்பமாக மேலெழும். வெறும் துயரப்படுவதோடு நின்றுவிடாது, தம் கற்பித்தல் பணிமூலம் புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்க முடியும் என்ற உயர்ந்த இலட்சியமும் கொண்டவர்களாக உருவானார்கள். இவரிடம் கற்று வெளியேறிய மாணவர்கள், கற்பித்தல், சமூக சேவை, முகாமைத்துவத் துறைகளென வெவ்வேறு பதவிகள் வகித்தாலும் சமூகத்தை உயர்த்தப் பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டும் என்ற இலட்சியக் கனா மட்டும் என்றும் கொழுந்து விட்டு எரிந்து கொண்டேயிருந்தது. இவர்களது சேவையால் மக்கள் மனதில் நம்பிக்கை துளிர்ந்தது. அவர்களது கிராமங்கள் துரித அபிவிருத்தி கண்டன.

சின்னமணி ரீச்சரும் சின்னராசா மாஸ்ரரும் பிறந்து வளர்ந்த குடும்பங்கள் சுயநலத்தின் முழு உருவாகவே விளங்கியவைதான். அவர்களது நண்பர் குழாமும் ஜீவந்தி

ஒத்த குணம் கொண்டவையே. அதே துறையின் விரிவுரையாளர் சரவணனின் உருவாக்கத்தில் வெளிவந்த கோடரிக்காம்புகள் இவர்கள். வாளி வைத்துக் காரியம் பார்க்கும் கைங்காரியத்தில் நிபுணர் சரவணன் சேர். அதுமாத்திரமல்ல வாளி வைக்கும் மாணவர்களுக்கு புள்ளிகள் அதிகம் கொடுப்பதும் தன் 'தேவைகளுக்கு' இசையாத மாணவர்களை சித்தியடையவிடாது தடை போடுவதும் இவர் தவறாது செய்யும் 'மகா சேவை'. பல வருடங்கள் கழிந்த அவரது விரிவுரைக் குறிப்புகள் பழுப்படைந்து எப்போ துண்டு துண்டாக உடைந்து விழுந்திடுமோ என்று தோன்றும். ஒழுங்காக வருவதில்லை, வருகின்ற நாட்களிலும் ஊர்ப்புதினமும், பாலியல் பகிடைகளும் நிறைந்திருக்கும். கற்பிப்பது அவருக்கே விளங்குவதில்லை. மாணவர்களுக்கு எப்படி விளங்கும்?. கற்பித்த சில பாடங்களுக்குள்மாத்திரம் கேள்விகள் கொடுப்பார். இவரது இக்குறைகள் தமக்குச் சாதகமாக இருந்ததால் தம் கல்வி பாழ்படுகின்றதே என்று இவரைப் பின்பற்றிய மாணவர்கள் துறைத்தலைவருக்கு முறையிடுவதோ, அன்றேல் நூலகம் சென்று மேலதிக தேடலில் ஈடுபடுவதோ கிடையாது. வால் பிடித்து வாழும் கலையை தம் ஆசானிடம் கற்றவர்கள்தான் சின்னமணி ரீச்சரும் சின்னராசா மாஸ்ரரும்.

அடிபடுவதே பொழுதுபோக்கு என்று வாழ்ந்துகொண்டிருந்த முரளியை நந்தினி ரீச்சர் தான் சந்திக்க விரும்புவதாகச் சொல்லி அனுப்பியிருந்தாள். அவனும் வகுப்பு முடிய தப்பாது வந்திருந்தான். "எப்பிடி இராசா இருக்கிறியள்? வீட்டிலை எப்பிடிப்போகுது? உங்களுக்கு வீட்டிலை என்ன கஷ்டம் ஐயா?" வீட்டில் அடியும், உதையும், ஊத்தைப் பேச்சும் கேட்டுப் பழக்கப்பட்டுப்போன முரளிக்கு இது முற்றிலும் புது அனுபவம். அது அன்பும், அக்கறையும் நிறைந்த அனுபவம். தான் இதுவரை ஏங்கிய ஒன்றை ரீச்சர் தனக்கு அள்ளிக் கொடுப்பது போன்ற உணர்வு முரளிக்கு. "ரீச்சர். அப்பா ஒரே குடி. ஒவ்வொரு நாளும் அம்மாவுக்கு அடிப்பார். அம்மா கூலிவேலைக்குப் போய்வந்துதான் சமைப்பா. காலைச் சாப்பாடு சாப்பிடாமல்தான் நான் வாறனான். வீட்டிலை படிக்கேலாது. வீட்டு வேலை செய்யேலாது. எங்கடை வீட்டிலை கறண்டில்லை ரீச்சர். விளக்கிலை படிச்சுக்கொண்டிருக்க அப்பா வந்து அதையும் தூக்கி எறிவார். அப்பாக்கு நாங்கள் இருக்கிறம் எண்ட எண்ணமே கிடையாது. எனக்குப் படிச்ச அம்மாவை வடிவாய்ப் பார்க்க வேணும் என்று ஆசை ரீச்சர்."

கேட்டுக்கொண்டிருந்த ரீச்சர் மனம் உருகியது. "ராசா, நான் காசு தாறன் நீங்கள் இனிமேல் காலைச் சாப்பாடு வாங்கிச் சாப்பிட்டிட்டு வாங்கோ. உங்களுக்கு வேறை ஏதாவது தேவை எண்டால் என்னடடை கேளுங்கோ. நீங்கள் சரியான கெட்டிக்காரப் பிள்ளை. இதழ் 28

படிச்சுப் பெரியாளாய் வருவியள். இனிமேல் கவலைப்படாமல் படியுங்கோ. உங்கடை சொந்தக்காரர் யாரிடையாவது இரவு நேரத்தில் போய்ப் படிக்க அம்மாவோடை கதைச்சுப் பாத்திட்டு வந்து எனக்குச் சொல்லுங்கோ”

இன்று முரளி ஒரு வைத்தியத்துறை மாணவன். விடுமுறை நாட்களில் நன்றி யோடு சாந்தினி ரீச்சரைப் பார்க்கத் தவறாது வருவான். வரும்போது தன் நன்றியைக் காட்ட சாப்பிட ஏதாவது கொண்டு வந்து கொடுப்பான். “ரீச்சர் நான் டொக்டராய் வந்த பிறகு ஒரு நிறுவனம் உண்டாக்கி என்னைப்போல ஏழைப்பிள்ளையள் படிக்க உதவியள் செய்வன் ரீச்சர். உங்களைப் போல நல்ல ரீச்சர்மாருக்கு பாராட்டு விழா எடுத்துப் பரிசு கொடுக்கிற திட்டமும் நடைமுறைப்படுத்துவன் ரீச்சர்” அவனது நன்றி உணர்வும் சமூகத்தை மேம்படுத்த வேண்டும் என்ற உண்மையான ஆவனும் சாந்தினி ரீச்சர் எதிர்பார்த்திரா பெரும் மாற்றம் தான். அவனது வார்த்தைகள் தன் தியாகத்துக்கும், ஏனைய ரீச்சர்மாரால்

கிடைத்த துன்பங்களுக்கும் கடவுளிடமிருந்தும் மாணவர்களிடமிருந்தும் வெகுமதி உண்டு என்பதை உணர்த்தியது. “ராரா, உங்களை நினைச்சு நான் பெருமைப்படுறன். படிக்கிற பிள்ளையளிலை சிலபேர்தான் இந்தளவுக்கு நன்றியாயிருக்கினம் ஐயா. நீங்கள் கட்டாயம் நல்லாயிருப்பியள். கடவுள் உங்களை ஆசீர்வதிப்பார்.” இருவரும் கதைத்துக்கொண்டிருக்க சாந்தினி ரீச்சரின் எஞ்சினியர் மகன் சுரேஷ் உள்ளே வந்து, “அம்மா வாங்கோவன்” என்றார். முரளியை தன் மகனுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார் சாந்தினி ரீச்சர்.

தாயும் மகனும் காரில் போய் கொண்டிருக்கும் போது சின்னமணி ரீச்சரின் மகனும், சின்னராசா மாஸ்ரரின் மகனும் வெறியில் தள்ளாடித் தள்ளாடி நடந்து வந்து கொண்டிருந்தனர். பஸ்தரிப்பில் ஐசிந்தா ரீச்சரின் விரிவுரையாளர் மகன் பொனிபாஸ் பஸ்சுக்காகக் காத்திருப்பதை அவதானித்ததும் காரை நிறுத்தி அவரை ஏற்றிக்கொண்டனர். “அம்மா, தினை விதைப்பவன் தினை அறுப்பான். வினை விதைப்பவன் வினை அறுப்பான் என்ற பழமொழி நினைவுக்கு வருகுதனை” என்று சொல்லிக் கொண்டே காரை நிதானமாக ஓட்டிக்கொண்டிருந்தான். சாந்தினி ரீச்சரோ சின்னமணி ரீச்சரும், சின்னராசா மாஸ்ரரும் தம் மாணவர்களோடு நடந்து கொள்ளும் முறைகளை நினைத்துக்கொண்டாள். □□□

புதிய முகமுடிகள்

மழைக் கால நேரங்களில்
சுவர்கள் கழுவப் படுகின்றன
ஏற்கனவே பூசிய வர்ணங்கள்
கரைந்து போவதும் வீடியலில்
புதிய வர்ணங்கள், பூசதலும்
நீத்திய மாகின்றது.
கொடிய வார்த்தைகளும்
குரோதங்களும் அழிந்ததாய்
புத்துணர்வு ஏற்படுகையில்
மறுகாலை, முன்னரைவிட
அழிக்கமுடியா வசவுகளுடன்
புதிய சுவரொட்டிகள் சிரிக்கும்
ஓவ்வொரு வீடியல்களிலும்
புதியதாய் முகமுடி யணிந்து
மக்கள் இயல்பினைத் தொலைத்தபடி
வாழ்தல் சாத்தியமாகின்றது.

- வே.ஊ.வரதராஜன்

நீயில்லாத பயணங்களில்

நீயில்லாத பயணங்களில்
கடும் குளிரால்
விறைத்துப் போகின்றேன்.

சோதனைச் சாலடுகளில்
நிறுத்தப்படும் பேருந்தில்
எரிச்சலுடன் நடத்தப்படுகிறது
வெடிகுண்டுச் சோதனைகள்.

பயத்துடன்
நடுநிசியில் இறங்கி
இருளில் தள்ளாடி
பொதியைச் சுமந்தபடி
இடித்து, இலக்கின்றி
நான் நகர்ந்து செல்கையில்

தனிமைப் பயணமே உத்தமம்
குளிர்நின் கொடுமையை விட.

- மன்னார் அமுதன்

தமிழ் நாவல் வரலாற்றில்

அசன்பே சரித்திரம் : சில அவதானிப்புகள்

பேராசிரியர் செ.யோகராசா

ஈழத்தில் தமிழில் வெளிவந்த முதன்நாவல் அசன்பே சரித்திரம் (1885) என்பது இன்றுள்ள ஈழத்து இலக்கிய ஆய்வாளர் பலருமறிந்த விடயமாகும். ஆயினும், முதல் ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்று நூலான 'ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி' (கனகசெந்திநாதன் 1964); ஈழத்து நாவல் ஆய்வு தொடர்பாக முதலில் வெளிவந்த 'ஈழத்து நாவல் வளர்ச்சி' (சில்லையூர் செல்வராசன் 1967) ஆகியன இந்நாவல்பற்றி எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. 1890ல் இந்நாவல் இரண்டாவது பதிப்பைக் கண்டிருப்பினும் 1974ல் மூன்றாவது பதிப்பைக் கண்டபின்னர் தான் பரவலாக அறியப்படுகின்ற வாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொண்டது. இவ்விதத்தில் நூலியலறிஞர் கமாலுத்தீன் அவர்களது செயற்பாடுகள் முக்கியமானவை. இத்தகைய சூழ்நிலையிலேதான் 'தமிழ் நாவல் நூற்றாண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும்' நூலின் ஆசிரியர்கள் (பெ.கோ.சுந்தரராஜன், சோ.சிவபாதசுந்தரம் - 1977) ஈழத்தின் முதல் தமிழ் நாவலாக இதனை ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். சென்ற வருடம் இந்நாவலின் நான்காவது பதிப்பு குமரன் வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட பதிப்புகளைக் கண்டு ஆர்வரது முக்கிய கவனிப்பைக் கோரிநிற்கும் இந்நாவல் பொதுவாக, தமிழ் நாவல் வரலாற்றிலும் குறிப்பாக ஈழத்து நாவல் வரலாற்றிலும் பெறுகின்ற இடம் எத்தகையதென்று சித்தித்துப்பார்ப்பது அவசியமானது.

தமிழின் ஆரம்பகால நாவல்களாக தமிழகத்தில் வெளிவந்த 'பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்' (1879) தொடக்கம் 'தீதையாளு' வரையிலான நாவல்கள் அனைத்திலும் முன்னுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ஆயினும் 'அசன்பே சரித்திரத்தின்' (எமக்குக் கிடைத்த) மூன்றாவது பதிப்பிலே அத்தகைய முன்னுரை எதுவும் இடம்பெறவில்லை. (ஒரு வேளை முன்னைய பதிப்பு

களில் இடம்பெற்று பின்னர் நீக்கப்பட்டிருக்கக் கூடும்.) ஆகவே இந்நாவல் எழுதப்பட்டமைக்கான நோக்கம்பற்றி ஊகித்தே அறிய வேண்டியுள்ளது. ஆங்கில ஆட்சிகாரணமாக ஏற்பட்ட நவீன மயவாக்கச் சூழலில் முஸ்லீம் மக்கள் மத்தியிலே பாரம்பரியமாக நிலவிவந்துள்ள மனிதவிழுமியங்களும் மனித நடத்தைகளும் இஸ்லாமியமத கலாசாரங்களும் மாற்றத்திற்குள்ளாக வேண்டிய நிலையில் அவற்றைச் சட்டிக்காட்டி ஆரோக்கியமானவற்றைப் பேணுகின்ற நோக்கில் இந்நாவலாசிரியர் இந்நாவலை எழுதியிருப்பார் என்று ஊகிப்பதிலே தவறில்லை.

மேற்கூறிய பின்புலத்தில் எழுந்துள்ள இந்நாவல் தமிழின் முதல் நாவலான 'பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம்' போன்று வீரசாகசச் செயல்களுடனும் ஆரம்பகால நாவல்களுள் ஒன்றாக பின்னர் வெளிவந்த 'திக்கற்ற இரு குழந்தைகள்' போன்று மர்மச்சம்பவங்களுடனும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் முஸ்லீம் மக்களின் வாழ்வியலைப் பின்புலமாகக் கொண்டது என்ற விதத்தில் தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் முதல் நாவல் ஆகின்றமை கவனத்திற்குரியது. (ஆசிரியர் இந்நாவலிற்கு இட்ட பெயர் அசன்பேயினுடைய கதை) என்பது பின்பு இந்நாவலின் இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவந்த போது அது 'அசன்பே சரித்திரம்' என பெயர்மாற்றம் பெற்றவை. சமகாலத்து பிற நாவல்கள் அவ்வாறான பெயர்களில் வெளிவந்தமையினால் போலும், அது மட்டுமன்றி கதை நிகழும் களங்களும் தமிழ் நாவல்களுக்குரியன. நாவலின் கதாநாயகன் ஆன் 'அசன்', மிசுறு (எகிப்து) தேசத்தில் பிறந்தவன். பின்னர் வஞ்சுகரின் சூழலில் இருந்து தப்புவதற்காக கல்கத்தா சென்று கல்விகற்று அங்கிருக்கும் லாட் வெலிங்க்டனின் மகளான பாளினாவைக் காதலிக்கின்றான். பின்னர் மிசுறு தேசத்திலிருக்கும் பெற்றோரைக் காணச் செல்கிறான். அங்கும் பலசூழ்ச்சிகட்கு ஆட்பட்டு,

தப்பி, தீயோரைப் பிடித்துக் கொடுக்கிறான். அவ்வீரச் செயல்களுக்காக 'பே' (Bey) என்ற கௌரவ விருதைப் பெறுகின்றான். இறுதியில் இங்கிலாந்து செல்கின்றான். ஆக, தமிழ்நாவல் உலகு, முதல் முதலாக முற்றிலும் புதிய களங்களைச் சந்திக்கிறது. ஈழத்து தமிழ் நாவல் உலகு முதன் முதலாக கடல் கடந்த பாத்திரங்களைக் கண்டு கொள்கிறது. (அக்கால முஸ்லீம் அறிஞர்களின் சிந்தனைகளில் மத்திய கிழக்கு நாடுகள் பெருமளவு இடம் பெற்ற சூழலில் இந் நாவலில் அவை களமாகின்றமை வியப்பிற்குரிய தொன்று ஆரம்பகால சிங்கள நாவல்களிலும் அரபு இலக்கியச் செல்வாக்குள்ளது.)

அற்புதச் சம்பவங்களும் மர்மங்களும் விரவி வருகின்ற இந்நாவல் தமிழின் ஆரம்பகால நாவல்கள் பலவும் போன்று காவியச் செல்வாக்கிற்குட்படுவதிலிருந்து தப்ப முடியவில்லை. இந்நாவலில் இடம் பெறும் நீதி போதனைகள், வர்ணனைகள், மொழிநடை, நீதிப்பாடல்கள் முதலியன காவியச் செல்வாக்கின் எச்சலுச்சங்க களாகவே காட்சி தருகின்றன. அதுமட்டுமன்றி இதில் வருகின்ற பாத்திரங்களும் காவியப்பாத்திரங்கள் போல், ஒன்றில் நல்லனவாக அல்லது தீயனவாகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன!

அற்புதங்களும் மர்மங்களும் இந்நாவலில் நன்கு கலந்துறவாடினாலும் யதார்த்த சாயலும் களவு இழையோடுவது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆங்காங்கே, இடம்பெறும், "இப்படியிருக்க, 1852ம் ஸ்ரீ பிப்ரவரி மீ 24ந் திகதியில் அந்த பாஷாவுக்கு அவருடைய பத்தினியின் வயிற்றிலே பூரண சந்திரனைப் போன்ற ஓர் குமாரன் பிறந்தான்" என்றவாறான நாவலாசிரியரின் கூற்றுக்களே இதற்குச் சான்றுகளாகின்றன.!

ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போன்று முஸ்லீம் மக்களது வாழ்வியலை பின்புலமாகக் கொண்ட முதன் நாவலான இந்நாவலில் நாவலாசிரியர் இஸ்லாமியப்பண்பாட்டினையும் ஆங்கிலேயரது பண்பாட்டினையும் ஆங்காங்கே ஒப்பிடுவதும் மனங்கொள்ளப்பட வேண்டிய தொன்றே!

இந்நாவலில் இடம்பெறும் பாத்திரங்களின் உரையாடல்களில் வெளிப்படும் ஒரு சில இயல்புகள் சமகால ஏனைய நாவல்களில் இடம்பெறாமை விதந்துரைக்கப்பட வேண்டிய தொன்று. இவ்விதத்தில் பின்வரும் பகுதியை இவ்வேளை கவனிக்க வேண்டியுள்ளது.

"என் பிரியமுள்ள சகோதரியாகிய மரியமே,

ஜீவநதி

நீயேன் இப்படித் துக்கிக்கின்றாய் உனக்கு யாது குறைநேரிட்டது? என் அன்னையே உன்னை யாராலுஞ் சினமாய் ஏதாஇலுஞ் சொன்னார்களா? அவர்கள் இன்னாரென எனக்குத் தெரிவி"

இதற்கு மரியம் சொல்கிறாள்:

"ஐயோ, என்னருமையான சகோதரனே... உனக்கு நேரிட்டிருக்கிற அபாயத்தை குறித்தல்லவோ நான் ஆறாத்துயருற்றேன். ஆதலால் நீ யில்வூரை விட்டோடியியர் பிழைத்துப்போ வென்றாள்.."

"அம்மா, மரியமென்னும் மங்கையே, என்னாசைத்தங்கையே, எனக்கு நேரிட்டதீங்கு யாது? நான் ஊரை விட்டுஓடிப் போவானேன், அதை விளங்கச் சொல்வாயென்று மீண்டும் கேட்டான்.."

அதற்கு மரியம் இப்படி அந்தகாரித்துப் பதறுகிறாள்:

"ஐயோ, என்னன்பான சகோதரனே அருமைத் துரை மகனே, நாங்கள் பட்ட துயர் தீர்த்த பண்புள்ளவென் தம்பியே, வாடிச்சுருண்ட என்முகம் மலரவைத்த ஆதவனே, நாங்கள் சலித்து மனம் வருந்துகையில் ஏங்கிய வென் கண்மணியே.."

மேற்கூறியவாறு உரையாடல் அமையக் காரணம், வாசாப்பு வசனநாடகங்களில் நாட்டுக் கூத்துகளில் கதாபாத்திரங்கள் எழுந்து நின்று தமது நிலை பேறுகளை விருத்த வாசாப்பாக வெளிப்படுத்தும் முறைமையின் செல்வாக்கே என்பர்.

இன்று பின்னோக்கிப் பார்க்கின்ற போது தமிழின் முதல் நாவலான பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்துடன் ஒப்பிடுகின்ற வேளையில் இந்நாவலின் சிறப்பம்சங்களில் முதன்மையானது என்றை "ஐகபருடைய மனைவியோ சற்று நேரம் நினைவற்று மயக்கமுற்றுப் பின்னர் தன்னறிவு நிலைத்துத் தலையுயர்த்தி தாவி வெகு ஆவலாய்த் தனது புருஷனைப் பார்த்தாள். அவரைக் காணாமையால், ஆவெனப் பதறிக் கோவெனக் கதறி, அவ்விடத்திலிருந்தவர்களைக் கேட்க, முன்னரவர் ஆக்கத்தினால் யோசித்ததையும் பின்னர் அக்கடித்ததை வாசித்ததையும் பின்னர் வீட்டைவிட்டு வேட்டை மான் போல் ஓடின செய்தியையும் சொல்ல அவள் கேட்டு அல்லாக்! அல்லாக்! என்கர்த்தாவே என்பந்தாவெங்கெனச் சத்தமிட்டுத் தலையணையின் மீது பொத்தென விழுந்தாள். சுற்றியிருந்தவர்கள் போய்ப்பார்க்கப் பொட்டென அவள் உயிர் போயிருக்கக் கண்டார்கள்.

மற்றொன்று, கவிதைப்பாங்கான நடை. எடுத்துக்காட்டாக, பின்வரும் பகுதியைக் குறிப்பிடலாம்:

"அவரைக் காணாமையால் ஆவெனப் பதறிக் கோவெனக் கதறி அவ்விடத்திலிருந்த வர்களைக் கேட்க, முன்னாவர் துக்கத்தினால் யோசித்ததையும் பின்னர் அக்கடித்ததை வாசித்ததையும் அவர் அறிவற்றவர் போல் குறிப்பற்று மயங்கித்தயங்கி நின்றதையும் வீட்டைவிட்டு வேட்டைமான் போல் ஓடின செய்தியையுஞ் சொல்ல, அவள் கேட்டு அல்லாஹ் அல்லாஹ்!! என் கர்த்தாவே!! என் பத்தா வெங்கெனச் சத்தமிட்டுத் தலையணை மீது பொத் தெனவிழுந்தாள் சுற்றியிருந்தவர்கள் போய்ப் பார்க்கப் பொட்டென அவள் உயிர் போயிருக்கக் கண்டார்கள்..."

பிற்காலத்து கல்கி, சாண்டிலியன் ஆகியோர் போன்று பாத்திரங்களை வர்ணிக்முமாற்றலும் இந் நாவலாசியரிடம் காணப்படுகின்றது. எடுத்துக் காட்டு:-

"உறைந்த பனிக்கட்டியைத் திரட்டி உருவாக்கப்பட்ட சித்திரப்பாவை"

"எதிர்த்துப் போர் செய்கின்ற இரண்டு கொண்டை மீன்களை யொத்த இணைவிழிகள்"

"தெங்கிளநீரோ, தடித்து அடிபரந்து பூரித்தெழுந்து அண்ணார்ந்து நிமிர்ந்து தளதளவென்று விளங்கும் தங்கக் கிண்ணங்களை ஒத்த தளங்களும்..."

வாசகரை கவரச் செய்கின்ற விதத்தில் மேற்கூறிய பாங்கிலான நடையாற்றலைக் கொண்ட இவ் நாவலாசிரியர் இவ்விதத்திதல் சில

இடங்களில் தமிழின் முதல் நாவலாசிரியரை வென்று விடுகின்றார். ஆயினும் மொழிநடையிலும் வார்த்தைப் பிரயோகங்களிலும் எழுத்து வெளிப் பட்ட ஆசிரியரது ஆற்றல் நாவலின் கரு, களம், கதைப் பின்னல், பாத்திரவார்ப்பு ஆகியவற்றில் போதியளவு வெளிப்படவில்லை என்றே கூற வேண்டும்.

எழுத்தாளர் அகஸ்தியர் ஒரு தடவை குறிப்பிட்டது. போன்று இந்நாவலில் கதையின் தாக்கத்தையும் மனிதாபிமானத்தையும் தாய்க் குலம் பேணும் பண்பையுமே தரிசிக்கின்றோம். இவ்விதத்திலும் தமிழின் ஆரம்பகால நாவல்களிலிருந்தும் ஈழத்தின் ஆரம்ப காலத்தமிழ் நாவல்களிலிருந்தும் இந்நாவல் விலகி நிற்கிறது அதுவே இந்நாவலுக்கு கிடைத்த பெரிய வெற்றியுமாகிறது.

அதே வேளையில் இந்நாவல் வெளிவந்து ஏறத்தாழ 116 ஆண்டுகள் சென்றபோதும் இந்நாவலாசிரியர் தொடர்பாகச் சிந்திக்க வேண்டிய இன்னமும் விடை சரியாக வெளிப்படாத வினாவொன்று மனத்தினுள் உறைந்துள்ளது 'முஸ்லீம் சமூக விழிப்புணர்ச்சியை அவாவிய, சமூக சீர்திருத்தம் விழைந்த அதே வேளையில் பாரம்பரிய நல்லம்சங்களை பேண விரும்பிய இந்நாவலாசியர் இந்நாவலின் கதாநாயகனை மீண்டும் இங்கிலாந்து தேசத்திற்கு அனுப்ப விரும்பியது ஏன்' என்பதே அவ்வினாவாகும். □□

கவிதை அல்ல

பிரளயம்

எரிமலையின் குமிழுழனைக் கூம்பு

இறுமாந்திருந்தது

எல்லாம் தன்

அதிகார மையத்தில்

அடக்கம்

என.

அடியில் ஆழ்மனங்கள்

மக்மா குழம்பாகக்

கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தன.

ஒரு நாள்

கும்பின் வழியாய்க்

கொட்டியது

லாலா.

நில அதிர்வு,

சுனாமி.

கட்டுப் பெட்டியாய்

கட்டிக் காத்த

கட்டமைப்புகள்

உடைந்து நொருங்கிச்

சீதிலமாய்.

எல்லாவற்றையும்

தலைகீழாகப்

புரட்டிப் போட்டது

அவதந்திரம்

தனக்கந்திரம்.

- இ. ஜீவகாருண்யன்

பயிலரங்கா஑ படைப்பு இலக்கியம் : அனுபவப்பீர்ன்றகான மகாநாடு

- லெ.முருகபூபதி (அவுஸ்திரேலியா)

தஞ்சை பெரிய கோயிலின் ஆயிரம் ஆண்டு நிறைவு விழா சமீபத்தில் நடந்து முடிந்திருக்கிறது. இக்கோயிலின் கோபுர உச்சியிலிருக்கும் கலசங்களின் நிழலை நிலத்தில் பார்க்கமுடியாது.

இலங்கையில் சிகிரியா மலைக்கு ஏறி அங்குள்ள ஓவியங்களை பார்வையிடச்செல்லும் போது ஏறும் படிக்கட்டுகளில் நின்று நாம் ஏறிவந்த படிக்கட்டுகளை, மீண்டும் திரும்பிப்பார்த்து கண்டு பிடிக்க முடியாது.

பல்கலைக்கழகங்கள் தோன்றாத காலத்தில் கட்டிடக்கலை, பொறியியல் துறை என்ற சொற்பதமே பேசப்படாத காலப்பகுதியில் உலக அதிசயமாக தஞ்சை பெரியகோயிலையும் தாஜ்மஹாலையும் பிரமிட்டுகளையும் எங்கள் நாட்டு சிகிரியா போன்றவற்றையும் நாம் காலம் பூராவும் வியந்துகொண்டிருப்போம்.

இந்திய தமிழக சினிமாவில் தியாகராஜ பாகவதர், பி.யூ.சின்னப்பா, மற்றும் நடிகர்திலகம், மக்கள் திலகம் நடிக் வந்த காலத்தில் திரைப்படக்கல்லூரிகள் இருக்கவில்லை.

ராஜினி காந்த் போன்றவர்கள் நடிக் தொடங்கிய பின்னர்தான் திரைப்படக்கல்லூரிகள் உருவாகியிருக்கின்றன.

சுமார் 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கையிலும் ஊடகக்கல்லூரிகள் இருக்க வில்லை. என்னைப்போன்றவர்கள் பிரதேச நிருபர்களாக பணியாற்றிய பின்னர்தான் பத்திரிகைகளுக்குள் நிரந்தரமாக சென்றோம்.

தினகரன் பத்திரிகையில் கைலாசபதி பணியாற்றும் காலத்திலும் ஊடகக்கல்லூரிகள் என்ற பிரக்கை இருக்கவில்லை. ஆனால் இன்று ஊடகம், சினிமா, கூத்து, உட்பட பல கலைகள் கற்கை நெறியாக பயிலப்படுகிறது.

மருத்துவம், பொறியியல், கணினி, சட்டம், கல்வி உட்பட பல துறைகளில் காலத்துக்குக் காலம் கருத்தரங்குகள், மகாநாடுகள், பயிற்சிப் ஜீவநதி

பட்டறைகள் நடந்து வருகின்றன. இந்தத்துறை களில் பணியாற்றுவவர்களின் அறிவை மேம்படுத்தவும் விருத்தி செய்யவும் குறிப்பிட்ட சந்திப்புகள் அவசியமாகியுள்ளன.

இந்தப் பின்னணிகளுடன் தான் கொழும்பில் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடு நடத்தப்படுகிறது. கலை, இலக்கியத்திலும் தலைமுறை இடைவெளி நீடிக்கிறது. மூத்த தலைமுறை படைப்பாளிகள் பலர் தற்போதைய இணையத்தளங்கள் குறித்து பரிச்சயமற்றவர்களாகவும் இளம்தலைமுறையினர் இதுவியடத்தில் தீவிர கவனம் செலுத்துபவர்களாக இருப்பதும் எளிய உதாரணம்.

அத்துடன் ஆக்க இலக்கியத்துறையில் படைப்புமொழிகளிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. மகாகவி பாரதியின் உரைநடையிலிருந்து புதுமைப்பித்தனது நடை வேறுபடுகிறது. மு.வரதராசனின் எழுத்துப்பாணியிலிருந்து ஜெயகாந்தன், லா.ச.ரா, சுந்தரராமசாமி ஆகியோரின் பாணி முற்றாக வேறுபடுகிறது. ஜெயகாந்தனிலிருந்து ஜி.நாகராஜன், டானியல், தெணியான், செங்கை ஆழியான் உட்பட பலரது நடைகள் மாறுபட்டன. இப்படியே ஜெயமேகான், ராமகிருஷ்ணன், சாந்தன், சட்டநாதன், அ.முத்துலிங்கம் என்று பலரையும் சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். அண்மைக்காலங்களில் மெஜிக்கல் ரியலிஸ்க்கதைகள் அதிகரித்துள்ளன.

இலங்கையில் மண்வாசனை, தேசியம், பிரதேச இலக்கியம், போர்க்கால இலக்கியம், இடப்பெயர்வு இலக்கியம் என்றெல்லாம் மாற்றங்கள் உருவாகி ஈழத்தமிழர்கள் அந்நிய நாடுகளுக்கு புலம்பெயரத்தொடங்கியதும் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியம், புகலிட இலக்கியம் முதலான பதங்கள் பேசப்பொருளாகின.

கனடாவிலிருந்து எழுதும் அ.முத்துலிங்கத்தின் படைப்புகள் கட்டுரைப்பாங்கிலிருந்தாலும் அங்கே புனைவு இலக்கியம் என்ற பதம்

அறிமுகமாகி அந்தப் பாணியில் பலர் எழுதத் தொடங்கியுள்ளனர். புகலிடத்தில் கருணாகரமூர்த்தி, ஷோபா சக்தி ஆகியோரின் எழுத்துக்களும் கவனத்துக்குள்ளாகியிருக்கின்றன. உலக இலக்கியங்களை பொறுத்தமட்டில் சோவியத் புரட்சிக்கு முந்திய இலக்கியங்கள், பிந்திய இலக்கியங்கள், இரண்டாம் உலக மகாயுத்தத்தின் முன்னும் பின்னும் தோன்றிய படைப்புகள் தென்னமெரிக்க இலக்கியங்கள் என்றெல்லாம் விமர்சன ஆய்வுகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

இலங்கையில் போர்க்கால இலக்கியம் பற்றி பேசிய நாம் இன்று போர் முடிந்து அதன் பாதிப்பும் இழப்பும் குறித்த படைப்புகளை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றோம்.

எனவே இலக்கிய செல்நெறி குறித்த சிந்தனைக்கும் நடத்தப்படவுள்ள மகாநாடு களம்

அமைக்கும். இணையத்தளங்களின் வருகை அதிகரித்தமையால் இதழ்களை, நூல்களை வாங்கிப்படிக்கும் வழக்கம் அரிதாகிக் கொண்டிருப்பதாக கருத்துப்பரவலாகியிருந்தாலும் தமிழ் நாட்டில் சென்னையில் வருடந்தோறும் நடைபெறும் புத்தகச்சந்தையில் ஏராளமான நூல்களை வாசகர்கள் கொள்வனவு செய்வதாகவும் புள்ளிவிபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

நடத்தப்படவுள்ள மகாநாடு பாடசாலைகள், பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் ஊடக கல்லூரிகளில் கலை, இலக்கியம் தொடர்பான தீவிர பிரக்ஞையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும் இயங்குகிறது. எனவே கலை, இலக்கியம், ஊடகம் கற்கை நெறியாக மாறிக் கொண்டிருக்கும் இக்காலப்பகுதியில் இம்மகாநாட்டை எவ்வாறு அதற்கு ஏற்றவாறு வழி நடத்தலாம் என்பது குறித்தும் நாம் சிந்திக்கலாம்.

வாழ்தலின் இருப்பியல்

சருகுகளிடையே
ஒளிந்து கொள்ளும் ஓணாண்களாய்
இருத்தலுக்காய்
நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது
வாழ்வு -
மனிதத்தின் வாசனையை
நுகர்ந்தபடியே...
காலரத்தின் வேகத்தில்
மாறிக் கொண்டே...

மனிதத்தின் இயல்பினோடு
சமாந்தரமாய்
பயணிக்க முடியாத
இயலாமையோடு
சயனம் கொள்ளும் வாழ்வு.

லிஞ்சுளனம், நலீனத்துவம் -
வாழ்தலை மாத்திரமே
மாற்றியமைத்துவிட
மனிதன்
உதட்டு வழி உச்சரிப்புக்களில் தான்
உபதேசம் செய்து கொள்கிறான்.

அவன்
அடுத்தியங்கள் நிறைந்த வாழ்தலில்
புராதனங்களின் எச்சங்களை சுமந்தபடியே
பயணித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

மரபு என்று மரத்துப்போவது
அவன் நெஞ்சம் தான்.

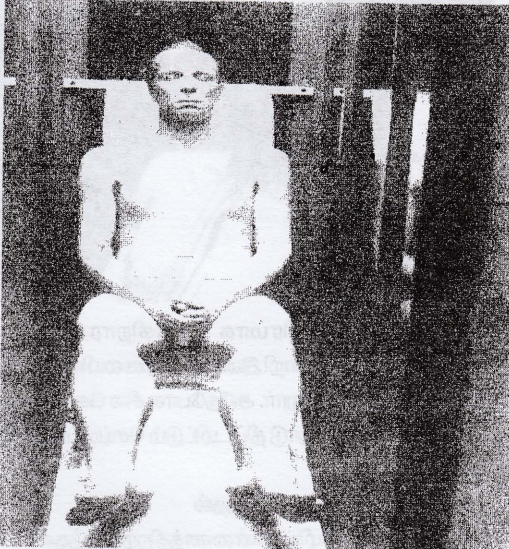
காலப் பெரு வெளியில்
நலீனத்துவ வெளிப்பாட்டிற்காய்
வாழ்தல் முறைமையை மாற்றியுள்ளான்.
ஆனாலும் -
பழமைகளின் பஞ்சாங்கங்களையும்
புராதனங்களின் புதிர்களையும்
வாழ்வு என்னும் வட்டத்தினுள்
"ரீயி்கள்" பாடல்களாய்
புதுப்பித்தபடியே
வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான்.

- வெ. துஷ்யந்தன்

நிறும் மாறும் உயிருள்ள சிற்பம்

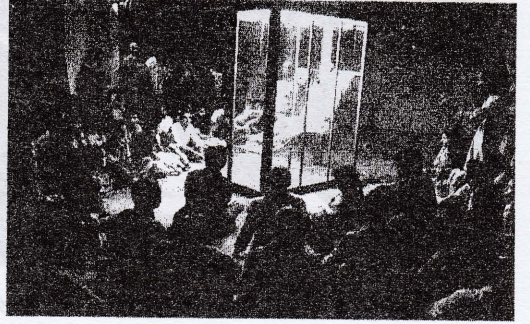
புதுவை பல்கலைக்கழகத்தின் ஆற்றுகைக் கலைகள் (Performing Arts) துறையின் ஏற்பாட்டில் “Blue Remix” என்கிற தனியாள் பெருங்காட்சி உயிரியல் இரசாயன ஆற்றுகை (Solo spectacle bio chemical performance) Yann Marussich என்பவரால் 25.02 2010, இரவு 7.00 மணிக்கு காட்சிப் படுத்தப்பட்டது.

கிட்டத்தட்ட 55 நிமிடங்கள் எடுத்துக் கொண்ட இந்த அளிக்கை வழமையான அரங்க முறைகளில் இருந்து வேறுபட்டது. ஏழு அல்லது எட்டு அடி உயரமான ஒரு காற்று புக முடியாத கண்ணாடிப்பெட்டியினுள் அசையாது ஒரு கிடையிலேயே இருந்த வெற்றுமேனி நேரமாக நேரமாக நீலநிறமாக மாற்றமடைதலும், வியர்த்து வழியும் வியர்வைக்கோடுகளும் நீல நெளிவுக் கோடுகளாய் வெளிவந்தன. வியர்த்து நீர் ஓடும் எல்லா இடங்களிலும் நீல கோடுகள் இருந்தன. கண்களில் வழிந்தோடிய கண்ணீரிலும் நீல வரிகள் தெரிந்தன. அசைவற்ற இந்த சிற்பம் கண்ணைத் திறந்து மூடும்

பொதுவாக சில வகையான சாகச நிகழ்வுகள், மற்றும் சுயதுன்புறுத்தல்கள் மூலமாக பார்ப்போரை ஆச்சரியத்திற்கு அதிர்ச்சிக்கு பயப்படுத்தலிற்கு ஜீவந்தி

உள்ளாக்குவதற்காகவே ஆபத்தான மற்றும் அதிசயமான நிகழ்வுகளைச் செய்வது ஒரு வழமையாக இருக்கிறது. பாரமான வாகனங்கள் இழுத்தல், பாம்புகளுடன் இருத்தல், கிடங்கு வெட்டி அதனுள் மூச்சடக்கி இருத்தல் என பலவழிகளில் நிகழ்த்தப்படுவதுண்டு. எனினும் “Blue Remix” என்ற அளிக்கை சற்று அரங்கியல் சார்ந்த ஒரு ஆற்றுகையாக இருந்தது.

பிரான்ஸ் நாட்டைச் சார்ந்த Yann Marussich என்ற ஆற்றுகையாளர் பல பயிற்சிகளையும் அனுபவங்களையும் பெற்றவர். நடனவாக்குனர், நடிகர், இயக்குனர், திரைப்பட நடிகர், நாடக நடிகர் என்பவற்றோடு உடற்பயிற்சிக்கலையில் (Marshal Arts) தேர்ச்சி பெற்றவர், குறிப்பாக வியட்னாம் முறைசார்ந்த களரியை ஐந்து வருடங்கள் கற்றதோடு எல்லா வகையான அனுபவங்களும் அவரை ஒரு பதிய அணுகுமுறைக்கு போவதற்கு வழிகோலியது.

இவரது எல்லாச் செயற்பாடுகளிலும் ஒரு ஆபத்து காட்சிப் படுத்தப்படுகிறது. பின் அதுவே கலையாகவும் இரசிப்பாகவும் கொள்ளப்படுகிறது. இவர் ஏற்கனவே செய்த ஆபத்தான ஆற்றுகைகளாவன...

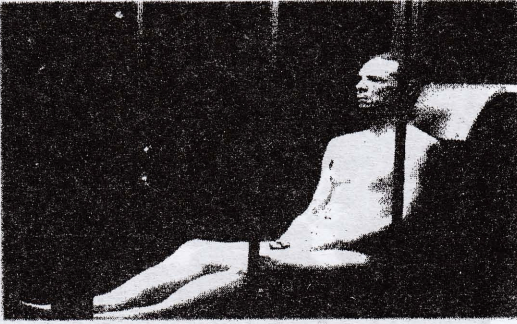
- 45 பாகையில் குத்தென நிற்கும் ஒன்றில் வயிற்று பகுதிபட தொங்கிக் கொண்டிருத்தல்
- எறும்புகள் நிறைந்த கண்ணாடிப்பெட்டியினுள் இருத்தல் இதன்போது இவருக்கு இருதய அடிப்பு வீதம் 30 ஆக குறைந்து வந்தது என்கிறார்.
- பூமி அதிர்ச்சி மாதிரியான அதிர்வுப்பகுதிமேல் படுத்திருத்தல்.

• பூச்சிய வெப்ப நிலையில் மூன்று மணித்தி யாலங்கள் வெறும்மேனியுடன் உடல் முழுவதும் புளுக்கள் ஊர சேற்று நிலத்தில் படுத்திருத்தல்.

• சுவரில் ஓவியம்போல் படுத்திருக்க அதன்மேல் கண்ணாடியால் சட்டகமிட்டு,பார்ப்போர் அதனை இறுக்க இறுக்க ஆள் நசிந்து சப்பையாய் போவார்.

• பார்ப்பவரில் இருவர் அழைக்கப்பட்டு அவர்மீது வாயால் கடிக்க விடப்படுவர். இதில் இரண்டு பெண்கள் அவரை கடிக்கையென்று கடித்து அவர் மயங்கி விழுந்தது கூட தெரியாமல் அதன் பிறகும் கடித்தனர்.

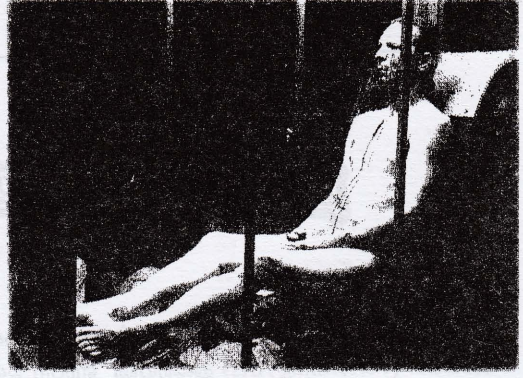
• நாடக மேடையில் நிறைந்த பார்வையாளருக்கு முன்னால் எந்தவித அசைவுமின்றி பேசாமல் இருக்க அவரது பதிவுசெய்யப்பட்ட பின்னணிக்குரலில் யுத்தம், அரசியல், வழமையான நாடக மேடை என்பன விமர்சிக்கப்படும்.

மேலுள்ள செய்கைகளில் இருந்து இந்த கண்ணாடிப்பெட்டி அளிக்கை சற்று வேறுபட்டது. இதில் அவர் ஒரு இருக்கை நிலையில் பேசாமல், ஆடாமல், அசையாமல் அப்படியே சிலைபோல உறைநிலையில் இருப்பார். உலகத்தில் சும்மா இருத்தல்தான் மிகக் கடினமானது. அது இங்கு நிகழ்த்தப்பட்டது. திருமூலரது 'இருக்க இருக்க இருக்கை தெளியும்' என்பது தெரிந்தது. ஆனால் எம்மால் இருக்க முடியாமல் சுற்றிச்சுழன்று பார்த்தோம். அவருக்கு சும்மா இருக்க சுகம் வந்தது. எமக்கு ஏன் இவர் சும்மா இருக்கிறார்? என்று மனம் ஆராய முற்பட்டதோடு வேறுசில அனுபவங்களும் வந்தன. இந்த அளிக்கையை ஒரு அரங்காக அல்லது நிகழ்த்தியவரை ஒரு நடிகராக, அவர் ஏற்ற பாகத்தை ஒரு பாத்திரமாக கொள்ள முடியுமா? அரங்கு அல்லது ஆற்றுகை என்றால் அதற்கு சில வரைவிலக்கணங்கள் உண்டு.

ஒரு ஆற்றுவோன், ஒரு பார்ப்போன், ஒரு வெளி... என்பன இருந்தால் அரங்கு வந்துவிடும். ஆனால் சிற்பம் அல்லது ஓவியம் போன்றதான ஒரு காட்சிப் படுத்தலென்றால் நடப்பு இருக்கமுடியாது எனினும் சில ஓவியங்களை நடக்கப்பட்ட உறைநிலைத் துண்டாகவே கொள்ளமுடியும்.

ஜீவநதி

ஆற்றுகைக்கலைக்குரிய பண்புகளான நிகழ்த்து கணமே மறைந்துவிடுதல், உயிர்ப்புள்ள இருபக்கத் தொடர்பாடல், செய்கையும் செய்வோனும் இணைந்திருத்தல் என்பன இருக்கின்ற காரணத்தால் இதனை ஒரு ஆற்றுகைக்கலை சார்ந்த வடிவமாகவே கொள்ள வேண்டும் ஆயினும் இங்கு ஒரு ஓவியத் தன்மை தெரிகிறது அதாவது உடல் முழுவதும் கண்ணிற்கு புலப்படாது பூசப்பட்ட எதோ ஒரு இரசாயன மூலக்கூறு உடல் வியர்வை வெளிவந்து பட்டதும் தாக்கமுற்று நீலநிறமாக மாறி நீலக்கோடுகள் வெளிவந்தன. இங்கு உடலானது ஓவியத்திற்கான கன்வஸ்(Canvas) போலவும் அதேநேரம் அசையாது இருப்பதால் ஒரு சிற்பத்தின் தன்மையும் இருப்பதனை அவதானிக்கலாம். எனவே இதனை Performance Art அல்லது Body Art என்றே குறிப்பிடமுடியும்.

இவர் பாத்திரமாக நடிக்கிறாரா? இவர் சுயநிலையிலிருந்து மாறி இன்னொரு நிலையில் தன்னை முன்னிலைப்படுத்துகிறார். அதேபோல சில செயல்களை நினைத்துச் செய்வதோடு திட்டமிட்டும் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

- கண்ணை மூடித்திறத்தல்
- கண்ணீர்வழிய கண்ணைத்திறந்திருத்தல்
- வாயில் உமிழ்நீர்சேர்த்து வெளியே தள்ளல்

மேலே உள்ள மூன்றின்படி இதனை ஒரு நடப்புச் செயற்பாடு என்றே கொள்ள வேண்டும். நாடகத்திற்கு ஒளியமைப்புப்போல இவர் வெப்ப அமைப்பு, இசை

யமைப்பு செய்துள்ளார். வெப்பம் கூடினால் வியர்க்கும், வியர்த்தால் நிறம்மாறும். ஆனால் இங்கு உணர்ச்சி மாற்றங்கள் எதுவும் நடக்காத போதும் தியான மனநிலை எனும் உணர்வு அவரிடம் இருந்த அதே வேளை பார்ப்போருக்கு வெவ்வேறு உணர்வுகள் தத்தம் அனுபவங்களோடு வெளிப்பட்டதை அவதானிக்க முடிந்தது. இங்கு அசைவும் (Movement) உணர்ச்சியும் (Emotion) வெளிப்படையாக இல்லாத காரணத்தால் சிற்பத்தனம் சிறிதளவு இருக்கிறது. எனினும் இறந்த உடலாக மேடையில் நடத்தால் அப்பிணம்மீது மற்ற பாத்திரங்கள் உணர்வை உருவாக்கும். பிணப்பாத்திரத்தில் உணர்ச்சியின்மைதான் அதன் உணர்ச்சியாக இருக்கிறது.

இதில் ஒரு கண்காட்சிப்பண்பு(Exhibition) அதன் நீட்சியில் வாழும் கலைக்குரிய(Live Art) புதிய பரிமாணத்தோடு Performance Art Mf Body Art ஆக வருகிறது. உடல் என்பது வியர்வையால் நீலக் கோடுகளும் பூச்சுக்களும் வரைவதற்கான கன்வஸ் (Canvas) ஆக மாறிவிடுகிறது. செயற்கரிய செயல்களால் ஒரு ஆச்சரியம் உண்டு பண்ணப்படுகிறது.

உறைநிலை (Stillness) என்பது ஆற்றுகை கலைகளில் மிகுந்த அழகு தருவதாகும். உண்மையில் ஆற்றுகையின் இடையில் வரும் உறைநிலை என்பதும் ஒரு வகை அசைவுதான். அதாவது மௌனம் எவ்வாறு இசையின் ஒரு பகுதியாக கொள்ளப்படுவதுபோல இதுவும் இருக்கலாம். இன்னோர்வகையில் இதனை தியான ஆற்றுகை (Meditative performance) என்றும் குறிப்பிடலாம். இங்கு அசையாமையே என்பது முக்கியமாகும். கண்ணாடிப்பெட்டியுள் பாம்புகள், எறும்புகள் உடலில் ஊர்ந்து சென்றால் அவற்றின் அசைவுகளை பார்ப்போர் இரசிப்பார் அதனால் இதன் துணை நடிகர்களாக பாம்புகளையும் எறும்புகளையும் கொள்ள முடியும். அவ்வாறெனின் இங்கு சுற்றிச்சுழன்று ஊர்ந்து பார்த்த பார்வையாளரே இதன் துணை நடிகர்கள்.

பார்ப்போர் தத்தமது அனுபவங்களிற்கேற்ப விளங்கிக்கொண்டதோடு குழம்பியும் கொண்டனர். அபிப்பிராயங்கள் சில...

- இறந்து உறைந்துபோன பிணம்
- தியானத்தின் ஒரு மனிதன்
- விபத்தின் மனிதன்
- நீலமாகும் கண்ணன்
- அழுகி அழிந்து போகும் மனிதன்
- ஏதோ ஒன்று நடக்கப்போகிறது.

எனப்பல வியாக்கியானங்களை பார்ப்போர் தமது பார்வையில் உருவாக்கினர். பெரும்பாலான பார்ப்போர் கண்ணோட்டம் மரணத்தோடு தொடர்புபட்ட

ஜீவநதி

வியாக்கியானமாக இருந்தது. எது எவ்வாறு இருப்பினும் ஒரு மனநிறைவு ஏற்படவில்லை அதாவது "போதாமை" அல்லது "முழுமையுறாமையே" அல்லது "திருப்தி வராமையே" என்பது இருந்தது. நீண்ட அசைவின் இடையே வரும் அசைவின்மை தான் அழகு அதேபோல நீண்ட அசைவின்மையின் இடையே வரும் அசைவும் அழகாகும். ஆனால் Yann இடம் கேட்டபோது அவர் அதை முற்றாக மறுக்கிறார் ஏனெனில் அசையாது விட்டால் அதற்கு பார்ப்போரின் கற்பனை அதிகம் என்றார்.

மேற்கூறிய தனது பார்வையாளர் பற்றி Yann கூறுகிறார்...

"என்னைக்கொல்லுங்கள் என்று ஒரு நிகழ்ச்சி நடாத்தினால் மேற்கின் 90வீதமானவர்கள் கொல்வதற்கு தயாராகவே இருக்கிறார்கள்"

கழுத்தில் கயிறு கட்டி இழுக்கும் நிகழ்வில் பார்வையாளரிடையே இழுப்பு, இழுக்காதே! என்ற இழுப்புகள் நடந்தனவாம். இதன்மூலம் மனிதமும் வன்முறையும் கூட இருப்பதைக்காணலாம்.

அவர் தனது ஆற்றுகையில் மருட்கையை (Illusion) பேண முயல்கிறார். நிகழ்ச்சி தொடங்க முன்னரும் முடிந்த பின்னரும் பார்வையாளர் உள்ளே அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. உதாரணமாக பார்ப்போர் வெளியேறிய பின்னர் கண்ணாடிப் பெட்டியை அடித்து, திறக்கும் படி தன் உதவியாளரை அழைத்திருக்கிறார். இதன்மூலம் இரண்டு விடயங்களை விளங்கிக் கொள்ளலாம், ஒன்று இது கடினமான வேலை என்பது மற்றது மருட்கையை பேணுவது.

இந்தியப்பண்பாட்டில் தூக்குக்காவடி, தீ மிதித்தல், நெருப்பு உண்ணல் இருக்கின்றன என்று அவரிடம் கூற அதனால் தான் தனக்கு இந்தியாவை நன்றாக பிடித்துள்ளது என்று பதில் கூறினார். ஏன் இவ்வளவு கடினப்பட்டு ஆபத்துக்களை சந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டதற்கு...

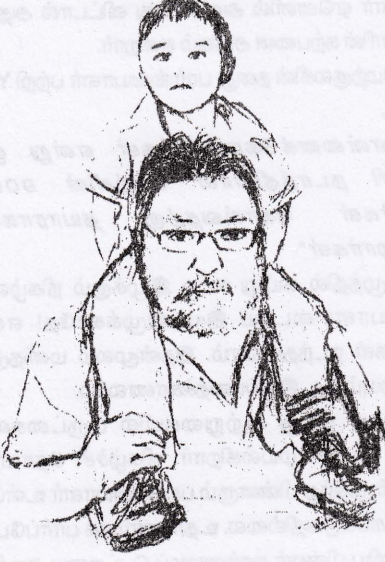
"இப்போது அல்லது உடனடியோ அல்லது எப்போது மனிதன் இறக்கலாம். அதனால் மரணத்திற்கு பயந்து நான் ஆபத்துக்களை சந்திக்காமல் இருப்பதில்லை."

இவ்வாறான நிகழ்வுகளைச் செய்வதற்கு மனஒருமைப்பாடு, துணிவு, தன்னம்பிக்கை, சக்தி என்பன தேவை. ஒவ்வொரு விடயங்களைச் செய்வதற்கும் நீண்டகால பயிற்சியும் ஒத்திகையையும் செய்கிறார். பூமி அதிர்ச்சியின் அதிர்வை ஏற்படுத்தி அதன்மேல் படுத்திருக்கும் போது தனக்கு உடம்பு என்ற ஒன்றே இல்லை என்று நினைப்பாராம்.

உடம்பில்லை என்று நினைப்பது எமது ஆன்மீகச்செல்வத்தில் ஒன்றல்லவா? □□□

அப்பா வேணும்!

பா.தனபாலன்

“ரீச்சர், எனக்கு அப்பா வேணும்...”

ரகுவின் வழமையான சினுக்கம். இது, பழகிப் போன ஒன்றுதான் ஆனால் இன்று அந்தச் சினுக்கத்தில் ஏதோ மாற்றம் இருப்பதாக எனக்குத் தொனிக்கிறது.

ரகுவுக்கு ஆறுவயது சோம்பலான, சோகமான முகம் கண்களும் சோபை இழந்து வாட்டமாகக் காட்சி தரும். பிற பிள்ளைகளோடு சேர்ந்து விளையாடுவது மில்லை. எதையோ பறிகொடுத்தவன் போல் தனக்குள் தானே புசத்திக் கொண்டிருப்பான்.

ஆரம்பத்தில் அவன் என்ன முணு முணுக்கிறான் என்று எனக்குத் தெரியவே இல்லை. அவனுக்குக் கிட்டப்போனால் முணுமுணுப்பதை நிறத்திவிட்டு, அலங்க மலங்கப் பார்ப்பான். பாடசாலைக்குப் புதியவன் என்பதால் பாடசாலைச் சூழலுடன் பொருத்தப்பாடடையக் காலம் எடுக்கும் தானே என்று கவனிக்காமல் விட்டுவிட்டேன்.

எனது வகுப்புப் பிள்ளைகளின் குடும்பத்தரவுகளைப் பதிவு செய்த

வேளையில் தான் ரகுவின் பின்னணி தெரிய வந்தது.

வன்னியில் வாழ்ந்த குடும்பம்

அப்பா காணாமல் போய்விட்டார்

அம்மாவுடனும் அம்மம்மாவுடனும் தான் ரகுவின் வாழ்வு.

என்னை அறியாமலே, ரகுவிடம் எனக்கு ஈர்ப்பு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. அவனின் செய்கைகளையும் நடத்தைகளையும் அவதானிக்கத் தொடங்கினேன். அவன் என்ன முணுமுணுக்கிறான் என்பதை அறிவதில் அதிக ஆர்வம் காட்டினேன்.

எவ்வளவோ முயற்சித்தும் அவன் முணுமுணுக்கும் வார்த்தைகளைக் கேட்க முடியவில்லை. தன்னை நோக்கி நான் வருவதைக் கண்டாலே நிறுத்தி விடுவான். என்ன முணுமுணுக்கிறாய் என்று கேட்டாலும் ஒன்றும் பேசாமல் நிற்பான். அவனை எப்படி என் வசப்படுத்தலாம் என்று ஆழமாகச் சிந்தித்தேன். விசேட தேவையுடைய பிள்ளைகளின் எவ்வகைக்குள் இவனை அடக்கலாம் என்று தெரியாமல் திணறினேன்.

ஒருநாள், தற்செயலாகத்தான் அவன் முணு முணுத்த வார்த்தைகளைக் கேட்டேன். தனக்குப் பின்னால் நான் நிற்பதை அறிந்து கொள்ளாமல் அவன் வழமைபோல் புசத்திக் கொண்டிருந்தான். மிகவும் மெல்லிய குரலில் ஒலித்த அவன் வார்த்தைகளைக் கேட்பதற்காக, அவனுக்குப் பின்னால் குனிந்து நன்கு உற்றுக்கேட்டேன்.

“அப்பா வேணும்... அப்பாவேணும்... அப்பா வேணும்...”

நான் திகைத்துப் போனேன். ஒரே சீராக திரும்பத்திரும்ப அந்த வார்த்தைகளை அவன் சொல்லிக்கொண்டிருந்தான்.

எனக்கு உச்சி விறைந்தது.

“ரகு, உங்களுக்கு அப்பா வேணுமா?”

மெதுவாக, ஆதரவாக அவன் முகத்தைத் தடவிக் கொண்டே கேட்டேன் அவன் இதை எதிர்பார்க்கவில்லைப் போலும். உடனடியாகவே எழுந்து நின்று ‘ஓ’ என்று அமுதான்.

நான் மெதுவாக அவனின் தலையைத் தடவினேன் அவன் இப்போது உரத்த குரலிலேயே சொன்னான்.

“ரீச்சர், எனக்கு அப்பாவேணும்... ரீச்சர், எனக்கு

அப்பாவேணும்....”

இப்போது அவன் நிலை எனக்கு நன்றாக விளங்கியது.

பாடசாலைக்கு ஒழுங்கான வரவின்மை

வாய்க்குள் முணுமுணுத்தல்.

பிற பிள்ளைகளோடு இணங்கிப் போகாமல்

என்ன கேட்டாலும் மௌனம் காத்தல் எதிலும் பற்றின்றி சேர்வாக இருத்தல் எல்லாவற்றுக்குமே இவன் அப்பா காணாமல் போனதுதான் அடிப்படைக் காரணம் இவனுக்கு அப்பாவின் இழப்பை ஈடுசெய்யக்கூடிய அதீத அன்பு அவசியம். இவனோடு பிணைப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இவனை இந்த நிலையிலிருந்து மீட்டெடுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

அன்றிலிருந்து அவனிடம் அன்பு காட்டி அவனை மெல்ல மெல்ல பாடசாலைச் சூழலுடன் இசைவாக்கம் பெறச் செய்ய முயற்சித்துக்கொண்டிருந்தேன்.

அவனுக்கும் என்னைப் பிடித்துப் போயிருக்க வேண்டும் தன் வீட்டுக்கதைகளை எல்லாம் சொல்லத்தொடங்கினான்.

எங்கடை அப்பாவின்ரை நெஞ்சில்தான் நான் படுக்கிறேன்

ரீச்சர்... இப்ப இரவிலை நித்திரை வருகுதில்லை ரீச்சர்....

என்ற அப்பா என்னோட விளையாடுவார் ரீச்சர்...

எனக்குச் சாப்பாடு தீத்துறவர் ரீச்சர் எனக்கு நீந்தப்பழக்குறவர் ரீச்சர்.....

எப்போதும் அப்பா புராணம்தான் கதையைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போதே ரீச்சர் எனக்கு அப்பா வேணும் என்று அடிக்கடி கூறுவான் . அப்பா இல்லாத குழந்தையின் ஏக்கம் என்னுள் தொற்றிக் கொண்டது.

எனது குழந்தைக்கும் இதே கதிதானா....

என் கண்கள் கலங்குவதைக் கண்டு ரகு கேட்டான்

ஏன் ரீச்சர் அழுறியள்.... உங்களுக்கு அப்பா இல்லையே....

எனக்கு என்ன செல்லுறதென்றே தெரியவில்லை. இந்தச் சிறுவனிடம் ஜீவநதி

என்னுடைய துயரத்தை எல்லாம் கொட்டித் தீர்த்துவிடத்தான் முடியுமா?

வன்னி யுத்தம் எவ்வளவு ஆழமான வடுக்களை ஏற்படுத்தி விட்டது கணவனையும் இருபிள்ளைகளையும் இழந்த என்னைப்போல் எத்தனையெத்தனை பெண்கள் கணவனையும் இழந்து உறவுகளையும் இழந்து தவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ரகு போன்று எத்தனை பிள்ளைகளை இந்த யுத்தம் அப்பாவின் அன்புக்காக ஏங்க வைத்துவிட்டது.

நாளை என்மகனும் வளர்ந்து அப்பா வேணும் என்றுகேட்டால்...

என் கடைசி மகள் யுத்தத்தின் போது என் கர்பத்திலிருந்தவன் இன்று எட்டுமாதக்குழந்தையாய் மழலைச் சொற்கள் ஒன்றிரண்டை உதிர்த்துக் கொண்டிருக்கும் இவளுக்கு நாளை என்ன பதில் செல்வேன்...

ரீச்சர் எனக்கு அப்பா வேணும் ரீச்சர்...

ரகுவின் வார்த்தைகளால் நான் மீண்டும் கலவரமடைந்தேன் அவனின் கேள்விகள் அவனின் தேவைகள் அவனின் எதிர்பார்ப்புக்கள் அனைத்துமே நாளை எனது குழந்தையினதுமாகவும் இருக்கப்போவதை எண்ணி கலங்கினேன்.

ரீச்சர் எனக்கு அப்பா வேணும் ரீச்சர்....

அவனை எப்படிச் சமாதானப்படுத்துவது வழி தெரியாமல் திணறினேன்.

ரகு ரீச்சருக்கும் அப்பா இல்லை... நானும் இருக்கிறேன் தானே

ரீச்சரும் உங்களைப்போல சினுங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்...

உங்களுக்கு அம்மாவும் அம்மம்மாவும் இருக்கினம் தானே...

ரகு என்னை இடைமறித்தான்.

“ரீச்சர் நீங்க பெரியாள்... அம்மா என்னை எப்பவும் ஏசுறவ ரீச்சர்... அம்மம்மாவும் அம்மாவையும் ஏசி, என்னையும் திட்டுறவ ரீச்சர்...”

எனக்கு ரகுவின் நிலையைப் பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தது. கணவனை இழந்ததுயரில் இவனின் அம்மா இவனுக்கு அன்பு செலுத்தாவிட்டாலும் இவனின் அம்மம்மாவும் ஏன் இப்படி நடந்து கொள்கிறார் என்பது எனக்கு விளங்கவில்லை, ரகுவிடமே அதைப் பற்றிக் கேட்டேன்.

“ஏன் அப்பன், அம்மம்மா உங்களையும் அம்மாவையும் ஏசுறவர்?”

ரகு அழுத்தொடங்கினான். அழுதுகொண்டே அவன் கூறிய விபரங்கள்....

“ரீச்சர், பக்கத்துச் சந்தியிலை நிக்கிற மாமா வீட்டை வாறவர் ரீச்சர்... அவர் தான் அம்மாவுக்கு அரிசியும் மாவும் சீனியும் கொண்டு வந்து தாறவர் ரீச்சர்...

அவரைக் கண்டாலே அம்மம்மா என்னையும் அம்மாவையும் ஏசிறவ ரீச்சர்... நீயும் செத்துப்போகாதன் எண்டு என்னைத் திட்டிறவர் ரீச்சர்..."

ரகுவின் குடும்ப பின்னணி பற்றி ஒரு சிறுவெளிச்சம் எனக்குக் கிடைத்ததைப் போல உணர்ந்தேன். ரகுவின் அம்மா மீது வெறுப்பு ஏற்பட்டாலும் அவளும் தான் என்ன செய்வாள் என்ற பச்சாதாபமும் அவள் மீது ஏற்பட்டது, என் சக ஆசிரியை என்னிடம் கேட்டுக்கொண்டது அப்போது நினைவுக்கு வந்தது.

"ஏன் சியாமளா, நீர் நல்ல வடிவாயிருக்கிறீர்... உமக்கு கனக்க வயசுமில்லை... நீர் இன்னொரு கலியாணஞ் செய்தாலென்ன... உம்முடைய குழந்தையை எப்படிக்க காப்பாற்றப்போறீர்..."

அப்போது மறுதிருமணம் என்பது எனக்கு அபத்தமாகத்தான் பட்டது. நீர் சும்மா இரும்... என்று அவளை அட்டிய தோடு அன்று அந்தக் கதைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டேன்.

"ரீச்சர், எனக்கு அப்பா வேணும் ரீச்சர்..."

இன்று ரகுவின் தொண்தொணப்புத் தாங்க முடியவில்லை. என் மீதும் எனக்கு வெறுப்பாக வந்தது. சற்றுக் கோபமாகவே அவனிடம் கேட்டேன்.

"அதுக்கு நான் இப்ப என்ன செய்ய?"

ரகு குழம்பிப் போனான்.

"ரீச்சர், அம்மாவைப்போலை... அம்மம்மாவைப்போலை ஏன் என்னைத் திட்டிறியள் ரீச்சர்... இப்ப அந்த மாமா வீட்டுக்கு வாறேலை ரீச்சர்... அதுக்குப் பிறகு அம்மா என்னை நல்லாத் திட்டிறவ ரீச்சர்... அப்பா வேணும் என்று நான் சொல்லேக்கை அம்மம்மா இன்றைக்கெனக்கு அடிச்சுப் போட்டா ரீச்சர்.

ரகு மீது எனக்கு இரக்கமாக வந்தது. அம்மம்மா அடித்ததற்குக் காரணம் கேட்டேன்.

"ரீச்சர் நேற்று அம்மாவை ஆசுப்பத்திரிக்கு அம்மம்மா கூட்டிக்கொண்டு போனவ ரீச்சர்... ஆசுப்பத்திரியாலை வந்து அம்மா சத்தி எடுத்துக் கொண்டிருக்கேக்கை அம்மாவை அம்மம்மா நல்லாத் திட்டினவ

ரீச்சர்... இன்றைக்கு சந்தியடிக்குப் போய் அந்த மாமாவைப் பற்றி விசாரிச்சுக் கொண்டு வரச் சொல்லி அம்மாவை அனுப்பினவ ரீச்சர்... அம்மா திரும்பி வந்து, மாமா எங்கையோ விட்டிட்டுப் போயிட்டார் எண்டு மற்றவை சொன்னவை எண்டு சொல்லி அழுதவ ரீச்சர்..."

விபரம் புரியாமல் ரகு ஒவ்வொன்றையும் தடங்கித் தடங்கி சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

"ரீச்சர்... இன்றைக்கு வீட்டை என்னோடை வாரியளே ரீச்சர்..."

எனக்கு அடிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லுறியளே ரீச்சர்..."

ரகுவின் அம்மாவுக்கும் அம்மம்மாவுக்கும் ரகுவின் அன்புத் தேவையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று தீர்மானிதவளாக அவனுடன் புறப்பட்டேன்.

விட்டிலிருந்து இருபத்தைந்து மீற்றர் தொலைவிலிருந்த சந்தியில் சென்றியைக் காட்டி ரகு சொன்னான்.

"அங்கை தான் அந்த மாமா நிக்கிறவர்..."

நான் ரகுவின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு அவனின் வீட்டுக்குள் நுழைகின்றேன். அம்மாவும் அம்மம்மாவும் என்னை எதிர்பார்க்கவில்லைப் போலும்.

அம்மாவின் வயிறு சிறிது பெரிதாக இருக்கிறது. அழுது கொண்டிருந்தான். அம்மம்மாக்காரி ஒரு பிளாஸ்டிக் கதிரையைக் கொண்டு வந்து வைத்தார். எவருமே ஒன்றும் பேசவில்லை.

நான் ரகுவின் தேவையைப் பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பித்தேன்.

"இங்க பாருங்கோ... ரகு உங்கடை பிள்ளை... என்னைவிட உங்களுக்குத்தான் அவனை நல்லாத் தெரியும்... அவனுக்கு அப்பா இல்லை என்ற ஏக்கத்தாலை படிப்பிலை கூட அவன் கவனமாயில்லை..."

"ஐயோ, ரீச்சர்... நீங்கள் உவனைப்பற்றிச் சொல்லுறியள். உவன்ரை அப்பா சண்டையில் காணாமப்போட்டார். இப்ப இவளின்ரை வயித்திலை இருக்கிற குழந்தையின்ர அப்பாவும் மாறிப்போயிட்டார் எண்டு சொல்லீனம்..."

தலையில் அடித்துக்கொண்டே அம்மம்மா அழத்தொடங்க, வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு அம்மா அழுதான். சற்று எட்ட நின்று கொண்டிருந்த ரகு ஓடிவந்து அம்மாவைக் கேட்டான்.

"ஏனம்மா, நீயும் உன்ரை அப்பாவை நினைச்சு அழுறியே..."

எனக்கு என் குழந்தையின் நினைப்பு வந்தது. என் கண்களிலிருந்தும் கண்ணீர் வருவதைக்கண்ட ரகு குழம்பியவனாய் ஏக்கத்துடன் என்னைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். □□□

கவிஞர் சு.விஸ்வரத்தினத்தின் கவிதைகள் ஓர் ஆய்வு நோக்கு

1970 ஆம் ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதையில் புதிய அலை ஒன்று தோன்றியது. இக்காலப் பகுதியில் ஏற்பட்ட அரசியல் இலக்கிய விழிப்புணர்வும் தென்னிந்தியப் புதுக் கவிதைகளின் செல்வாக்கும் நூற்றுக்கணக்கான இளைஞர்களைக் கவிதை உலகுள் இழுத்து விட்டன. புதிய சமுதாய மாற்றத்திற்காகக் குரல் கொடுக்கும் புரட்சிகரச் சிந்தனை உடையோரே இவர்களுள் அதிகமாகக் காணப்பட்டனர். இத்தகைய புதிய தலைமுறைக் கவிஞர்களுள் ஒருவராக நமக்கு அறிமுகமானவரே கவிஞர் சு.விஸ்வரத்தினம் அவர்கள்.

1970களில் தோன்றிய கவிஞர் எனப் பொதுவாகக் கூறிக் கொண்டாலும் 70களின் பிற்பகுதியில் இருந்தே அவரது புதிய வீச்சுக் கொண்ட கவிதைகள் வெளிவரத் தொடங்கின. இதயம், பூரணி, சத்தியம், உள்ளொளி, அலை, வெளிச்சம், திசை, சரிநிகர், களம், புத்தூற்று, புதுசு, வானம்பாடி, ஈழநாதம் முதலான பலபத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் அவரது கவிதைகள் பிரசுரமாகி வந்தன. கலப்பை விழிப்பு பனிமலர் முதலான புலம் பெயர் சஞ்சிகைகளிலும் இவரது கவிதைகள் பிரசுரமாகியதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. சில கவிதைகள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுத் Thirdeye எனும் சஞ்சிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டன.

இவரது கவிதைகளுள் பெரும்பாலானவை இன்று தொகுக்கப்பட்டுத் தொகுதிகளாக வெளி வந்துள்ளன. 1985 ஆம் ஆண்டு 'அகங்களும் முகங்களும்' என்னும் தொகுதி வெளிவந்தது. இதுவே அவரது முதல் கவிதைத் தொகுப்பாகும். கவிஞரின் ஆரம்பகாலக் கவிதைகள், இத்தொகுதியிலுள்ளன. 1995 ஆம் ஆண்டில் 'காற்று வெளிக்கிராமம்', 'காலத்துயர்' என்னும் இரண்டு தொகுதிகள் தீவகப் பகுதி இடப்பெயர்வைக் கருவாகக் கொண்டு வெளி வந்தன. 2000 ஆம் ஆண்டில் 'நெற்றிக்கண்'

என்னும் தொகுப்பு வெளிவந்தது. 2001 இல் விடியற் பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக அவரது கவிதைகள் முழுவதையும் அடக்கிய உயிர்த் தொழும் காலத்திற்காக எனும் தொகுப்பு வெளிவந்தது. இத் தொகுப்பில் 192 கவிதைகள் உள்ளன.

சு. விஸ்வரத்தினம் அவர்கள் கவிதைகளை எழுதத் தொடங்கிய காலகட்டத்தில் வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் வாழ்ந்த தமிழர்கள் மிகவும் பயங்கரமானதும், அபாயகரமானதுமாக அநுபவத்துக்குள் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். பேரின வாதிகளின் ஒடுக்குமுறைகள் சிறுபான்மைத் தமிழர்க்கு எதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டிருந்தன. 1958, 1977 என இனக்கலவரங்கள் தமிழர்களின் உயிர், உடைமைகளைச் சூறையாடியிருந்தன. பேரினவாதத்துக்கு எதிரான உணர்வுகள் தமிழர்கள் மத்தியில் உருவாகி வளர்ந்து கொண்டிருந்தன. பல்வேறுபட்ட ஆயுதக்குழுக்களின் தோற்றக்காலமும் இது என்றே கூறலாம். ஆயுதப் போராட்டமும், புரட்சியுணர்வு என்பன கூர்மையடையத் தொடங்கியிருந்தன. போராளிகளை புத்திஜீவிகளை புரட்சியெண்ணங்கொண்ட இளைஞர்களை யுவதிகளைத் தேடி இரானுவம் வலை விரித்துக் கொண்டிருந்தது. சுற்றி வளைப்புகள், கைதுகள், காணாமல் போதல், இடப் பெயர்வுகள், தலைமுறைவு வாழ்க்கை, பொருளா தாரத்தடை, குண்டு வீச்சுகள் என்பன தமிழரை

நாள்தோறும் பயங்கரமான வாழ்க்கை அனுபவத்துக்குள் தள்ளிக் கொண்டிருந்தன. ஊரடங்குச் சட்டம், அவசர காலச் சட்டம், பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் என்ற பல்வேறு போர்வைக்குள் இராணுவ இயந்திரம் தனது அட்டூழியங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தது.

இவ் வித்தியாசமான அநுபவச் சூழல் செயல், வேகமும், துடிப்பும், கொடுமையைக் கண்டு கொதித்தெழும் உள்ளத்தையும் கொண்ட புதிய இளங்கவிஞர் பரம்பரையைத் தோற்றுவித்தது. வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன், சேரன், நிளைந்தன், மைத்ரேயி, சங்கர், அ.யேசுராசா, புஷ்பராஜன் முதலான பல கவிஞர்கள் இக்காலப் பகுதியில் புதிய வேகத்துடன் எழுதலாயினர். புதிய அனுபவம். புதிய சூழல் என்பன தமிழ்க் கவிதையின் போக்கையே திசை திருப்பி வைத்தன. உள்ளடக்கத்தில் மட்டுமன்றி உருவத்திலும் செம்மை சான்ற படைப்புகள் உருவாகத் தொடங்கியிருந்தன. கவிஞர் சு.வில்வரத்தினம் அவர்களும் இத்தகைய புதிய அலையினாலே பாதிப்புற்றார். சமூகப்பிரக்ஞையும் ஆழ்மன மனிதாபிமானமும் கொள்கைத் தெளிவும், பிடிப்பும் உள்ள எவர்களும் இப்புதிய அநுபவச் சூழலில் இருந்து தப்பிக்கவே முடியாது.

இப்புதிய அநுபவச் சூழலுக்குள் வில்வரத்தினம் அவர்கள் தன்னை வலிந்து புகுத்திக் கொண்டவரல்லர். இயல்பாகவே சமுதாயக் கண்ணோட்டமும், பொதுப்பணிகளில் ஆர்வமும் நிரம்பியவர் அவர். அரசியற்பாங்கான கவிதைகளை அவர் எழுதத் தொடங்குவதற்கு முன்னதாகவே சமுதாயச் சுரண்டல்களை கிராமத்தில் நடைபெறும் சாதிக் கொடுமைகளை, அடக்கு முறைகளைக் கண்டு பயந்த ஒதுங்கி வாழாமல் தட்டிக்கேட்டு நியாயத்துக்காகக் போராட முற்பட்டவர். இதனால் 1971 ஆம் ஆண்டு மு.தளைய சிங்கத்துடன் சேர்ந்து சிறைக்குச் செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் அவருக்கு ஏற்பட்டது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக கிணறுகளைப் பொதுக்கிணறுகளாக மாற்றவேண்டும் என்றும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் ஆலயம் சென்று வழிபட, தேனீர்க்கடைகளுக்குள் செல்ல உரிமை வேண்டும் எனக் குரல் எழுப்பிவந்தார். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும் முயன்று வந்தார். சமூக அநீதிகளைக் களைய வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இளமை தொடரே இருந்து வந்தது என்பதை இவை எமக்குக் காட்டுகின்றன. இந்நிலை அவரை ஒரு போராட்ட சிந்தனையாளராக உருவாக்கி இருந்தது.

1958 இல் நடந்த இனக்கலவரங்கள் இன

அழிப்புகளை எதிர்த்து நடந்த பல்வேறு போராட்டங்களிலும் வில்வரத்தினம் அவர்கள் பங்கேற்றிருந்தார். புங்குடுதீவில் நடந்த சத்தியாக் கிரகப் போராட்டத்திலும் கச்சேரி முன்றலில் நடந்த வழிமறிப்புப் போராட்டங்களிலும் அவர் கலந்து கொண்டார். 1961 இல் மீண்டும் கச்சேரி முன்றலில் பேரின வாதத்துக்கு எதிரான உணர்வலைகளை வெளிப்படுத்தும் முகமாக நிகழ்ந்த வழிமறிப்பு, சத்தியாக் கிரகப் போராட்டமும் கலந்து கொண்டார்.

1987 இல் ஆக்கிரமிப்பை மேற்கொண்ட இந்தியராணுவத்தின் அடாவடித்தனங்களை எதிர்த்துக் கவிதைகளினூடாக குரல் எழுப்பியவர். வில்வரத்தினம் அவர்கள் இதனால் இந்திய இராணுவத்தின் கெடுபிடிகளை எதிர்த்தோக்க வேண்டியவராக இருந்தார். 1989 இல் இவர் வீடு இந்திய இராணுவத்தால் தரைமட்டமாக்கப்பட்டது. (ஒற்றைக் கை முனையில் ஒரு சூரியன்)

1991 இல் இலங்கை இராணுவத்தின் ஆக்கிரமிப்பால் தீவுப் பகுதிகள் கைப்பற்றப்பட்ட போது இடம் பெயர்ந்து அல்லலுற்றார். உருவாக்கத்தின் பின்புலங்களாக இவைபுள்ளன எனச் சொல்ல வருகின்றேன்.

வில்வரத்தினம் அவர்களது கவிதைகள் சொந்த அநுபவத்தின் பிரதிபலிப்புகளாக உள்ளன. இரத்தமும் சதையும் போலத் தன் அநுபவத்துள் ஒன்றிப் போய்விட்ட அநுபவங்களை அவர் கவிதையாக்கியுள்ளார். அவ் அநுபவங்கள் அழியா வருக்களாக அவரில் புதைந்து கிடப்பதை அவர் கவிதைகள் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன. தனது காலத்து அவலங்களையும் பிரச்சினைகளையும் உணர்வு பூர்வமாகவும் அறிவுபூர்வமாகவும் தெளிந்து கவிதைகளில் கொணர விளைந்தவர் வில்வரத்தினம். உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் வெளிவரும் கவிதைகளாக அவை விளங்கவில்லை. எதனையும் அறிவினால் சீர்தூக்கிப் பார்த்தே அவர் தனது படைப்புகளைத் தந்துள்ளார். இந்தவகையில் அவர் கவிதைகளில் காட்டும் நிதானம். பாராட்டத்தக்கது. கவிதைகளின் பிரச்சாரங்களோ வெற்றுத்தனதான கோஷங்களோ இல்லை. அவை ஆரவாரமற்றவையாக அமைதியாக நகர்த்தப்படுகின்றன. கொடுமைகள் மற்றும் அவலங்களின் பலவகைப் பட்ட வெளிப்பாடுகளை அவை இளங்காட்டுவதன் மூலமாக வாசர்களது உள்ளங்களைத் தட்ட முயல்கின்றன. கருத்துத்திணிப்பற்ற சொற்படிமங்களாவே அவை விளங்குவதைக் காணலாம்.

கொள்கைத் திணிப்புகளோ சார்புணர்ச்சித் தன்மையோ அற்றவை அவரது கவிதைகள். யாருக்காகவும் எதற்காகவும் எதனையும் மறைத்துக் கொள்ளாத நிலையை அவர் கவிதைகள் பிரதிபலிக்கின்றன. திட்டமிட்டு மறைத்தல், வேண்டுமென்றே உணர்ச்சி வசப் படுத்தல் போன்ற பண்புகளற்ற தரமான கவிதைகளாக அவை விளங்குவதைக் காணலாம். தரமான கலைஞன் ஒருவனை அவர் கவிதைகளினூடாக இனங்காணலாமே தவிர பிரச்சாரகாரன் ஒருவனையோ, உணர்ச்சி வசப்பட்ட கவிஞனையோ இனங்காண முடியாது. குறிப்பிட்ட விடயம் பற்றிய ஆழமான தெளிவும், அநுபவச் செறிவும் கிடைத்த பின்னரே அவர் கவிதைகளைப் படைக்க முயல்வது தெரிகின்றது.

அவரது அரசியல் அல்லது விடுதலைப் போராட்டம் சார்ந்த கவிதைகள் பல் பரிமாணம் கொண்டவைகள். ஈழத்தில் நிகழ்ந்த மாபெரும் கலாசாரப்படுகொலையான யாழ்.நூலக எரிப்புடன் தொடங்கும் அவரது அரசியல் கவிதைப் பார்வை கைதுகள், காணாமற் போதல், இராணுவ அடாவடித்தனங்கள். அடக்குமுறைகள் இனக்கல வரங்கள், படுகொலைகள், குண்டு வீச்சுகள், இடம்பெயர்வுகள் இவற்றின் மத்தியில் நிகழும் அரசியல் வாதிகளின் ஏமாற்றுகள் என்பனவற்றை. அப்பட்டமாக தோலுரித்துக் காட்ட முயன்றுள்ளன. இவை பற்றிய காட்டாமான பார்வையை வாசகர் முன் அவை நிறுத்துவதைக்காணலாம்.

அரசியல் போராட்டக் கவிதைகளை மட்டுமன்றி மனிதநேயம் சார்ந்த கவிதைப் படைப்புகளையும், தனிமனித சோகங்கள் சார்ந்த உணர்வெழுச்சிகளையும், வேதாந்தக் கருத்துக் களையும் கலையுணர்வு வெளிப்படும் வகையில் அவர் கவிதையாக்கியுள்ளமை தெரிகின்றது. இத்தன்மையானது குறுகிய வட்டம் ஒன்றிற்குள் மட்டும் அவரது கவிதை அநுபவம் சுழன்று கொண்டிருக்காத நிலையையே வெளிப்படுத்து கிறது எனலாம்.

"சமகாலக் கவிஞர்கள் அரசியல் சமூகம் இயற்கை காதல் ஆன்மீகம் முதலாக பல்வேறு தளங்களில் நின்று கவிதைகளை எழுதுவது அரிதாகும் இதற்கு மாறாக அமைந்தது தான் சு.வில்வரத்தினத்தின் அகங்களும் முகங்களும் தொகுதியாகும்."

(அ.யேசுராசா அலை 29 - ப.43)

என யேசுராசா அவர்கள் குறிப்பிடுவதும் இத்தொடர்பில் சுட்டிக்காட்டத்தக்கதாகும்.

வில்வரத்தினம் அவர்களது கவிதைநடை எளிமையானது. எல்லோராலும் படித்துப் புரிந்து கொள்ளத்தக்கது. சுற்றிவளைத்து விடயத்தை அவர் பேசுவதில்லை. நேரடியாகவே விடயத்துக்கு வருகின்றார். வாசகனுடன் ஒளிவு மறைவின்றி மனம் விட்டுப் பேசுகின்றார். ஓசைக்கும் சந்தலயத்துக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்குப் பதில் அவர் கவிதைகள் உணர்வுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் தருகின்றன. புராண இதிகாச, காவிய, தேவாரக் கூறுகளை அவர் அழகாகக் கவிதைகளில் கையாண்டுள்ளமையைக் காண முடிகிறது. பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்களில் அவர் கொண்டுள்ள பயிற்சியை அவை வெளிப்படுத்து கின்றன. அவர் கவிதைகளுக்கு இந்த தனிக் கவனிப்பைப் பெற்றுத்தருகின்றன எனக்குறிப் பிடிலும் தவறில்லை. புதிய பல உவமைகள், உருவகங்கள் படிமங்கள் என்பன நிறையவே அவர் கவிதைகளில் பயின்றுவருகின்றன பேசுகின்ற விடயத்திற்கேற்ப அவை ஏற்றமுறையில் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டுள்ள விதம் பராட்டத்தக்கதாகும் கவிதைகளில் பேச்சோசைப் பண்பில்லை யெனினும் கிராமிய வாடை அதில் வீசுவதைக் காணலாம்.

சு.வில்வரத்தினம் அவர்கள் தனக்கெனத் தனித்துவமான கொள்கையை நடையை வகுத்துக் கொண்ட கலைஞர். ஒரு தரமான கலைஞனுக்கு இருக்க வேண்டிய பரந்த அநுபவம் கூர்ந்த பார்வை, நுண்ணிய மதிப்பீடு என்பன அவரிட முள்ளன. அவரின் சிறுமை கண்டு பொங்கும் மனது, நாட்டுக்காக, மக்களுக்காக நல்லது செய்ய வேண்டும் எனும் எண்ணங்கள் போற்றத்தக்கன. ஆடம்பர அலங்கார வேலைப்பாடுகளோ வீணான பிதற்றல்களோ கோஷங்களோ இன்றி அவர் கவிதைகளைப் படைக்கும் திறன் பராட்டு தற்குரியது. புராண சமய மரபுகளைப் பேணும் தன்மை வேதாந்த கருத்துக்களை முதன்மையாகப் படைக்கும் பண்பு இடம்பெயர்வு உணர்வுகளை வெளியிடும் தன்மை இவற்றில் அவரின் தனித்துவம் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றது.

சுருக்கமாகக் கூறினால் 70களுக்குப் பின் தோன்றிய தரமான கவிஞர்களுள் ஒருவராக வில்வரத்தினம் அவர்களை அடையாளம் காணமுடியும். □□□

கடவுளின் குழந்தைகள்

நிசாந்தனின் போக்கில் கொஞ்ச நாட்களாகவே ஏற்பட்ட மாற்றத்தை, தாயான மலர் கவனிக்கத் தவறவில்லை.

பாடசாலைக்குத் தினமும் தந்தையுடன் மோட்டார் சைக்கிளில் செல்லா விட்டால் அவனுக்கு இருப்புக் கொள்ளாது தகப்பன் என்ன வேலையிலிருந்தாலும் அதனை அப்படியே போட்டுவிட்டு நிசாந்தனை ஏற்றிக் கொண்டு பாடசாலையின் முன் வாயிலில் விடவேண்டும். ஆனால் கொஞ்ச நாட்களாக நிசாந்தன், தகப்பனை வனுக்கட்டாயமாக நிறுத்தி விட்டு தனியே பாடசாலை செல்லும் புதிய வழக்கத்தைக் கொண்டான்.

சிவனேசனுக்கும் மலருக்கும் திருமணம் செய்து பன்னிரண்டு வருடங்களாகியும் பிள்ளைப்பாக்கியத்தைக் கடவுள் கொடுக்க வில்லை கோயில் வழிபாடு, பிரார்த்தனை எல்லாம் பயனற்றுப் போகவே கோப்பாயிலுள்ள சிறுவர் இல்லத்தில் நிசாந்தனைத் தத்தெடுத்தார்கள். அவனை வளர்ப்பதில் அவர்கள் எந்தவிதமான குறையையும் வைக்கவில்லை. நிசாந்தனைத் தத்தெடுக்கும்போது அவன் இரண்டு வயதுக் குழந்தையாக இருந்தான்.

சிவனேசன், வங்கியில் வேலை செய்தான். அவன் வேலைக்குச் சென்ற பிறகு, மலருக்கு நிசாந்தனுடனேயே பொழுதெல்லாம் போய்விடும். அவனைக் 'நேசறி'க்குக் கூட்டிச் சென்று பாடம் முடியும் வரை அவன் கூட இருந்து கூட்டிவருவான். பாடசாலைக்குச் செல்லும் வயது வந்ததும் அவனை அருகிலுள்ள பாடசாலையில் சேர்த்தனர்.

பாடசாலையிலோ அல்லது நண்பர்களுடன் விளையாடும் போதோ அவனையாரும் அனாதை என்று கூறிவிட்டால் அச் சிறுகுழந்தையின் பிஞ்சுமனமுடைந்து போய் வீட்டின் பின்புறத்தில் போய் உட்கார்ந்து விடுவான். நிசாந்தனின் மனதைப் புண்படுத்தாத வகையில் அவனை சமாதானப்படுத்தி விடுவார்கள்.

அன்றும் அப்படித்தான். நிசாந்தன் வீட்டின் பின்புறத்திலுள்ள ஒரு கல்லில் குந்தியிருந்தான்.

முகம் வாடியிருந்தது. என்றுமில்லாத வாறு ஏதோ வொரு சோகம் அவனிடம் குடிகொண்டிருந்தது.

ஜீவநதி

வழமை போல் தாயும் தகப்பனும் நிசாந்தனை சமாதானப்படுத்துவதற்காக அவனருகில் சென்றனர்.

எத்தனையோ சமாதானங்கள் கூறியும் அவனைச் சமாதானப்படுத்த முடியவில்லை.

அவர்கள் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு எந்தவிதமான பதிலும் அவனிடமிருந்து வரவில்லை. எங்கேயோ வெறித்துப் பார்த்தபடி மௌனமாயிருந்தான்.

தாய்க்குரிய அன்பை, பாசத்தை வெளிப்படுத்தி அவனைச் சமாதானப்படுத்த முயன்றாள்.

'என்ற கண்ணு ஏனப்பு ஒன்றும் கதையாமல் இருக்கிறாய், நீ இப்படிக்கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தால், எங்களால் தாங்க முடியாதுதான் செல்லம். என்ன பிரச்சினை யெண்டாலும் சொல்லு' என மலர் அவனை மடியில் வைத்துக் கொண்டு குஞ்சினாள். நிசாந்தன் எதுவும் கதைக்கவில்லை.

'உன்னோட விளையாடுற பொடியன் ஏதும் சொல்லிப் போட்டான்களே செல்லம்... அவை என்ன சொன்னாலும் நீ என்ற பிள்ளைதான்டா. எங்கட தெய்வம் நீ. இந்த உலகத்தில் உனக்குத் துணையாக நாங்கள் எப்பவும் இருப்போம்' என்றாள் மலர்.

'அம்மா... இந்த நாட்டிலை என்னைப்போல எத்தனையோ அனாதைகள் இருக்கினம்மா' என்று அந்த ஏழுவயது பிஞ்சுக் குழந்தை கூறியது அவர்களிருவருக்கும் அதிர்ச்சியாக இருந்தது.

நிசாந்தனை இன்னும் இறுக்கக் கூட்டிப்பிடித்து, அவனது தலையில் முத்தமிட்டபடியே 'நீ அனாதை இல்லையடா கண்ணு, உனக்கு நானும் அப்பாவும் இருக்கிறோம்' என்றாள் மலர்.

இவ்வளவு நேரமும் அமைதியாக இருந்த சிவனேசனுக்கு நிசாந்தன் கூறிய வார்த்தைகள் 'சார்' என முள்ளாக குத்தி யிருக்க வேண்டும். 'நிசாக்குட்டி ஏன் இப்படிக்கதைக்குது, பிள்ளைக்கு ஒரு நாளும் நாங்கள் ஒரு குறையும் வைக்கேல்ல. நீ எங்கட உயிர், நீதான் எங்கட உலகம்' என்றார்.

'அப்பா... இவ்வளவு நாளும் நான் மட்டும் தான் அனாதை என்று நினைச்சிருந்தன். ஆனால் அப்பா எங்கட பள்ளிக்கூடத்தில் இன்னும் ரண்டு அனாதைகள் இருக்கினம்மா'

என்று நிசாந்தன் மழலை மொழியில் தன் பிரச்சினையைக் கூறினான்.

சிவனேசனாலும் மலராலும், அவன் என்ன கூறுகிறான் என்பதை ஊகிக்க முடியவில்லை. சின்னப் பிள்ளை விளையாட்டுத் தனமாக ஏதோ கூறுகிறான் என்று நினைக்கவும் மனம் இடங்கொடுக்கவில்லை. இந்தப் பிஞ்சு மனதினை என்ன சம்பவம் பாதித்திருக்கும் எனவும் அவர்கள் புரியாமல் தவித்தனர்.

‘அம்மா, ஏன் எங்கட நாட்டிலை சண்டை நடந்தது. ஆரும் ஆரும்மா சண்டை பிடிச்சலை’ என்ற குழந்தையின் கேள்விக்கு அவர்களால் என்ன பதில் சொல்ல முடியும். போரின் வடுக்கள் இப்பிஞ்சு மனங்களில் போர் பற்றிய நினைப்பைத் தூண்டி விடுகின்றனவே என அவர்கள் மனங்கலங்கினார்.

‘என்னப்பா... என்னம்மா... பேசாமலிருக்கிறியள் நான் கேட்ட கேள்விக்கு பதிலைச் சொல்லுங்கோ’

அவர்கள் பதில் சொல்லாததைக் கண்ட நிசாந்தன் மௌனமானான். சற்று நேர மௌனத்தின் பின் அவன் மீண்டும் கேட்டான்.

‘ஏன், எங்கட வகுப்பில் புதிசா வந்த ரவிக்கு ஒரு கை இல்லை. பாவம்மா அவன், ஒரு கை இல்லாமல் கஸ்ரப்படுறான் சாப்பிடக்கூடமாட்டான். நேற்று நான் அவனுக்கு என்ற சாப்பாட்டைத் தீத்தி விட்டானான்.’

‘உன் ப்ரெண்ட் ரவி பிறக்கக்கையே கடவுள் அவனுக்கு கை கொடுக்க மறந்திருப்பார். நீ ஒன்றும் கவலைப்படாதே’ என்ற மலரின் சமாளிப்பு எடுபடவில்லை.

முன்பு போலவே நிசாந்தனின் முகத்தை ஏதோவொரு சோகம் குடி கொண்டது.

‘இல்லையம்மா அவனுக்கு பிறக்கக்கை ரண்டு கையும் இருந்ததாம். வன்னியில் சண்டை நடந்த போது தான், ஏதோ குண்டு பட்டு ஒரு கை உடைஞ்சு போச்சாம், அது மட்டுமில்லையம்மா அவன்ர அம்மா சண்டையில் செத்துப்போட்டா வாம் அம்மா. அவன் அப்பிடிச் சொல்ல எனக்கு அழுகை வந்திட்டு தெரியுமப்பா’

‘சரியா கண்ணு, அந்த ரவி பாவந்தான். இப்ப அவன் ஆரோடை இருக்கிறான்’

‘இங்க அவன்ர அம்மம்மாவோட தான் இருக்கிறான். அது ஒரு கிழவியம்மா. ரவிக்கு சாப்பாடு கூட ஒழுங்கா குடுக்கா தாம் ஏனென்பால் அந்த கிழவியிட்ட காசில்லையாம். சில வேளையில நான்தான் என்ற சாப்பாட்டைக் கொடுக்கிறான். ரவிக்கு ஆஷா எண்டு ஒரு தங்கைச்சி இருக்கிறம்மா. அவ ஓராம் ஆண்டு ஜீவந்தி

படிக்கிறா. ரவிதான் ஆஷாவை பள்ளிக்கூடத்திக்கு கூட்டி வாறவன் அம்மா. ஆஷா பள்ளிக்கூடத்துக்கு பள்ளிக்கூட உடுப்போட வாறேல்ல. கலர் சட்டையோட தான் வாறவா. ரவியிட்ட நான் கேட்டனான், அவா ஏன் வெள்ளைச் சட்டையோட வாறேல்லையெண்டு, அதற்கு அவன் சொன்னவன் ஆஷாக்கு புதுச் சட்டை இன்னும் தைக்கேல்லையாம். அவென்ர அப்பா பைத்தியகார ஆஸ்பத்திரியில இருக்கிறதால் அவைக்கு காசு இல்லையாம்மா. அது தான் எனக்கு கவலையா இருக்கு’

‘நிசாந்தன் சொன்னது போல ரவிமாதிரி இன்று தாய் தகப்பனை இழந்த பிள்ளைகள், கணவனை இழந்த இளம் பெண்கள், பிள்ளைகளை இழந்த பெற்றோர் என எத்தனையோ பேர் அடுத்த வேளை சாப்பாட்டிற்கு வழியுல்லாமல் உடுக்கத் துணிமணி இல்லாமல் நடுறோட்டிலை நிக்கதுகள். இண்டைக்கு வாற பேப்பருகளை விரிச்சாலே செய்தியாக வாறது இது தானே என சிவனேசன் மலருக்குக் கூறினான்.

‘ரவியினர் அப்பா ஏன் பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியில் இருக்கிறார் என நீ அவனிட்ட கேக்கலையோ’

‘கேட்டனான் அப்பா... ரவி சொன்னவன், ‘செல்’துண்டு அவரினர் ‘தலைக்கை’ போட்டுதாம். ஒபரேசன் செய்ய அங்க வசதி இல்லையாம். அதனால் அவர் பைத்தியமாகிப் போட்டார். என ரவி சொன்னவன். எனக்கு அது வடிவா விளங்கேல்லை. நாளைக்கு கேட்டுக் கொண்டு வந்து சொல்லுறன்பா, அம்மா ரவி பாவமல்லே அம்மா’

‘பாவந்தான் செல்லம்’

‘அப்ப முதல் சொன்னது சரிதானேயம்மா’

‘என்ன சொன்னீ’

‘இந்த நாட்டிலை என்னை மாதிரி கனபேர் அநாதையா இருக்கினன் எண்டு சொன்னது சரிதானே’

‘நீ அநாதை இல்லையே குட்டி. உனக்கு நாங்கள் இருக்கிறம். அது போல ரவிக்கும் ஆஷாக்கும் அவையினர் அம்மம்மா இருக்கிறா. அப்ப இந்த உலகத்தில் ஒருதரும் அநாதையில்லை. நான் சொல்லுறது என்றை கண்ணனுக்கு விளங்குதோ. இனி ஒரு நாளும் அநாதை எண்டு சொல்லக் கூடாது சரியோ.’

‘சரியம்மா... ஆனால் ரவியினர் அம்மா கிழவி அவைக்கு கனக்க வயசாம். அப்ப அவா செத்தால் ரவியும் ஆஷாவும் அநாதை தானே’

‘அப்படியென்றால் அவைக்கு அம்மம்மா இல்லாத காலத்திலை அவையனைப் பராமரிக்க கருணை இல்லத்திலை ஒழுங்குகள் செய்வம்... இப்ப அவைக்கு உதவிப் பணம் கிடைக்க ஏதாவது வழி செய்வம்... லீவு நாட்களிலை அந்தப்பிள்ளை யனைக் கூட்டி வந்து இங்க உன்னோடை விளையாட விடுவம்... நீ ஒன்றுக்கும் யோசிக்காதை நிசாக்குட்டி...’

தந்தையின் பதிலில் நிசாந்தன் திருப்தியடைந்திருக்க வேண்டும். அப்பாவைக் கட்டிக்கொண்டு, துள்ளிக் குதித்தான்.

‘அப்பா, இன்றைக்கு லீவு நாள் தானே... இண்டைக்கு அவையனை வீட்டை கூட்டி வருவமா...’

தலையசைத்துச் சம்மதத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்ட சிவனேசன் மோட்டார் சைக்கிளை நோக்கி நகர்ந்தான். □□□

எனது இலக்கியத் தடம்

12

தி.ஞானசேகரன்

தலைகத்தின் எம்.ஏ. வகுப்புக்குப் பால ஓசாக்கிய எனது "குருதிமலை" நாவல்

எழுத்தாளர்களின் படைப்புகள் அவர்களுடைய பெயர்களுடன் அடைமொழியாக ஒட்டிக் கொண்டு அவர்களுக்குப் புகழ்சேர்த்த ஒரு காலகட்டம் இருந்தது. இலங்கையர்கோனின் "வெள்ளிப் பாதசரம்", வரதரின் "கற்பு", ஆனந்தனின் "தண்ணீர்த்தாகம்", வைத்திலிங்கத்தின் "பாற்கஞ்சி", சொங்கை ஆழியானின் "காட்டாறு", தெளிவத்தை ஜோசப்பின் "பாட்டி சொன்ன கதை", ரஞ்சகுமாரின் "கோசலை", உமாவரதராசனின் "அரசனின் வருகை" - இப்படி உதாரணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். ஆனால் இப்படியான நிலைமை இப்போது ஈழத்து இலக்கிய உலகில் அருகியே வருகிறது.

"குருதிமலை" எனக்குப் புகழ்சேர்த்த நாவல். "குருதிமலை ஞானசேகரன்" என என்னை அறிமுகப்படுத்துமளவிற்கு என்னை இலக்கிய உலகில் நிலைநிறுத்திய நாவல்.

மலையக நாவல் என்றதும் உடனே முதலில் எவருக்கும் நினைவுக்குவரும் அளவிற்கு தனிக்கவனத்திற்கு உரிய நாவலாக இன்றுவரைக்கும் திகழும் நாவல் குருதிமலை.

எனது முதலாவது நாவலான "புதிய சுவடுகள்" பிறந்த கதையைச் சென்ற அத்தியாயத்தில் விபரித்திருந்தேன். அது எனது கிராமத்தில் நிகழ்ந்த ஓர் உண்மையான நிகழ்வு. அதனையே நாவலாக்கியிருந்தேன் என்பதனையும் விளக்கியிருந்தேன். குருதிமலையும் ஓர் உண்மையான நிகழ்வுதான். அதனையும் நான் நாவலாக்கியிருந்தேன்.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பாவப்பட்ட மக்கள். அவர்கள் தினந்தினம் அனுபவித்துவந்த கொடுமைகளை, துன்பமே தொடர்கதையாகிவிட்ட அவலங்களை, நந்தியின் "மலைக் கொழுந்து", புதுமைப்பித்தனின் "துன்பக்கேணி", கோகிலம் சுப்பையாவின் "தூரத்துப் பச்சை", பெனடிஹ் பாலனின் "சொந்தக்காரன்", சிக்கனராஜ் வின் "தாயகம்", தெளிவத்தை ஜோசப்பின் "காலங்கள் சாவதில்லை",

கே.ஆர்.டேவிட்டின் "வரலாறு அவளைத் தோற்று விட்டது" ஆகிய நாவல்கள் சித்திரித்திருக்கின்றன. அது வரை காலமும் வெளிவந்த நாவல்களிலிருந்து வேறுபட்ட கருவினைக் கொண்டது "குருதிமலை". பௌத்த சிங்களப் பேரினவாதம் என்ற ஆக்கிரமிப்பு உணர்வோட்டத்திற்கு எதிராகத் தொழிலாளர்கள் கிளர்ந்தெழும் வரலாற்றினைக் கூறும் ஒரு நாவலாக அது அமைந்தது.

நான் "நியூபீகொக்" பெருந்தோட்டத்தில் தொழில் புரிந்துகொண்டிருந்த எழுபதுகளின் நடுப் பகுதியில் ஒரு நாட்காலை நித்திரை விட்டெழுந்த போது, எனது பங்களாவுக்கு வெளியே தெருவோரமாக சனங்கள் கூடிநின்று பெருஞ் சத்தமாகக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். விசாரித்துப் பார்த்ததில் பக்கத்தில் உள்ள "டெல்ரா" என்ற தோட்டத்தில் முதல்நாள் இரவு சிங்களக் காதையர்கள் புகுந்து தொழிலாளர்களின் உடமைகளைச் சூறையாடிவிட்டு இருப்பிடங்களையும் தீவைத்து விட்டனர் என்ற செய்தியைக் கூறினர். இந்தச் சம்பவம் நடப்பதற்குச் சிலகாலத்திற்கு முன்பு அரசாங்கம் தோட்டங்களை அரசுடமையாக்கி இருந்தது. அரசுடமை ஆக்கிய சில தோட்டங்களிலிருந்து தொழிலாளர்களை வெளியேற்றிவிட்டு பக்கத்துக் கிராமங்களிலுள்ள சிங்கள மக்களை அங்கு குடியேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தது. ஆனால் தொழிலாளர்கள் தோட்டங்களிலிருந்து வெளியேற மறுத்தனர். வெளியேற முடியாதெனப் போராட்டம் நடத்தினர். இந்த நிலையிலேதான் தொழிலாளர்களின் இருப்பிடங்களில் சிங்களவெறியர்கள் புகுந்து வெறியாட்டம் நடத்தியிருந்தனர்.

இந்தச் சம்பவத்தைக் கேள்விப்பட்டதும் நான் தோட்டத்து லொறியில் சில தொழிலாளர்களையும் ஏற்றிக் கொண்டு சம்பவம் நடந்த இடத்திற்குச் சென்றேன்.

அங்கு சென்றதும் நடந்துமுடிந்த பரிதாபத்தைப் பார்த்தபோது நான் அதிர்ந்துபோனேன். "ஐயோ" என என்னையும் அறியாமல் அலறிவிட்டேன்.

எனது வாழ்க்கையில் நான் என்றுமே பார்த்திராத துன்ப நாடகத்தின் சுவடுகளை அங்கு பார்த்தேன்.

ஏன் இந்தக் கொடுமை? எதற்காக இந்தப் பாவப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த அநியாயம்? இந்தக் கொடுமையைத் தட்டிக்கேட்க ஒருவரும் இல்லையா? என எனது மனம் துடிதுடித்தது.

லயங்கள் யாவும் தரைமட்டமாகிப் போயிருந்தன. தீ இன்னும் அணையாமல் தணல்களிலிருந்து புகை கிளம்பிக் கொண்டிருந்தது. லயங்களைச் சுற்றியுள்ள பெருவிருட்சங்கள் எல்லாமே கருகிப் போய்க் கிடந்தன. மாமரங்களிலும் பலாமரங்களிலும் காய்கள் வெந்துபோய்த் தொங்கின. பக்கத்திலிருந்த மாட்டுத் தொழுவங்களில் சங்கிலியால் பிணைக்கப் பட்டிருந்த மாடுகளும் கன்றுகளும் மிக்கோரமாய் வெந்துபோய்க்கிடந்தன.

கூரைத்தகரங்கள் தீப்பிளம்பில் வளைந்து சுருண்டுபோய் நிலத்தில் விழுந்துகிடந்தன. சுவர்கள் யாவும் கருமை படிந்தும் வெடித்தும் காட்சி அளித்தன. காம்பராவில் கிடந்த ராக்கையில் சேர்த்துவைத்திருந்த பொருட்களும் அட்டாளை மரங்களும் எல்லாமே எரிந்து சாம்பலாகிக் கிடந்தன.

நெருப்பு ஒருவாறு அணைந்தபோது தொழிலாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது காம்பராக்களுக்குள் சென்று ஏதாவது பொருட்கள் தீயின் பிடியிலிருந்து தப்பியிருக்கிறதா என்று நப்பாசையோடு ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

ஏனையோர் வெளியே லயங்களைச் சுற்றி நின்று துன்பத்தில் பெரிதாக அழுது புலம்பிக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களில் பலருக்கு உடனடி மருத்துவ உதவி தேவைப்பட்டது. பலர் தீக்காயங்களால் துடித்துக் கொண்டிருந்தனர். பல பெண்களின் காதுகளிலிருந்தும் கழுத்துகளிலிருந்தும் நகைகள் பிடுங்கி எடுக்கப்பட்டதால் காயங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அவர்களை யெல்லாம் வெறியில் ஏற்றி அருகில் உள்ள புசல்லாவை மருத்துவமனையில் சேர்ப்பதைத் தவிர அவர்களுக்கு என்னால் அவ்வேளையில் வேறு எந்த உதவியையும் செய்யமுடியவில்லை.

அன்று இரவு எனக்குத் தூக்கம் வரவில்லை. ஏன் இவ்வாறு ஒரு கொடுமை நடந்தது? இதன் கூத்திரதாரிகள் யார்? இதன் பின்னணியில் ஏதொவொரு சரித்திரம் இருக்கிறது என்பதை என்னால் விளங்கிக் கொள்ள முடிந்தது. இதனைக் கண்டறிய வேண்டும். இந்தச் சம்பவத்தை நாவலாக்க வேண்டும் என முடிவுசெய்தேன். ஏற்கனவே 'புதிய சுவடுகள்' நாவலைப் படைத்த அனுபவம் எனது ஆர்வத்தை அதிகமாக்கியது.

அடுத்த கட்டமாக இந்தப் பிரச்சினையின் ஆணியேரைக் கண்டறியும் முயற்சியில் இறங்கினேன். அயலில் இருக்கும் சிங்களக் கிராமங்களிலுள்ள ஜீவநதி

வர்கள்தான் இதனைச் செய்தார்கள் என்பது எனக்குத் தெரிந்திருந்தது. இதனை ஏன் செய்தார்கள் என்ற காரணத்தைக் கண்டறிய வேண்டியிருந்தது.

எனவே அயலிலுள்ள சிங்களக் கிராமங்களுக்குச் சென்று அவர்களுடன் கலந்துபேசி அவர்களது எண்ணங்களை அறிந்து கொள்ள விரும்பினேன். அவர்களோடு கதைப்பதற்கு எனக்குச் சிங்கள அறிவு போதாமலிருந்தது. அதற்கும் ஒரு வழி செய்தேன்.

எனது பங்களாவின் முன் அறையொன்றைத் தோட்டத்து இளைஞர்கள் கல்விகற்பதற்கு ஒதுக்கியிருந்தேன். அந்தக் காலத்தில் அவர்கள் வாழும் லயங்களில் மின்சாரவசதி கிடையாது. மேசை கதிரை கிடையாது. லயத்தில் இருந்து படிப்பதானால் குப்பி விளக்கை வைத்துக் கொண்டு குளிந்தபடி தரையிலிருந்து கொண்டுவந்து படிக்கவேண்டும். தோட்டத்து இளைஞர்களில் சிலர் மாலை நேரங்களில் எனது பங்களாவில் வந்து படித்துவிட்டுச் செல்வார்கள். சிலர் அந்த அறையிலேயே தங்கி மறுநாட் காலையிலேதான் செல்வார்கள். இவர்களுக்கு ஒரு பாரிய பிரச்சினை இருந்தது. அவர்கள் எவ்வளவுதான் படித்தாலும் பட்டம்பெற்றாலும் இவர்களில் பெரும்பாலானோருக்கு பிரஜாவுரிமை இல்லாததால் அரசாங்க வேலை எதுவும் கிடைப்பதில்லை. இவர்கள் இலங்கையில் காணி வாங்குவோ தமது பெயரில் சொத்துக்களை வைத்திருக்கவோ முடியாது. எனது பங்களாவில் வந்து கல்விகற்போருக்கு அவர்கள் பாடசாலையிலிருந்து நீங்கியதும் அவர்களது தகுதிக்கு ஏற்றவகையில் தனியார் துறையிலோ அல்லது பெருந்தோட்டத் துறையிலோ நான் சிபார்சு செய்து வேலை வாங்கிக் கொடுப்பேன். எனது பங்களாவில் வந்து கல்விகற்கும் காலங்களில் அந்த இளைஞர்கள் எனது சிபார்சுக்கு தகுதியுடையவர்கள் தானா என்பதையும் கணித்துக் கொள்வேன். இனவிடுதலைக்கான போர்தொடங்கும் வரை என்னால் இத்தகைய தொழில்வாய்ப்புகளை இந்த இளைஞர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடிந்தது.

இப்படியாக என்னிடம் வந்து சேர்ந்த இளைஞர்தான் மாரிமுத்து. அவருக்குச் சிங்களம் சரளமாகப் பேசத் தெரிந்திருந்தது. அவருடன் நான் மாலைவேளைகளில் தோட்டத்தைச் சுற்றியுள்ள சிங்களக் கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள மக்களுடன் உரையாடி அவர்களுடைய பிரச்சினைகளைப் புரிந்து கொண்டேன். இந்தக் கிராமத்துச் சிங்கள மக்கள் மருத்துவத் தேவைகளுக்கு என்னிடம் வரவேண்டி இருந்ததால் அவர்கள் எவ்வித சந்தேகமும் கொள்ளாது என்னை வரவேற்று எனக்குப் பல தகவல்களைத் தந்தார்கள். அவர்கள் தந்த தகவல்கள் மேலும் பல தகவல்களைத் தேடிப்பெற வேண்டிய தேவையை ஏற்படுத்தியது. அதற்காகப் பல ஆங்கில நூல்களை வாசித்துத் தகவல்களைப்

பெற்றுக்கொண்டேன். பெருந்தோட்டமுறை ஆரம்பமான காலகட்டம், தென்னிந்தியத் தொழிலாளர்கள் இங்கு வரவழைக்கப்பட்டமை, அவ்வாறு வரவழைக்கப்பட்டதால் இலங்கை அரசியலில் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் போன்ற பல தகவல்களைப் பெற்றுக் கொண்டேன். நான் பெற்ற அந்தத் தகவல்கள் எவ்வாறு நாவலாக்கத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்றன என்பதை அறிந்துகொள்ள அதன் சுருக்கத்தைக் கீழே தருகிறேன்.

"1815ல் ஆங்கிலேயர் இலங்கையைக் கைப்பற்றினர். இங்கிலாந்தில் ஏற்பட்ட விவசாயப் புரட்சியின் தாக்கம் அவர்கள் கைப்பற்றிய நாடுகளிலும் பிரதிபலித்தது. இதன் பெறுபேறாக இலங்கையில் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை ஆரம்பமாகியது. இந்தப் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கைக்கு வேண்டிய மூலதனம் ஆங்கிலேயரிடம் இருந்தது. ஆனால் அதற்கு வேண்டிய தொழிலாளர்களை தென்னிந்தியாவிலிருந்து வரவழைக்க வேண்டியிருந்தது. 1820ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்தியத் தொழிலாளர்கள் இலங்கைக்கு வரவழைக்கப்பட்டனர். இந்த மக்களை அழைத்துவரும் பொறுப்பு சில தனிப்பட்ட நிறுவனங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இந்த நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த "கங்காணி"மார்கள் தென்னிந்தியாவின் கிராமப் புறங்களிலிருந்து மக்களைத் திரட்டி இங்கு கொண்டுவந்தார்கள். அவர்கள் இங்குவருவதற்கு அப்போது அங்கு நிலவிய கடும் பஞ்சமும் வறுமையும் காரணமாய் அமைந்தன. இலங்கை ஒரு பொன்கொழிக்கும் நாடு. அங்கு தொழில் வாய்ப்புகளும் ஏனைய வசதிகளும் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன எனக்கூறி இந்த மக்களை ஏமாற்றியே கங்காணிமார்கள் அழைத்துவந்தனர்.

தென்னிந்தியாவிலிருந்து இராமேஸ்வரம் வழியாக பாக்கு நீரிணையைக்கடந்து மன்னாரை வந்தடைந்த மக்கள் 130 மைல் தூரம் காடுகளினூடே கால்நடையாகவே மத்திய மலைநாட்டை சென்றுசேர வேண்டியிருந்தது. வழிநடுவில் பயங்கர மிருகங்களாலும் விஷசர்ப்பங்களாலும் பலர் மாண்டு மடிந்தனர். வந்தடைந்தவர்களில் சிலர் கடுங்குளிரினாலும் மலேரியாக் காய்ச்சலினாலும் மரணத்தைத் தழுவினர். இவ்வாறாக வந்த தொழிலாளர்கள் காடுகளை அகற்றி கற்பாறைகளை உடைத்து வீதி சமைத்து கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கைக்காக நிலங்களைத் தயார் செய்தனர். காலப்போக்கில் தேயிலை, இரப்பர் ஆகிய பயிர்களுள் செய்கை பண்ணப்பட்டன. ஏழைச் சிங்கள விவசாயிகளின் நிலங்கள் சுவீகரிக்கப்பட்டு பெருந்தோட்டங்களாக மாற்றப்பட்டபோது, அவர்கள் தங்கள் நிலங்கள் பறிக்கப்பட்டு இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவதாக எண்ணிக் குமுறினர். 1931ஆம் வருடம் இலங்கையில் சர்வஜன வாக்குரிமை டொனமூர் கொமிஷனினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஜீவநதி

இதனைத் தொடர்ந்து 1934 ஆம் ஆண்டில் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் மலைநாட்டைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கும் வாக்குரிமை கிடைத்தது. இதன் காரணமாக சிங்கள அரசியல்வாதிகளிடையே மனக்கிலேசம் ஏற்பட்டது. காலத்துக்குக் காலம் இந்தியாவில் இருந்து அழைத்துவரப்பட்ட மக்களின் தொகை கூடிக் கொண்டே வந்தது. 1940ல் இந்தியத் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை பத்து இலட்சமாக இருந்தது.

1947 - 48ல் நடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலில் இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பிரதிநிதிப்படுத்தக்கூடியதாக ஏழு பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டார்கள். இந்நிலை தொடருமானால் இந்தியத் தமிழர்கள் சார்பில் பாராளுமன்றத்துக்கு வரக்கூடிய பிரதிநிதிகளின் தொகை அதிகரித்து அவர்களே பாராளுமன்றத்தின் தலைவியை நிர்ணயிக்கக்கூடிய ஒரு சக்தியாக வளரக் கூடும் என்ற அச்சம் சிங்கள அரசியல்வாதிகளிடையே ஏற்பட்டது. அத்தோடு பாரம்பரிய பொருளாதார முறைமை சீர்குலைக்கப்பட்டு பிறநாடுகளில் தங்கியிருக்கவேண்டிய புதிய பொருளாதார முறைமை ஆங்கிலேயரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டபோது இந்தப் புதிய பொருளாதார முறைமை செயலாக்கம் பெறுவதற்கு இந்தியத் தொழிலாளர்கள் துணை நிற்கின்றனர் என்ற கோபமும் அரசியல்வாதிகளுக்கு இருந்தது.

1948ல் இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கு தொல்லை ஏற்படக்கூடிய "குடியரிமைச் சட்டம்" சிங்கள அரசியல்வாதிகளால் கொண்டுவரப்பட்டன. இதனால் ஐந்துலட்சம் மக்கள் குடியரிமை அற்றவர்களாக ஆக்கப்பட்டனர். தமது நெற்றி வியர்வையையும் இரத்தத்தையும் சிந்தி இந்த நாட்டைச் செழிப்படையச் செய்து அந்நியச் செலவாணியில் எழுபது வீதத்தை ஈட்டிக் கொடுத்த இந்தியத் தமிழர்களுக்கு அரசியல் ரீதியாக விழுந்த முதலாவது அடி இதுவாகும்.

1966ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் பிரகாரம் மலையகத் தமிழர்கள் பலர் நாட்டிலிருந்து பலாத்காரமாக வெளியேற்றப்பட்டார்கள். தாங்கள் வாழ்ந்த பூமியையும் நெருங்கிய உறவுகளையும் விட்டு அழகு கண்ணீரும் சிந்திய மூக்குமாக அவர்கள் வெளியேறினார்கள்.

இவற்றின் தொடர்ச்சியாக 1971ஆம் ஆண்டில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் யாவும் அரசுடமை ஆக்கப்பட்டன"

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட வரலாற்றின் பின்னணியிலேதான் குருதிமலை நாவலின் சம்பவங்கள் நடந்தேறின.

குருதிமலை நாவலை "கொடகை" நிறுவனத்தினர் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து இதழ் 28

வெளியிட்டபோது அதன் முன்னுரையில் இந்த வரலாற்றுச் சான்றாதாரங்களையும் சேர்த்திருக்கிறேன்.

குருதிமலை நாவலின் நிகழ்வுகள் மலையகத்தின் பல்வேறு தோட்டங்களில் நடைபெற்ற சம்பவங்களின் வரலாறு. அவற்றை குறித்த ஓர் தோட்டக்களத்தில் நடப்பதாகவும் சில கதைமாந்தரின் உணர்வுகளிலும் உறவுகளிலும் அனுபவமாக்கி பின்வருமாறு கதையம்சத்தை அமைத்துக்கொண்டேன்.

“தோட்டங்களை அரசடமையாக்கும் திட்டம் அமுலுக்கு வந்தபோது தொழிலாளர்கள் அதனை வரவேற்றனர். அத்திட்டத்தால் தமது கல்வி, பொருளாதாரம், அந்தஸ்து என்பன உயர்வடையும் என நம்பினர். ஆனால் அத்திட்டம் செயற்படத் தொடங்கியபோது அதனைத் தொழிலாளர்களால் அனுபவிக்கமுடியவில்லை. அதுமட்டுமன்றி அதுவரைகாலமும் அந்தத் தொழிலாளர்கள் அனுபவித்தவற்றையும் பறிகொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அயற்கிராமங்களில் உள்ள சிங்கள மக்கள் தோட்டங்களைச் சூறையாடிய தோடு தொழிலாளர்களின் வாழ்விடங்களை ஆக்கிரமிக்கவும் முற்பட்டனர். இவ்வாறான சூழலில் தொழிலாளர்கள் அவர்களை எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இந்தப் போராட்ட எழுச்சியின் காரணமாக சிங்களப் பேரினவாத ஆக்கிரமிப்பு முயற்சி பணிந்தது. ஆக்கிரமிப்பாளர் பலரும் சட்டத்தின் முன் பணிந்தனர்”

நாவலை நான் சொல்லச் சொல்ல, என்னுடன் தகவல் சேகரிக்க சிங்களக்கிராமங்களுக்கு வந்த இளைஞன் மாரிமுத்து எழுதிக்கொண்டே வந்தார். மலையகத்தின் பேச்சு மொழியில் தவறுகள் ஏற்படாதிருக்க முன்னேற்பாடாக இந்த முறையினைக் கையாண்டேன். நாவல் எழுதி முடிந்ததும் அதனை இரண்டுமுறை திரும்பத்திரும்ப எழுதிச் செவ்வைப் படுத்தினேன்.

நாவல் எனக்குத் திருப்திகரமாக அமைந்ததும் அதனை வீரகேசரிக்கு அனுப்பிவைத்தேன்.

வீரகேசரி நிர்வாகி திரு. பாலச்சந்திரனிடமிருந்து இந்தத் தடவையும் நாவல் பற்றிக் கதைக்கவேண்டுமெனக் கடிதம் வந்தது.

திரு. பாலச்சந்திரன் வீட்டில் நாவல்பற்றி உரையாடினோம். நாவல் திரு. பாலச்சந்திரனுக்கு நன்கு பிடித்திருந்தது. ஆனால் அந்த நாவலைப் பிரசுரிப்பதில் சில சட்டப் பிரச்சினைகள் எழுவாய்ப்புண்டு. அரசியல் வாதிகள் சிங்களக் கிராமப்புற மக்களுடன் சேர்ந்து தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகச் சதிசெய்யும் இடங்கள் வருகிற அத்தியாயங்களை நீக்கினால் மட்டுமே இந்த நாவலைப் பிரசுரிக்கமுடியும் எனவும் கூறினார். அவர் கூறியதன் நியாயப்பாட்டை நான் உணர்ந்துகொண்டேன்.

ஜீவநதி

எனவே மீண்டும் ஆரம்பத்திலிருந்து நாவலைத் திருப்பி எழுதினேன். இப்படித் திருப்பி எழுதும்போது முதல் எழுதிய பல அத்தியாயங்களையும் சேர்க்கக் கூடியதாக இருந்ததால் நாவலை இரண்டு கிழமையிலேயே திருப்பி எழுதக் கூடியதாக இருந்தது. நாவலின் புதிய வடிவத்தில் சட்டப் பிரச்சினைகள் எதுவும் தோன்றாதவாறு கவனித்துக் கொண்டேன்.

குருதிமலை நாவல் வீரகேசரி 68ஆவது பிரசுர நாவலாக வெளிவந்தது.

எனது படைப்புகளில் அதிகூடிய வாசகர்களைப் பெற்றுத்தந்த படைப்பு இந்தக் குருதிமலைதான். இந்த நாவல் வெளிவந்த சில நாட்களிலேயே பல வாசகர்கள் என்னைப் பாராட்டிக் கடிதம் எழுதியிருந்தார்கள். அதுவரை காலமும் ஞானசேகரன் என வாசகர் சிலரால் அறியப்பட்டிருந்த நான் “குருதிமலை ஞானசேகரன்”னேன்.

இந்த நாவலுக்கான அறிமுகக் கூட்டத்தை கண்டி இலக்கிய வட்டம் 15-6-80 அன்று திரு. பி.எஸ்.சர்மா தலைமையில் நடத்தியது. இதில் மலையக எழுத்தாளர்களான தெளிவத்தை ஜோசப், எஸ்.திருச்செந்தூரன் ஆகியோர் முக்கிய பேச்சாளர்களாகக் கலந்து கொண்டனர். 20-7-80ல் புல்லாவை இலக்கிய வட்டம் கவிஞர் குறிஞ்சிநாடனின் தலைமையில் நடத்தியது. இதில் பேராசிரியர் அருணாசலம், எழுத்தாளர் இஸ்மாலிகா ஆகியோர் முக்கிய பேச்சாளர்களாகக் கலந்து கொண்டனர். 8-8-1980ல் யாழ் இலக்கிய வட்டம் யாழ். வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் குறமகள் தலைமையில் ஓர் அறிமுகக் கூட்டத்தை நடத்தியது. அதில் நா. சுப்பிரமணிய ஐயர், செங்கை ஆழியான், டொமினிக் ஜீவா ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். டொமினிக் ஜீவா தனது உரையில் “பிரச்சினைகளை, காரணகாரியங்களை, பிரதிபலிப்புகளை அழகாக எழுதிய ஆசிரியர் கூட்டுச் சக்தியின் தத்துவம்பற்றி, தொழிற்சங்கம் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. ஒரு தனிமனிதனால் சமுதாயத்தை மாற்றியமைக்க முடியாது, ஒரு தொழிற் சங்கம் தேவை” என்றார். 28-9-80ல் திறனாய்வுக் கூட்டம் தலவாக்கொல்லையில் எம்.முத்துவேல் தலைமையில் இடம்பெற்றது. இதில் முக்கிய பேச்சாளர்களாக செ.யோகராசா, பெ.சந்திரசேகரம், இதம்பையா ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். ஆனாலும் இந்தக் கூட்டத்திற்கான அழைப்பிதழ் எனக்குத் தாமதமாகவே கிடைத்ததால் அந்தக் கூட்டத்தில் என்னால் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை.

13-2-1982ல் தகவல் ஆதரவில் குரும்பிட்டி சன் மார்க்க சபையில் ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை தலைமையில் புனைகதை ஆய்வரங்கு இடம் பெற்றது. இதனை எழுத்தாளர் வேல் அமுதன் ஒழுங்கு

செய்திருந்தார். இதில் திரு. த.சண்முகசுந்தரம், மு. நித்தியானந்தன், க.உமாமகேஸ்வரன், அகஸ்தியர் ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். மலையக இலக்கிய விமர்சகரும் முன்னாள் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளருமான மு.நித்தியானந்தன் பேசுகையில், "மலையகப் பிரச்சினைகளை நேர்மையாகவும் மெய்மையாகவும் சித்திரிக்கும் ஓர் அற்புதமான கலாநுபமாகக் குருதிமலை நாவல் திகழ்கிறது. தோட்டங்கள் தேசியமயமான பின்னர் மலையக மக்கள் எவ்வாறு சுரண்டப்படுகிறார்கள் என்பதையும் சமூக ஆய்வாளர்கள் தரத்தவறிய பல விஷயங்களையும் ஞானசேகரன் இந்நாவலிலே தெளிவாகத் தந்துள்ளார். கிராமப்புற மக்களின் ஊடுருவலை மிக அற்புதமாகக் கொண்டு வந்துள்ளார். சிங்கள ஆதிக்கவாதத்தின் தாக்கம் மிகப்பிரமாதமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. மலையக மக்களின் போராட்டம் மலையக மண்ணிலேதான் நடக்கவேண்டும் என்ற நடப்பியல் மெய்மை குருதிமலை மூலம் சிறப்பாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. நூலின் கடைசி அத்தியாயத்தை வாசித்த போது எனக்கு இரத்தம் கொதித்து மெய்சிலிர்த்தது. நாவலாசிரியருக்கு மிகச்சிறந்த வெற்றிகிடைத்துள்ளது என்பதையும் ஈழத்து மிக முக்கியமான நாவல்களில் குருதிமலையும் ஒன்று என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்" எனக்குறிப்பிட்டார்.

அகஸ்தியர் தனது உரையில் "மாக்ஸில கோட்பாடுகளுக்கமைய எழுதப்பட்டு சில விஷயங்கள் வெளிக்கொணரப்பட்டிருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருந்திருக்கும்" என்றார். குருதிமலை நாவல் அந்தாண்டுக்கான தேசிய சாகித்திய விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டது. அதுவரைகாலமும் சிறுகதை களுக்கே பரிசுகள் வழங்கிவந்த தகவம் 1981ல் முதல் முதலாக குருதி மலைநாவலுக்கு சிறந்த நாவலுக்கான பரிசினை வழங்கியது.

தமிழக அமெரிக்கன் கல்லூரிப் பேராசிரியரான திரு. செ.போத்திரெட்டி-15-08-1991ல் எனக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகிறார், "குருதிமலை என் உள்ளத்தைப் பிணித்த படைப்பு. அந்நாவலை அக்கரைத்தமிழ் என்னும் முதுகலைத்தாள் (M. A) ஒன்றிற்குப் பாடநூலாக வைக்க முடிவு செய்துள்ளோம். 1992-1993ல் எம்கல்லூரியில் முதுகலை(தமிழ்) பயிலும் மாணவர் அனைவரும் தங்கள் நூலைப் பயில்வர்"

இந்த நாவல் யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த மொழியியல்துறை விரிவுரையாளர் திரு.விமல் சுவாமிநாதனால் சிங்கள மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு "கொடகே" ஸ்தாபத்தினரால் வெளியிடப்பட்டபோது சிங்கள வாசகர்களின் அமோக வரவேற்பைப் பெற்றுக் கொண்டது. இதுவரை இந்நாவல் இலங்கையில் ஒரு தடவையும் தமிழகத்தில் இரண்டு தடவையுமாக மூன்று பதிப்புகளைப் பெற்றுள்ளது.

இத்தனை சிறப்புகளையும் பெற்ற "குருதி மலை" நாவலுக்கு மேலும் ஒரு சிறப்புமூண்டு. இலங்கையின் அரசின் பேரினவாதச் செயற்பாடுகளை எதிர்த்து மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து போராடிய வரலாற்றை முதன் முதலில் பதிவுசெய்த நாவல் இதுதான்.

இன்னுமொரு சிறப்பினையும் கூறலாம்! எங்கள் நாட்டின் விமர்சன விற்பன்னர்களும் பேராசிரியர்களும்மான கைலாசபதி, சிவத்தம்பி ஆகியோர் அவர்களது வழக்கப்படி தங்கள் கட்சிக்காரர் அல்லாதோரின் உன்னதப் படைப்புகளைக் கண்டு கொள்ளாமல் விட்டுவிடுகின்ற விமர்சன சித்தாந்தத்தின் பிரகாரம் இந்த நாவலையும் கண்டுகொள்ளாமல் விட்டதுதான் அந்தச் "சிறப்பு!"

(இனி அடுத்த இதழில்)

உசாத்துணை:

(33) வீரகேசரி வாரவெளியீடு-25-4-1982 (பக்14)

ஜீவந்தி சந்தா விபரம்

தன்யிர்தி - 60/= ஆண்டுச்சந்தா - 1000/= வெளிநாடு - \$ 35 U.S

மணியோடரை அல்வாய் தபால் நிலையத்தில் மாற்றக்கூடியதாக அனுப்பி வைக்கவும். அனுப்பி வேண்டிய பெயர்/முகவரி

K. Bharaneetharan, Kalaiahram, Alvai North west, Alvai.

வங்கி மூலம் சந்தா செலுத்த விரும்புவோர்

K. Bharaneetharan

Commercial Bank - Nelliady Branch

A/CNo. - 8108021808 CCEYLKLY

மனதைக் கவரும்

'மைனா' தமிழ்த்திரையுலகின் ஆரோக்கியமான மாற்றங்கள்

ச.முருகானந்தன்

தமிழ் படம் என்றாலே மசாலாத் திரைப் படம் என்ற வரைபடத்தை உடைத்துக் கொண்டு அண்மைக்காலமாக சில திரைப்படங்கள் வெளி வருகின்றமை ஆரோக்கியமான விடயமாகும். ஆடல், பாடல், சண்டை, அதீத உணர்ச்சி உரையாடல்கள், போலித்தனமான கற்பனாவாதம் என சிக்குண்டு ரசிகர்களையும் அந்த மட்டத்தி் லிருந்து மீண்டு வரமுடியாமல் மட்டமான ரசனைக்குள் வைத்திருந்த நிலையிலிருந்து வி படும் திசையில் சில படங்கள் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. முன்னரும் இவ்வாறான சில முயற்சிகள் அவ்வப்போது இருந்த போதிலும் பல அவ்வாறான படங்கள் தோல்வியடைந்தன. யதார்த்த சினிமா என்றாலே கையைக் கடிக்கும் என்றிருந்த அந்த நிலையில் சற்று மாற்றம் ஏற்பட்டு வருகின்றது.

தங்கர் பச்சானின் 'அழகி', பாலாவின் 'சேது', சேரனின் 'ஓட்டோ கிராப்' போன்ற படங்களைத் தொடர்ந்து ஆரோக்கியமான திசையில் சில படங்கள் வெளிவருகின்றன. காதல், வெயில், பிதாமகன், தவமாய் தவமிருந்து போன்ற படங்கள் வழமையான மசாலா ரகத்திலிருந்து வேறுபட்டு வெற்றியும் கண்டன. அண்மைக் காலத்தில் நான் கடவுள், அங்காடித்தெரு, பருத்திவீரன், சென்னை 600028, சுப்பிரமணியபுரம் முதலான சில வித்தியாசமான படங்கள் வெற்றி பெற்றன. மணி ரத்தினத்திலிருந்து வசந்தபாலன் என தொடரும் இப்பட்டியலில் இப்போது பிரபு சொலமன், 'மைனா' படம் மூலம் இடம் பிடித்துள்ளார்.

இன்றைய மனித வாழ்வினை யதார்த்தமாக இயற்கையுடன் நகர்த்திச் சென்று தமது காட்சிப்படுத்தலினூடாக சாதாரண மக்களின் வாழ்வினைப் பிரதிபலித்துள்ளமை மைனாவின் வெற்றிக்குக் காரணம். யதார்த்த சினிமா என்றால் ரசிகர்களால் ஒன்ற முடியாதென்பதை கட்டுடைத்து விறுவிறுப்பாக நகர்த்திச் சென்றதன் மூலம்

இயக்குநரும் முழு அணியினரும் வெற்றி பெற்றுள்ளனர். தமிழ்ச் சினிமாவின் வழமையான கற்பனாவாதங்களிலிருந்து விடுபட்டு குறிப்பிடத்தக்க இயற்கையான மாற்றங்களை கதையிலும், களத்திலும், கலைத்துவத்திலும், சினிமாவின் காட்சிப்படுத்தலின் ஏனைய துறைகளிலும் காண முடிகின்றது. இதனால் தமிழ் சினிமாவில் குறிப்பிடத்தக்க யதார்த்த பரிமாணத்தை கலையுணர்வுடனும், ரசனை குன்றாமலும் காட்டிய 'மைனா' மனதில் சிறகடித்த வண்ணமே இருக்கிறது.

தமிழ்ச் சினிமாவின் இன்னொரு வளர்ச்சிப் படி நிலையாக தசாவதாரம், எந்திரன் போன்ற பிரமாண்டமான தொழில்நுட்பதிறன்மிக்க, பிரமிப் பூட்டும் படங்கள் ஒரு புறமும், யதார்த்தவாத படங்கள் இன்னொரு புறமும் வெளியாகின்றன. எந்திரனின் வருகைக்குப் பின் அதன் வெற்றி அலையுடன் சிக்குண்டு அமிழ்ந்து போன படங்கள் ஒருபுறமும், அஞ்சி வெளிவராமலே ஒதுங்கி நின்ற படங்கள்

படங்கள் இன்னொரு புறமுமென நிற்கையில் குட்டி 'மைனா' தைரியத்துடன் களம் புகுந்து தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்டுள்ளது.

இயல்பான கதாபாத்திரங்கள், மிகையிலாத கதையும் நடப்பும், இயற்கையான பின்புலம், மேக்கப் அதிகமில்லாத பாத்திரங்கள் என பல சிறப்புக்கள். கதாநாயகன் படம் முழுவதும் சாரம் (லுங்கி) அணிந்தபடி தான் வருகின்றார். நாயகியும் பாவாடை, அரைச் சாறி தான். எமது மலையக தோட்டப் புறத்தை ஒத்த களத்தில் நடக்கும் கதை. மலையும் பள்ளத்தாக்கும், லயத்தை ஒத்த வீடுகளும், குன்றும் குழியுமான பாதைகளும் எமது மலையக எஸ்டேட்டுகளைப் போன்றே உள்ளன. கதாபாத்திரங்களும் அவ்வாறே.

இந்த யதார்த்த சினிமாவின் நாயகன் பாடசாலையை விட்டு இடைவிலகி உழைக்கத் தொடங்கும் சுருளியை வழிநடத்தும் அறிவில்லாத பொறுப்பற்ற தந்தை. முறைப்பாடு செய்யவரும் ஆசிரியரையே தண்டிக்கும் பேர்வழி. சுருளியின் வயதை ஒத்த மைனாவும் தாயும் வாடகை கட்ட முடியாமல் வீட்டுக்கு வெளியே விரட்டப்படும் போது தஞ்சம் அளித்து பாட்டி ஒருவரின் வீட்டில் தங்க வைக்கிறான். பள்ளிக்கூடம் போகும் மைனாவுக்கு உறுதுணையாக நிற்கிறான். படிப்பு செலவுக்கு உழைத்து பணம் கொடுக்கிறான். சாப்பாடு செய்து விற்கும் மைனாவின் தாயும் இவனை மருமகனே, மருமகனே என்றழைத்து அனுசரிக்கிறான்.

மைனாவுக்கும் சுருளிக்கும் சிறுவயதிலிருந்து தொடங்கும் அன்பு பருவ வயதில் காதலாகிறது. இவர்களது காதல் நெருக்கத்தைக் கண்ட மைனாவின் தாயார் அதை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் மைனாவுக்கு பொறுப்பான வேறு ஒரு மாப்பிள்ளை பார்த்துக்கொள்கிறார். காதல் வெளிப்படும் போது வரும் முத்தக்காட்சி கூட விரசமில்லாது இயல்பாக இருக்கிறது. மைனாவை தனக்குக் கட்டித்தர மறுக்கும் அவளது தாயோடு எதிர்க்கும் சுருளி அவளைத் தாக்க முயல்கிறான். தாய் பொலிஸில் முறைப்பாடு செய்ய சுருளி கைதாகிறான். அவன் விளக்கமறியலில் இருக்கும் போதே மைனாவுக்கு அவளது விருப்பத்திற்கு விரோதமாக உடனே திருமணம் செய்து வைக்க முடிவெடுக்கிறார். இதை அறிந்த சுருளி விளக்க மறியல் சிறையிலிருந்து தப்பி ஊர் வருகின்றான். ஜெயிலர், காவலர் இருவரும் அவனைத் தேடி கைதுசெய்ய வருகிறார்

கள். மறுநாள் தீபாவளி. தலைத் தீபாவளிக்கு வீடு செல்ல இருக்கும் ஜெயிலரின் மனைவி ஜெயிலர் வராமையினால் கோபம் கொள்கிறார். இவ்வளவும் இடைவேளைக்கு முன்னதாகவே நடக்கும் கதை. ஜெயிலரும் சிறைக்காவலரும் அவனைத் தேடி கண்டு பிடிக்கும் காட்சியுடன் இடைவேளை வருகிறது!

அதன் பின்னர் கைதாகும் சுருளியுடன் மைனாவும் கூடி வருகிறாள். ஜெயிலர், சிறைக்காவலர், நாயகன், நாயகி என நான்கு பாத்திரங்களுடன் மிக விறுவிறுப்பாக இறுதிவரை மிகுதிப் படம் நகர்கிறது. அந்த பயண அனுபவத்தை ரசிகர்களுக்கும் கூடவே பயணிப்பது போன்ற உணர்வைத் தந்து முடிவை வெகு அமுத்தமாக காட்சிப்படுத்தியுள்ள பிரபு சொலமனை பாராட்டாமலிருக்க முடியாது.

காட்டு யானை, பஸ் விபத்து என காட்சிகளில் ஒன்றிப் போகிறோம். பஸ் விபத்தில் சுருளி ஜெயிலரைக் காப்பாற்றும் காட்சி அதிக செலவின்றி விறுவிறுப்பாக காட்சிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. எந்திரன் ஏற்படுத்தும் மயிர்க்கூச் செறிவை இந்தக் காட்சி எளிதாக ஏற்படுத்தி விடுகிறது. ஜெயிலரும் மனம் மாறுகிறார்.

இறுதிக் காட்சியின் விறுவிறுப்பு 'மைனா'வை உயிருள்ள படைப்பாக்கி விடுகிறது. அந்த முடிவு குருமரானதாகவும் தாங்க முடியாததாகவும் உள்ளது கொலையும், தற்கொலையும் ஏற்படையதாக இருக்கிறது. அடுத்து வரும் மூன்று கொலைகள் நியாய பூர்வமானதாக இருந்தாலும், தவிர்ந்திருக்கலாம் போல தோன்றுகிறது.

துணைக் கதாபாத்திரங்கள் அனைத்தும் நிஜமாக வாழ்ந்திருக்கும் வார்ப்புகளாக இருக்கின்றன. அதிலும் நகைச்சுவையாகத் தொடங்கி தனது குணசித்திர நடப்பால் அசத்தும் சிறைக்காவலர் ஜமாயக்கிறார். ஜெயிலர், மைனாவின் தாய், சுருளியின் தந்தை எல்லோருமே மிகையில்லாமல் நடத்திடுக்கிறார்கள். காதல் கூட மிகையில்லாமல் இயல்பாக இருக்கிறது.

பஸ் பயணத்துப் பாடல் மசாலாத்தனமான தாயினும் ரசிக்கும்படியுள்ளது. பாடல்கள் தேறுகின்றன. இசையும் இயற்கையோடு ஒத்து வருகின்றது. போர்காலத்தில் வானொலி கேட்க சைக்கிள் டைனமோ சுற்றினோம். இங்கே காதலிப்பதற்காக சைக்கிள் சுற்றி ஒளியேற்றும் போது மனது நெகிழ்கிறது. தமிழ்த்திரையுலகின் ஆரோக்கியமான படம் மைனா!

சிங்கள நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றமும் அதன் சமூக பின்னணியும்

நாவல் இலக்கியமானது புதியதோர் இலக்கியமாகத் தான் பெரும்பாலான சமூகங்களில் தோன்றியது. சிங்கள இலக்கியத்தில் இப்புதிய இலக்கிய வகையை குறிப்பிட பயன்படுத்தப்பட்ட சொல்லான 'நவகதா' என்ற சொல்லே இந்த புதிய என்ற அர்த்தத்தை தொனிக்கிறது. இதில் அருத்தும் புதிய கதை என்பதையாகும். கதை என்ற அர்த்தத்தைக் கொண்ட 'கதா' என்பது சிங்கள இலக்கியத்தில் உரைநடை இலக்கியத்தை குறிப்பிடுகிறது. கதை என்ற இலக்கிய அம்சம் சிங்கள இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை புதிதான தொன்றல்ல. புராதன சிங்கள இலக்கியத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு பகுதி கதை இலக்கியமாக தான் உள்ளது. சிங்கள இலக்கியத்தில் அன்று தொட்டு இன்று வரை பெரும்பாலான இலக்கிய நூல்களுக்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளவை பௌத்த ஜாதக கதைகள் ஆகும்.

எவ்வாறாயினும் நாவல் இலக்கியத்திற்கு சிறப்பான இந்த 'புதிய' என்ற பதமானது உலக நாவல் இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை நவீனத்துவம் (modernism) மற்றும் அதன் கருத்தியல் தளமான யதார்த்தவாதம் (realism) என்பதுடன் தொடர்புடையது. குறிப்பாக ஐரோப்பிய சூழ்நிலையில் நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் கைத்தொழில் புரட்சியுடன் தொடர்புடையது. இலக்கியம் பொறுத்தவரை இந்த மாற்றம் மிக முக்கியமானதாகியது. அதாவது கற்பனை வாதத்தின் இடம் யதார்த்த வாதத்தால் பிடித்துக் கொள்ளப்பட்டமையாகும். இந்த மாற்றத் தால் இலக்கிய உள்ளடக்கம் யதார்த்த வாதத்தை முன்னிலைப்படுத்துவதாக மாறியது. இந்த நிலைமை உருவாகுவதற்கு ஐரோப்பிய சமுதாயத்தில் தோன்றிய புதிய சிந்தனைகள் வழிவகுத்தன. நம்பிக்கையை அடிப்படையாக கொண்டு கிறிஸ்தவசபையின் பிடியில் இருந்து விஞ்ஞானத்தை அடித்தளமாகக் கொண்ட இயந்திரமய உற்பத்திமுறை வெற்றிக் கொண்டது. நவீன இலக்கியத்திற்கான மிக முக்கியமான ஜீவநதி

சாமிநாதன் விமல்

சாதனமாகிய அச்ச இயந்திரத்தின் வருகையானது கைத்தொழில் புரட்சியின் விளைவாகும். நவீன இலக்கியத்தின் தொடக்கப்புள்ளியாக அச்ச இயந்திரத்தின் வருகையே இணங்காணப் படுவதற்கு காரணமும் இதுவே ஆகும்.

ஐரோப்பிய சூழலில் நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றமானது இந்த சமூக பின்னணியைக் கொண்டிருந்தாலும் கூட சிங்கள நாவல் இலக்கியத்தின் தோற்றம் சார்ந்த சூழலானது இதனை விட வித்தியாசமான பண்புகளைக் கொண்டுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முதலாவது சிங்கள நாவல் 1905ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'மீனா' ஆகும். அதன் ஆசிரியர் ஏ.சயிமன் டி.சில்வா ஆவார். இந்த நாவல் வெளிவந்த பின்னணியை பார்க்கும் போது அச்ச இயந்திரம் சிங்கள சமுதாயத்திற்கு அறிமுகமான பின்னணியைப் பற்றி கவனம் செலுத்தல் பிரயோசனமானது. ஐரோப்பிய ஆட்சிக் காலத்தில் ஒல்லாந்தர் அச்ச இயந்திரத்தை இலங்கை சமூகத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தினர். கிறிஸ்தவ சமயத்தில் வரும் பத்து கட்டளைகள் என்பன உள்ளடங்கியதாக நாற்பத்தியொரு பக்கங்களைக் கொண்ட சிறிய புத்தகமொன்று 1736ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்துள்ளது. இது முதலாவது சிங்கள புத்தகமாக கருதப்படுகின்றது. மேலும் சிங்கள மொழி சமுதாயத்தில் பத்திரிகைகளினதும் சஞ்சிகைகளினதும் தோற்றமும் இதன் போது முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. முதலாவது சிங்கள சஞ்சிகையாக 'மாசிக தேக்க' (மாதாந்த பரிசு) என்ற சஞ்சிகை 1872இல் வெளிவந்துள்ளது. முதலாவது சிங்கள பத்திரிகையாக 'லங்கா லோகய' 1860இல் வெளிவந்துள்ளது. நாவல் இலக்கியத்திற்கான தகுந்த நிலத்தை உருவாக்க இந்த பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் பெரும் பங்களிப்பை வழங்கின. அதாவது உரைநடை இலக்கியத்திற்கான தகுந்த மொழி நடையை உருவாக்கவும் நாவல் இலக்கியத்திற்கான வாகசர்களின் கூட்டத்தை உருவாக்கமும் இந்த பத்திரிகை

களும் சஞ்சிகைகளும் உதவின. தொடக்க காலத்து நாவல்களின் பெரும்பாலான கதைகள் பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் தொடர்கதையாக வெளிவந்து பின்பு புத்தக வடிவத்தில் வெளிவந்தவையாகும். மேலும் தொடக்க காலத்து சிங்கள நாவல் ஆசிரியர்களில் பெரும்பாலானோர் அக்காலத்து பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளின் ஆசிரியர்களாகவும் செயல்பட்டோர் ஆவர். உதாரணமாக தொடக்க காலத்து சிங்கள நாவல் ஆசிரியர்கள் மிக முக்கியமான ஒருவரான பியதாச சிறிசேன என்பவர் "சிங்ஹா பௌத்தயா" என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் திகழ்ந்தவர் ஆவார்.

தொடக்க காலத்து சிங்கள நாவல் இலக்கியத்தின் மிக முக்கியமான பண்பு அது சமயம் பரப்புதல் என்ற செயற் திட்டத்துடன் நேரடியாக தொடர்புடையதாக இருந்தமை, அதன் மிக முக்கியமான பகுதியாக இருந்துள்ளமையாகும். கிறிஸ்தவ சமயத்தை பரப்பும் நோக்கத்தில் ஒரு சாரரும் பௌத்த சமயத்தை பரப்பும் நோக்கத்தில் இன்னொரு சாரரும் என்ற வகையில் செயற்பட்ட மேலோட்டமாக பார்க்கும் போது ஒன்றுக்கு ஒன்று எதிரானவையாக காணப்பட்டாலும் உள்ளாந்த அர்த்தத்தில் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்த, இந்த சமய பரப்பு

செயற்பாட்டின் ஒரு பகுதியாக செயற்பட்ட தொடக்க காலத்து சிங்கள நாவல்களின் காரணமாக நாவல் இலக்கியத்திற்கு உரிய மிக முக்கியமான பண்பை இழந்தது என்று கூறலாம். அந்த பண்பானது யதார்த்தவாதம் ஆகும். ஐரோப்பிய சூழலில் சமயத்தின் பிடியில் இருந்து விடுதலையடைந்து விஞ்ஞானத்தின் ஒரு விளைவாக வளர்ச்சியடைந்த நாவல் இலக்கியமானது இலங்கை சிங்கள சூழலில் ஒரு சமயம்பரப்பும் செயற்திட்டத்தின் ஒரு கருவியாக செயற்பட்டமையானது ஒருவகை முரண் நகையாகும். எனவே தொடக்க காலத்து நாவல்களுக்கு அதன் முக்கிய பண்பாகிய யதார்த்தவாதம் என்ற பண்பை உள்ளடக்கிக் கொள்ள முடியவில்லை.

சிங்கள நாவல் இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை முதலாவது யதார்த்தவாத சிங்கள நாவலாக கருதப்படுவது 1944ஆம் ஆண்டில் வெளிவந்த 'கம் பெரலிய' எனப்படும் நாவலே ஆகும். சிங்கள நாவல் இலக்கிய வரலாற்றின் பல திருப்புமுனை நாவல்களை படைத்தவரான மார்டின் விக்கிரமசிங்ஹ இந்த நாவலின் ஆசிரியர் ஆவார். யதார்த்தவாதம் என்ற பண்பினை சிறப்பாக உள்ளடக்கும் ஒரு நாவலாக இது சிங்கள நாவல் இலக்கியத்தில் முதன்மை பெறுகிறது. □□

இருந்தவற்றையும் இழந்துபோய்...

இந்த யுத்தம் இவ்வளவு
நீண்டதாக இவ்வாதிருந்திருந்தால்
நம்பிக்கையை வளர்த்திருக்க மாட்டோம்
வெல்வதற்கு முடியாமற் போன
இந்த அர்த்தமிழந்த யுத்தத்தின் போது
இழந்தவைகள் ஏராளம் ஏராளம்
விடுதலை வேட்கையுடன் எழுந்த
வீர மறவர்கள் சிந்திய இரத்தம்
அர்த்தமிழந்து வெளிநிப் போயிருக்கிறது
வீதிகள் தோறும் கிடந்து நூறிக் சிதைந்த
பிணங்கள் எச்சங்களின்றி
துடைத்து அழிக்கப்படுகின்றன.
அச்சுறுத்தப்பட்ட ஒரு குழந்தைபோல்
பயந்து தவித்திருக்கும் வாழ்வில்
பற்றிக் கொள்ள ஒரு துரும்பு தானுயில்லை
யுத்தத்தின் இறுதி வெற்றிக்கான சுமையினால்
பசி பட்டினி அகோரம் தாங்காமல்

முழுத்தேசமும் நசிபடத் தொடங்குகிறது
இழந்து உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக
நடந்து முடிந்த யுத்தத்தில்
இருந்தவற்றையும் இழந்த போயிருக்கிறோம்!

- ச.முருகானந்தன்

மீண்டும் துளிர்ப்போம்

இருண்டு கிடக்கும் எங்கள் வாழ்வில், நீண்ட நாட்களின் பின் அம்மாவின் உள்ளத்தில் மலர்ச்சியும் முகத்தில் மகிழ்ச்சியையும் கண்டபோது எங்கள் உள்ளத்திலும் ஆனந்தம் துளிக்கிறது.

இரண்டு வருட முகாம் வாழ்வு முடிவுக்கு வரப் போகிறது. ஆனால் அண்ணா... அப்பா! இருவரையும் எண்ணியதும் ஏங்குகிறது. 'பூசாவுக்குக் கொண்டு போன அண்ணா அங்கே எப்படி இருக்கிறாரோ? அப்பா என்ன ஆனார்? வேதனை எங்களை எப்போதும் அரித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

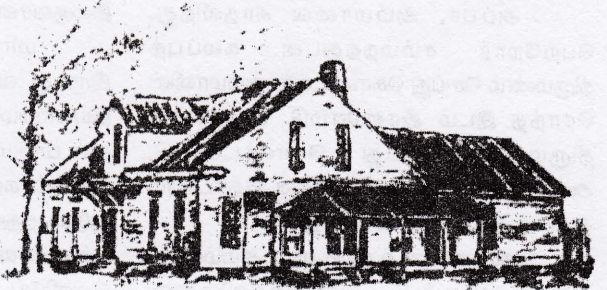
கிளிநொச்சி மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த அண்ணா அப்போது வீட்டில் தான் நின்றார், போர் உக்கிரம் அடைந்தவேளை, "வீட்டுக்கு ஒருவர் வந்து போராட வேண்டும்" என வலுக்கட்டாயமாக வந்து இழுத்தார்கள். அண்ணாவை விட்டுவிடுமாறு கேட்டு அம்மா மன்றாடினா... கண்ணீர் விட்டு அழுதா... அவர்கள் காலில் விழுந்து கும்பிட்டா... எதற்குமே அவர்கள் இரங்கவில்லை.

இப்போது அண்ணாவைப் போல் எத்தனையோ பேரை பூசாவுக்குக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். அண்ணா விடுதலை பெற்று என்றைக்கோ ஒரு நாள் வீட்டுக்கு வருவார். அந்த நம்பிக்கையோடு தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். ஆனால், அப்பா...? தம்பி இடையிடையே அம்மாவிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்:

"அம்மா... அப்பா எங்கே...? அம்மா... அப்பா எங்கே...?"

கண்ணீரைத் தவிர வேறு என்ன பதில் அம்மாவால் சொல்ல முடியும்?

துணிமணிகளை எல்லாம் உரப்பை ஒன்றில் கட்டிக் கொண்டிருக்க, 'சுறுக்கா ஜீவந்தி

வாங்க, உங்க இடத்துக்குப் போக பஸ் ரெடி' என்று பாதுகாப்பு அதிகாரி குரல் எழுகிறது. நாங்கள் துரிதமாக வாசிச் சுருட்டிக் கொண்டு ஓடுகிறோம்.

சாவகச்சேரி முகாமில் தஞ்சம் புகுந்து இரண்டு வருட காலம் பட்ட அவலங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி. இருளிலும் சின்ன ஒளிப்புள்ளி தோன்றுவது போல எண்ணி எல்லாருக்கும் தான் சிறிய ஆறுதல்.

நாங்களும் இன்னும் இருபத்தியாறு குடும்பங்களுமாக முல்லைத்தீவு நோக்கிப் பஸ்ஸில் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம்.

போரின் வடுக்களாகத் தலையில்லாத முண்டங்கள் போல பனைகளும் தென்னைகளும் பசுமை போர்த்திக் கிடந்த வயல் வெளிகள் எல்லாம் பற்றையும் பள்ளமுமாக காடாகிக் கிடக்கின்றன.

எங்கள் மண்ணைப் பார்க்கப் பார்க்க கண்கள் கலங்கி வழிகின்றன.

வீதி நெடுக தொடர்ந்து காவலரண்கள்.

எங்கும் கைகளில் துப்பாக்கி ஏந்திய பாதுகாப்பு படையினர்.

பாதையில் இடையிடையே தடைகள் அவர்களது விசாரணைகள் எல்லாம் தாண்டி, முல்லைத்தீவு வந்து சேருகின்றோம்.

பஸ்வண்டி விட்டு இறங்குகின்றோம், எங்கள் மண்ணில் காலடி எடுத்து வைக்கும்போது உடல் சிலிர்க்கிறது. அம்மாவை நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன். அம்மாவின் முகத்தில் ஓர் ஒளி சொந்த வீட்டுக்குப் போகப் போகிறோம் என்ற திருப்தி.

மூவரும் எமது வீடு இருந்த வளவை நோக்கிப் புறப்படுகின்றோம். இந்தச் சமயம் அப்பாவும்...

அண்ணாவும்... இப்பொழுது எங்களுடன் இருந்திருந்தால்... எல்லாரது மனங்களிலும் அவர்களுடைய நினைவு களே நிறைந்திருக்க வேண்டும். ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்ப்பதற்குத் தெம்பில்லாது மௌனமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம்.

அப்பா, அம்மாவை காதலித்து, பெற்றோர் சம்மதத்துடன் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர், அம்மாவின் சொந்த இடம் இரணைமடு. அப்பாவை திருமணம் செய்து கொண்டதோடு, அம்மாவின் உறவுகளுடனான தொடர்பும் அதிகம் இல்லாமற் போனது.

அப்பாவின் உறவுகளும் அம்மாவை மனம் விரும்பி வரவேற்கவில்லை. சந்தர்ப்பம் வாய்த்த போதிலெல்லாம் கூடு சொற்களால் அம்மா மனதைக் குத்தி வேதனைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

'உவையளை வீட்டுத் தாவாரத்திலை தான் இருக்க விடோணும்' அகங்காரமான பெரியம்மாவின் வயிற்றெரிச்சல், 'சீதனம் இல்லாமல் கட்டிக் கொண்டு வந்திட்டாரே' என்ற மாமிமாரின் குத்தல் பேச்சு.

இவைகள் எல்லாம் அம்மாவை நோக்கிக்கத் தான் செய்தன. ஆனால் அப்பாவின் முழு அன்பும் ஆதரவும் அம்மாவுக்கு கிடைத்தது. அம்மா மகிழ்ச்சியாகவே வாழ்ந்த... ஆனால் இருவரும் சேர்ந்து வாழ்வதற்கு ஒரு சொந்த வீட்டில்லை. என்ன செய்வது! அப்பா பிறந்த வீடு இப்போது அவர் அக்காவுக்கு.

அந்த வீட்டைத்தவிர வேறு எங்கே போய்த் தஞ்சமடைவது! மாமி வீட்டில் தான் அம்மாவும் அப்பாவும் தங்கள் வாழ்க்கையை தொடங்கினார்கள். அங்கு தான் நாங்கள் மூவரும் பிறந்தோம். மாமிக்கு அப்பாவில் பாசம் அதிகம் தான். ஆனால் மாமிக்கும் வெளியில் சொல்லிக் கொள்ள இயலாத நெருக்குவாரம். அதனால் பல சந்தர்ப்பங்களில் அம்மாவையும் எங்களையும் மாமி பிறத்தியார் போல நடத்துவதாக தோன்றும்... இதை நினைத்து நினைத்து அம்மா வேதனைப்படுவா... 'எலி வளையானாலும் தனி வளை வேண்டும்' என அடிக்கடி கூறிக் கொள்வா.

"தம்பி, ஒரு அறையோடை எண்டாலும் ஒரு வீட்டைக் கட்டிக் கொண்டு போவன்டா" என்று இரகசியமாக மாமி அப்பாவை நச்சரிப்பா.

பாவம், அப்பா! ஆசிரியத் தொழில் பார்த்து வாங்கும் சம்பளத்தில் மூன்று பிள்ளைகளையும் வளர்த்தெடுத்து, படிப்பித்து குடும்பம் நடாத்த என்ன செய்வார்! இதற்குள்ளே ஒரு வீடு கட்டி முடிப்பதென்பது இலகுவான காரியமா!

மாமி வீட்டில் ஓர் அறையிலேயே எங்களது இருபது வருட வாழ்வு கழிந்து போனது. அப்பா தன் இயலாமையினால் கூடு, சுரணை அற்றவர் போல தானும் தன் பாடுமாக இருந்து கொள்வார். தேவையில்லாமல் அதிகம் கதைக்காத சபாவமுடையவர் அவர். ஆனால் குடும்பத்துக்கு தேவையான வீடொன்றைப் பற்றி அவர் கனவு கண்டு கொண்டிருந்தார் என்பது யாருக்கும் வெளியே தெரியாது.

குடும்பச் செலவுகள் ஒரு புறம் சின்ன மாமிக்கு கட்டிக் கொடுத்த சீதன வீடு போக, தனது சம்பளத்தில் இருபது வருட காலம் சேமித்த தொகையை வங்கியில் போட்டு வைத்தார். பத்து இலட்சத்துக்கு வங்கிக் கடனும் பெற்றுக்கொண்டு ஒரு வீட்டைக் கட்டத் தொடங்கினார்.

அத்திவாரம் வெட்டுவது தொடக்கம் சீமெந்து, கல் அரிவது வரையுள்ள அனைத்து வேலைகளிலும் அப்பாவின் வியர்வையும் அம்மாவின் கூட்டுமுயற்சியும் கலந்திருந்தது.

வீட்டுக்கு போடப்பட்ட அத்திபாரத்தைப் பார்த்து விட்டு, ஊரும் உறவும் ஆலோசனைகள் ஆரம்பித்தார்கள்.

'மூன்றும் பெடியங்கள் தானே, இரண்டு அறையும் விறாந்தையும் போதுந் தானே... ஏன் பெரிய எடுப்பெல் லாம்...' அப்பா பலர் பேச்சுக்கு காது கொடுக்கவில்லை. ஆறு மாதத்திலேயே ஐந்து அறைகள் கொண்ட பெரிய ஒரு வீடு நிமிர்ந்து நின்றது. எல்லோரும் வாய் பிளந்து நின்றார்கள்.

பலர் தங்களுக்குள் இரகசியமாகப் பேசிக் கொண்டார்கள்.

'உவன் வாத்தி பேய் வாத்தியில்லை, கெட்டிக்காரன் தான்... அதிலும் உவன்ரை மனுசி உப்பிடி ஒரு பெரிய வீட்டைக் கட்டுவிச்சுப் போட்டாள்'

நல்ல மனங்கள் தங்களுக்குள் சொல்லிச் சொல்லி வாயூறின.

எங்கள் வீட்டில் ஒவ்வொரு பொருளிலும் அப்பாவின் வியர்வைத் துளிகளும் அம்மாவின் கண்ணீர்த் துளிகளும் கரைந்து கலந்திருந்தன.

புதிய வீட்டுக்குக் குடிபுகுந்த அன்று இரவு விறாந்தையில் வெறும் சீமெந்து நிலத்தில் படுத்துக் கொண்டு அம்மா சொன்னா :-

“இண்டைக்குத் தானடா நான் நிம்மதியாகக் கால் நீட்டிப் படுக்கிறேன். இனி எனக்குச் சா வந்தாலும் நான் கவலைப்பட மாட்டனடா... உங்களை இனிமேல் யாரும் நொட்டை பண்ண முடியாதடா...”

மாமி வீட்டில் ஓரறையில் அடை பட்டுக் கிடந்த விடலைகளான எங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தனித் தனியறை. சாப்பாட்டு அறை, விருந்தினர் அறை, சமையலறை என எங்கள் வீடு விசாலித்து இருந்தது. அப்பாவின் விசாலமான உள்ளத் துக்கு ஆண்டவன் கொடுத்த கொடை அது.

வீடு கட்டி முடித்து மூன்று வருடங் களில் போர் உக்கிரமடைந்தது. எறிகணை கள், விமானக் குண்டித் தாக்குதல்கள் எங்களை நிலை குலையச் செய்தன.

இனியும் தாங்க முடியாதென்ற நிலையில் வீட்டை விட்டு, ஊரை விட்டு எல்லோரும் இடம்பெயர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்.

வீட்டை விட்டு வெளியேற எங்கள் ஒருவருக்கும் விருப்பமில்லை. வலுக்கட்டா யமாக பயிற்சிக் கென அழைத்துச் சென்றிருந்த அண்ணனைப் பற்றியும் ஒன்றும் தெரியவில்லை. இரண்டுமே எங்கள் எல்லோருக்கும் கவலையை தந்தது. அப்பா தான் எங்களுக்கு நம்பிக்கை யூட்டினார். ‘இப்போதைக்கு சனத்தோடை சனமாக மாறிப் போய்விட்டு போர் ஓய திரும்பி வந்து விடலாம். அண்ணாவுக்கு ஒன்றும் நேராது’ என்று எங்களுக்கு தெம்பூட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

எங்கள் மனங்களில் நம்பிக்கையை ஊட்டினாரே ஒழிய, அப்பாவின் யோசனை முழுவதும் அண்ணனையும் வீட்டையும் சுற்றித்தான். எங்களுக்குத் தெரியாமல் அண்ணனுக்காக தனிமையில் கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டிருந்தார்.

ஒரு நாள் காலையில் ‘ஒருக்கா வீட்டைப் பாத்திட்டு வாறன்’ என்று போனவர் தான் அப்பா... நாங்கள் தங்கியிருந்த முகாமுக்கு திரும்பி வரவேயில்லை.

எங்கள் வீட்டை நெருங்க நெருங்க எங்கள் நடையின் வேகம் அதிகரித்தது. அம்மாவின் விழிகளில் ஆவலோடு கண்ணீர் துளிகள் நிறைந்திருந்தன. அம்மா ஜீவந்தி

அப்பாவையும் அண்ணாவையும் நினைத்துப் பார்க்கிறா என்பதை நான் உணருகின்றேன்.

நாங்கள் சிறிது தூரம் நடந்து அந்தச் சந்திக்கு வருகின்றோம். சந்தியில் இருந்து இன்னும் சுமார் நூறு மீற்றர் தூரம் சென்றால் எங்கள் வீடு வரும்.

உரைப்பைகளைத் தோளிலும் தலையிலும் சற்றுத் தூரம் வருகின்றோம். இப்போது எங்கள் வீடு கண்ணுக்குத் தெரியும் தூரத்தில் தோன்றுகிறது.

அம்மா தலையில் அடித்துக் குழறுகின்றா...

“ஐயோ.. ஐயோ... வீடு... வீடு...”

எங்கள் வீட்டின் கூரையையே காணவில்லை. முன்விறாந்தைச் சுவர் நிலத்தில் சரிந்து விழுந்து கிடக்கிறது.

அம்மாவைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டு ஒருவாறு வீடு வந்து சேருகின்றோம்.

வீடு எங்கும் குப்பை கூளங்கள் நிறைந்து, கறையான் புற்றெடுத்திருக்கிறது. அம்மா தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டு இரண்டொரு காலடி எடுத்து வைக்கிறா. காலில் ஏதோ தட்டுப்படுகிறது. குனிந்து எடுத்துப் பார்க்கிறா.

செல்லரித்துப் போன எங்கள் குடும்பப்படம்!

தலையிலடித்துக்கொண்டு அம்மா கதறி அழுகிறா. அம்மாவைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு தம்பியும் அழுகிறான். என்னைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. கண்களில் இருந்து ஆறாகப் பெருகிறது.

அம்மா அந்தப் படத்தை நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டு குலுங்கிக் குலுங்கி அழுகிறா.

அம்மாவின் கதறலைப் பார்த்து என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. எனது கண்ணீரைத் துடைத்து விட்டுக் கொண்டு, மெல்ல அவ்வின் கையிலிருந்த படத்தை வாங்கி விட்டு அம்மாவின் கண்ணீரை மெல்லத் துடைத்து விடுகிறேன்.

அம்மா தன் இரு கைகளாலும் எங்களை வாரி அணைத்துக் கொள்கிறா. நான் இப்போது இந்தக் குடும்பத்தில் என் பொறுப்பை உணர்கிறேன். அம்மாவின் கைகளிலிருந்து என்னை விடுவித்துக் கொண்டே அம்மாவிடம் சொல்கிறேன்.

“அம்மா, ஒன்றுக்கும் யோசியாதையணை.. எங்கடை சனங்கள் எத்தனை பேர் எத்தனை உயிர்களைப் பலி கொடுத்திட்டினம். எத்தனை பேருடைய வீடுகள் தரைமட்டமாப் போச்சு... அப்பான்ரை புண்ணியத்திலை இந்த வீடு இந்தளவாவது காப்பாற்றப்பட்டிருக்கு... நாங்கள் கூடிய கெதியிலை இதைத் திருத்தி முந்தின மாதிரி ஆக்குவமணை... அண்ணனும் வந்திடுவார்... அப்பாவும் வரத்தான் போறார்...”

அம்மா தன் கையினால் என் நெஞ்சை மெதுவாகத் தடவிக் கொடுக்கிறா. எனக்கு சுகமாக இருக்கிறது.□□□

ஜெயகாந்தன் பரிச்சயமும் பணிவான வந்தனாங்களும்

"ஜெயகாந்தனா? முன்னெல்லாம் ரொம்ப நல்லா எழுதினார். இப்ப அப்படி இல்லையே..." என்று பலரும் சொல்லிக்கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் எண்பதுகளில் அவரை பரிச்சயம் கொண்டேன். அப்போது நான் பதினான்கு வயதுச் சிறுமி. தற்செயலாக, எனது தோழி ஒருத்தி அட்டை கிழிந்த புத்தகமாக 'சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்' நாவலை அன்பளிப்பாகத் தந்தாள்.

'சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்' என்னுள் பெரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்திற்று. இதற்குமுன் நான் பார்த்தேயில்லாத பேருருவமாக கங்கா என்முன் வந்து நின்றாள், அழியாத சித்திரமாக பதிந்து போனாள். அந்தச்சிறுவயதிலேயே அந்த நாவல் எடுத்தாண்ட வித்தியாசமான கரு என்னை நிறைய சிந்திக்க வைத்தது. அப்புறம் மீண்டும் ஒரு அட்டை கிழிந்த புத்தகம், இன்னொரு தோழியாரிடமிருந்து இரவலாகப் பெற்றுக் தந்தாள். முன்னைப்பாலவே இன்னொரு அதிர்ச்சி! ஆம், 'ஒரு நடிகை நாடகம் பார்க்கிறாள்!' கல்யாணி என்னுள். இல்லை, இல்லை, நான் கல்யாணியாக - வளைய வந்து கொண்டிருப்பதாக உணர்ந்தேன்.

பின்னர், நானே அவரது படைப்புகளைத் தேடிப் படிக்கத் தொடங்கினேன். அவரது பெயரை எந்த இடத்தில் கண்டாலும் நிதானித்தேன்; சஞ்சிகைகளில் வந்த அவரது புகைப்படங்களை கத்தரித்து எடுத்து டயரியில் வைத்துக் கொள்வேன், அவரது கருத்துகளைத் தனியாக தொகுத்து வைப்பேன், பலருடனும் அவரைப்பற்றிப் பேசினேன். அப்போதுதான் மேற்கண்ட அறிமுகம் எனக்குக் கிடைக்கப் பெற்றது. அவரது எழுத்துகள் ஒளிவீசத் தொடங்கிய ஐம்பதுகளின் பிற்பகுதி, இலக்கியப் பின்னணி எதுவும் பற்றி அறியாத பிஞ்சுப் பருவம். அந்நேரத்தில் அவர் ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து வருடங்களாக எழுதிக் கொண்டிருந்தார். அவரது முன் பின் உருவங்கள் எனக்குப் புலனாகவில்லை. ஆயினும், ஜெயகாந்தன் என்னுள் விஸ்வரூபமாக வளர்ந்து நின்றார். அவரது இலக்கிய உலக நுழைவு அது மிகமிகப் புதுமையான விதத்தில் நிகழ்ந்தது என்பதை அறிகிறபொழுது, நான் வியப்பால் விழி விரிகின்றேன். 'த.ஜெயகாந்தன் - தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த எழுத்தாளன்' என்று அவர் தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டதாக அறிகிறபொழுது, காலத்தைப் புறந்தள்ளிய அவரது பேராற்றலையும், நெஞ்சுரத்தையும் இமயமலைச் சாரலிலே நின்று எவரெஸ்ட்டை அண்ணாந்து பார்க்கின்ற ஒரு சிறுமியைப்போல நான் அதிசயம் கொள்கிறேன்.

'உயர்சாதி மேட்டுக்குடியினரின் பாரம்பரியங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் எத்தனம், பின்னர்

மேனாட்டு படைப்பிலக்கியத் தாக்கம், திராவிட இயக்கப் படைப்பாளிகளின் வெகுசன ஈர்ப்பு - இந்தச் சூழலில் தான் ஜெயகாந்தனின் படைப்புலைப் பிரவேசம் நிகழ்ந்தது' என்கிறார் ச.அனந்த சுப்பிரமணியன். அதுவரை யாரும் கவனித்திராத சேரிவாழ், ஒடுக்கப்பட்ட புறக்கணிக்கப் பட்ட மக்களின் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களையும் மத்திய தர வர்க்கத்தினரின் பிரச்சினைகளையும் மிக யதார்த்த பூர்வமாகச் சித்திரித்தார். 'நோக்கங்களற்ற வாழ்க்கை எதுவுமற்றது' என்ற ஜெயகாந்தனின் வாழ்க்கையைப் போல் சமூகத்தில் எல்லாத் தட்டுகளைச் சார்ந்த அவரின் பாத்திரங்களும் மனித நேயத்தையும், சமூக ஒத்திசைவையும் முதன்மைப்படுத்தி வந்தன' என்று அவர் எழுதுகிறார்.

"தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு பாரதி எப்படி புதிய வெளிச்சம் தந்தாரோ, அதை புதுமைப்பித்தன் எப்படி தொடர்ந்து முன்னெடுத்தாரோ, அதற்கு அடுத்த கட்டத்தில் ஜெயகாந்தன் நிற்கிறார் என்று பலரும் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த வளர்ச்சி நிலையில் நின்று பார்க்கும் போது தமிழ் கதையுலகின் வளர்ச்சிகூட ஜெயகாந்தனின் காலத்தைக் கொண்டு அளவிடும் அமைவாய் உள்ளது. ஜெயகாந்தனுக்கு முன்பு, ஜெயகாந்தனின் காலம், ஜெயகாந்தனுக்குப் பின்பு என" என்று ச.அனந்தசுப்பிரமணியன் மேலும் எழுதுகிறார்.

மார்க்ஸிய அறிஞர் ஆர்.கே.கண்ணன் எழுதும் போது, 'பிறகு வரலாற்றின் வளர்ச்சியை அடியொற்றி மேல்தட்டு ஜாதியினரையும் வர்க்கத்தினரையும் கதைப் பொருளாக எடுத்துக் கொண்டார். இது இயல்பு புதுமைப் புரட்சி உருத்திரண்டு வருவதைக் கணிப்பதற்கு மக்களின் நிலை மாற்றத்தைக் கவனித்தால் மட்டும் போதாது. ஆட்சி புரிந்து வரும் மேல்தட்டுச் சக்திகளின் நிலைமாற்றத்தையும் நிலை தடுமாற்றம் என்று சொல்வதே சரியாயிருக்கும். கவனித்து வரவேண்டும் என்று லெனின் கூறியதை இங்கு நினைவுட்டிக் கொள்கிறேன். முற்போக்கு எழுத்தாளன் என்று சொல்லிக்கொள்வோர் இவ்விஷயத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்பது நலம்" என்று எழுதுகிறார்.

ஜெயகாந்தன் எழுதவந்தபோது வெளிவந்த 'தமிழ்ச் சிறுகதைகள் ஒரு மதிப்பீடு' எனும் நூலில் ச.செந்தில்நாதன் பின்வருமாறு கூறுகிறார். "ஜெயகாந்தன் தமிழைப்பற்றியும் கொஞ்சம் சொல்லத்தான் வேண்டும். அவர் கதைகளைப் படிக்கின்றபோது ஏதோ பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தைப் படிக்கின்ற உணர்வு சில சமயங்களில் ஏற்படும். செத்துப்போன சில தமிழ்ச் சொற்கள் எல்லாம் உயிர்பெற முயன்று கொண்டிருக்கும். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்நடை

அவருக்கு இயல்பாக வருகிறது. அது சில சமயங்களில் ஆங்கிலச் சொற்களையும் துணைக்கு அழைத்துக் கொள்கிறது." என்று கூறி தொடர்ந்து எழுதுகிறார். "ஜெயகாந்தன் இன்னும் இளைஞர்தான். எதிர்காலத்தில் ஏராளமாக எழுதக்கூடும், அதனால் அவர் சாதனைகள் பற்றி உறுதியாக எதுவும் கூறமுடியாது. இருப்பினும் புதுமைப் பித்தனுக்குப்பிறகு தமிழ்ச் சிறு கதை உலகம் ஒரு பெருஞ்சிறுகதை எழுத்தாளனைப் பெற்றிருக்கின்றது என்று உறுதியாகச் சொல்லலாம்" என்கிறார்.

"JK 75" நூலில் அவரது நண்பர் சா.கந்தசாமி 'சிறுகதை, நாவல் என்பது அப்படியொன்றும் முக்கியமானது இல்லை. அவை பத்திரிகைகளில் பொழுது போக்கிற்காக எழுதப்படுகின்றன. எனவே பொருட்படுத்த வேண்டியது இல்லை என்று தமிழ் அறிஞர்களும், தங்களையே இலக்கியப் பாதுகாவலர்கள் என்று பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு மேடைகளில் செய்யுள்களை உரக்க முழங்கிக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் ஜெயகாந்தன் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் நாவல், சிறுகதைகள் எழுத ஆரம்பித்தார்"

ஜெயகாந்தன்பற்றி பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி கூறும் பொழுது "ஜெயகாந்தன் தனது தனிப்பண்புகளையும், சிறப்புகளையும் ஆராய்வதற்கு முன்னர், இக்காலத்தின் இலக்கியத் தேவைகள் யாவை என்பதையும் அவை ஜெயகாந்தனிடத்து எத்துணை காணப்படுகிறது என்பதையும் அறிதல் நன்று. இந்திய சுதந்திர காலத்தில் காட்டக்கூடாதனவாகவிருந்த சமுதாய முரண்பாடுகளைப் புதுமைப்பித்தன் காட்டினார். அது வரட்சி மனப்பான்மை விளைவு, இன்று அதே காரியம் நவ இந்தியாவின் நிர்மாணத்துக்கு அவசியமான ஒன்றாகும். இன்றைய இந்திய சமுதாயத்திலுள்ள முரண்பாடுகளை நன்கு அவதானித்து அவை தோன்றுவதற்கான காரணங்களை அறிந்து மாற்றுவழி கண்டு பிடிப்பது அத்தியாவசியமாகும். அப்பொழுதுதான் இந்திய முன்னேற்றம் தக்கமுறையில் அமைக்கப்பட்டதாகவிருக்கும். இவ்வாறு சமுதாயத்திலுள்ள முரண்பாடுகளைக் காட்டும்பொழுது, சமுதாயச் சீர்திருத்தம், நாட்டு முன்னேற்றம் என்ற பின்னணியில் வைத்தே அவற்றைக் காட்டவேண்டும். அப்பொழுது இலக்கியம், இலக்கிய ஆக்கம் பொறுப்புள்ள சமுதாயப்பணி ஆகிவிடுகின்றது. இலக்கியம் மூலம் அத்தகைய சமுதாயப் பணியைச் செய்வதுக்குச் சமுதாய வளர்ச்சியை அடித்தளமாகக் கொண்ட இலக்கிய நோக்கு அவசியமாகின்றது. அதாவது இலக்கியத் தத்துவம் முக்கிய தேவையாகின்றது. இத்தகைய ஓர் இலக்கியத் தத்துவநோக்கு ஜெயகாந்தனிடம் உண்டு. முற்போக்கு இலக்கியக் கோட்பாட்டில் ஜெயகாந்தனுக்கு நம்பிக்கையுண்டு" என்கிறார். மேலும் அவர், 'இலக்கியத்தரமான சிறுகதைகள், சனரஞ்சகமாக அமையமாட்டா என்ற கருத்துத் தவறானது என்பதைச் சாதனையில் நிறுவியவர் ஜெயகாந்தன். சிறுகதையின் உருவ அமைதியில் ஜெயகாந்தன் கதைகள் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. அதுவே

அவர் வெற்றிக்குக் காரணமாகவும் அமைந்தது. கற்பித மனோரம்மிய இலக்கிய நோக்கு ஆட்சிபுரிந்த விடயங்களில் யதார்த்த இலக்கிய நோக்கினைப் புகுத்தி அந்நோக்கின் சிறப்பை நன்கு உணர்த்தியமையே அப்பண்பாகும்" என்கிறார்.

இதுவரை அறுபதுக்கு மேற்பட்ட புத்தகங்களை எழுதியுள்ளார். இவரது நூல்களை அதிகமாகப் பிரசுரித்த மதுரை மீனாட்சி புத்தக நிலையம் தனது இரண்டாவது நூல்முதற்கொண்டு இவரது நூல்களைப் பிரசுரித்து வந்துள்ளமையை அறியமுடிகிறது.

இவரது நூல் தலைப்புகள் மிக வித்தியாசமாக இருக்கும். 'சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்', 'ஒரு நடிகை நாடகம்பார்க்கிறார்', 'கோகிலா என்ன செய்துவிட்டாள்?', 'கங்கை எங்கே போகிறாள்?', 'அவர்கள் உள்ளே இருக்கிறார்கள்', 'மாலை மயக்கம்' ஆகிய தலைப்புகள் படிப்போர் மனதில் இன்றும் புதுமையான அர்த்தம் கற்பித்து நிற்கின்றன. இந்தத் தலைப்புகளை வெகு அனாயாசமாகவும் மிகப்பொருத்தமாகவும் எப்படித் தெரிவுசெய்தார், என்பது ஓர் ஆச்சர்யமே. உதாரணமாக 'அவர்கள் உள்ளே இருக்கிறார்கள்', எனும் தலைப்பை நோக்கினால் அதில் வெளிப்படையாக எந்த அர்த்தமும் புலப்படாதபோதும், அந்நூலைப் படித்து முடிக்கும் போது மனதில் ஏற்படுகின்ற கனதி வார்த்தைகளால் விபரிக்கவொண்ணாதது. பெரும்பாலோர் திரும்பிப் பார்க்கவே பயப்படுகின்ற எழுத்து சமூகத்தின் ஒரு கூறாகிய மனநோயாளர்கள் பற்றி இவ்வளவு ஆழமாகவும் அக்கறையாகவும், விஞ்ஞானபூர்வமாகவும் வேறு யாராவது எழுதியிருக்கிறார்களா என்று தெரியவில்லை. 'ஒரு பொதுத்தலைப்பின் கீழ் தொடர்ந்து சில பத்திரிகைகளில் அவ்வப்போது நான் எழுதியவற்றை இந்த நூலில் தொகுத்திருக்கிறேன். இவற்றைக் கதை என்றும் சொல்லமுடியாது. கட்டுரை என்றும் சொல்ல முடியாது. ஒரு கதைக்கு வேண்டிய நயங்களுடன் ஒரு கட்டுரைக்கு வேண்டிய மிகுந்த பொறுப்புணர்ச்சி யோடு இவை எழுதப்பட்டவை. இவற்றுக்கெல்லாம் இலக்கிய அந்தஸ்து உண்டா, இல்லையா? என்று எனக்குத் தெரியாது எனது நோக்கம் இலக்கிய அந்தஸ்து பெறுவது அல்ல. இலக்கியத்தின் நோக்கம், இங்கு நடைமுறையில் ஒரு பக்கம் வியாபாரமாகவும் இன்னொரு பக்கம் பொய்ப் புகழாகவும், பிறிதொரு பக்கம் மிகச் சாதாரண பகைமைக் கூச்சலாகவும் மாறியிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலையில் இவற்றிடையல்லாம் சிக்காமல் இவர்கள் மத்தியில் வாழ்ந்துகாட்டவேண்டிய சோதனையை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிற எனக்கு எல்லாரும் எழுதுகிற எதையும் எழுதமுடிவதில்லை.' (முன்னுரை - 'அவர்கள் உள்ளே இருக்கிறார்கள்' - பக். 3 (1972)) இப்படி கூறிக்கொண்டே ஒரு இலக்கிய நூலின் அனைத்து தகுதிகளுடனும் அவர் எழுதியிருக்கிற இந்நூலை இலக்கியமல்லவென்று யாரும் ஒதுக்கிவிட முடியாது.

சில எழுத்துகளில் தமிழ் இலக்கண விதிகள் மீறப்பட்டிருக்கும். உதாரணம்: ஒரு மனிதன், ஒரு வீடு,

ஒரு உலகம். சில வசனங்களில் காற்புள்ளி, அரைப்புள்ளி எவையும் இடப்பட்டிராது. ஒரே தொடர்ச்சியாக நீண்ட கருத்தை வெகு லாவகமாகச் சொல்லும். அதுகூட அழகாகவே இருக்கும். அவ்வெழுத்துகளில் பொங்கித் தும்பிக்கொண்டிருக்கின்ற மனிதாபிமானம் அவையாவற்றையும் சமன் செய்து அழகுக்கு அழகு தரும். அன்பு நிறைந்த பல மனிதர்களைக் காட்டிய அவர் கிராமங்களில் மக்கள் பின்பற்றுகிற கொடிய நடைமுறைகளையும் எடுத்துக்கூறுவார். எனினும், அங்கும் மனிதாபிமானமே மேலோங்கி நிற்கும். "ஆமாம், உலகில் எங்குமே நடக்கமுடியாத கொடிய குற்றங்களை அற்பத்தனங்களை சின்னச் செயல்களை நமது தமிழ்நாட்டுக்குக் கிராமங்களில் அதுவும் பண்பாடோ சிறந்த பாரம்பரியமோ இல்லாத வரண்ட ஜில்லாக்களில் காணலாம். பாவம்! அவர்களைச் சொல்லிக் குற்றமில்லை. வறுமை அதன் விளைவாய்ப் பிறந்த சகல துர்க்குணங்களும்..." (கைவிலங்கு - பக். 64, மீனாட்சி புத்தக நிலையம் மதுரை -1 முதற் பதிப்பு 1961 பதின்கூறாம் பதிப்பு 2003) என்று அவர் எழுதுகையில் எல்லாக் காரியங்களுக்கும் உள்ளார்ந்த ஓர் அர்த்தம் உண்டு என்ற விஞ்ஞான தத்துவத்தையும் அவர் தொட்டு விடுகிறார். ஏற்றத்தாழ்வற்ற, சமத்துவ உரிமைகள் கொண்ட மனித சமுதாயத்தை அவர் அவாவி நிற்பதும் தெரிகிறது.

'பாவம் இவள் ஒரு பாப்பாத்தி' கதையில் வருகின்ற பரந்தாமன், அடையாளம் தெரியாத நிலையில் உருச்சிதைக்கப்பட்டு பிணமாகக் கிடந்தான் என்று எழுதும் அவர், 'எங்கெங்கு காணினும்' கதையில் 'தோழர் பரந்தாமனை நான் அங்கே பார்த்தேன்' என்று புரட்சிவீரர் ஆனந்தன் அறிவிப்பதாக எழுதுகிறார். (எங்கெங்கு காணினும், பக். 65, மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை - 1, முதற்பதிப்பு நவம்பர் 1980, மூன்றாம் பதிப்பு அக்டோபர் 2007) இவரது கதைகளில் கொடூரமான சம்பவங்களோ, மனித வதைகளோ இடம்பெறாது என்பதற்கும், அப்படி இடம்பெற்றாலும் அது அவரது மனிதாபிமானம் காரணமாக இயல்பாகவே மீள நன்னிலை பெறும் என்பதற்கும் இது ஒரு சிறிய உதாரணமே ஆகும்.

ஜெயகாந்தன் பாலுறவு சம்பந்தப்பட்ட கதைகளை அதிகம் எழுதினார் என்கிற குற்றச்சாட்டை, ஜெயகாந்தன் எழுத்துக்களில் ஆயு ஈடுபாடுகொண்டு நான் தேடித்தேடி வாசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, ஏறத்தாழ அவரது எழுத்துகளில் பதினைந்து வருட பரிச்சயம் கொண்ட பின்னர் மிகத்தாமதமாக அறிந்தேன். என்னால் அதை நம்பவே முடியாது போயிற்று. பாலுறவு சம்பந்தப்பட்ட கதைகளை எழுதினார் என்று இன்னொரு சாரார் அதை மறுத்ததும் உண்டு. பின்னாட்களில், இவரது 'சாளரம்', 'போர்வை', 'பிணக்கு', 'மௌனம் ஒரு பாவை', 'கரு', 'சமூகம் என்பது நான்குபேர்' ஆகிய கதைகளை நான் படிக்க நேர்ந்தபோது, அன்றாட வாழ்க்கையில் நாம் தனித்தனியாகக் கண்டுணர்ந்த ஆனால் வெளியே சொல்லக் கூசுகின்ற, அல்லது சொல்லக்கூடாது என்று

எண்ணுகின்ற உண்மைகளையே அவர் மிக அழகாகவும், யதார்த்த பூர்வமாகவும் கதைகளாக எழுதினார் என்று நான் கண்டுணர்ந்து கொண்டேன். அவரது எந்தக் கதையும் "மீனாச்சிகளுக்கு வயது விந்தியாசம் கிடையாது. ஆனால் 'மீனாச்சி ராஜ்ஜியத்தில்' ஒரு பருவத்தில், கௌரவம் சற்று அதிகமாக இருக்கும். என்றாலும் அதன்பிறகு ஒன்றும் அது போய்விடாது. இருட்டு வயதையா காட்டுகிறது? பகல் எப்ப கழிந்தால் என்ன, 'மீனாச்சிகள்' என்றைக்கும் 'ரிடையர்டு' ஆவதில்லை" (ஜெயகாந்தன் சிறுகதைகள் தொகுதி ஒன்று, கவிதா வெளியீடு சென்னை 11 முதற்பதிப்பு ஆகஸ்ட் 2001, பக். 96) என்று மீனாட்சி என்ற விபசாரியின் வாழ்க்கையை விபரிக்கின்ற அவரது 'மீனாட்சி ராஜ்ஜியம்' என்ற கதை உட்பட மனித நாகரிகத்திற்கு உகப்பற்ற விடயங்களைப் பேசவில்லை என்பதே எனது துணிவு. இந்தக்கதை 1954இல் ஹனுமான் இதழில் வெளி வந்ததாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. "உங்களுடைய இருபது வயதில் இப்படியொரு கதை எழுதியிருக்கிறீர்கள். நாங்கள் சொல்லப் பயப்படுகின்ற எல்லைகளுக்குக்கூட நீங்கள் சென்று வந்துள்ளீர்கள். அதுவே உங்களது வெற்றி" என்று சில தினங்களுக்கு முன்னர் பேசும்போது அவரிடம் குறிப்பிட்டேன். சிரித்துக்கொண்டார். ஏறத்தாழ 56 வருடங்களுக்கு முன்னர் அவர் எழுதிய கதையை இன்னும் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கிறார். (சில கதைகளை மறந்து விட்டதும் உண்டு) இவரது பல கதைகள் நுணுக்கமான, புதுமையான பல விடயங்களை, ஏழைமக்களோடு கொண்ட காருண்யம் கலந்து அழகுற வெளிப்படுத்துகின்றன. 'சாந்திபூமி' இயற்கையோடு மனிதன் ஒன்றி வாழ வேண்டியதன் அவசியத்தைக் கூற 'முச்சந்தி' எனும் கதை பிராமணனே யாயினும் பிச்சையெடுத்து உண்பதைக் கண்டுக் 'யந்திரம்', 'இரண்டு குழந்தைகள்', 'துறவு' ஆகிய கதைகள் குழந்தைகள் மற்றும் பிள்ளைகள் மீதான அன்பைச் சொல்ல, 'சோற்றுச்சமை', 'பொம்மை' ஆகிய கதைகள் ஏழ்மையோடு போராடி மரணத்தின் எல்லையைத் தொட்ட தாய் மற்றும் குழந்தை ஆகியோரின் கதையைச் சொல்ல, 'பற்றுக்கோல்' தொழிலாளர் மீதான அன்பைக் கூற, அதற்கும் மேலே அனைத்து விமரிசனங்களையும் தாண்டி வந்து நின்று தலை நீட்டுகின்ற ஹென்ரி என்ற உன்னத பாத்திரத்தின் உருவாக்கம் இவ்விமரிசனங்களை அடியோடு வீழ்த்தி விடுவதாகவே நான் உணர்ந்தேன். பல கதைகள் யதார்த்தத்தின் அச்சொட்டான பிரதிபலிப்பாக இருந்தபோதும் அவற்றைத் தமது கற்பனை ஏணியின் மீதேறியே தாம் எழுதியதாக அவரது முன்னுரைகள் வாயிலாக அறியக் கிடக்கின்றன. 'கோகிலா என்ன செய்துவிட்டாள்?' கதையின் முன்னுரையில் பின்வருமாறு கூறுகிறார். "இக்கதையை நான் எழுதியபோது, பொதுவில் இல்லாத ஏதோ சில தனிமனிதர்களுக்கு மட்டுமே உரிய, குறிப்பாக ஒரு அனந்தராமனுக்கும் ஒரு கோகிலாவுக்கும் இடையே மட்டும் நிகழ்ந்துவிட்ட ஓர் அசாதாரணமான

பிரச்சினையை எடுத்துக் கொண்டுவிட்டதாகவே கருதினேன். எத்தனை வாசகர்கள் இதனைப் புரிந்து கொள்ளப்போகிறார்களோ என்று ஐயுற்றேன். ஆனால் இக்கதை வெளியான பிறகு சகட்டுமேனிக்கு அனைவராலும் பாராட்டப்பெற்ற ஒரே காரணத்தை வைத்து மட்டும் நான் சொல்லவில்லை. இன்று நம் மத்தியில் வாழ்கிற மத்தியதரப் படிப்பாளி வர்க்கத் தாம்பத்ய வாழ்க்கையில் எல்லோருமே இந்தக்கதையின் ஏதோ ஒரு கோணத்திலோ அல்லது இந்தக்கதையின் அடிப்படையிலேயோ தங்களை இனம் கண்டு கொள்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிய நேர்ந்தபோது எதிர்பாராத ஆச்சரிய வசப்பட்டேன்" என்று எழுதுகிற ஜெயகாந்தன் "சமூகம் என்பது நாலுபேர் கதையையும் தான் அதே மனநிலையில் எழுதியபோதிலும், முன்னது பெரும்பான்மையான வாசகர்களால் பாராட்டப்பட்டதாகவும், பின்னது பலருக்கு ஜீரணமே ஆகவில்லை என்ற பேதத்திலிருந்தே நமது தமிழ் வாசகர்களின் இரண்டுபட்ட தன்மையை தன்னால் உணரமுடிந்ததாகவும் எழுதுகிறார். இதிலிருந்து பாராட்டையும், விமர்சனத்தையும் ஒரே நடுநிலை மனதோடு இவர் எடுத்துக்கொள்வதை அறியமுடிகிறது.

1983இல் 'குங்குமம்' இதழ் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் ஜெயகாந்தன் நடுவராக கலந்துகொண்டார். ஏனைய நடுவர்கள் வைரமுத்து, அநுத்தமா. அந்தப் போட்டி பற்றியும், வந்து சேர்ந்த சிறுகதைகள் பற்றியும் அவ்விருவரும் நீண்ட கருத்துகளை முன்வைத்திருந்தார்கள். ஜெயகாந்தனோ, "நல்ல சிறுகதை என்பது யுனிவர்ஸலாக இருக்க வேண்டும்" என்று சுருக்கமாகக் கூறியிருந்தார். இந்தக் கருத்தையே எனது ஒவ்வொரு சிறுகதைக்குமான உரைகல்லாக இன்றுவரை கொண்டு வந்துள்ளேன். 1997ல் எனது முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான 'ஒரு தேவதைக்கனவு' வெளியானபோது அவர் வழங்கியிருந்த வாழ்த்துரை இது:

"திருமதி ஸ்ரீமதி ஸ்ரீமதி ஸ்ரீமதி 'ஒரு தேவதையின் கனவு' சிறுகதைத் தொகுதி. வெளிவருவது குறித்துப் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தெளிவற்ற அறிந்திடவும், தெளிவு பெற மொழிந்திடவும் சிந்திப்பார்க்குக் களிவளர, உள்ளத்தே ஆனந்தக் கனவு பல காட்டலும் கை வரப் பெற்றவர்கள் எழுதும் படைப்புகள் காலத்தால் என்றான்றும் போற்றப்படும். அவை என்றும் புதியவை. அத்தகு இலக்கிய வரிசையில் 'தேவதையின் கனவும்' இடம்பெற வாழ்த்துகிறேன்."

அன்பு த.ஜெயகாந்தன்

ஒரேயொரு கடிதமே முதலில் அவருக்கு எழுதினேன். பதில் பத்திரிகையிலேயே வந்தது. ஒரே யொரு ாறை சந்தித்தேன். இப்படி கிடைத்தற்கரிய வாழ்த்துரை கிடைத்தது. ஓ! மாபெரும் ஆலமரம் பாலூத்தும் ஆலமரம், தலை வளைந்து தளிக்கொடிக்கும் இடம் கொடுக்குமா? என்ன எளிமை! எத்தகைய காந்தீயம்!!

பலருக்கும் சிம்ம செப்பனமாக விளங்கிய ஜெயகாந்தன் எனக்கு காட்சிக்கு எளியனாய் மாறியது குறித்து எப்போதும் எனக்குப் பெருமிதம் உண்டு. ஜீவந்தி

காட்சிக்கு எளியன் மட்டுமா? எந்தக் கேள்விக்கும் புன்னகை மாறாமலே விடைதருகின்ற ஞானகுருவும் அவரேயல்லவா? சமீபத்தில் பேசியபோது கேட்டேன், "கல்பனா இதழில் ஒரு வாசகர், 'தங்களை இலக்கிய முரடர்' என்கிறார்களே? என்று கேட்டதற்கு நீங்கள் சொன்ன விடை ஞாபகமா?", "இல்லை" என்றார். "எவன் சொன்னான்? என்று கேட்டிருக்கிறீர்கள்" என்றேன். வழக்கம் போலவே சிரித்தார் சிறிது வெட்கத்துடன். அந்த இதழில் இன்னொரு வாசகர் கேள்வி:-

"இரவில் எழுதுபவர்கள் எல்லாம் திருட்டு எழுத்தாளர்கள்" என்று குங்குமத்தில் கூறியுள்ளீர்களே. ஒரு சிந்தனாவாதியின் சிந்தனையுணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவதற்கு நேரம் காலம் என்ன வேண்டியிருக்கிறது?" அதற்கு ஜே.கே. சொன்ன பதில் இது: - "நானும் ஒரு 'ஜோக்' சொல்லிப் பார்த்தேன், இதைப்போய்ப் பெரிது படுத்துகிறீர்களே! திருட்டு எழுத்தாளர்கள் பகலிலும் எழுதுவதுண்டு" (கல்பனா - ஜெயகாந்தன் பதில்கள் பக் 12, மார்ச் 1980)

இவர் குறித்து பொ.ஐங்கரநேசன் எனும் பத்திரிகையாளர் கூறுவதைக் கவனியுங்கள்.

"நான் ஏற்கனவே இந்த இலக்கிய ஜாம்பவானுடன் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு நேர்காணலுக்கான சம்மதத்தைக் கேட்டு 'இப்பொழுது எந்தப் பத்திரிகை களுக்கு நான் பேட்டி தருவதாயில்லை' என்ற ஒற்றை வாரிப்பதிலால் தோல்வியைத் தழுவுவேண்டி வந்தது. சுபமங்களா'வில் பல நேர்காணல்களைச் செய்த இளைய பாரதியும், பாரதி, புதுமைப்பித்தன் என்று வளரும் இலக்கிய உலகின் நாயகன் ஜெயகாந்தனுடைய நேர்காணல் தங்களால் எடுக்கபடாது மகா தூர் அதிர்ஷ்டமே என்று 'சுபமங்களா' நேர்காணல் தொகுப்பில் குறிப்பிட்டுள்ளார்."

செப்டம்பர் 2005இல், ஞானபீடப்பரிசாக ஒரு சரஸ்வதிதேவியின் சிலையும், ஐந்து இலட்சம் இந்திய ரூபாய்க்கான காசோலையையும், இதர சின்னங்களையும் பெற்றுக்கொண்ட ஜெயகாந்தன், 'தமிழரான ஜனாதிபதி அப்துல் கலாமின் கையால் உயர்ந்த ஞானபீட விருதை பெற்றது எனக்குப் பெருமை' என்று குறிப்பிட்டார். மேலும் இது தமிழ்மொழிக்குக் கிடைத்த கௌரவம் என்றும் தான் அதைப் பிரதிநிதிப்படுத்துவதாகவும் அவர் கூறினார்.

இந்திய சாகித்ய அகாடமி, ஜெயகாந்தனின் நெருங்கிய நண்பரான சா.கந்தசாமியின் இயக்கத்தில் documentary படம் ஒன்றை தூர்தர்சனுக்காக தயாரித்து உள்ளதாம். 30 நிமிடங்கள் ஓடும் அப்படத்தில் ஜெயகாந்தன் சிறப்பாக ஒத்துழைப்புத் தந்துள்ளதாக சா.கந்தசாமி குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்தப் படம் எனக்குக் கிட்டவில்லை. ஐனவரியில் நடைபெற உள்ள சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாட்டில் ஜெயகாந்தன் விவரணப் படத்தைத் திரையிடவுள்ளதாக லெ.முருகபுபதியும், மல்லிகை ஜீவாவும் அறிவித்துள்ளார்கள். கட்டாயமாக சென்று பார்க்கவேண்டும் என்று எண்ணிக் கொள்கிறேன்.

கலை இலக்கிய நிகழ்வுகள்

(1) அவை(forum) இலக்கியவட்டத்தின் 31ஆவது நிகழ்வு அதன் அமைப்பாளர் கலாநிதி த.கலாமணியின் இல்லமான கலை அகத்தில் 2010.12.18 அன்று நடைபெற்றது. இந்நிகழ்விற்கு நாடறிந்த எழுத்தாளர் தெணியான் தலைமை வகித்தார். இந்நிகழ்வில் திரு.ச.லலீசன் (விரிவுரையாளர் கோப்பாய் ஆசிரியர்கலாசாலை) "சொற்பொழிவின் செல்நெறிகள் என்னும் தலைப்பில் உரையாற்றினார். இரண்டாவது நிகழ்வாக சர்வதேச எழுத்தாளர் மாநாடு தொடர்பான விளக்கவுரையை எழுத்தாளர் லெ.முருகபூபதி தெரிவித்தார். கருத்துரைகளை அ.பெளநந்தி, த.கலாமணி, இ.இராஜேஸ்கண்ணன், க.சின்னராஜன், சி.பரஞ்சோதி, பொன்.சுகந்தன் ஆகியோர் தெரிவித்தனர். நன்றியுரையை த.கலாமணி நல்கினார்.

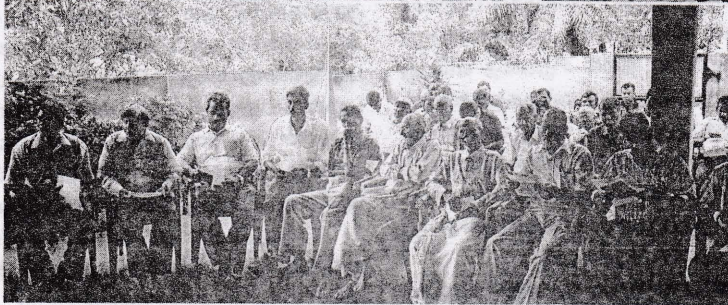
தலைமையாளர் - தெணியான்

விரிவுரையாளர் ச.லலீசன்

எழுத்தாளர் லெ.முருகபூபதி

அமையினர்

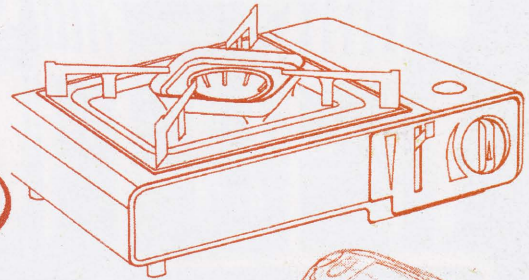
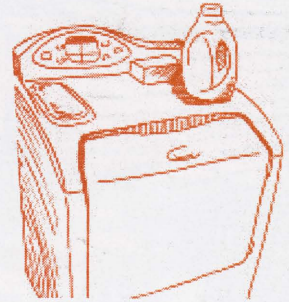
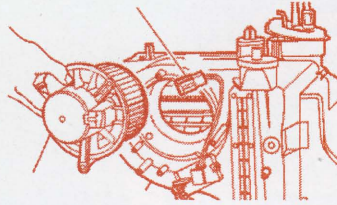
(2) கலாபூஷணம் லீலாம்பிகை செல்வராஜா அவர்கள் பிரதம விருந்தினராகவும், கண்டியிலுள்ள இந்திய உதவித் தூதரகத்தின் உதவி ஹைகமிஷனர் திரு.R.K.மிஸ்ரர், கண்டி நல்லாயன் மகளிர் கல்லூரியின் அதிபர் அருட்சகோதரி எம்.அலெக்சான்றா மென்டிஸ் ஆகியோர் கௌரவ விருந்தினர் களாகவும் கலந்து கொண்ட பரதநாட்டிய அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சி யொன்று கடந்த 21.11.2010ஆம் திகதி கண்டி இந்துக் கலாச்சார மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. நடன கலாவித்தகர் ஸ்ரீமதி உமா சிறீதரன் அவர்களின் மாணவியான செல்வி சதுர்ஷனா புவன் புஷ்பாஞ்சலி, அலாரிப்பு, ஐதீஸ்வரம், சப்தம், வர்ணம், கீர்த்தனம், பதம் , தில்லானா, ஆகிய உருப்படிக்களை மிகவும் சிறப்பான முறையில் ஆடித்தனது திறமையினை வெளிப் படுத்தினார். பின்வருவோரின் பின்னணி வாத்தியங்கள் ஆடலுக்கு மேலும் அழகு சேர்ப்பதாக அமைந்தன. மிருதங்கம், திரு.ப.ஐம்புநாதன், வயலின் திரு.எஸ் திபாகரன், புல்லாங்குழல் திரு.பீ.தசநாயக்க, தபேலா திரு.றட்ணம் றட்ணதுரை. நன்றியுரையைத் தொடர்ந்து பி.ப 7.30 மணியளவில் நிகழ்ச்சி இனிதே நிறைவுற்றது.

தகவல் - த.சஜீவனி (கண்டி)

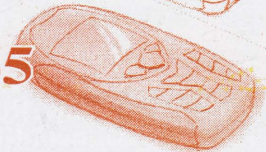
K. K. WINDING SHOP

மோட்டார், பா(F)ன், மிக்சி, கிறைண்டர்,
காஸ்குக்கர், வோசிங்மெசின்,
போன், மின்சாதனப்பொருட்கள்
சிறந்த முறையில் திருத்திக்
கொடுக்கப்படும்.

ம. ம. வீதி,
நெல்லியடி

T. P. No. 077 9331465

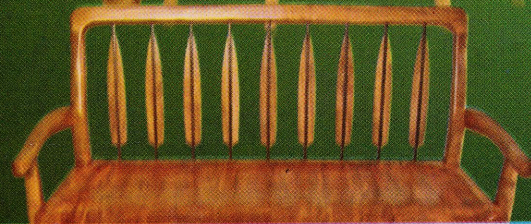
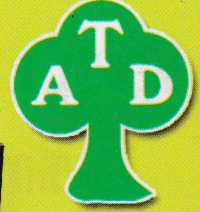

அம்பாள் மரக்காலை

Ambal Timber Depot

Regd No: NA/DS/842

Forest No: TD/174/V

No. 261, Point Pedro Road,
Veeramakali Amman Kovilady,
Nallur, Jaffna.

T.P: 021 4921012
077 7111147
077 8894200

WHOLE SALE AND RETAIL DEALERS IN TIMBER

இச் சஞ்சிகை அன்வாய் கலையகம் வெளியீட்டு, உரிமையாளர் கலாநிதி த. கலாமணி அவர்களால் சதாபொலில் நிறுவனத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

ISSN: 2012-7707